LB
N18
118513

கடவுள்துணை.

யாகோபு அருளிச்செய்த

வயித்தியசிந்தாமணி

எழுநூற்றைம்பது.

இஃது

மதுரை யானைக்கல்தெரு வித்துவான்

மு. குழந்தைவேலுப் பிள்ளை அவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி

மதுரை வித்துவான்

ந. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக்கோனார்

அவர்களாற்மது

மதுரை வடக்குமாசிவீதி

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன்விலை] 1918. [ரூ-1-8-0.

ரிஜிஸ்டர் காப்பி ரைட்.

செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட
மாதம் வருடம் 1983
செப்பனிட்டு முடித்த
மாதம் வருடம் 1983
ஆராய்ச்சி உதவியாளரின் கையொப்பம்

118513

688
1.1918.

உ

கடவுள் துணை.

யாகோபு அருளிச்செய்த

வைத்திய சிந்தாமணி 750.

ஆரணத்தில் அகிலாண்ட கோடிதன்னில்-அண்டபகிரண்டமெல்லாம் வரையினூ மமர்ந்தியெங்கும், பூரணமாய் நிறைந்துநின்ற பொருளேகாப்பு, புகழ் பெரிய கவிமார்கள் பாதங்காப்பு, காரணமாய் எனக்குப்பேர் யாகோப் பென்று-கருணையுடன் குணமுரைத்த குருவேகாப்பு, தாரணியுள் ளோர் பிழைக்க யிந்நூல்தன்னைச்-சாற்றுதற்கு ஆண்டவன்றன் பாதங்காப்பே.

பூரணியாள் பெற்றவிநா யகனூர்தன்னைப் - போற்றோடே புத்தி னில் வைத்துக்கொண்டு, காரணமாய்க் கையைந்து முகத்தான்றன்னைக்- கற்பகத்தின் செல்வனைத்தான் கருத்திலெண்ணி, சாரணன்றன் மரும கனை கவின்றுகூறி-தற்பாதரு சிலைவைத்துப் பணிந்துபோற்றி, பார தனிற் பண்டிதத்தைப் பலனுலாய்ந்து-பார்த்தறிந்து சிறந்தயினூற் பாடி னேனே. 1

சிறைவில்மதி அமுதத்தை யணிந்தயீசன் - செப்பரிய விடைபோதி கின்றோன்மிக்க, தனையான மழுவெடுத்த பெரியோன்றானும்-தன்மை யாய்க் காளியுடன் வாதுசெய்தோன், தொனையாக மானிடைப் படை த்தோன்ஞான-தொன்மைதரு மகதேவ பெரியோனை, இக மகிழுஞ் சிவனுடைய பதுமம்போன்ற - இணையடியைத் தொழுதுபணி வியல்புன்னோரே. 2

குறையில்லாக் குலமதுதந்த வள்ளிதன்னைக் -கருதிபெறச் சிறையெ டுத்த சீமான்றன்னைப், பாருள்ள தேவருக்கு மிக்கதீர்த்த-பார்வதி யாள் புதல்வனெனும் பயன்பெற்றோர்க்கும, சேருமுள்ள வெற்றியத்தித் தவர்நாடன்ற-குணவானை மகிழாற்ற குமரன்பாதம், வீரமுடன் சிரசில் வைத்துத் தொழுதுபோற்றி-விதமான பண்டிதத்தை விளம்புவேனே. 3

சொக்கதனில் வீற்றிருந்த நெடியோனுக்கு - சித்திரமாம் பணிசெய் யுந் துணைவிதன்னை, அற்புதைய தக்கனுட யெக்கியத்தின் - அழகியே றனிக்கதனை அனைத்துலோகம், மிற்றிய படைத்தவளை நாகத்தோடே- மிகப்பிரிய மாயிருந்து வளர்த்தாள்தன்னைத், தாதிலா மனத்துதன்னைத் துப் போற்றிசெய்து-தொல்லுலகில் பண்டிதத்தைச் சொல்லுவேனே. 4

பொதிகைவாழ் மாமுனிவர் பாதம்போற்றி - [illegible] தன்வந்திரி பாதம்போற்றி, விதியுடையர் காலாங்கி பாதம்போற்றி - [illegible] போகருட பாதம்போற்றி, பதியான புசுண்டமுனி பாதம்போற்றி - பதி தருஞ் சட்டைமுனி பாதம்போற்றி, திறிபுகழும் புலத்தியர்தன் பாதம் போற்றி-சிலைவில்வைத்துப் பண்டிதத்தை திருச்சொல்வேனே. 5

ஆதிமுத லென்பேரு ராமதேவர்- அடவாகக் குளிகையிட்டு மக்காதேசம், வீதியிலே சென்றுபுக்கச் சாப்புகண்டு-விரும்பியே சாஸ்திரத்தில் மிகவும் பேசி, நீதியா யென்மனதிற் றேற்றமாகி நேசகக் கொண்டேனத்து சேர்த்துபார்த்து, ஜாதியைத்தான் ஞானத்தின் செயநுணைகண்டேன்-உற்று ஈனர்க்கு பிறபாடு உறுதியானேன். 6

உறுதியுற்று மிருக்கையிலே யாகோபென்று உண்மைப்பேர் கொடுத்துச்சுன்னத்துச்செய்து, அருமைபெற றொட்டியொன்று யிய்க்கா ரம்போ அசனுமாறும் வேறல்ல நானென்றேன், பருதியுற்றுப் பண்டிதத்தை மிகவும்பார்த்துப் பருத்தறிந்து வயித்தியங்கள் பலிக்கவென்று, மிருதியுற்று வடதேசம் மக்காசென்று பேதமது யில்லாமற் பேசினேனே.

பேசினேன் வயித்யசிந்தா மணியதாகப் பேர்பெறவே யெழுநூறு விருத்தமாக, வசினேன் மதுரகவி போலவேசொன்னேன் விதமாக பெருநூலை விரும்பிப்பாரு, ஆசுகவி போலாகும் அனந்தம்பேர்க்கு அறிந்துநின்ற பண்டிதர்கள் பிழைக்கவேண்டி, வாசிவையாய்ப் பார்த்தறிந்தால் யெல்லாம் வாய்க்கும் வகைசொன்ன பொருளென்று மருவிப்பாரே. 8

மருந்துவகை.

சொன்னதொரு வேகியங்கள் இருதம்யென்னெய், சொற்பெரிய வங்கபற்பம் உப்புச்சொன்னேன், தின்னமாய் அயபற்பம் நாகபற்பம், தலமான கன்மருகுமுதல் அன்னபேதி, இன்னிலத்திற் கல்காரின் பற்பமோடு-இங்கிதமாய் வைப்புமுதல் திராவகங்கள், கன்னல்மொழி ஆக்கானம் தயிலப்போர்க்கு காரணமாம் ரசவாதத் தயிலமாமே. 9

தயிலமொடு பொட்டணங்கள் புடத்தின்பாகத் தாக்கரிய இருதமொடு பிட்டுமார்க்கம், நீர்மேலொடு கருங்கோழி யெண்ணெய்மார்க்கம், உருமாகப் பிணிசத்தி னெண்ணெய்யோடு, அயிலமொடு செயிநீருட பற்பந் தானும் அடவான தங்கச்செந் தூரமார்க்கம், துயிலமொடு கோழியுடு ரணங்கள் துவையாகப் பாடியதால் தூலக்கந்தானே. 10

துலக்கமாய்க் கெந்தகத்தின் பற்பமோடு தூயபான அரிதாரத் தின் மருந்தாங், விலக்கமாய் வைப்போடு காந்தமெல்லாம் விரும்பியே அப்பிரேக மிதங்கள்செம்பு, பிலக்கவே பார்த்தாக்கால் கனகக்கோலும் பிசகாது பொன்வசனம் பொய்போகாது, மலைத்துநின்னே தலமிருந்த விதமேபோராம் மகிழ்வாக யாகோபு வழுத்துவாரே. 11

நன்மருக்கும் கன்மருக்கும் தனக்கன் சொம்பத் தாஷ்டிகமாய்க் கொடுப்போர்க்கும்-வழிபட்டோர்க்கும், வன்மயினை தீருமென்று மின் நூல்தன்னை வாழ்த்தியே சொதேருவிடு கொடுக்காப்பேரும், கனமுள்ள சடருக்கும் கயவனோமை கவிமிடியினை காயிரற்கும் பிணக்குதர் சொல்வோமல், கண்மையுள்ள நூல்கொடுத்தால் சகரமெய்தும் சகனிலத்தில் யாகோபு கலஞ்சொன்னேனே. 12

லாலோகம்.

வன்னிகெற்பம் பலம்பத்து திராவக்கொண்டு வசைசமமாய்க் கொடிவேலி வேருசேர்த்து, உன்னிதமா யிடித்தரைப்பக் கிடக்கி விட்டு ஒழுங்காக மேல்மூடிச் சீலைசெய்து, பன்னியே வாலோக மாகச் சாமம் பதாமல் யெரித்திடவே யுயரவேறும், சென்னியே வாலோக மாகும்பாரு செப்பினூர் யாகோபு திறமைதானே. 13

திறமான கல்லுப்புப் படியுமஞ்சு திட்டமா யிடைசேரு செங்கல் மணை, வாமாகச் சேர்த்திடித்துச் சட்டியிட்டு வன்மையாய் மறுமத்தி சீர்க்கவிலேதான், அரமாகப் பன்னியிட்டு வகையுதாக அதின்மேலாய் நாவேரசம் பலமஞ்சு, கரமாக மேல்மூடிச் சீலைமண்ணேழ் சுட்டி வைக்க யாகோபு கருதினூரே. 14

சொன்னதொரு அடுப்புதனிற் றாத்தினைத்தான் சமமாகச் சாமமெட்டு யெரித்தானீ, தன்னயமாய் மேல்லுறும் பதங்கம்பாரு காட்டியே மயிர்க்குச்சி தன்றுவேதான். மின்னமின்ன மாக்காதே வழித்துக்குப்பி திறப்பாக அடைத்துச் சூடிப்போட்டு, கன்னவே யெரித்திடவே யுயரவேறுங் கருத்துரைத்தார் யாகோபு கருணைதானே. 15

குப்பியெரிப்பு.

எரித்திடவே பதங்கமது தேங்காய்போலே ஏறியே தானிருக்கும் உடைத்துமென்ன, வரித்திடவே குருவாக வைத்துக்கொண்டு வன்மையாய் வேதியங்கள் இருதமெண்ணெய், தரித்திடவே செந்தூர மிதிலே போட்டு தலமாக உண்டிடவே காட்டிநுள்ள, பெரித்திட்ட பிணிசங்கள் கடலேபுக்கும் பேசாதே யென்றுசொன்னூர் யாகோபுதானே. 16

பண்டிதத்தைக் கண்டிதமாய்ப் பார்த்துத்தேறிப் பரிவான பிணியினுட பருவம்பாரு, கண்டிதமா யிருந்தாக்கால் ஆரதுவி கருத்தனிலே தீருமென்றால் மருந்துதாக்கு, மூண்டிதமாய் வியாதியெல்லாம கடலே புக்கும் மூதுமையாய்ப் பத்தியந்தான் காக்கச்சொல்லு, அண்டியா யிருந்தாக்கால் மருந்துதன்னைத் தாக்கென்று யாகோபு திடனுசொன்னூரே. 17

அயிலிதன்னைத் தேவேந்திரன் றினேகஞ்செய்ய அதிர்பிறந்த தென்னகலம் ஒழிந்தபோது, மயிலாகக் கௌதமாதும் மரபிதென்றார் பதிவாக யென்பேரு ராமதேவர், ஒய்லாகப் பட்டப்பேர் தேவராகும் உறுதிபெறச் சாஸ்திரங்கள் மிகவும்பார்த்து, குயில்போலச் சொல்லிவிட்டேன் பண்டிதத்தைக் கூட்டினேன் யெழுநூறு குருவுமாமே. 18

அயச்செந்தூரம்.

ஏருவதினைத் தகடாக்கி எட்டிச்சாற்றில் எழுதரம் தோய்த்தாட்டி யிடித்துதானாம், பருபுன் னிலைச்சாற்றி லரைத்துருட்டிப் பருப்புடமாய்ப் போட்டெடுக்கச் செந்தூரமாகும், அளவுடன் நோயாளி அன்பாய்வந்தால் அரிசிதனி லிடைபோல் குன்மத்துலம், வெகுபிணிக ளறுமென்று யெழுதாயசொல்லி விளங்கவைக்கும் யந்திரியம் விளைவுமாமே.

கல்லிரும்பு அரபொடியைக் காந்தத்தாலே காடியே பெய்த்ததனை கல்வத்திட்டு, சொல்லினிய சம்புரா முத்தப்பட்டை [illegible] சாறுவிட்டுச் சாமமூன்று, மெல்லியதாய் சுவீத மாசமட்டும் விடாதரைத்து உலர்த்தியதை வைத்துக்கொண்டு, சொல்லுமதுப் பானத்தோ டுப்பாணடு சுகமுடனம் [illegible] சொர்ணமாமே. 20

தாம்பூரப்பற்பம்.

சுத்திசெய்த தாம்பூரத் தகடதாக்கித் துண்டித்துப் புளியிலேபோ லத்திருசோராய், குத்தாறத் செந்திலையைத்தான் பொடியாய்ச்செய்து கட்டிவிய [illegible] பழத்தின்சாற்றை, கக்கவைத்த விட்டுரவி தனிலாவெட்டு வாரத்திலே கிலேகருணி யோனிச்சாறு, சித்தசித்தம் வைசக்கொடு [illegible] ஆரவைத்து செருடிப்பார் தகிருசி மெழுகுமாமே. 21

மெழுகதாய் உலர்த்தபிச்பு பொடியதாக்கி முக்கடுகு சீரகமும் [illegible] துப்பெய்தும், பொழுதுரைத்துக் கழஞ்சிபதம் தேனிலுண்ணப் பொலவாத நோய்திருகுன்மமெட்டும், பழுவாதம் தீர்பித்தகுணங்கள் [illegible] பருதிகண்ட பனிபோலவே மென்றதீரன், [illegible] கண்டு மானுயிருள் மகிழ்ந்ததாமே. 22

அயச்செந்தூரம்.

ஆய்ந்தெடுத்த அரைபொடியைப் பழச்சாறுவிட்டு அரைத்தாளதாய் வில்லைதட்டி வெயிலிலுலர்த்தி காயத்துபின்பு முன்போலே அரைத்து [illegible] மதுபடியும் முன்போற்செய்து, மைசத்தின்பு [illegible] தக்கதைச் சுத்திசெய்து வானமிரண்டாக்க [illegible] ஓமப்பொடியின் [illegible] காயமத்துக் குகத்தைப் புடம்விட்டு [illegible] 23 நாக்கே.

ஆக்கிவைத்த தாம்பூரத் தகடாய்ச்செய்து அறிரண்டு அரைச்சதிர வல்லிச்சாற்றில், போக்கதிலே தகட்டினைச சுத்திசெய்து பொடியாக்கி மூன்றிலொன்று வர்ணகெந்தி, தாக்கியதை முன்சாற்றில் தகட்டிற்பூசி [illegible] ரைத்து கண்டாமல் குகையிலிட்டுச் சில்லுமூடி, வாக்கினிய சீலைமண் பிலுக்கச்செய்து வனத்துபெரு வமிக்கியதைப் புடத்தைப்போடே. 24

போட்டிடத்தாம் பூரந்து களிம்பற்றப்பால் போலாகும் புகழ்ந்திடு முன் குசபற்பம், காட்டியொருதல் வீசமிரு செந்தியாதும் நான்மூன்று தாம்பூர பற்பத்தோடு, கூட்டியரை கல்வத்தில் பழுக்குமவன்னி குமரிபுட சாற்றிறுல் நாலுசாமம், ஆட்டிகனாய் மெழுகுபட அரைத்தரைத்து ஆகித்தன ஒளிபடவே தட்டிவையே. 25

தட்டிவைக்கத் தாளமதின் புறத்தின்மேலே தனைப்பாத்து வெள்ளாட்டு மூத்திரத்தை கட்டிவைத்து அனுப்பானத் தன்னிலீயக் கடினமாக குன்மங்க ளெட்டுந்தீரும், மூட்டுவிக்கு குலைவலையறாத்தீரும் முற்றிரவாய்வு மூலத்தில்வரும் பாண்டுபோகும், குட்டமதும் வாயுபித்த மற்றதாலே கூடிவரும் வியாதிகளுக் குணமதாமே. 26

சத்திதன்மம் பெட்டிக்கும் அயம்.

காந்தத்தா லெடுத்த அயப் பொடிபலமும்பத்து வகைசிறும் போலகூப்பிக் கனிசாலப்பத்து, சேர்ந்திருக்க கால்வீத்தாய்ப் பிளக்குவைத்துத் திணைமூடியொன்று தானருக்குத் தோலவீத்து, மாத்தாயக் காமமது செய்துரைத்து அவிசத்தி குன்மமது பெட்டிப்போகும், புத்தகுசி முனிவர்சாரு வெய்த்துக்கொள்வார் புகலாதே யாவருக்கும் பதுமையாமே. 27

நாகக்கட்டு

இறைப்பை செம்பிற் காரத்தைப் பொடித்துத்தாக்கி இருபத்தோர் தரமுருக்கிச் சாய்த்தாகப், வறுத்தநீற்றுஞ் சட்டிதனி விட்டிருக்கி வானாகக் கொடிக்கள்ளி மரத்தின்கீழ், பழுத்தநீர்த்த சருகெடுத்து முச்சாமத்தான் யாங்காக வருத்தெடுத்துப் பொடித்தாசன்றாய், செறுப்படவே கள்ளியுட சருகைச்சாட்டுச் சிறப்பாக நீர்விட்டுத் தெளிவைவாங்கே. 28

தெளிவே தெளிந்தநீர் வார்த்தரைத்துக் கிட்டியே குக்குடத்திற் களிம்புநீக்கும், நீரினிலே வெருப்பாக மட்டுப்போடு கிழத்தியதை றுப்பானத் துடனேயீந்தால், கூறியிடு மேகங்க ளிருபத்தொன்றும் குட்டங்கள் பதினெட்டுங் குன்மமெட்டும், மாறிவிடும் வாதமென்ற ரோகமெல்லாம் மகிமைபெற உடலிறுகி வாழ்வையாமே. 29

தாம்பூரப்பற்பம்.

சுத்தமுள்ள தாம்பூரத் தகடாய்த்தட்டிச் சூடேறியும் பொடித்திட்டுத் தொக்கிச்சாற்றில், பத்துதரம் காய்ச்சித்தோய் பிரண்டைச்சாற்றில் பதிமென்றும் புளியமிளைக் கிளைக்குமோரில், சுத்தமறக் காய்ச்சித்தோய் சகமேழ்க்கும் கூட்டிஅது கெந்தியது கலந்துகொன்று, வைத்தரைவல் லாரைச்சார் தகட்டிதற்பூசி வாய்மூடிக் கனைக்கவொரு புடத்தைப்போடே. 30

போட்டெடுக்கப் பற்பமதா முன்சாற்றுலே புகட்டியரை புடத்தோதுக் கசகீக்கி, காட்டிவைத்து நிலைகண் மடக்கிற்றேறல் கனகமென்ற பற்பமிது அறுப்பானத்துடன், கூட்டியுண்ண [illegible] தரதப்பட்டாய்க் கூறுகின்ற வியாதியெல்லாங் குடிவிட்டோடும், மீட்டியிடு நீரோடு கோய்க நெல்லாம் வினைகட்டும் வாழ்வுதரும் பதியுமாமே. 31

காரியம் தாம்பூரம் காகம்லக்கம் சடதத்துச் சமரசிக் கனலிலேம விட்டு, பாரியதி ழுருக்கிமேறு சிலேயுத்தவிப் பருங்கரண்டியிட்டதனை வருத்துக்கிண்டி, ஆரியமின் னெடுத்தருகிக் கல்வத்திட்டு அருக்கன்பால் விட்டரைத்துப் படமாதிட்டு, சேர்ரிய கசிராக்கிப் பால்விட்டுப் பட்டி விரைத்துமே முசிஏழு புடமும்போடே. 32

போட்டெடுத்துக் கல்வத்திற் பொடியாய்ச்செய்து பொட்டியில்வைத்து அனுப்பானத் துடனேயீந்தால், ஓட்டியயின் வர்க்கலிகள் முன்னேவத்து முடித்தென்ற முன்னோர்கள் மொழிந்தவைத்த, ஏட்டிலுள்ள அட்டகுன்ம முடனேசீற்கும் எளிதாக பெரூக்குகை பத்தியுண்ண, இட்டிவிக்குத் திருவுளமே யென்றுசொக்கி உறதிபெற வினையாகுமுன்னை யாமே. 33

திரிவங்கப்பற்பம்.

திரிவங்கம் பலமொன்று சுத்திசெய்து திடமான அயக்கரண்டி தன்னி லிட்டு, அரிவுடனே உருக்குமுகர் தன்னிலேதான் அடவான பொத்த லையை யிடைசேரிட்டு, விரிவாகக் கிண்டிடவே பொரிந்து தானும் விதமாக வெளுத்துமே கல்வத்திலிட்டு, வெளிபெறவே பொற்றலையின் சாற்றா லாட்டி நிலைமையாய் மூன்றுபுடம் போட்டிடாயே. 34

போட்டிடவே செந்தூர மருந்துபோல் போக்கோடே அனுப்பானந் தனனே சொன்னே, காட்டினுள்ள வியாதியெல்லாங் காணுதோடும் கபியு ண்ட கற்பமிது காணவென்றேன். கேட்டிபேர்க் கெல்லாந்தான் சொல்லவேண்டாம் கேள்வியாய் வைத்தியத்தைச் செய்யவேண்டாம், பாட்டிலே ஆராய்ந்து பாகமாகப் பதிவாகச் செய்தாக்காற் பலனுமாமே.

கல்லுப்பு.

கல்லுப்புச் சோறுமே சமமாய்ச்சேர்த்துக் கல்லுரலி விட்டிடித் துக் கலைத்திட்டு, கில்விட்டு மூடியதைப் புடத்தைப்போடு நியாந்தி நீலகண்ட பிலைசாற்றிலே, மெல்லியதா யரைத்துருட்டிக் காயவைத்து மென்றுதின்ன மீறுந்தப்பிவைக ஆறுநான்தான், சொல்லுகின்ற அஷ்ட குன்மமெல்லாந்தீருஞ் சோதினையா யருந்துமுன்னில் சொல்லுமாமே. 36

சுத்தித்த காம்பூரந் தகடதாக்கிச் சொல்லுகின்ற புரசலத்திற் கட்ட சாம்பல், மத்திக்கும் பிரண்டைச்சார் தகட்டிற்பூசி வாய்குவித்த குகை யிலிட்டுச் சில்லுமூடி, மெத்தித்துப் புடம்போடப் பற்பமாகும் வினை யற்ற அனுப்பானந் தடனேயிய, சத்தித்து வருங்குன்ம மெல்லாந் தீரும் சத்தியமா யிம்மருந்தைச் சாற்றிப்பாரே. 37

ஆருவா சனன்மெச்சுஞ் சாறுதன்னில் அக்கிடைக்கு ஆவின்நெய் விட்டுமென்றாய், வாகுபெறக் கற்கண்டு செட்டிப்பிட்டு மத்திக்க வெண் ணெய்போல் வறுத்துக்கிற்கும், மேருமே முப்போதுண் மாவகாய்வீக்கம் மேகமும் வெட்டைதீர்க்கும் சுருக்கல்போகும், ஏருமே கதிர்கண்ட பனிபோலாகும் சுடுத்துரைத்தேன் யாகோபு வினியவாறே. 38

தேத்தாவின் வேர்த்தோலும் ஜவீரலவித்துஞ் சிறுநாக விரையுட னே அருக்கன்வேர்ப்பட்டை, எத்திமே சமபாகஞ் சூரணச்செய்து இருசேரத் தேனில்வெரு கடியுமுன்னே, பத்தியுடன் மண்டலத்தில் அஷ்டகுன்மம் பறந்துவிடும் யிம்மருந்தி னுண்மைகண்டு, சுத்தமதாய்ப் பொசிப்புமிக உண்ணச்செய்து சுகமளிக்கும் பத்தியங்கள் பிடிக்கத் தானே. 39

கல்லுப்பும் புண்ணுக்கும் மிருமிளகிட்டவ் கருவாக வகைவகைக்குச் சமனுய்ச்சேர்த்து, கல்வமெறு மிச்சஞ்சாறு படிநாலுக்குள் காவிழவா ன்று கத்தனுஞ் சாறுங்கூட்டி. மெல்லியதா யரைத்ததனை உலர்த்திக் கொண்டு மேவியே அயத்தாம்பிரம் காசுங்கூட்டி, அல்லியதேன் அனுப் பானத் துடனேயுண்ண அடர்ந்தஅஷ்ட குன்மங்கள் துலைந்துபோமே.

வரிக்கடுக்காய்த் தோல்குருணி மிருமிளகிட்டம் - வறுக்கவெட்டு காம்வெடி யுப்புவெட்டி. கரியபின்னே ஆட்டுமுசி பதக்குவிட்டு - கத்தரித்துப் பச்சைபனை யோலை போட்டு, இரவியிரு நாள்வைத்து காலையேற்றி - இரக்கியே திராவகத்தை யுண்டாராகுல், பெருவயிறு விதபாகம மகோதரங்கள்-பேர்த்தகனும் பத்தியங்கள் பிடிக்கத்தானே. 41

செம்பின் பற்பம்.

செம்பினுட அரபொடியும் பலமேவெட்டு-செதுத்தியடி பாண்டத்தி லுன்னேயிட்டு, கொம்புபாகல் இலைச்சாறிற் பதக்குவிட்டுக்-கொட்டியே நிவெரிப்பாய் கமலம்போலே, கெம்பியே சாறுவைத்திச் சாம்பலாகும்- மிண்டியதை கல்வத்திற் சாறுவிட்டு - ஏம்பமதை வில்லைதட்டிக் காயவை த்துத்-தனிஅகலி விட்டுபுடம் பத்துப்போடே. 42

பத்தியுடனுரவிட்டுக் கல்வத்திட்டுப்-பண்டரைத்த சாற்றிலே அரை த்துவில்லை, பெத்தபெரும் புடம்போடக் கசங்கிக்கும் - பேணியதை அனுப்பானத் துடனேயியச், சத்திவலி வாதபித்த மயக்கந்தானே-சார்த் துவரும் அஷ்டகுன்மஞ் சூலைவாய்வு, சுத்தமாய்ப் போக்கினைக்கும் ஒளிவாங்காயஞ்-சுகப்படுத்தும் யார்க்குமிதைத் திராத்திடாதே. 43

கருநாவில் சேரான் பாலையூட்டிக் - கட்டுதொண்டை சதைதடுவே மதுநான் தன்னில், அரைநாளே தவிர்த்துவிழ்க்க ரணமுமாகும் - ஆவு செய்யில் கெம்பின்தூள் அரைத்துக்காச்சி, உருவாகக் கெளவு மெழு குதானும்-னட்டியதை களிம்பாகும் உலரும்புண்கள், விலாவாத மகது மென்று யாகோபுதானும்-விளம்பினே னென்பேரு விளங்கத்தானே. 44

புண்டரிகக் கொழுப்புதன்னை யுருக்கவெய்யாம்-போடதிலே கிராம்பு ரெண்டு பலநூன்னாக்கி, கிண்டிவரச் சலியாமல் ரவியிலவைத்துக்-கிளரி யே லவங்கமதி விட்டுநெய்யை, உண்டபின்பு உலர்த்தியதைத் தினமோ ரெட்டு-உண்டிடவே கீழ்சுவாச ரோகமெல்லாம், தெண்டனிட்டு ஆடு மடா பொய்யாதொன்றுஞ்-செப்பினேன் யாகோபு திரமைதானே. 45

வல்லாரைலேகியம்.

சேராங் கொட்டைபடி நாலுவாங்கி - செம்மையாய்ப் புளியிலைச் சார் தன்னிற்போட்டு. வீரதுதா னடக்கவே அவித்துக்கொண்டு - விதமாகக் கல்லூரலி விட்டுப்பின்பு, தாவென்றே அருசுஅர பொடிவெட் டிட்டுத்-தாக்கியே திரிகடுகு ஓமங்கூட்டி, பாராருங் கொத்தமல்லி செவ் வியூன்னி-பதிவாக வகைக்குஅரைப் பலமும்போடே. 46

ஆட்டுமரன் வித்துசத்தி காதஞ்சேர்த்து-அதைஅரைக்கக் குமரிப்பால் சாமமொன்று, போட்டுமே கல்லூரலிற் கடினமாகப்-பூராகத் தானரை த்துச் சீனியிட்டு, காட்டுமே வெய்யிட்டுப் பானைதன்னில் - கலமாக அடைத்துமண் டலமேயுண்ணக், காட்டில்களி மேகமுதல் விதங்கள் போகும்-குணமான கைதிரைகள் சூலைப்புண்கள், கேட்டுமே போகு மியா கோபுசொன்னேன்-திருமையுள்ளஅவிழ்தமிது செய்துபாரே. 47

நாறும்பூ பலமாறு விளக்கம்மூன்று-நாட்டுவாய் கொடிவேலிப் பட்டையொன்று, வேறுவினை தீரதிரி கடுகுவொன்று-வியன்படவே நிறுத்து ஒரு பொடியைத்தேனில், தீரும்வினை நீரென்று உண்ணக்கிராணி-திரமான சில்விஷங்கள் தடிப்புமேகம், ஆறுபொழு துண்டிடவே சகல ரோகம்-அறுமாது யாகோபு அறைந்திட்டேனே. 48

வாசகாரத்துக்கு.

காஸுரவே ராதன்னடை வெருக்கேராய் கண்டித்து விருனாக்கு இயநாய மிட்டு, கீரதன்னை வடித்துப் பின் குழம்பதாக்கி - நிறுத்துமே வெராம்புரோ ணடு பலமுமிட்டு, ஊர்ப்பின் குளம்படனே அரைத்துஉண்ணட - உருட்டியுன்ன காதன்பஞ் சுவாசகாசம், தீருமென்று யாகோபு சொன்னேனித்தைச்-செகத்திலெல்தன் பேர்விளங்கச் செப்பினேனே. 49

நீர்க்கட்டுக்கு.

வெடியுப்புச் சோரையில் நாழிதண்ணீர்-விட்டுஒரு சட்டிதனிற் கரைத்தாக்குன், கடுவிட்டு பத்துமெழுகை தன்னில்தண்ணீர் - நாழி விட்டுச் சட்டிகீ ரதிற்சேரமல், அடிபடவு மொக்கைதான் சுழற்றி கீருள் - அமுழ்த்திவைத்துக் கடிகையைத்து மொக்கைகீளை, கொடுத்தினை நீர்க்கட்டுக் குணமாமென்று-கூறினார் யாகோபு குணமாய்த்தானே.

எண்ணெயிசபூற்ற.

பொட்டிலுப்புப் படியொன்று சட்டியிட்டுப்-பின்புதனிற் படிகாரு ஊற்றுபானி, கட்டிளையாய் அடுப்பேற்றிப் படியாய்க்காய்ச்சி - கனிந்துமே கண்ணடைந்த சீலைதன்னை, வட்டமிட்டு பதிநாலாய் மடித்திருக்க- வணமாக உப்பிலெண்ணெய் துணியில்நிற்கும், பிட்டமுடன் உப்புதவும் சம்பியாகும்-பினியடைப்பு யாகோபு பிதற்றுசொன்றேரே. 51

படைராஜன் உப்பதுதான் சாக்கிறேரிடே - பாச்சிடவே சாக்குதான் கட்டிப்போகும். விடைபேறும் பிசனவர் சொன்னஉப்பை - மேதினியோர் காணுமல் மூளிப்பார்பாரு. கடைபார்த்து வாங்கிவந்து சுண்ணம்பண்ணிக் கட்டிவோர் வேதைநிற்க் காணுர்வாதி, பிடையான பச்சையுப்பால் வேதையாகும்-பினிதாக யாகோபு பிதற்றுசொன்றேரே.52

கருவங்கசெந்தூரம்.

கடினமாக் தலையான வெடியுப்புத்தான்-காண்டிதனில் வைத்துருக்கி யாயிரெட்டு, படியாகப் போட்டுருக்கப் பற்பமாகும்-பதிவாகக் கரண்டியிறைல் தேய்க்கச்சுண்ணம், சொடிதனிலே யெடுத்துமே கல்வத்திட்டு-சோரகத் தானைத்து ரவிபிற்காய்த்து, படிவமாய் மாணமிட்டு புடத்தைப்போடு-பண்பான செந்தூர மாகுந்தானே. 53

தேனிலிடு கோபெல்லாம் தெரித்துப்போகும் - செயமாக ரவியிலிடு தங்கமாகும், வானிலிடு வையகத்தில் பிறைத்துக்கொள்ளு - வடிவான வங்கசெந் தூரம்பண்ணு, காளிலத்தி வெள்ளைப்போலவர் விளக்கசிசொன்னார்-நாடியே பித்தவங்கம் திசமதாகும், தானியேயாய் கின்றவிடம் யாகோபுசொன்றார்-தாஷ்டிகமாய் வங்கத்தைத் தருவிப்பாரே. 54

நாகக்கட்டு.

சோரமது பலமொன்று காண்டியிட்டுச் - சுருதனலில் வைத்துருக்கிச் சொல்லக்கேளு, பாருமுடன் பொற்றலையைப் பாதியிட்டுப்-பதிவாகக் கிண்டிடவே கறுத்துப்போகும் - சோரமதை யெடுத்தரைத்து வில்லைதட்டி-பின்றானை [illegible] கவசஞ்செய்து, [illegible] பொடக் கட்டுப்போகும்-[illegible] சொன்னார் யாகோபு [illegible]. 55

படம்போட்டுக் கவசத்தைத் தள்ளிப்போட்டு பொருமாக [illegible] ரெண்டு காருஞ்சேர்த்து, [illegible] சேர்த்தரைத்து [illegible] [illegible] யாகோபுசொன்னார்-[illegible] திறமையாமே. 56

[illegible]

[illegible] கரண்டிதனில் [illegible] [illegible] யாகோபு [illegible]. 57

[illegible] பதிவாய்ச்செய்வாய், [illegible] உத்தமமே பார்த்தாக்கால் சித்தி [illegible] 58

மேகநீரழிவுக்கு

கல்லாய்த்த திலர்தானே படியுமைத்து-கையடக்கப் பிடியெடுத்துப் பாணிபோடு, மல்லாக்து விழுங்கிவிடாய் பசிக்கும்போது - மண்டலத்தில் மணியிறுகக் கட்டிண்டாகும், பொல்லாத சகலநோய் மேகம்போம்-புகலாதே பெளர்க்குயிதைப் புலன்சொல்லாதே. செல்லாத பிடம்தனிலே செலுத்தாதென்று-செப்பினர் யாகோபு திறமிதாமே. 59

பூனையது வண்கிழிலை பலமோர் பத்து - புகல்கருத்தச் சீரகம் விடையேசேர்த்து, பாதுவிலே காயவைத்துப் பொடியாய்ப்பண்ணிப்-பதிவான சக்கரையும் பாதிசேர்க்க. தேனையதி [illegible] பத்தேயுழ-தினமூன்று மெய்ப்புடை பெரியவாய்வாம், ஞானமது புத்தியுள்ள தன்மந்திரும்-நலமான யாகோபு நவின்றார்தாமே. 60

விந்துகட்டு.

நீர்முள்ளி [illegible] விந்துவைக்கு-செருக்கிக்கிற [illegible] பிழுக்கியொன்று, சோதிலறன் [illegible] எழுநாள் தினமூன்று [illegible] விந்துவனி [illegible] தீக்கக்-காரிணியில் மானிடர்க்குக் கருணைவைத்தே. 61

கடுத்த கெந்தகமும் பலமூன்றாகு-காரிருப்பி தனிவெளிக்கக் கரி போலேறும், நேரெடுத்த தெருக்கிலேயின் பழுப்புச்சாறதனை-யட்டியே வைத்தவித்த ரவியில்வைத்து, பசப்பபடவே காற்புதுகான் தயிலமாகும்-பாக் கான அனுப்பானத் துடனேயீந்தால், நிசையிலாக ரோகமெல்லாங் குணமாமென்று-செப்பினர் யாகோபு திறமாய்த்தானே. 62

அரன்விந்து சத்தியுட காதஞ்சேர்த்து-அதையரைத் தாமமொன்று வீரிப்பாலால், அரைக்கவது காரிபோலே தானாயிறக்கும்-ஆனமையா மெருக்கிலுட பழுப்புக்கட்டி, நிறையாகக் குறித்தயிலம் வாங்கிடே-நேர்மையா யனுப்பானத் துடனேகொள்ள, வாமான நோய்களெல்லா மகன்றுபோகும்-வன்மையாம் யாகோபு வளஞ்சொன்னரே. 63

பெருவாயன் பாலரைக்கால் புறம்போய் - பிசாசியதைக் காலமே கொண்டிந்த்நிம், ஒருபொழுது எழுநாள் கொடுத்தாயானால் - உடைந்து நின்ற உட்காசரல் ரெத்தகாசம், குறையான சயரோகம் சுவாசகாசங் - குணமாகும் மருந்தையும் காணுங்கொள்ளு, பறையாதே பெருமைத் தனைக் காட்டாதேபார் - பாதையிது யாகோபு பகர்ந்திட்டாரே. 64

மலஜலக்கட்டுக்கு.

காட்டிலுட துமணக்கு யெண்ணெய்வாங்கி - கடைந்து வைத்துத் தின் பாலைவிட்டு, கீட்டுமுன்னே கீர்க்கட்டு மலக்கட்டுந்தானக- நோர்க ரெம்பவுந்தான் பேதியானல், வாட்டுவோய் ஆவின்பா லதனையுன்ன-வகைகுணமாம் பேதியது வடிந்துநிற்கும், கட்டுடனே மலக்கட்டுக் கிது வேயாதி - குணமாகும் யாகோபு குறித்தார்பாரே. 65

கரைவிரையின் பருப்பதுரு சேரைவாங்கிச் - சூடனுடன் பெருவாய் நீர் தெளித்தரைத்து, அரையதனில் நீர்வார்த்த வண்ணெய்க்கும்-அத்த யிலைந் சீஷாவி லடைத்துக்கொண்டு, புரையுண்ணில் விட்டிட்டு மூழ்கி வந்தால் - பொய்யாது தும்மலுமீ னிசங்கள்தீரும், சிரசிலுள்ள ரோக மெல்லாங் கடலேபுக்கும் - செப்பினர் யாகோபு திறமைதானே. 66

பேய்ச்சுரையின் காயைக்கல் லுரலிலிட்டுப் - பிசகாம லொருசேரு யிடித்தான்றாய், தாச்சிபடி பெண்ணெயிட் டெரித்துருக்கு - தப் பாது பீனிசங்கள் மண்டைக்குத்து, நோய்சாடலம் தீர்ப்பாய்ச்சல் போகு ம்போகும் - துடையுமுன்னே சிரசிலுள்ள புண்கள்தீரும், வர்ச்சபடி புனி தன் குருபிணிகள்நீங்கும் - வலுமையாம் யாகோபு வழுத்தினரே. 67

சாலிக்கத் தனையெடுத்துத் தடாய்த்தட்டிக் - கனகருள்ள காறும்பு மெருக்கம்பாலால், வாலிக்க மைதயரைத்து மேலேகட்டி - வகையாக ஒருபுடத்தில் கருப்பதாகும், பாலிக்காய் பாலைவிட்டு அரைத்துமை போல் - பதாமல் வெண்ணெகிற மாகுமட்டும், தீவிக்கப் புடம்போட்டக் கண்ணமாகும் - நிலையாக யாகோபு நிசஞ்சொன்னரே. 68

தாம்பூரப்பற்பம்.

சுத்தித்த தாம்பூரத் தகடாய்த்தட்டிச் - சூட்சுமுள்ள பெரியோர்க ளுன்னுறக்கற்பம், சித்திக்கப் புடம்போடு கனக்கவெந்து-திருநீறு போல் வெண்மை திறமாமப்பால், மத்தித்து அனுப்பானத் துடன்கொடுக்க - வாயுவென்ற ரோகமெல்லாங் குணமதாகும், சித்தித்தக் கருவைவை த்தா ரெந்தன்மீதில்-செப்பினர் யாகோபு திறமைதானே. 69

பாஷாணபற்பம்.

சொல்லடக்கா வெள்ளைப்பா ஷாணம்காறு - கண்ணும்பிற் சுத்தி செய்து கழுவிக்கட்டி, முள்ளங்கிச் சாறுவிட்டு மூன்றுசாமம் - முறுசாம மெரித்தபின் கல்வத்திட்டு, துல்லியமாம் உள்ளிச்சாறு முள்ளங்கிச் சாறு - தொடர்ந்தரைத்து காலாகாள் சூப்பிக்கேற்றி, மெல்லிகல்லான் வாலுகையி லெரித்துவாங்கி - மினகளவாய் கொள்ளபல வியாதிபோமே.

வங்கச்செந்தூரம்.

கன்னிகையை யருத்துயிடு சுடுக்காய்த்தூளாக் - காட்டுடனே சலமா ருங் கருவங்கத்தை, சென்னிரி லரைத்தூறக் கு புடமும்போடச்-செந்தூர மாம்வங்கம் நாவிலொன்று, வன்னிகெற்பம் வாழ்மடக்கை சேர்த்து மூன்று - வாய்த்தபுட மிட்டெரவி தாற்றுக்கொன்று, உன்னிதமாய்க் கொடுத் துருக்க யேமமாகும் - உறுதியா யாகோபு உரைசெய்தாரே. 71

பாறையுப்புக்கட்டு.

உத்தமெடு பாறையுப்பு யிடைமேயண்ணே-உண்மையாய்ப் பழச்சாறு விட்டரைத்து, பத்துவிசை யிடத்திலிட்டு யெரிக்கவேணும் - பதிவாக மேற்படியுரு சேர்த்தரைத்து. சத்துபட வில்லைதட்டிக் காயவைத்துச் - சதுர்க மேனியிலே துக்கிபூட்டி, தத்துவமாய்ப் புடமூன்று யிட்டெருக் கச் - சாதகமாய்க் கரிக்குடியா உப்புமாமே. 72

மெழுகுதிராவகம்.

வெண்மெழுகு கல்லுப்பு வகைக்குச்சேரு - வெள்ளையென்ற பாஷா ணம் பலங்காலாக, வண்மையுட னிடித்துரவாய்க் குடத்திலேற்றி-வாலை யிட்டுத்தீயெரித்துத் தயிலம்வாங்கித், தன்மையெரும்வாதமென்ற ரோக மெல்லாம் - தோணவே குணமாகுஞ் செரிசிரங்கு, வன்மையென்ற சிலையாகும் ரணங்களாகும்-மனமகிழ்ந்து யிம்முறையை மருவிப்பாரே.

சேங்கொட்டைத்திராவகம்.

செருமிரு சேங்கொட்டை யிடித்துச்சாலில் - செலம்பதற்கு விட்ட வைதயுங் கலந்துமூடி, வரியதான் ரெண்டதன்பின் வாலைவைத்து - உத்ப னமா யெரித்துவிடல் திராவகத்தைச், சிரகவாங்கியதைக் குப்பியிட்டுத் தினங்கொண்டால் வாதபித்த வெரிவுசோபம், சீரிப்பு வயிற்றிரைச்சல் நீங்காத்தாகம் - நிறுத்துமென்று யாகோபு நிசஞ்சொன்னரே. 74

சங்கனும் விழலவெட்டி யேலஞ்சோம்பு - சமனிடித்துப் பொடி யாக்கிச் சாலிலிட்டு, சிந்திவிடும் நீர்பதக்கு யிருகாளுறில் - செலுத்தி விடு வாலுகையில் திராவகத்தைக், கந்தர்பச்சைக் கர்ப்பூரம் பொடித்துப் போடு - காரிருப்பி தனிலடைத்து உண்டாயானல், இச்துவைப்போல் குளிர்ந்துவிடும் தாபசோபம் - எரிவடங்கித் தன்மையிக வெய்குத்தானே.

போகியனுத் திராவகம்.

காருணைக்கல் பிரிசில்லெல்லாம் தெளிந்தார்க்கட்டி - வைத்தபொட்டு [illegible] சொரு பக்கம்பின்பு, சிறுநதியின் மூடியிட்டு நீர்தெளிந்து - திரிதிணைத் திவ் முனைபெருமைப்பும் பொதிறுவென்று, அருமெயதைத் தெளிந்துநீர்ப் பதத்துக்காவிவ - தனலேற்றி வாலேயிட்டுத் திராவகத்தைப், பருக உண்ட அன்னம்நீ ஏனைமதாகும் - பசிபெருக்கும் வாதமறும் பலித்தமைமே. 76

அமுரித்திராவகம்.

சடத்திறுடை அமுரிபடி பெட்டொக்கிக் - சரியான இடையிட்டு வாலே மூடி, திடத்தடனே பெரிக்கபுகை முரிந்துநீராம் - திறமான அமுரியது முரிந்துதானுல், விடத்திறுடை புதீரா பெண்பெண்யாவர்க்கும் - விதமான வாதமது பெலவாகும், குடைக்குமக்குச் சுருக்கமான மாகும்பாரு - சுக மாக யாகோபு சொல்லினேனே. 77

காவட்டம் புற்கிரை பிடுத்துத்தானாய் - கனமான இடத்தில்வீச் சிதக்கவிட்டு, ஆவட்டம் பதமாக ஏவிலிட்டு - ஆறுநாள் சென்றபி ன்பு வாலேமூட்டி, தீவட்ட மிரங்குமின்ற திராவகத்தில் - தினமந்தி சந் தியுன்ன வாதமகிராணி, காவட்டஞ் செய்யாது சயமும்போகும் - மய க்கருமே தீபனமும் காடிப்பாரே. 78

பொட்டிலோடி ஈனைடவோமம் சமமாய்ச்சேர்த்துப் - பொடியாக்கிச் சாடியிட்டு அனிதனீர். விட்டுநிரிகாறுதி வாலேவைத்து - விதமாக வெரிக்கவரும் திராவகத்தைக் குடிக்கன்ற பெருவிட்டு கொண்டாயானுல் குடிப்புன்ன வாதமய்யம் கிரானிநீரும். உடனே தாகம் [illegible] சூலேபோகும் - உளம்பெருக உண்ணவைக்கு [illegible]தானே. 79

கஸ்தூரி அரைந்தக்கு உடைத்துமுன்னீர் - கலந்திருக [illegible] பீக் காய்ச்சதுண்டாய். [illegible] பக்தி [illegible] வெளிதுதிரா வகத்தைக்கேரு. [illegible] பிருகாக பிடைப்பிதொகா டகல் - [illegible] வைத்தால் [illegible] வெக்கரம் [illegible] போகும் - விதித்தபினி [illegible] விலக்கப்பாரே.

[illegible] திராவகம்.

[illegible] - [illegible] பாணையிற் [illegible] புகைநீர்வாங்கு, [illegible] யாகோபு [illegible]. 81

உக்கினித்திராவகம்.

[illegible] - [illegible] பிடித்துச்சாலில், [illegible] வாலேமூடி, [illegible] புகைநீர்வாங்கி [illegible] மலசலக்க [illegible] வாய்வுபோகும் [illegible] யாகோபு [illegible]. 82

பெருங்காயத்திராவகம்.

பெருங்காயஞ் சேரொன்று உரலிலிட்டுப் - போரான கருப்புட்டி யிடைசேரிட்டு, தருங்காயம் பாணியது பிதக்கவிட்டுத் - தன்மையாய் ஆறுநாள் வாரவைத்துச், சருங்காமல் வாலேயென்ற சட்டிமூடிச் சரு க்கமாய்ப் புகைநீரை வாங்கித்தப்பி, பருங்காய வடைத்துணைக் கிரா னியெல்லாம்-பாதை நடக்கேதிவிடும் பார்த்திடலே: 83

திரிகடுத்திராவகம்.

திரிகடுகு பெலத்தீ சமமுமதாய்ச்-சேகரித்த வகைக்கொன்று அம்மி யிட்டுக், குரிமடியப் பொடியாக்கிச் சாலிலிட்டுக் - குற்றமறப் பாணியது பிதக்கவிட்டுப், பரிவாகத் திரிகானில் வாலேமூடிப்-பக்குவமாய்ப் புகை நீரைவாங்கி நீயும், பிரியமுடன் கொண்டிரா உய்ந்வைவாய்வு பெசரிய சய முடனே போகுந்தானே. 84

தென்னங்கள்ளுத்திராவகம்.

தென்னமரக் கள்பதக்குச் சாலிலிட்டுத்-திட்டமதா யாறுதின மான பின்பு, நன்மையமாய்ப் புகைநீரை வாங்கிக்கொண்டு - நலமான தானதைத் தான் கறைக்கிபோட்டு, மூன்றுபோற் புகைநீரை வாங்கியுண்ணு- மூன்றுநாள் புரிதன்னியுண்ணு உண்ணு, சொன்னபடி சயங்கொட்டுக் கிருமென்று-சுருக்கமா யாகோபு உரைத்திட்டாரே. 85

திரிபலாத்திராவகம்.

பெருகவெடு திரிபலையை வகைக்குச்சேரு-பேசரிய திரிகடுகு உரலி லிட்டு, வருகவிடி பாணியது பிதக்கவிட்டு - வன்மையாய் மூன்றுநாள் தானுமூடிப், பருகதுடை வாலேயிட்டுப் புகைநீர்வாங்கிப்-பக்குவமாய் காலையுண்டு கொண்டிபாரு, தருகவருஞ் சிலேட்டுமத்தின் காசம்போகும்- தாட்டிகமா யாகோபு தான்சொன்னாரே. 86

கல்லுப்புத்திராவகம்.

கல்லுப்புச் சேரெடுத்து பிஞ்சிச்சாறு-கரைக்கவிட்டுப் பாண்டத்தில் திரிகானுதில், மெல்லவே வாலேயென்ற சட்டிமூடி-மெதுவாகத் தீயெ ரித்துப் புகைநீர்வாங்கிச், செல்லரெண்டு நானதுவுங் கொண்டாயானல்- சென்மமுள்ள குன்மமெட்டுங் கடலேபக்கும், கல்லுபெரு வாழ்வுதரும் யாகோபுசொன்னார்-காட்டிலே யென்வசனம் நன்மைதானே. 87

சேரவேசோரனென்று பெட்டிவென்று - சேர்த்திடுநீ ருந்தமது படையோன்பத்து, காரமது செண்டிபத்து ஐந்துஞ்சேர்த்துக் - கனக்க யிடி வாலேதனிற் புகைநீர்வாங்கி, கோரமதாய் செம்புருக்கி அதிலே சாய்க்க-குற்றமறக் குட்டிடைகான் உண்டுதேறு, பாரலிக்லே பித்த குன்மம் வாய்வுபோகும்-பாக்கியவான் யாகோபு பலன்சொன்னாரே. 88

காக்குகள் கட்டத்திராவகம்.

படைகாசன் பலம்பத்து உளேயம்கோரய்ப்-பார்த்துயிடி வாலேதனி லடைத்துநீரை, கடைநீரைப் பிடித்ததில் ருதம்போடக் - கரைந்து போம் முன்போலே புகைநீர்வாங்கு, விடையாகச் சாக்கெல்லாச் தேச ய்க்கத்தேய்த்து - விதமாக ஏவிவிட வெந்துநீறும், சடையாறுஞ் சொன்னதிந்தப் புதுமைதன்னைத் - தாட்டிகவான் யாகோபு தான் கண்டேனே. 89

லிங்கபதங்கம்.

பதமாய லிங்கம் பலம்பத்து கல்வத்திட்டுப் - பார்த்தரை நடுத்தின் புதைநீராலே, விதமாக அரைத்துவில்லை ரவியில்வைத்து - வெந்தசெப்புச் சட்டிதனிலிட்டு வெரித்துக்கொண்டு, நிதமாக அடியில்நிற்கும் பற்பந்தன்னை - ரோகக் கொண்டவர் அந்தருந்தால், அதமாக பேதியோடு கக்கலெல்லாம்போம் - ஆதியுரை யாகோபு அறைந்தார்தானே. 90

அரிதாரபற்பம்.

மடலெரிய அரிதாரம் கல்வத்திட்டு - மயனமா வெருக்கலம்பால் தன்னிலேமூழு, புடமெரிய திரைமைத்துக் கதிரில்வைத்து போட்டுடுகீ-வில்லைபுடம் காடையாக, திடமெரிய நீருக்கும் பனமன்னீதரு-செல்வமுண்ணை சயமாசங் கடிகன்போகும், படமெரிய கடல்புக்கும் யாகோபுசொன்னார் - பார்த்திடவே தாரபற்பம் பலிதமாமே. 91

சுவாசகாசங்குறுக்கு.

சாறுமதை (யாய்த்துணர்ந்த வல்லோர்சொன்ன - சாஸ்திரத்தில் மனதுணர்ந்து புலியின்மீதில், வாறுதவி கெவண்டவொரு தேத்தான்வித்து - வளமான ஆவின்பா லுடனரைத்து, மாறுதய காலமதி துவண்ண பித்தம் - வாதசயத் திரவெழுந்த சுவாசகாசம், சீதமுள இருமலுமே செவியிற்கேட்டால் - தெண்டனிட்டுப் போமெனவே செப்பினாரே. 92

செப்பியதோர் கடுகுடனே சேருமாங்கிஷ் - இரண்டிருக்கும் கற்கண்டு சேருரெண்டு, அப்பதனிற் பாகாக்கி அருள்முன்னாக - அரைத்துருண்டு யாய்க் கண்டியதைத் தேனும்விட்டு, தும்பறவாய்க் கண்டியுண்ண மந்தார காசம் - சுவாசத்தில் காசங்கள் ஓடிப்போகும். ஒப்பறவாய்த் திருமென்று யாகோபுசொன்னார் - உரைக்கொண்டுத் தாககண்ட குட்சத்தானே.

நீர்க்கட்டுக்கு.

ஒலித்திட்ட ஒளிகளிலைம் பூதத்தாலே - உடலெடுத்த வினையதனை அடர்த்தரோகம், வலித்திட்டு அடியயிற்றிற் சலத்தைக்கட்டி - வாளை உப்புச் சாரயிரு வகையுமாக்கி, பலித்திட்ட மருந்துரைப்பேன் பலதை யாவெக்கும் - பிணியுமே காருழி கருத்தப்பச்சை, சொலித்திட்டு காய்ச்சியிரு காரூப்புக்-கூட்டியுண்ண நீர்க்கட்டுக் குணமதாமே. 94

அயச்செந்தூரம்.

காடிதெளித் தாதியத்தோல் சாறுமாக்கி - கல்வாய்த்த அரப்பொடியில் விதக்கவிட்டு, சாடியே ரவியில்வைத்துச் சுவரமட்டும் - சாறுவிட்டு மூன்றாக எரவின்பு, கூடிநின்ற மூன்சாற்றில் வைரத்தரைத்துக் குளத்துமுட்டை பெரும்புடமா வெட்டுத்திரிந்து, போடத்த தன்னாலரைத்து இயும் - புடம்போட மாதளம்பூ நிறம்போலாமே. 95

ஆமிதனை அநுப்பானத் துடனேயே - பெரும்பிணிகள் வாதபித்தம் அப்பத்தாலே, சேமம்வரும் அனேகமுள ரோகமெல்லாம் - கிலகிலி காடிகரு முறைக்குமேலும், காமசெயம் பெருகிவிக் கிறுகிக்கட்டும் - கண் கண்ணெய் வேறியே வீரஞ்செய்யும், தாமசப்பூ மணக்குமென்று நீரை குக்-குடவழுமே மாக்களிபோல் மின்னுத்தானே. 96

விக்கத்திற்கு பாசிகோர்க் குளிப்பு.

மாதிரிகோர்ப் பட்டையினைப் பாலிற்சொன்னப் பத்தியமாக் காய்ப்பெருப்பும் பத்தாளும், வாதமுறுக் கெந்தகத்தால் சுணுக்கன்விக்கி அருந்தமிகுந் தகோரவளிகன் போகக்கொண்டு, குதமுனையில் கையாலவர் மூடவிகிதகிக் கருக்கொனதே குத்துகின்ற அவேலைகள், நீககுலம் பத்திய மா புண்டாயாறல் செயமாக்கக் கண்டிது செப்பிடாதே. 97

சுதபாலிப் பட்டையது சேருரெண்டு நன்றாகப் பொடியண்ணிச் செப்பிற்செங்கி, இத்பாலே பூசியதிற் பொடிமைப்போட்டுத் திவெரித்து மதாமுரெண்டு படிதான்வாத்து, உற்பனமாய் பகலிலிட்டுச் சீலைசெய்து உறவுதாகயப் புடத்தி வெட்டுரான்தான், கற்பமதைத் திரக்தெடுத்துக் காய்ந்தபின்பு பிருசோமமைப் பலமேசொன்னே. 98

சொன்னயிலே மேகங்கள் கைக்குருப்பு குணமாகும் ரணங்கிரந்தி கரவின்பத்து, வின்றுயிர்த்த சோகமெல்லாம் குணமதாகும் மெய்யுடலைச் சுகப்படுத்தும் விசையதாக்கும், அன்னியுண்ட ரசவேகம் வாக்கடுப்பு ஆறாத ரணகிரந்தி அண்டப்புத்து விரணுதித்த வியாதியது சொன்னமாகும் வேதாந்த யாகோபு விளம்பினரே. 99

அருநெல்லித்திராவகம்.

பச்சையரு நெல்லியிருசித் தான்றியோடு பாவகமா யிடித்ததனைப் பாண்டத்திட்டு, இச்சையுடன் ரெண்டுபடி தண்ணீர்விட்டு இதமாகத் திரிகாண் ஊறவைத்து. உச்சிதமாய் வாலையிட்டுப் புகைநீர்வாங்கி உண்ணவாகத் திரிகடித் கொள்வீராகில், நிச்சயமாய்ச் சயமிளைப்பு காசம்போகும் நிர்ணயமாய் யாகோபு நிகழ்த்துச்சொன்னாரே. 100

தாம்பிரப் பற்பம்.

சுடமுடித்த தாம்பூரத் தகடாய்த்தட்டிக் களிந்தவெது மிச்சஞ்சார் கல்வத்திட்டு, வசமாக தாழம்பூ அரைத்துப்பூசி வளமாகப் பெரும்புடத்தில் வெட்டையாகும், பிசகாமல் வித்துவெட்டைப் பலம்நிறுத்துப் பின்புவிவை காசஞ்சேர் குன்றன்னை, தகாநீலி மூலசீரால் அரைத்துக் கொள்ளத் தாட்டிகமா யாகோபு வெழுகிறாரே. 101

கரியதனைத் தாவெடுத்துக் கல்வத்தக்கீர கனமாகப் பொடியாக்கிச் சொல்லக்கேளு, பிரிவாக முக்கடுகு அக்கிசத்து போட்டரைத்துக் கனக்கியற்பம் விரவியுண்ணச் சரியாகும் குன்மமெட்டும் குலைரோகம் சுரத்திலே யாறுகண்ட பனிபோலாகும், பெரியோர்கள் சொன்னதிந்த சேர்மைதானும் பேசினேன் யாகோபு பெருமைதானே. 102

அனேகரத்துக்குத் தாம்பு.

காயுருவி முத்தினதாய் உறக்கிதிக்க சுப்பகவின் கோமயத்திற் போட்டுப்பாண்டம், வாயிலிட்டுப் பூப்புடத்தித் தாமிலம்வாங்கி வைத்ததனை வெற்றிலையில் மென்றுதின்ன, சோயிவெருமத்தார கவாசகாசம் துணக்கிருமல் நீர்கண்ட தடிப்புசிவகும், காமலைப் பிலக்குமைக்குஞ் சித்தர்சொன்னார் அருளியது தப்பாது கண்டுகொள்ளே. 103

மூலக்கிராணிக்குலேகியம்.

பெருமரத்தின் பட்டையது நாக்குரெண்டு பலத்தவட்டக் திரு ப்பிலேவ அதினிற்பாதி, கருகருக்க வருத்திடித்துக் கஷாயமிட்டுக் காய் ச்சிவடி புட்டிலெல்லம் அதிற்கலந்து, திரிகடுகு சமீர்விலே யேலக்கிராம்பு சிரகமுஞ் சங்கிலேத்தோல் சிறுநாகப்பூ, வரிமருவுங் குபேரசானி அதிவி டையம்பேரடு மணியபிணி சாதிபத்திரி சாதிக்காயே. 104

கீழ்மூலக்கிராணிக்கு.

காயிதுகள் வருத்திடித்துப் பாகுதன்னில் கலந்துமே வெள்ளாட்டு நெய்சேர்பொடு, திப்பெரித்துக் காசிடைதா னுன்னவேதான் சிமூலங் கிராணியுட கடுப்புமாறும், நோயகனுங் கோதில்லாக் கிராணியெல்லாம் அநுமக்குமல மிரக்குமுன்னே ரத்தஞ்சாயல், வாயுபித்த சிலேத்துமத் தின் பேதிநீக்கி வைக்குமிதைப் புகலாதேயுணநினரானே. 105

சாற்றக்கே ளனுப்பானத் துடனேயியச் சன்னிசுர மபாயங்கள் குன் மஞ்சூலே, மூத்திரத்தின் கிரிச்சிரலம் மேகதாகம் மூலமுதல் வாதமே ன பத்துநாலு, சேத்துமங்கள் காய்ச்சலுறல் வயிற்றில்ரோகஞ் சில்வி டிகங்கள் குஷ்டமகா ரோகமெல்லாம், காத்தடிமுன் பஞ்சதுபோ லாகு மிரார்மை கைகண்ட திருபத்தியு மில்லைதானே. 106

நாகச்செந்தூரம்.

சுத்திசெய்த நாகமது உருகும்போது துளசிதனின் கொம்புகளைத் து ணித்துப்போட்டு, மத்திக்க யிருசாமம் பற்பமாகும் வாங்கியதைக் கல்வமிட்டுக் குமரிச்சாற்றை, ருத்தியரை புடமைந்து தாக்கிப்போடு குறிப்பாய்ப்பின் பதினேச்சம் பழச்சாற்றாலே, பத்தெட்டுப் புடம்போடச் செந்தூரிக்கும் பரிந்தெடுத்து அனுப்பானந் தன்னிலேயே. 107

இப்படியே மண்டலத்திற் குன்மமெட்டும் எரிவிடுங் கருநாகச் செந்தூரந் தான், அய்யமொடு வாதபித்த மதனைவந்த ஆயிரத்தெட் டாம்பிணிக ளகலநீக்கும், நாய்யுமுடல் தாதுவிர்த்தி காயசித்தி நவில்தேகம் வீர மிகச் செலுத்திவைக்கும், மெய்யிதுதான் கட்டியிதைச் செந்தூரித்தால் மிகநன்று தருங்குணத்தின் மேன்மையாரே. 108

செவிநோய்க்கு வடதைலம்.

வடம்பத்து விளையமது காலாறும் வன்மைபெறக் கல்லுரலி லிட் டித்தனாய், குடமடைத்து வாலேயென்ற சட்டிமூடிக் குப்பிலைத்துக் கடைநீரை வாங்கிக்கொண்டு, இடமினிய யிச்சீர்துட் டிடையேதுக்கி திறமான அபினிதான் கஞ்சிகட்டிச், செடமான செவியிலிடு யிரண்டு காலாந் செப்பினர் யாகோபு திறமைதானே. 109

அடுக்கின்ற காதுச்சீ பாய்ச்சலோடும் அழிவான செவிடுசெவிக் குத்தல்போகும், படுத்துவிடுக் கிருமிபோம் சாற்றம்பாய்ச்சல் பதிவா ன ரணயாதும் பாரிலோர்க்கு, கொடுத்திடச் சாற்றுமுன்னே பஞ்ச போலாம் குணமாகுங் கதிர்கண்ட பனிபோலாகும், எடுத்துவிடும் வெளிச் சங்கிற்கும் யின்பமாகும் எழுதினர் முன்னோர்கள் பிழைக்கத்தானே.

கவுரையகோதாந்துக்கு.

ஆட்டமுரி சேரையான் கடுக்காய்பத்து அதையரைத்துத் திரிகடு கூன்பொரு, வாட்டுகின்ற மகோதரங்கள் ஆயபற்கட்டி வயிற்றுவலி பெருவயிறு குன்மச்சூலை, காட்டுமுன்னே பறந்தோடுங் கடலேயுக்குங் கருத்துணைத்தோ ரிதுகண்டு உண்டுகொள்வார், எட்டதனில் முன்னே ற்க வெழுதிவைத்த இயல்பதனை யாகோபு வெழுதினரே. 111

தாருகம்பெம்புவேதை.

சடமுத்த சத்திபது பலமும்பத்து கனிமிம்பச் சாற்றினுற் சாமமா ட்டி, பிசகாமல் கண்டாவித் தகட்டிற்கட்டிப் பின்புஅதை நொருங்க மட்டும் புடமூன்றிட்டு, வசமாகக் குகைபிலிட்டு வண்டிக்கட்டி வன்மை பெறச் சேர்த்தரைத்து உருக்கச்சத்தாம், தசமாகுஞ் சத்திமுட பெரு மைதன்னைத் தாக்கிடமா யாகோபு சாற்றினரே. 112

சத்துசிறம் வெங்கலம்போற் றூனேகோளுஞ் சத்துடைத் துச் சுடர்தன்னைப் பாதிசேர்த்து, வெத்திபெற முன்சாற்றால் சத்தை யாட்டு விரும்பியே வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து, சித்தியமாய்ச் சிலக் கமட்டிம் புடத்தைப்போடு சீனைவாக மதியெட்டில் ரெண்டுசேரு, வித் திடவே மாத்தத்துவும் வெட்டுமாகும் வேதாந்த யாகோபு விளம்பினரே.

அடுத்துகின்ற குருசக்குள் செம்பைக்கொண்டு அடவாகச் சத்தா க்கி உருக்கிக்கொள்ளு, படுத்துகின்ற செம்பெடுத்து மதியிலுன்னே பாய்ச்சிடவே யேமமாம் பாரிலோர்க்கு, உடுத்துமே கண்டாது செம்புதானும் உறுதியாய் மாணாட்டால் யேமமில்லை, கொடுக்கத்தான் களிமயாகும் குணமுமில்லை கூறினர் யாகோபு குறிப்பாய்த்தானே. 114

நயரத்தான் போவதற்குச் செம்புயேமம் தக்கிமிடை யுருக்கியே தகடித்து, சயமாகச் சத்தியுடன் சிலஞ்சேர்த்து சாடியரை முன் னிரா வரைத்துஅப்பி, பயமாகப் புடம்போட்டு நொறுக்கிக்கொண்டு பரிவாகப் பாதிசுடர் சேர்த்தரைந்து, செயமாகப் புடம்போடச் செந்தூ ரிக்கும் செழுமைபெற யாகோபு செப்பினரே. 115

செப்பியதோர் செந்தூரந் தனையெடுத்துச் செயமாக மதியெட்டில் ரெண்டுதாக்கு, ஒப்பாகுஞ் சாயமுன்ன யேமமாகும் உற்றுணர்ந்தால் கருத்தோனும் உறுதியாகும், தப்பில்லை பாகமதைக் கண்டுதேறில் தாச் சியில்லை மெய்வினைக்குந் தானியோர்க்கு, முப்பொழுதும் ஆகுமென்று யாகோபுசொன்னர் முற்றுணர்ந்த பாகமுமா முறைதிதானே. 116

விஷசர்ப்பாண்டுவீக்கத்திற்கு.

இரும்பு காகப்பூச்சி உடைத்துஆய்ந்து இருக்கிறதைப் பார்த் தெடுத்துப் பழச்சார்விட்டு, அரைப்பதுவு மைபோலே கீர்மேல்சிறக அதையெடுத்து அனுப்பானத் துடனேயிய உரைப்பதுகேள் குன்மங்கள மாலைசோகை உடல்வெளுப்பு மாதிடிக ஒழிக்குதானும், திப்பிலே சாடிதனை யிறக்கேறும் திரிதோஷ விளையகன்று நிடமாங்கானே. 117

காணுமிக் குணங்களினி யிதனைருக்கிக் காட்டியினை நீர்தன்ஞை லரை
த்துருட்டை, யேனியதிற் புடமாறு நீர்த்தபின்பு பின்னதனின் பால ரூ
லரைத்துப்போடு. சேனறுமாய் இலக்குமட்டுக் குடர்த்துபோய செகப்பா
கச் செந்தூர மாகும்பாரு, பேணைபடி யனுப்பானத் துட்னேயுண்டால்
விஷப்பாண்டு சோகைக்ஷீக்கம் விலகுந்தானே. 118

காரியச்செந்தூரம்.

காரியம் பேரண்டத் தயிலம்வாங்கிக் காட்டெருமைச் சாணத்தின்
பாலிற்சேர்த்து. ஆரியபின் னுருக்கியெழு தாருஞ்சாப்புத்து அடிகனத்த
சட்டிதனி லுருக்கும்போது, கூருமஅம்மன் பச்சரிசி போட்டுக்கிண்டு
குங்குமத்தினிறமாகுஞ் சாமமூன்றில். சேர்தற்குன் படிக்காரம் பலம்
கால்போட்டுச் செந்தூர மாகுமட்டுஞ் சாற்றலாட்டே. 119

ஆட்டியபின் ரவியிலிட்டுச் செந்தூரத்தை அண்மைபெறக் கல்வத்
தில் அகத்திச்சாற்றால். ஆட்டினபின் நீர்விட்டு மெருக்கத்தேத்தி அகத்
திநீர் மூன்றுதர மானபின்பு, காட்டிரவி காந்திதனிற் காயவைத்துக்
கருதியே அனுப்பானத் துட்னேயீய. நாட்டிலே மானிடர்க்குச் சல
ரோகங்கள் நன்மையுடன் தீர்ந்துவிடும் நம்பிச்செய்யே. 120

அயச்செந்தூரம்.

அரபொடியைக் காந்தத்தா லாய்ந்துகொண்டு அய்பிரண்டு பலமதற்
குச் சாரமொன்று. இரட்டிப்புத் தயிர்கலந்து காடிவிட்டு இட்டுசட்டி
மேல்மூடிச் சீலைசெய்து, உரியிலிட்டு மண்டலஞ்சென் றெடுத்தப்பாரு
உறைத்திருக்குஞ் செந்தூரம் இரின்மேலே, பரவாட்டால் மூன்றயிர்த்
பாகிகட்டிப் பத்துரெண்டு நாள்கிறுத்திப் பணம்போல்வாங்கே. 121

வாங்கியதைப் பொடித்துநன்றாய்க் கல்வத்தனில் வைத்திறத்திக்
கொண்டதனை வாட்டக்கேளு, மூங்கிலிட்டு ஆவரை வித்துசூர்ணம்
முன்பங்கு. லொருபங்கு செந்தூரமிட்டு, தினகருக்தேன் செயநெய்ன்
னைய் தன்னிற்கொள்ள திருவுளத்தி னுதவியினல் சலரோகம், நீங்கி
ல்லும் மெய்யெரிவு தாபசோபம் நீங்குமென்று யாகோபு நிகழ்த்திஞரே

உப்புச்செந்தூரம்.

பாருப்பு தனையறிந்து வாகலிக்கல்வம் பாய்ச்சியனை மேனிச்சாச்
புடமூன்றிட்டால், சேருப்பு சிகப்பாகச் செந்தூரிக்கும் சிகப்பான சாதி
லிக்கஞ் சமனுய்ச்சேர்த்து, சாருவிட்டு உமிப்புடத்திற் போட்டுவாங்கிச்
சமமாகப் பணவிடையே தேனிற்கொள்ள, தீருமது மூலமதிற் சிசுக்
கிராணி திடமாக யாகோபு செப்பிஞரே. 123

தாம்பூரகாந்தச்செந்தூரம்.

தாம்பூரம் காந்தத்தைப் பொடியதாக்கிச் சமன்சேர்த்து வாய்குவி
த்த கலயத்தேத்தி, கீப்பசிம்பப் பழச்சாறுமிதக்கவிட்டு சீலைகல் லில்
விட்டுச் சீலைசெய்து, மேம்பாடாய் செந்தூரியில் கவேவைத்து மெத்
திட்டுச் சாக்கதனை கிழவிவிட்டு, போம்படியே மண்டலஞ்சென் றெடுத்
தப்பார்க்கப் புட்பெப்போற் செந்தூர மாகுந்தானே. 124

ஆகிதனைப் பொடித்துநன்றாய்ப் பதனஞ்செய்து அனுப்பான விதத்
திலீயிந்தாயாஞல், போம்வினைகள் அந்திரவாய்வு வாதகுலை போல்
வாத குன்மமெட்டும் யோகவாய்வும், நீமையுறும் பீஷமண்ட வாதவீக்கஞ்
சேருகட்டுக் குடல்வாத மெல்லாம்போகும், மாருனிவ செடுத்துரைத்த
செந்தூரத்தை வழுத்திஞர் யாகோபு மகிமைபாரே. 125

அன்னபேதிச்செந்தூரம்

வடதிசையிற் பிறந்துவந்த அன்னபேதி வாங்கியொரு சேருதன்னைப்
பழச்சாறவிட்டு, குடக்கல்லி லரைத்துவட்டுக் காயவைத்துக் குருசாறு
புடம்போடச் செந்தூரிக்கும். உடலயிர்த்து அனுப்பானக் தன்னிலீய
உதிரத்திற் பிறந்தமகா குன்மமெட்டும், விடைபெறறுக் கொண்டுசெல்
லும் மற்றரோகம் விரைவாக விதுசெலுத்தும் விஷயமாமே. 126

உருசைதரும் பூவதனைக் கல்வத்திட்டு உத்தமரமே னிச்சாறு தன்
னுற்சாமம், வருசையாய் வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து வன்மைபெற
மூன்றுபுடம் போடக்கட்டும், தரிதமுடன் பலமொன்று சத்தியொன்று
தொக்கவெடு பதங்கரசம் மூன்னிடையேசேர்த்து. பிரியமுட னிருசாமம்
மேனிச்சாற்றால் பேசாதே யரையென்ருர் பெரியோர்தானே. 127

கண்டர்சத்துக்கு.

அரைத்துருண்டி போலளவு நிழலுலர்த்தி அதையெடுத்துப் புறம்
பாக வைத்துக்கொண்டு, புரைத்துகண்டர் செம்பெடுத்து அளவிற்காய்
ச்சிப் புதுக்குகையி விட்டுருக்கிப் பின்புகேளு, குரைத்துமேலும் வொன்
றாய்க் கிராசமிட்டால் கட்டியுண்டுஞ் சத்தாகும் சதறிறதும், பரைத்து
வடிக் கல்வத்தி லரைத்துருக்கப் பரிவான வெள்ளையாம் பாரீலொர்
க்கே. 128

வெள்ளையென்ற சத்தில்நின்ற பெண்ணெய்யாங்க விளம்புகிறேன
திற்ளவுஞ் பாதியிட்டு, உள்ளபடி கல்வமிட்டு மூன்சாரிட்டு உத்த
மரத்து வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து, அன்னமுன்போல் பெரியபுடம்
போட்டெடுக்கத் தப்பாவாஞ் செந்தூர முருக்கபூவாம், கொள்ளையதில்
வாதமென்று யாகோபுசொன்னர் கூர்த்துரைத்தா ரென்பேரு விளங்கத்
தானே. 129

விளங்கவே மதிபத்தி லொன்றுதாக்கு வித்தகமாந் தங்கமாம் பாரி
லோர்க்கு, பழக்கதைபோற் பேசாதே செய்துகொண்டு பாரிலே உண
ரத்தி ஞானம்பாரு, களக்கமறச் சொல்லிவிட்டேன் கருத்தாய்ப்பாரு
கண்டாக்கா லொருவருக்குங் காட்டொண்ணது, உனக்குரைத்து யா
கோபு சொன்னநீதி உறுதியது சத்தியமா யுற்றுப்பாரே. 130

உற்றுமே உப்பதிலே கண்டாக்கீயமா உறுதியாம் கேசைருகு கல
க்காமற்பார், சித்திகளும் மெய்த்தவுண்டு காயிக்காகா செகமதனிற் பாரமி
ல்லைதோய்த்துபாரு, முத்திநிற்கும் மூக்நூறில் கனகஞ்சொன்னேன்
முடியவுஞ் சோதித்து முத்திபெற்று, சத்துகளைப் பார்த்துணர்ந்து
யாகோபுசொன்னேன் சகலசித்தும் கைவசமாய்த் தாக்கிப்பாரே. 131

செம்பிந்திரகம்.

பதங்கரசப் பலமொன்று அடிமல்கின்ற பதிக்கடப்பு முன்னிலை
யாக் தேவியொன்று, இதம்படவே மேனிச்சார் தன்றனாட்டி எத்தினை
யும் புகழ்கடலைப் பிரமாணந்தான். அதம்படவே அரைத்துரவி காயவை
த்து அதையெடுத்து ரவியுருக்கி இடைக்கிசெட்டி, பதம்படவே நிராசு
மிடச் சத்தாய்நிற்கும் பாரினிலே யாகோபு பகர்ந்திட்டாரே. 132

குடன்னைக்கொம்பழம்.

மதித்தசத்தை உடைத்திடு வெட்டைவெள்ளை மதிமயக்கம் வெண்
ணெய்தனை வாங்கக்கேளு, விதித்தவிதி படித்திட்டுச் சத்துதின்றால்
விதமான ஆவாத்தி தன்னைவாங்கி, உதித்தபடி பாதியிட்டு முன்னீராவா
ட்டி உத்தெடுத்துப் புடமிடவே பலனமாகும். மதித்தபடி பொன்றுகும்
மயக்கவேண்டாம் மதிநலத்தில் யாகோபு வசனித்தாரே. 133

பண்டுமெதி யிருபத்து உருக்கிக்கொண்டு பத்திபுடன் திருவுளத்தை
நோக்கிப்பின்பு, கண்டுசொடு செந்தூரம் ரெண்டதாகும் கலங்காம
லைந்தனைகிறு புழுக்குங்கண்டீர், கொண்டுபடி மிதைவித்துச் செலவுசெ
ய்து தொக்கவே உண்டுதித் தொழிலைப்பாரு கண்டுசில முழுதுபயி
ரிட்டாப்போலாம் கருணையுடன் யாகோபு காட்டினாரே. 134

சத்துமுன்ன வான்மடக்கை கல்வத்திட்டு குட்சமுள்ள பதங்கரசக்
கருவிசோரம், பத்தவிழும் நிம்பச்சார் சமமதாலு பகரும்போ தரைத்த
டன்னை கடலைபோலாம், வித்தகமாய்க் கதிரில்வைத்து யெடுத்துக்
கொன்று வீதமிடை கண்டரவி யுருக்கித்தாக்கு, சித்தமுள்ள சத்தாகு
மென்றுசீமான் செப்பினார் யாகோபு திரமைதானே. 135

திரமையாய் வண்டிலது காதுக்கட்டிச்சேர்த்தரைத்து உருக்கியெடு
த்துயான்போலாம், வரமருது மிசசத்தி வேம்போக்க வலுவான செம்
பாகும் வழுத்தக்கேளு, திரமருளும் சித்தருடருபாதி சீர்பெறவே
கன்னியர்பால் தன்றனாட்டி, உரம்படவே வில்லைதட்டிப் புடத்தைப்
போட உத்திசைப் பாகுமென்று உரைத்திட்டாரே. 136

அயச்செந்தூரம்.

சொன்னபடி மதிபத்துக் கொண்டிட்டால் சேகியுன்ன யோமாக்
சேர்மைமெத்த, முன்னமே சொன்னதுபோற் காயசித்தி முடிவாக உண
வேட்டோவெல்லாம்போம், சன்னலரி தாம்பொன் றனியுண்டோ
கனகமய மாய்ச்சொரியுக் காட்டொணாது, இன்னிலத்தி விருக்கமட்டு
முன்னலாகும் இக்குணந்தான் யாகோபு யெழுதினாரே. 137

காந்தமது பிடித்தபொடி பலமும்பத்துக் கல்வமிட்டு நிம்பகனிச் சாற்
றாலாட்டிச், சார்ந்தபடி மூன்றுநாளரைத்துவாங்கிச் சனகமலர்த் தாள்
போற்றிப் புடத்திலவைக்க, மாத்தகுண மதிரப்பிறந்து வெக்காநும் மறு
படியு முன்போலே அரைத்துக்கொண்டு, சேர்ந்தரவி புடத்திலவைக்க
நிலைபதாகும் நிறந்தசெந் தூரமிதைச் செலுத்தக்கேளே. 183

செலுத்துமிதை அனுப்பானம் தேகக்கண்டு தேனிலரைக் காசிடை
யுக் தின்றாயானால், பெலத்தமகா ரோகமஞ்ச குன்மமெல்லாம் பேதனி
த்து விடைகேட்டுப் பின்சொன்டோடும், வலுத்தபெல முண்டாகு மந்த
குர்தேகம் வாதபித்த சிலேட்டுமங்கள் வழங்கும்நன்மை, பலமான
செந்தூர மிதுதானப்பா, பகரிது தருகும்வெகு பலனைத்தானே. 139

கல்நார்பற்பம்.

வெற்பதனி லுற்பவித்த கல்நார்தன்னை வெள்ளையா யெடுத்துகந்து
பலமும்நாலு, உற்பனமா புவர்மன்று சுண்ணம்சேர உடன்சரைத்துப்
பாணிபடி யிட்டுக்காய்ச்சிக், கற்பனையாய்க் குளம்புபத மிரக்கியதைத்துக்
கல்நார்விட் டரைத்துவில்லை காயவைத்து, சொற்படியே புடத்திலிடு
சுண்ணமாகும் சொல்லரிது யாகோபு சொன்னார்தானே. 140

முட்டோடே குலைந்தபல் தன்னிலிட்டு முக்கியமா யதைத்தேய்த்து
விரக்குமுன்னே, நாட்டிலே பல்லிறுகித் தந்தவாய்வு சலமான பற்கு
த்து அரனையெல்லாம், காட்டிவிடு கதிர்கண்ட பனிபோல்வேகும் காரண
மாய்த் தந்தவலி கடலேயுக்கும், நாட்டிமொய் யாகோபு சொன்னசொ
ல்லைத் தன்மையாய் நம்பியிடச் சாந்தமாமே. 141

சீந்தண்டப்பற்பம்.

வாரணத்தின் முட்டைதனைப் பத்தெடுத்து வடிவாக உடைமன்று
சுண்ணம்சேர, காரணமாய்ப் பாணிபடி ரெண்டுவிட்டுக் கருநீயதைக்
காய்ச்சிடவே கட்டிப்போகும், தோரணமா யதையம்பி மஞ்சள்தன்னித்
துடியாக அரைத்துரவி காயவைத்துப், பாரணமா யிதையூதப் பரிவாகு
சுண்ணம் பதிவாக யாகோபு பகர்ந்தார்தாமே. 142

அண்டச்சுண்ணம்.

அண்டமதைக் கழுந்சன்ன மாக்கிக்கொண்டு அடவான துருசுதனை
நிம்பச்சாற்றுற், கண்டுதன்று யரைத்துருட்டிக் காயவைத்துக் கணக்காகச்
சுண்ணத்தைக் கவசங்கட்டிப், பண்டைவே புடமிட்டு யெடுத்துக்கொ
ண்டு பண்புள்ள செம்புதனை வெட்டைபண்ணி, விண்டதொரு சுண்ண
த்தை கொடுப்பீராகில் வினையகலும் ஏமவித்தை வசியமாமே. 143

ஆவாரே வேதாந்த சித்தரெல்லாம் அவனியெல்லாம் விளம்பிடவே
அருமையாக்க், சீவனுள்ள ஓளியிருந்த கனகமென்று செம்புரவி மதிய
ளவுமாகச்சேர்த்துப், பூவுலகில் மானிடர்கள் பலருங்கொள்ளப் போகாத
வினைகளெல்லாம் போகும்போகும், ஆவுடை னிந்தவகை யறிந்தான்
ருய் அறிந்திடவே யாகோபு அறிவித்தாரே. 144

அயச்செம்பு.

கருவான அயங்களஞ்சி ராவெடுத்துக் காரமது பொரித்துக்க சா
றுபத்து, உருவாக பழச்சாற்றை விட்டரைட்டி உண்டபின்பு காயவைத்
துப் புடத்தைப்போடத், திருவாக மைபோலாம் உருக்கிவூதத் திடமான
ரவியாகும் அயத்தின்செம்பு, பெருவாழ்வே யுண்டாகும் மதிபிற்பத்து
பெலமாவொன் றீய்ந்திடவும் யேமமாமே. 145

அயச்செம்புசெந்தூரம்.

செம்பெடுத்து சவிலொன்று மேமஞ்சாகம் சேர்த்திடவே களங்கா
கும், களங்கம்தீர, வம்புசெய்யும் வீரதம்சேர்த் தரைத்துநன்றாய்
வசைமேரு விளிவெரிக்கச் செந்தூரமாகும், அம்புவியில் ரவிதனிலே
துத்தெருவ் நிட்டால் அடவான தசமாற்றும் அறிந்துபாரு, தெம்புடைய
யாகோபு சொன்னுரீக்கத் திடமான செந்தூரஞ் செய்துபாரே. 146

வங்கச்செந்தூரம்.

வங்கமது உருகையிலே கொத்தமல்லி வலுவம்மன் பச்சரிசி விஞ்
சுதாக்கி, பங்கமது சாமமென்று வெருக்கத்தானாம் பற்பமதைக் கதலி
தண்டிச் சாற்றாலாட்டி, அங்கியதிற் புடமாறு தீர்ந்தபின்பு அதைக்குமரி
அன்னமிட்டு அரைத்துநான்கு, வெங்கனலிற் புடம்போடத் தோஷம்தீ
க்கும் வேண்டியதோ ரனுப்பான விதத்திலீயே. 147

சேர்க்கையதின் குணங்கேளீர் பத்தோர்மேகம் சீரியதோர் கவிசை
வலி விங்கப்புத்து, நீருக்கல் மணிகரைதல் தாதுகஷ்டம் நீரழிவு வெது
ம்புருக்கி அஸ்திமேகம், மூர்ச்சபிர வாதவலி அய்யத்தாலே முடியவந்த
பிணியகற்றிச் சுகமுண்டாக்கும், பார்க்கவுடல் தங்கநிற மாகும்மேனி
பாலையாம் நீரழிவு பாழதாமே. 148

வெள்ளீயங்கப்பற்பம்.

வங்கமது சேருருக்கி யெருக்கம்பாலில் வார்த்தேழு தரஞ்சாய்த்துத்
துகடதாக்கி, அந்ததனைக் கத்தரித்து அரசம்பட்டை அடையில்வைத்துப்
புடம்போட்டு அடவாய்ப்பார்த்துச், சங்குநிற மாயிருக்கும் அனுப்பான
த்திற் குறுணை மண்டலத்தில் மேகமெல்லாம், இங்கனைதக் கக்குள்
கண்ட விதம்போலாக்கும் திடமான சடலமது தங்கமாமே. 149

கருவங்கப்பற்பம்.

காரியிடை அப்பிரகஞ் சமமாய்ச்சேர்த்துக் கண்டித்துக் கல்வத்தி
லிட்டுநீயும், பாரியல்பாய் அருக்கம்பால் விட்டுச்சாமம் பத்தாட்டிப் புட
ம்போடப் பற்பமாகும், வீரியமாம் பற்பத்தை யனுப்பானத்தில் மிகவ்
ருந்த நீரழிவு மேகமெல்லாம், வாரிதான வருகின்ற துவாரமெல்லாம்
உண்மையா யடைக்குமது வண்மைதானே. 150

நாகபற்பம்.

கள்ளமதுபோக்கியே நாகந்தன்னைக் காண்டிதனில் வைத்துருக்கி
அபத்தாற்றின்றி. உள்ளபடி நீறமது நீறுதன்னை உத்துவெடு கல்வமிட்
டுக் குமரிச் சாற்றால், மெள்ளவதை அரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து
மேதினியில் அரசனுட பட்டைமூடி, தன்னாமற் புடம்போடச் சங்கு
நீரம் தாட்டிகமாய் யாகோபு சாற்றினாரே. 151

உண்டிடவே பணவிடையா மதுவிலிட்டால் உறுதிபெற்ற மேகமெ
ல்லா மோடிப்போகும், பண்டிதர்கள் பிழைக்கயிர்தப் பற்பமாகும் பா
னுரைத்த பாகமதை யானுங்கண்டேன், கண்டபடி சோர்வையிற்றை
முறையதாகக் காட்டினேன் சகலருக்குந் தன்மமாகத், தொண்டர்செய்
யும் பாகமதாய்ச் செய்துகொண்டு தொல்லுலகில் யாகோபு சொன்ன
வாறே. 152

வாதகுலைக்குளிகை.

சொட்டையென்னெய் படியொன்று சட்டியிட்டுக் - குற்றமற்ற வீர
கபற்பங் களஞ்சொன்று, விட்டதிலே லக்ரகஷ்டு பாலவிட்டு-வீதமாகச்
சொறிக்களைக்குக் கிக்கைகீக்கி, முட்டையினை யண்டியே வாதநோ
சம - மூனிக்கோடுங் குலேயுநாம் பித்தம்போகும், திட்டமாய் யாகோபு
சொல்லிவைத்த - சீரமதைப் பண்டிதர்கள் தெரிந்துதேரே. 153

துரிதாசபற்பம்.

திரையதனைப் பலம்சீறுத்துக் கற்கண்ணாக்குவ்-திட்டமாய்த் தாரக்க
ட்டி பாலன்சொட்டி. வரையதனை வெளித்தெடுத்துக் கவிழ்க்கி - வீரதைய
டக் கல்வமிட்டுத் திக்கிலைப்பாலால், அரைத்ததனை யிருசாமம் வில்லை
ட்டி - அடவாகக் காயவைத்துப் புடமூமிட்டால், கரைபோலே வெளுத்து
அது நீறிப்போகும் - சாட்டிய யாகோபு சலுகுசொன்னதே. 154

தேனிலிரு பணவிடையத் தாவேனகொள்ளக் - கெளிக்குநிமிக்காமல்
சயதச வீருமலினோ, வாளிலது பறந்தோடும் சுடிகள்குட்டம் - வன்மை
தருஞ் சகையடைப்ப குலேயெல்லாம், பாலுதனிற் காற்றுக்குக் கொள்
கைபோதும் பகவலைனேக் கண்டவிருள் போமரம்நோய்கள், கூவிநின்ற
வாதமது சமிக்துபோகும் - கொட்டினார் யாகோபு குணமிதாமே. 155

சொன்னதொரு வேகியங்கள் திருதம்பெண்ணெய் - சொன்னஅய
மற்பமும் நூலுஞ்சொன்னேன், கன்னயமா யுவிதுன்ன பேர்களாகவ்
சல்லிவேதார் பிணிபகல ஞாலமீது, உள்ளவரும் பாப்பிர்மர் தன்னைப்
போற்றி - உண்டிடவே சகுவமிணி யற்றுப்போகும், தன்னிதில் வரக
யடி குட்சக்கண்டு - சாதிசெய் பாகமதைச் சாற்றுவேனே. 156

கஸ்தூரிமாத்திரைக்குளிகை.

சாதிவயத் தசனெடுத்துக் கண்ணைச்சீல - தாக்கிப்பூடு கதிரில்வைத்
துப் பின்புநீயும், பாறதிலே கன்னத்தைப் போக்கித்தன்னைப்-பக்குவமா
யருக்கிப்பிட்டு முறுகச்சாமம், நீறதிலே பெடுத்துப்பின் பார்க்கும்போது-
கிங்கள வர்தமது ககிகிக்கும், வேறதிலே கொக்குநீற மாகுங்கண்
டீர் - வேதாந்த யாகோபு விளம்பினாரே. 157

துருசுக்கட்டு.

விளக்கமறச் சுக்காலை உலையிலிட்டு - வீரமுட றாநிடவே வெந்தநீ
ராம். துளக்கமதாய்ச் சாமமிட்டு அரைத்தப்பின்பு -சுத்தித்த வெள்ளான்
மேலேகட்டு, பளக்கமறப் புடம்போடு கண்டக்கட்டும் - பணவிடைதா
னெடுத்திய விராலிதன்னிற் கனக்கமற மிடித்திடவே வரும்நீயென்று-சரு
லைபெற யாகோபு கருதினாரே. 158

துருசுக்காயந்து.

குருமது காண்டிதனிற் சேருமிட்டு - கவிதனலில் வைத்துவிடு வீரா
வீச்சாறு, பேதமற விட்டெரிக்கில் வெண்ணெய்போலாம் - பின்புருட்
டிச் சுத்தசலக் தன்னிலிட்டு, நாதியமாய்ப் புடமதாநிற் கட்டிநின்று -
துயமற்றக் கரியில்நின்று மணிபோலாகும், வாதம்தும் மணம்நீருங்
போலாகும் - வகையான யாகோபு வழுத்தினாரே. 159

அரசனான் கரியில்நின்று உருகும்போது - அதிலிடுகீ ரேறுக்கு ஒன் றுயேமம், விரசக யேமமிடை நாகம்போகி - வீரிட்டு உருகியது களங்க மாகும். உரசக கவேலகம் தூர்ந்துக்கொண்டு - உலர்த்தியிடு யேமமாம் வெளிவேலமெத்த, பாகையமாய்க் கருத்துவைத்துச் சித்தெடுத்த- பாக்கி யவான் யாகோபு பாலித்தாரே. 160

களங்குவினை யுடைத்துமினை விடையின்வீதம் -சனிக்கதுவும் பழுத்தி க்லைத்து உண்ணமேனி, - உளக்குளிரச் செவ்வளி போலாக்கேகம் - உறுதிபெற மஸேபோலா முறதியாகும்; சளங்களதும் வித்திறகும் முறு க்குமேறும் - சரியாக வெப்பெதாம் பாலன்போலாம், உளக்குளிர யாகோபு சொல்லிவைத்தார் - உண்மையிது யாவருக்கு முறுதிதானே,

நாகவங்கிசப்பற்பம்.

நாகமொடு வங்கமதைச் சமனதாக்கி - நலமாக உருகையிலே ஆடா தோலை சாகவே யிட்டுருக்கி இணைப்பற்பம் - சரியாக அருகபுடத் தானஞ்சாற்றில், பாகமா யரைத்துருட்டிச் சாயவைத்துப்-பத்தெரு புடம்போடப் புகம்பார்வெள்ளை, ஆகயட்டும் புடம்போடக் களங்கமா கும - அதைமெடுத்து அனுப்பானத் தீடன்கீகட்டே. 162

கட்டதுவேப் பணவிடைதான் உண்ணச்சொல்லு - குணமான மண் டலத்திற் றுதவிர்த்தி, வாட்டமது கொள்ளாது போகதாறும் - மணி யிழுகுச் சாதுவிர்த்தி வளரும்போகம், குட்டு மலச் குழலாறும் பிரிய ன்கூடித் - சுகமுறிந்து புருஷனைத் தொழுவாள்நிதம், பாட்டுலி னிப் பயன்பிரிக்க அறியாமற்றுன் - பகர்ந்ததினைப் பண்டிதரே பயன்கொ ள்வீரே. 163

சூதபாகப்பற்பம்.

சுத்தித்த நாகமது களஞ்சிரெண்டு - சூதமிரு களஞ்சிரெண்டு நிறுக்க வேரே, பத்தித்த நாகமது உருகும்போது - பாய்ச்சதிலே யிருவகையும் பொடியாய்ச்செய்து, மத்தித்து வருக்கம்மன் பசரிற்போடு - மாண்ட துவும் பற்பமாம் பணமெடுத்து, இத்தித்த ரஸ்தாளிப் பழத்திலியத்-திட மாக ஜலரோகம் தீருந்தானே, 164

கருவங்கசப்பற்பம்.

பதங்கரசம் ரெண்டுவங்கம் நாலிலேதான்-பாய்ச்சியதை யுருக்கியே கல் வத்திட்டு, ஒதுக்கியே கருவிட்டு அரைத்துத்தட்டி-உலர்த்தியின்பு குப்பி தனி லேற்றிமூடி, சுதங்கிடமாய் வாலுகையி லேற்றிமேலே - கவிழ்த்து சட்டி மண்செய்து அனல்மேலிட்டுத், தங்கியெரி யிருபதுசா மகைபி ற்றேறும் - தணலாரி யெடுத்துப்பார் தவளமாமே. 165

தவளமாம் பற்பமதை அனுப்பானத்தில் - தர்நிடவும் வாதமுதல் மேகமெல்லாம், பளைப்பூ பூத்தமலர் போலதாகும் - பவுந்திரக்க வா ரூத ரணக்களாறும், ஜெய்புயத் தருகில்நின்ற கண்டமாலை-குணமாகும் யிம்மருந்து செய்யும்போது, தவிலேக்கக் குருபதத்தைத் தியானஞ் செய்து - தானிவதும் யாகோபு சாற்றினரே. 166

அரிதாரபற்பம்.

மடலிரிய அரிதாரஞ் சேரிரண்டு - வனமாகச் சீலையிலே தளர்க்க ட்டி, விடமறவே கதசுண்ணம் வெண்ணீரானு - வெந்துநின்ற தகை யெடுத்துக் கிழியவிழ்த்துப், படைதிலே பதிவைத்து வாருமுசித்துப்-பகை யாமத் புராசமரப் பட்டைச்சாற்றிற், சடைதிலே அரைத்துத்தா வில்லே யாக்கிச் கட்டபுளிச் சாம்பருள்வை சொரித்துவையே. 167

வைத்தெரிக்கச் சமலாக்கினி சாமமாறு -வட்டெடுத்து முன்சாற்றி லொருநாளாட்டி, உத்தமனே மெழுகதுபோல் மன்றுயாட்டி - உலர்த்தி முன்போற் புடமதனைப்போட்டெடுத்தி, ஆத்திரமே குமரிதன்னைச் சாமமாறு - அரைத்துருட்டிச் காயவைத்து அதுமுன் சாம்பல், வைத்தி யிட்டுக் கிழ்மேலு மோடுமூடி - கெசப்ளிக் கெசடையா யெதகிப்போடே.

போட்டதனை கொட்டால் தனபாவரலே - புடமிடியதை புடம் போடு பூப்போல்நீறும், காட்டுமினை பணவிடைதா னனுப்பானத்தில் - கலக்துமைனத் தீருகிற வியாதிச்சுரு, கட்டமதாய் ஆய்தாரதி வெட்டு ரோகம் - குணமாகும் புகைச்சலொடு வெழுத்தும்தக்கம். கேட்டவுடன் நில்லாது சகரோகந்தான் - சீர்த்தயிடித் சித்தர்சொன்ன திருவையாமே.

நாகரசபற்பம்.

ரசமுமொரு பலவிடைதான் நாகச்சட்டி - நன்னயமாய் முசருசக் கைச் சாறுவிட்டு, இவையாறு சாமமரைத் தகலிலிட்டு-இறுகக் கோதி மயில் புடமும்போடு, வலியதனை அனுப்பானத் திடமேலவிடைசகள மேகமொடு வாதத்திரும், தசையில்பெரு வாதமயப் தாவலைத்த - சக லபிணி விரணமோடும் சாதித்தோர்க்கே. 170

ரசசெந்தூரம்.

ரசம்காறு செந்திபெட்டு புன்னக்கிச்சாற்றில் - சாறுசா வரைத்து குப்பிக் கேற்றிமூடி, பசருசாணக் குப்பைக்குள் அருமாதம் - பதித் தெடுக்க மெழுகுஅறுப் பானத்துண்டால், தசைவாத பித்தமயத் தமலே லக்க - சடத்தில்பெரு வியாதியெல்லா மாழுங்கண்டாய், சீசகாறு யிக் குணங்கள் சித்தியாகும்-பெணகள்புதர் தீமையிரக்கும் விந்துதானே. 171

சகலவலிப்புக்குதவுஞ்செண்ணெய்த்தயிலம்.

அரிதாரம் கெந்திசிலை நாவிகாயம்-அரையரையாம் பலவசப்பு பூண்டு சேரே, பருத்திபின்பால் விட்டரைத்துத் துணியிலூட்டிப் - பஞ்சசண ணெய் குத்திசுட்டுத் தயிலம்வாங்கி, குருகயிலைப் பத்தியமாய்க் கொண் டாயானால் - குடல்வாய்வு துணாவலியும் சன்னிசீதம், பெருவியாகன் வலிப்புகளும் வாதமூர்ச்சை - போய்கட்டா வோடிப்போம் புகழ்ந்து உண்ணே. 172

உண்மையித்த மருந்தோடே வானவெட்டு - உறையவள்பால் விட்ட லைத்து ஊறவைய, என்னெய்படி ரெண்டதனில் விட்டுக்காய்ச்சி - இத மாக வடித்திட்டுப் பலிலக்கேளு, எண்பதுகாட் கொள்ளவுமே சன்னி சீதம் - இலிவுகளும் வலியதுவும் விட்டோடுதும், தன்மையிது யுண்மை யிது சொல்லிடுகா - தாக்கிப்பார் செகத்தனிலே தாக்கிப்பாரே. 173

செத்தியொன்று தாரமொன்று ஆகும்பத்து - சேர்ந்திப்பச் சாற்றை விட்டரைத்துக்கட்டி, தத்திமே அனுப்பானத் தேனிலூணு - தனூர் வாதம் அபுதத்தின் வாயுதீரும், பிரதிசவு காலகாலன் குவட்டவாதம் பிடிப்புகளுக் கெய்யாதம் குநலைகள், சத்திரிலே விலைகுன்ற கதிரோன்போலக் - கலையாறுஞ் சுகப்படுத்திக் காக்குந்தானே. 174

துஷ்டதிந்தரு அரிதாளத் தயிலம்.

அரிதாரஞ் சேரொன்று கிளிஞ்சிச்சுண்ணம்- ஆக்கியதைத் தத்தாமுஞ் சாறுவிட்டம், கரிசாலை சாறினைச்சார புரச பட்டைக்-கதிரவன்றன் பாலூட்டினே எருக்கம்பாலில், மரகைட விரண்டுசேர் எண்ணைதொண்ணொன்றில் - வைத்தெடுத்துப் பூப்புடத்திற் றயிலமாக்கி, பரையாம லுனுப்பானத் துட்டனேகொண்டால் - பதினெட்டின் குட்டமது பறந்துபோமே. 175

சகல ரோகங்களுக்கும் கலியெண்ணெய்.

முத்தெண்ணெய் கணக்களாறு படிபுமொன்று-முருக்குபிரண்டைச் சார்விட் டெருகால்படி - வைத்தபின் னெடுத்துமே கொதிக்கவைத்து - வடிவாக வாசுகிலையுநிகேலைபிட்டு பத்தியெண்ணெய் விட்டிருநாள் கதிரிலவைத்துப் - பதமாக பெயித்துறிக்கை நீக்கிக்கொண்டு, அத்தனுடமலையெடுத்தோன் சுகந்திபட்டோன் - அவன்றந்தை யினத்திரும் அறிவீர்தானே. 176

வெங்காயங் களஞ்சிடை யெட்டேயாகும் - விளக்கெண்ணெய் ஒருபடியி லிட்டுக்கொண்டு, சீகாரத் தந்தியிதை பலமுமொன்று-சிவவித்துக்கற்பூரம் பலமரைத்தால், பக்குமில்லா தேயரைத்துக் கொண்டாயாகுல் - பக்கமுள்ள சூலையை யாறுவாதம். தங்காது குடலிரட்டல் வாய்வுகுன்மம் - சந்திரகோ தாமகாலுந் தரியாதென்னே. 177

தரியாது சரம்வழலே குஷ்டரோகம் - சகலகுன்மம் யோனிகுத்தல் வாதகுலே, ஒருபீஜம அண்டத்தி லேறி புகைக்கவுகள், உள்ளதனைத் சூலையிலும் நீர்க்கடுப்பு, கிரிகினங்கள் சேட்டுமங்கள் விஷபாகங்கள - செத்திகட்டு முபோடா மேகவாய்வு, கிரிவாகுல கவிரவரும் அறிவராயித்த - விளக்கெண்ணெய் உண்டவர்க்கு விசையுமாமே. 178

இரைபுமெலி யாவின்வேர் பலமுமூன்று-இடித்தூனன்றாய் வசம்புள்ளிகளு மரிமஞ்சள், அரையாகும் பலமுமெண்ணெய் நாழிகூட்டி - அடுப்பேற்றிப் பதமாக வடித்துக்கொண்டு, மறையாயல் தலைக்கிட்டு மூழ்கிவந்தால் - மார்புவலி குன்மமுத வண்டவாதம், அறியாமல் வந்தோமென் றடைம்விட்டு - அகலுமித்தத் தயிலத்தா லுலகத்தானே. 179

செந்திகட்டித் தயிலம்

செத்திபலம் காலூரசத் தாருமுடன் - இளர்வீரம் சிலைலைச்சகுப்பமம்பொட்டுப்பு, பர்தமர மூன்றுபலம் கூட்டிநன்றாய் - பகவிவொய் விட்டரைத்துத் அணிவீர்பூசி, சிந்திபடுவே சுட்டுத்தயிலம் வாங்கித்தம்பசேர்த்தவறுப் பானத்தி லுண்டாயானால், காத்தவித வாய்வுகளும் கடிகள் குஷ்டம் - இருத்தவிடக் தெரியாமலேகுந்தானே. 180

செத்திபலம் அஞ்சுவெடி யுப்புமொன்று - இளர்சாரம் வீரமொரு பலமூக்காலாய், சந்திபனிலை யுப்பதுவு நாழிகொண்டு - காலுமருந்தைதயரைத்துத் தாளியிலூட்டி, முந்தவிசயமிற் றுக்கிட்டுத் தயிலமாக்கி - முறைநாலுமெனும் பானஞ்சுக் கரையிலேண்டு, சுந்தாவிடும் புகைபுள்ளியும் வழக்கமான - சமையல்பிலால் விட்டுநீதந்து சாப்பிடுமே. 181

சாப்பிடவே மண்டலத்தான் வாதகுலை - தமரகமும் முறுகுலை மேகவாதம், காய்ப்படுமே புண்கிரந்தி கிரிசினங்கள் - கடல்பக்கும நீர்சவெரிதல் நீர்க்கட்டோடு, காப்பான முடவாதந் தடித்தகுஷ்டம் - நவிலுமையந் தொந்தமகா ரோகம்நீருகும், மூப்பகன்று யெவ்வர்கைக் தாதுவிர்த்தி - முடிவிக்கும சித்தர்சொன்ன மொழியிதாமே. 182

சலேந்கோர்வைக்குத் தயிலம்.

கொல்லன்கோ வைக்கிழங்கின் சாறுநாழி - குறித்தகருந் தாட்டுப்பால் யெண்ணெய்நாழி, நல்லுண்ணி வசம்புகலு தாமருந்தன் - நன்மிளகு வகைக்குபலம நிறுத்துவிட்டு, சொல்லவெப்பி லெரித்திட்டு மூழ்கத்தண்ணீர் - சேர்விலாப் பீனிசங்கள் தும்மலதீரும், பொல்லாத மந்தாரசுவாசகாசம் - போகுமிரு தலைவலிகள் வெளிவும்போமே. 183

சூலை பதினெட்டுக்குத் தயிலம்.

எள்ளெண்ணெய் படியொன்று படிச்சாறொன்று - இதற்குசேர் தழுதாழை ஆடாதோடை, கள்ளிப்பா லெருக்கன்பால் படிதனொன்றாய்- கலக்குமிளைக் செய்பமா பெரித்தாகக்கி, அள்ளியிறு கரண்டியெண்ணெய் கொண்டாயாகுல் - அப்பனே சூலைவகை யெல்லாம்நீக்கி, பின்னேகனே கதிர்கண்ட பனிபோலாகும் - பெருமைபெற்ற யாகோபு பேசினுரே. 184

கெம்பருலைக்கு முன்னைத்தயிலம்

முன்னையிலை வெங்காயம் விளக்கெண்ணெய் - முதிரால வெரித்திதக்கி வடித்துட்கொள்ள, கன்னிகெற்பச் சூலைவெட்டை மலமும்நீங்கும் - கண்ணொளிவு நீரசருக்கு கைகால்குத்தல், பின்றுமல் துவாரவலி கடுப்புவீக்கம் பிசிக்கீதாகும் நீதருல வணம்போகும், பொன்னுருக்கும் காரமதைக் கூட்டிக்கொள்ள - பொக்கிவைக்கும் உண்மையிது புகழ்ந்தேனே. 185

செந்தித்தயிலம்.

அண்டமதைப் பொத்ததனுட் கருவைப்போக்கி - அரைப்பலமாம் செந்தகத்தைப் பொடித்துவைத்து, கொண்டுகேள் கவுதமையை யிலைச்சார்கொஞ்சம - குத்தியே கீழ்சேதாலும் பாமுழுமை, கண்டமூன்ள துணிவாலே கட்டித்தாக்கி - கலையத்தென வெய்யிற்பொருளாக் கிரமுகட்டி, கண்டபோசுனியா யெரித்துவாக்கி - கீகழ்த்தகுல் குளிதயில மிறக்குந்தானே. 186

தாமென்ற தயிலமதை காகவல்லித் தளத்திலிட்டு நாற்பதுநாளுண்டாயாகுல், கோவென்ற வாதபித்த மய்யத்தாலே - குடிகின்ற குணத்தாலுக் தொக்கத்தாலும், வாவென்ற உடலில்வந்த வியாதியெல்லாம் - வடிவாக நடுவிலே களங்கமற்று, மாவென்ற தருங்குணத்தைக் குறித்துச்சொல்லுவேன் - வசனிக்க கூடாது உலகத்தோர்க்கே. 187

வட்டக்கிலுகிலுப்பைத் தயிலம்.

வட்டகிலு கிலுப்பைச்சார் படியோரெண்டு - வசம்புவெள்ளை வெங்காயம் பலமுகைாலாம். பட்டையலம் ரெண்டுமுத் தெண்ணெய்பாழி பதமாகக் காய்ச்சிவடித் தண்ணலேதான், - தட்டவிடிபாகமது வத்திவாடி - தலையுழும்பு புளிதன்னி யுண்டுபின்னும், திட்டமதாய் மறுபத்தியம் பிடித்துதன்றும்த் - தீர்த்துவிடும் உணமையுடல் திட்டமதானே.

எலிகடிக்கு

விளத்தெண்ணெய் பருத்திச்சார் வகைக்குநாழி - விட்டுசதி ரக்கன்னிப் பாலுழக்கு, குளிக்குமஞ்சள் திப்பிலியும் பூனைக்கட்டிக்-கட்டுசிது பலம்கொன்று குறைபாமதற்றன். இனக்கமது யில்லாமற் பதந்தில்வாங்கி-இப்படிக்க வடித்ததை கரண்டியித்தால், உனக்குவெலி கடிகள்பதிணெட்டுந்திரும் - உணமையிது பத்தியமா யுண்ணத்தானே. 189

கிரிச்சினெவெட்டைக்கு.

மணிப்புங்கின் பட்டையின்மேற் பாளிநீக்கி - மாங்காயி னளவதாய்ப் பலம்வெங்காயம், துளிவுவிளக் கெண்ணெய்பலமாப் படியுமிட்டுத்-தூரிதமா யதைக்காய்ச்சி வடித்துக்கொண்டு, குளிக்கவரும் மூத்திரக்கிரிச்சி வெள்ளை-குட்டம்விட்டு முகையுடன் கடுப்புந்திரும், தனித்திருக்கும் பத்தியமாய்க் கொண்டாயானால் - தப்பாது குணமாகுந் தன்மைதானே.

வெள்ளெருக்கின் காயிலுடவிரையைவாங்கி - வேதித்துக் கல்லுப்பை யிட்டுமெத்த - பன்னாவக் குன்னிட்டு அடுப்பிலுன்னே-பகையளைவ் கொதிக்கவிட்டு வடித்துவர்த்தின், கொண்ணுநிறீ கடுகாய்தை அக்கிராகாரம - கோஷ்டமொடு கடுக்காயும் பலமுமொன்று. தெள்ளியதை மண்டலந்தான் தேனிற்கொள்ளக் - சிதறிவிடும் காசமெல்லாஞ் செப்பினேமே. 191

மந்தாரகாசத்துக்குக் குழம்பு.

இரும்புரசம் நாபிசெக்கி லிங்கவெங்காரம் - இந்துலிங்க மப்பிரகம் தாரம்வானம், திரிகடுகு திப்பிலியுஞ் சமனதாகத் - சேர்த்துசுழ கொடிமுருக்கு னிலையின் சாற்றால். அரைத்ததை மூன்றுநாள் திராடிக்கொண்டு - அறுப்பானத் தேனிலுடன் அருந்தத்தீரும். கரியமக் தாரகாசரோகந்திரும் - கைகண்ட பாகமிது கருதிப்பாரே. 192

குஷ்டம் 18க்கும் சூரணம்.

முத்தினைதோர் விடத்தலையின் பட்டைதன்னை - மூழுதுமேற் பாளியைசுரண்மதாக்கி. மெத்தினமாய்ப் பலம்காலு குயபாலு - விட்டரைக்கக் குலாமல்லிச் சாற்றாற்சாமம், மத்தினமாய்ப பின்னுலர்த்திப் பொடியாய்ப்பனனி-மண்டலந்தான் தேனதனிற் கொண்டாயானால், குத்தமதன் தாகந்துமே வெட்டுக்குட்டம் - குடியோடிப் போகுமென்று கூறினேர். 193

மலட்டுவேலிக்கு.

அன்னபேதி முன்னிரும்பு அமுக்காய்போக்கி - அப்புசனிற் கரைத்திருத்துத் தெளிவைவாங்கி, பின்னிடையாய் குதுகாலம வயிற்றில் கோவு - மீறிமேல்போ திதையறிந்து முன்றுநாளும், பின்னுமொரு காள் குடிக்க வயற்றுவலிதூசி - பேதவித்து பிருத்தயிடச் தெரியமற்றன்; சொரணமில்லா வாதையோத்து வேசிபோலே - தலையுமீறு கைகண்ட தொழிலிதாமே. 194

சூலைக்கு.

ஆளிவிரை துட்டிடையாங் கல்லையாய்ந்து - அரைப்படிநீர் விட்டதனைக் குழம்பாய்க்காய்ச்சி, சேருயிதிற் புட்டிலெல்லம் பலங்கால்போட்டுக் - கினரியதைக் கொடுத்துநீ பொழுதுமூன்று, காலதனிற் தீராத சூலைவாய்வு - கன்றாக மலசலமும் கழன்றுவிம்மல், காலியாய் போடிவிடும் பொழுதுதானுங் கண்டபனிப் போலோடுங் குணமிதாமே. 195

பச்சைவாதத்துக்கு.

விறிபிறந்த மதியதனைச் சுத்திசெய்து - மிளகுசமன் கூட்டிநீர் விட்டு ஆட்டி, உதிமிக தாகமே உண்டைசெய்து - உற்றஅறுப் பாணமதைகுறைக்கக்கேளு, கதியுமையா மண்ணதில் உரைத்துக்கொண்டு - நசு கட்டதிற் பெருவாதம் பச்சைவாதம், பஞ்சாங்கன் கரயபுசனும் முகுக்கு மேறி - பண்டதுபோல் நடைகொடுக்கும் பரிட்சையாமே. 196

ரசமரைக்கால் மிருதுப்புக் காலதாகும் - கல்லுஅர பொடியுமரை கெந்தியொன்று, பசுந்துமரி அன்னமிட்டு அரைத்ததையப் - பழுத்துலர்த்த தெங்காயின் மேலேமூடி, திசைவிளங்கு மதுபுடத்தில் வைத்துவாங்கி-தினங்குன்றி வெற்றிலையிற் றின்பாயானால், இசுவலி குன்மமகா ரோகமெல்லாம் - இருந்தவிடந் தெரியாம லெருந்தானே. 197

துஷ்டத்துக்கு நசியம்.

திரிகடுகு சாலியவச் சாரந்தாரம் - சிவனார்மூலத்து பாவட்டைச்சித்ர மூலம், விரைசமுத்தி சாரிமுப்பை வேப்பம்வித்து - வெருப்பட்டை அழிஞ்சியிலை சமமாய்த்தாக்கி, அரியமிளகு சொச்சிபுளி பெருக்கம்வேர்ச்சார் - அரைத்துமே உண்டைசெய்து நசியஞ்செய்ய, விருமைகொண்ட போதுகண்ட ரோகமெல்லாம் - விளக்குவெகு நோயெல்லாம் விட்டுப்போமே. 198

காட்டெருமைப் பால்கரந்து சன்றின்சாம்பல்-கணக்களவா யுள்ளமிடை விராகனெடை, போட்டெவி குடிபடக் காய்ச்சுயின்பு - புனல்தோஷ மகன்றிடவே சுயம்போடு, சேட்டடனே சிறுசிறுன்ள நீர்கள் சேர்வை - கேடுகெட்டு காடிவிட்டுக் கிரகம்போர்த்து, பேட்டிதர யிருளருத்த கதிரைப்போலே - பெருமென்று யாகோபு பேசினரே. 199

உஷ்ணவாய்வுக்கு

தாளிமோர் கடுக்காய்த்தூள் மிருதுப்புரெண்டு - சயமான சுக்கஞ்சு பலமுங்கூட்டி, பேனியின கோமத்திப் பிலித்தானொன்று - போனசீரகமோர் பலமுஞ்சேர்த்து, வேணிரவி நெய்வெண்ணெய் போலரைத்து - விதமாக நித்தியமு மிருநாள்கொண்டால், ஊனாசிறந்து செரியாத உஷ்ணவாய்வு - ஊதுமந்தர குணமாகும் உண்மைதானே. 200

சயங்காசம் கட்டிகருக்கு

அப்பிரகத் தகடுதனைக் கரியில்வைத்து - அடவாக ஊதியபின் உள்ளிதன்னை, ஒப்பாக நருக்கிஅரி தாரங்கொஞ்சம் - உறுதிபெற வைத்துமேன் தகட்டில்வைத்து, தப்பாம ஊதிவிடு நைவலம்வீழும் - சாப்பிடவே சயகாசக் கடிகள்போகும், முப்பொழுது உணவிடு மேனிதங்கம் - முத்திபெற யாகோபு மொழிந்ததாமே. 201

வாயுவுக்கு

கிரகிரு கொடிவேலி குமரகவயம் , சீரகங்கல் வெண்ணெய்யுடனே
கடுகித்தப்பு, கருவேம்பி னீர்விரண்டை யேமன்தண்டு - கற்கருடன்
புன்னைக்கு வகைசேரிட்டு, கொடிபாக பெருவீச்சம் பழக்காற்றுவே-
கேகவரைத் தாலிகொய் கடுகத்தக்கிட்டு, பிரியமுடன் அன்னத்தைச்சேர்த்த
நீயும் — பிடித்துண்ணி வாய்வலி பிரட்டல்போமே. 202

உதட்டுப் புழுவுக்கு

அசாமது பருத்துகொத்து வெளுத்துதானல் - ஆட்டுசங்க முன்னா
லே பிடித்தக்கதனி. உதிமனைத் தாடைத்தாலம் பாலேப்பூசி - கைத்த
ரவ தானிபழம் பிளர்த்தகட்டி, கதிரவன்முன் நிறத்தினைத்து மூன்று
சாமம் - கட்டவிழ்த்துப் பார்க்கதைத் கழுல் ஞாற்சி, விதமறித்து மூன்று
நா ளின்னகட்ட - விவயமிது யாகோபு விளம்பினேனே. 203

கோட்டெரி முகத்தோலைப் பெற்றோன்விக்கை - குடிக்கதறுவ
பதாரங்கள் மூடக்கிலிகி, வீட்டில்நெருப் பதைப்பிடித்துக் காலிஞாட்டி
விமதில்நீர் இருநாலி மூன்றிலொன்று, மூட்டியதின் மேலிருந்துக்
சேருவாங்கி - மூன்மருந்தின் செந்தூர முனைக்குகொள்ள, போட்டு
பெரு நோய்க்னரசக் கட்டுவிட்டுப் - போக்கிவிக்கு முன்மையிது புகலக்
கேளே. 204

மூலக்கிராணிக்கு பாஷாணக்கட்டு

தாய்பவெள்ளைப் பாஷாணம் பலமோரென்று - தாளிக்ததனை
மொக்கையில்விட் டெருக்கம்பாலும், பெய்யுமதை மொக்கைமேல்
மொக்கைமூடிப் - பிலக்கமன் சீலைசெய்து அடுப்பிலிட்டு, கைய
பெரிகிழுகிறுப்பு அடக்கிவிட்டால் - கலமாக மிரக்கிவே ஆறவைப்பாய்,
வையபண விடைகொள்ள மூலக்கிராணி - பறக்குமே சுரமெல்லாம் பறி
காய்த்தாறே. 205

சூலைவாதத்திற்கு வெடியுப்புத்திராவகம்.

காயமுடன் கெந்தியுப்பு சவுக்காரம்-கடுகுரோகணி கரையுஞ்சுக்கு சமனு
க்கூட்டி, வாயில்பெரு முருங்கையின்தோல், சாற்றிலாட்ட - வளம்
பெறவே காசினைத்தா வெடித்துநீயும், கோய்களுக்கு அனுப்பான விதத்
திலேய - கொடியில்கிர ரோகமுதல் மூலவாய்வு, தாயமுன்ன வேணமையல்
கொண்டோன்பாலில் - தனம்போலே வாதமய்யஞ் சரியுக்தானே. 206

மதுவின் குணம்

கடுகீல் தீரைவிட்டால் கருகதாகும்-கருநிபயாக்குக் கன்றுகளில்
தீரைவிட்டால், பதிவான விகட்போதை யாருமபாரு - பாவனைதுத்த
பாவனைபோல் மானிடர்க்கு. இக்கொதே காடிபுண்டு பாலையுன்னை -
இன்பரச வாதமாம் பத்திருநாளம், கடுவாகத் தோனுமது கழிபிலேதும-
வாதாந்த யாகோபு கலஞ்சொன்னுறே. 207

கிராணிக்கு அபின்

உள்ளியது ஒருபூண்டு குடைக்கதற்குள் - அற்றமுபி னிலக்கைவி
தைப் பிரமாணக்தான், தன்னிவிட்டு மூடியபின் நெருப்பிலிட்டு - தன
மையாய்ப் பார்த்திருந்து பதத்திலேதான், சனலையில்லா தேவெடுத்
துத் திரிபாணுவனக் - கண்டாக்க கிராணியெல்லாம் கடவேபுக்கும்,
கொன்றுதிதில் அதிசாரம் வாய்வுநீக்கும் - குருவைக்கேள் துண்டிடவே 208
குடிலமபோமே.

பாஷாணப்பேற்பம்.

எலிகொல்லி தேவிலிரு தாரகிங்கி இயல்பான வெளுரியுடன் துத்த
மருகம். வல்லமெபடு சீனக்கன் ஞம்புவன்னே வகுத்தஅரை கசைவிட்
டுக் கசிரில்வைத்து, இவிதமதச் சட்டியெடு அதினிற்பாதி கிளிஞ்சிநீர்
விட்டு அதின் மேலேமன்னை, பொலியுடனே வைத்துப்பின் சுணனமூ 209
டிப் பிரியமுட னிருசாம மெரித்துக்கொள்ளே.

எரித்துபெடு கட்டாருஞ் கட்டுத்தன்னே இயல்பான குழிக்கல்லி லிட்
டென்றாய். அருத்தமதாய்ச் கனமாயதின் நீர்விட்டாட்டி அடைசைமட்டும்
பருகினிற் காயவைத்துக். திருத்தமதாய் முன்போலே பெரிக்கவெடுத்து
தெளிவான கெம்மைமாகு செகத்திலீதில், பருவமாய்ப் பலநோய்களுக் 210
கொடுக்கத்தீரும் பாக்கான யாகோபு பயின்றுர்தானே.

கன்னமதாம் பாஷாணம் பிடைபோகாது குட்சமுடை னொடுந்து
ப்போன் பணமல்லீதம், நன்னயமாய்க் கொடுத்திசா னிலத்திலவசுறும்
கன்மைதொழில் மெய்யில்லீன்று நசனும்போகும், குன்மமெட்டும் வாதமி
த்தல் கடலோபுக்கும் குஷ்டரோய் இவேர்பணக்கள் குணமதாகும்,
சொன்னபடி காலமட்டும் சல்லாராது சுகம்பெறவே யாகோபு சொன் 211
னூர்தாமே.

காச்சலைஞ்சாம் பொட்டலையும் பவுநோய்க்கு கண்டுபெடு வெண்காரி
துயமஞ்சாரும், மாசகலைப் பொடியாக்கிக் கடத்திலிட்டு மருகலதின்
மேலவாலே கவிழ்த்துச்சீலை, வாச்சபடி செய்தடுப்பில் வைத்துப்பின்பு
வகையாக பெரிபிடவே மூக்கிரவென்னே, ஒச்சதனைத் தன்னிபெடு 212
நடுக்கீர்வாரே உறுதிபெறப் பிடிக்கபின்பு கடைநீர்வாலகே.

வெடியுப்புத்திராவகம்.

கடுகையுள்ள நீர்பிடிக்கப் பசப்புநீராம் கண்டுநு சேருக்ககா கரி
பீர்க்காலில், அதிலைமட்ட விட்டுசாம் காலிலொன்று அவலினவயும்
புகையெழும்பும் மேலேபீக்கான், கடுவுடனே கவிழ்த்துசி அகல்ப்பீக்கா
னில் சன்னைமெபற வைத்திடநீர் தானேவீழும், பழுதன்னே சரக்கெல 213
லாம் வெத்துநீறும் பரிவான யாகோபு பயின்றவாறே.

துருக்கு சுண்ணம்.

கிலமுரு பலமெடுத்து முன்னீர்கொய்த்து கிழுவிலாக் கதிர்மு
ன்னே அறைவைத்து, காலமதி லெட்டுநாள் வைத்தப்பாரு கடுமை
யாய்ப் பொங்கெது நீறுமாகும், வேலைமிதிற் சிறிதுநீர் காலிலொன்று
வீயமது சேர்த்தரைத்துக தூருகில்மேலே, கோலமிக வலிமிட்டுப் புட 214
த்தைப்போடு கொடுஞ்சருக்குத் தருகமது நீறுமாமே.

கல்லாக நீறினது பணமல்லீதம் காடியெடு விராலியிலை தன்னிவிட்டு,
மெல்லாகப் பிழிந்துவிடு நீர்தான்வீழும் மேன்மையாய் அயக்காண்டி தன்
னிவிட்டு, வெல்லவே அரைவீசுவிட்டுக்காய்ச்ச மேன்மைபெறக் கட்
டியது மணிபோலாகும், செல்லவொரு சாரனைதான் தீர்த்தயாளுல் 215
இடமாகும் செவ்வை அழி போடலாமே.

திரிவங்கச்செந்தூரம்.

உருக்கினதோர் ஆகமது சலிலொன்று உருக்கிமெள்ளக் குழைவிலிட்டுத் தங்கத்தாலய, பருக்கவே கூடவிட்டு உருகும்போது பாய்ச்சிடுதி யேமமிடை நாகந்தன்னை, அருமையா யுருக்கியெடு கல்வமிட்டு அன்னச் சார் விட்டரைத்துப் புடமுமொன்று, கருகவே போட்டெடுக்க முருக்கம் பூவாம் காட்டவே சவலோகம் யேமமாமே. 216

சிவந்ததொரு செந்தூரம் அகலிலிட்டுச் சிறக்கமெள்ளக் கரிசிலையை த்துகானந்தாலே, கவம்படவே வாரியெடு கன்னம்பிரேரே கல்லிலிரு வான்மடற்கை கல்வத்திட்டு, தமைம்பெறவே அரைத்து அன்னரு சாமக் காலு தக்கதிர் காயவைத்துப் புடமொன்றிட்டு, பலம்படவே யெடுக்கொக்கு கிறமேயாகும் பரிவான யாகோபு பகர்ந்தார்தாமே. 217

அடுக்குயெடு பணவிதக் கேளிர்சொன்ன அருள்பெருகும் காசய மேகமெல்லாம், தொடுத்துவிடும் வலிவாய்வு குன்மமிருமும் துன்பமில்லா சிலேற்பனங்கள் கொண்றூற்றாம், பதித்துவிடும் வாயுவெல்லாம் கடவேபுக்கும் பருதிகண்ட பனிபோலே பறந்துபோகும், தொடுத்து யெடு செயமாகும் யாகோபுசொன்னார் கூறிறு சித்தின்பெருமை கூறெ ன்றதே. 218

மண்டூரச்செந்தூரம்.

மண்டூர் தனையரைத்துக் கலைத்திட்டு வாகுபெற மூடியண்டு மண ணுஞ்செய்து, தொண்டைக் குழிப்புடமாய்ப் புதைத்துப்போடு துன்ப மது ஒருமாத மாறுல்கன்று. கண்டுயெடு மாணிடர்க்குக் கொடுத்துப்பாரு கருமமது கசலெல்லாம் கடவேபுக்கும், பண்டிபட உடனரைத்து உடன டாயாறும் பலறும் யாகோபு பயின்றவாதே. 219

உப்புமாரிக்கம்.

கடுக்கன்ன மூடியதைப் பீங்காணிலிட்டுச் சதிர்பனியில் சாரோத்து வைத்தெடுத்து, பகிவோசக் குணிர்த்துவிடும் யெடுத்துஉன்ன பதிவான சுக லெல்லாம் பறந்தேபோகும், கொடுமையாசூதிபடன் கொடுத்தாயருஷம் கொடுக்குருக்கு சாவுக்கு வெந்துபோகும், கடுமைபடக் கொடுக்காதே யென்றுசொன்னார் கருத்துறவே யாகோபு கருத்தாய்த்தானே. 220

ரசபதங்கம்.

ரசபதங்கத் தனையெடுத்து உடனேயுண்டால் கவின்றுடல் வெந்து விடும் சசல்போகாது, நிசமாக ரசபற்ப மாயெடுத்து நிலைபாலத்தில் மிட்டு மூலைப்பாலாலே, வசமாக அரைத்துக்கிர் ஒருநாளிட்டு [illegible] உண்டிடவே சசலுத்திரும், பிசகாது யிம்மொழிகள் பொய்போகாது பிரபலமா யாகோபு பேசினரே. 221

லிங்கபற்பம்.

வன்னிபற்பக் தனையெடுத்து வெட்டியொன்று வண்மைபெறப் புகை நீரை விட்டரைத்து, எண்மைபெற உபயகான் வைத்துஉன்ன சலமுருகும் சசலெல்லாம் கடவேபுக்கும், சொன்னபடி பெறிசிற்கு மய்யந்தன்னைத் துலைத்துவிடு யிப்பொருளும் நிசமதாகும். கன்னலரு மேகங்கள் வாய்வு போகும் கணித்துரைத்தார் யாகோபு கருணைதானே. 222

அப்பிரகச்செந்தூரம்.

அப்பிரகம் பலமிடைசேர் வீரத்தன்னை அரைத்துவிடு பாணியா லொருசாமத்தான், செப்பியிடு பெரும்புடமாய்ப் போட்டெடுத்துச் சிறக் கவெடு மறுபடியு மரைத்துப்போடு, மூப்புரத்தை யெரித்தாப்போல் நீறு மாகும் மூனோத்துயெடு அரிதாரம் கால்லொன்று, இப்படிக்குச் சேர்த்த வரைத்து புடம்போலிட்டால் இருமுருக்கம் பூப்போற்செந்தூரமாமே. 223

சேருக்கம்பூ நிறமாகுஞ்செந் தூரத்தன்னை மூதலாகப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ண, அருக்கனிறம் போலாகி மேனிபோலும் அழித்துவிடும் நீரழிவு மேகந்தானும், பருக்களாறு சிலேற்பனங்கள் பதறிபோகும் பகலோனைக் கண்டபனி போலேயாகும், திருக்கைவேல் கைப்பாணம் போலாமித்தத் திடமான அவிழ்தமிது செய்துபாரே. 224

பரிவங்கச்செந்தூரம்.

கல்லதங்க மோரிடையாய் காரிகோம் ஈசமது சாரியிடை குழைவி விட்டு, மெல்லவதை உருக்கிபுடை. கல்லுத்திட்டு மேசினியில் [illegible] சேர்த்துலாட்டு, சொல்லரிய வில்லைபண்ணிச் சதிரிலைத்துச் சுக்கு மாய் மாணமட்டும் புடமுமிட்டு, வல்லமையா யெடுத்துப்பார் செ வ்வம்போலாம் வண்மையுள்ள யாகோபு வசனித்தாரே. 225

தாளகச்செந்தூரம்.

உரிக்குமட வரிகாரம் ஓட்டிலிட்டு உறுதிபெற அசம்சோறச் சருக்குச் சாமம், குரித்துச் செடுத்துசிறு காலிலொன்று கூட்டியிதி செந்தூரங் கல்வத்திட்டு, மூர்க்கமா யன்னத்தால் வில்லைதட்டி - மூவலரு மெய்க் கதிர் காயவைத்து, வருந்துயிடு பெரியபுட மூன்றும்போட - வளமான யாகோபு வகைசொன்னாரே. 226

போட்டெடுக்கச் செந்தூரம் பவளம்போலாம் - பகுதான ராவிதாற்றி லொன்றுதாக்க, கீட்டுமுன்னே யேமமாம் பணமவ்விதம் - நேரான மண்டலமே அன்னையும். வாட்டுகின்ற நோயெல்லாம் தவிடுபோலாம் - வலகையான சுரைதினை வற்றுப்போகும். கேட்டவுடன் பெண்டனிட யாகோபுசொன்னார் - கிருபையுள்ள செந்தூரஞ் செய்துபண்ணே. 227

இந்தது வெழுநூறும் விகைக்குருக்கி - இனியசன்னம் மூர்ந்தாறு இய ற்றித்தெய்யாம், முக்கவே செந்தூரம் முத்தாறுசொன்னேன் - மூவன்னா ர்ம் வைத்தியமுந் நூறுசொன்னேன், சிகைமதனி யானைத்தாளால் இர ேண்டிக் - செப்பினேன். காதவித் தியமும்கன்றாய். எக்கமுடன் நால் பார்த்து வைத்தியஞ்செய்தால் - இகமாவ சசலெல்லாம் தீருந்தானே.

லிங்கப்பதங்கச் செந்தூரம்.

ஜாதிலிங்கம் பலமெடுத்துக் கல்வத்திட்டு - சத்தையுடை யதில்சே ாரக் காரிநாகம். ஊதியா புருசியுடை வன்னிதன்னில் - உத்த அன்னாத் தாலரைத்து வில்லைசெய்து, சோதிகதிர் காயவைத்துக் கடத்திலிட்டுச் - சுருக்காக மூடிமண் சீலைசெய்து, ஓதியெரி கமலம்போல் மூன்றுசாமம் - உற்றெரித்து யாகோபு சொதித்தவாரே. 229

சரிக்காரசம் மேலேறுஞ் சரண்டிவாங்கி - இனிதான அடியில்நின்ற வில்லேபோடே, செரிக்குமை மூச்சிர வொருநாளாட்டிச் - சித்திபெற முன்சொல்ல பெரித்துவைக்கி. மூரிக்கவித்துப் படியைந்து தரமெரிக்க - அதுலைய செய்க்கதுமு சிவந்துபோகும், அரிக்குகிக ராருமது வெட்டாகத் தாவ - அடைவைக யாகோபு அவோர்த்தவரே. 230

அருக்கேம்பு வேதை

அய்யாவோத் தருசுவுட செம்புமூன்று - கார்கிரெண்டும் உருவை விலே அருமிவான்றிய; மெய்யாகக் கருப்பாகும் யேயுஞ்சேர்த்து - மிக ஊது வெண்டிவெட்டான் தக்கமாகும், கையார வித்துமே செவுவெய்து - கந்திரிதான் செய்துஉண்ணு அன்னத்தன்னே, பொய்யல்ல பாகமித்து கண்டயாளும் - பொருள்வருகும் யாகோபு புகன்றிட்டாரே. 231

மந்தாரகாசத்திந்து

இருகின்ற மந்தார காசத்துக்குச் - சிறப்பான மருந்தொன்று சொல்லக்கேளு, காருகின்ற அந்திருடா மருக்துவெட்டு கல்வத்தி தோல்பேர க்கி வருத்தமொன்று, பாருலகிற் பழச்சாறு விட்டரைத்துப் பதியகன் வட்டி காயாதீ உண்ணவாக்கி, கூருகின்ற வயிறுபெறி யாகுமாகும் மேசர் சாத முண்டிடவே திருந்தானே. 232

மகேந்தி பற்பம்.

மூச்சிரக கர்ப்பூரம் பலமும்நாலு மூன்பாகப் புரம்வைத்து பிரதமென்று, சத்தியது பலமொன்று கல்வத்திட்டுத் தாக்கியரை ரெண்டுமொன் மூல்க் கரியதாகும், சித்திமாய் மூன்புடஞ் சேர்த்துமேனி சிலவாமாய்ப் பால்விட்டு அரைத்துக்காய்ந்து, சுத்திமாய்ப் புடம்போட்டு அந்திகந்தி சாய்பிட மண்டலத்திற் சித்தியாமே. 233

கடிவிடியங்கள் குஷ்டமொடு கடலேபுக்கும் களிந்தகாஞ் சன்னிகுன் மங் காளுதோடும், குடியன்ன வாதபித்தந் சிலேற்பனங்கள் அலேத்து விடு மகோதரமும் வழுவைதாகம், படியுமிது சோகைகா மாலைதீரும் பகு திகண்ட பனிபோலாம் புளிப்புவிட்டால், இடிவிழுந்த பாவூவோல் வியாதிதீரும் இதமாக யாகோபு யியம்பினரே. 234

சகலான பேர்களுக்கு மண்டூரத்தை காடியே அறுதினமு மூன்னசசொல்லு, பிசகாத கசலிரியும் வன்னிபற்பம் பேணியே மூன்றுதினஞ் சாப்பிட்டிடான், அமயான பிற்பாடு ஸ்னானம்பண்ணி வனமைபெற வேலி யாமசன் புகிலமுழ்கு, இசவாக செய்தாக்கால் சுகமதாகி இனிதான சகலெல்லாம் தீருந்தானே. 235

தீங்குமே மண்டலத்தி லக்கினிசந்தி கோரப் பணவிடைதான் தேனிற் கொண்டால், பாங்குபெற மலக்கட்டு சலக்கட்டுக்காண் பரிவான பித்த வெட்டை பாரிவேகும், தங்கியே புளிதன்னி உண்டுதேற உறுதிமிக மாப் பண்டக் தவ்விபுளறு, தாங்கிநிற்கும் கால்வாதந் தன்மையாகும் தாவுடிதான் யாகோபு சாற்றுமவாதே. 236

நீர்க்கட்டிந்து

தந்திவிரை தட்டிபொரு சேர்காரெருன்று தனிக்கனிறு சட்டியிட்டுப் பாளிமொட்டி, மூக்கலிடு பெட்டென்றுக் காய்ச்சிருக்கு முப்பலக்கி லொருபாகு படிகாரக்கை, சக்தமாய்ப் பொரித்திட்டு உண்டபேர்க்கு சலத்திபிலே கிரணைடப்பு தீரெரிப்பு, எக்கவித மூத்திரு மென்றுசொன்னார் எழுத்திர்தான் கண்டபணி யியல்பதாமே. 237

சயகாசத்திந்து

சாகரத்தின் மலந்தன்னைக் கல்வத்திட்டுத் தாக்கியரைத் துதிடவே சுன்னமாகும், வேகமறச் சேரிற்னை மூன்போதுனு லிதமாக ரெண்டு சுன்ன மிடையேசேர்த்து, பாகமாயரைத்து அவனைக் கன்றுவாட்டிப் பதியவெய்க் கதிரில்வைத்துப் படமுழுமைறு. ஆகமதை யிட்டித்துப் படிவை யேகொள்ள அருள்பெருகு சயகாச மேருந்தானே. 238

காயாலேந்து

இறுநெல்லி தனைப்பிடிக்கி உரலிலிட்டுச் சிறுகயிடிச் சப்பிறித்து ஆவின்பாலைப், பெருகயிடி படிகாரந் தக்கதாகப் பேருவனி அவன்டுவா ஆறுகசாரில். உருகசப்பு உப்புடனே புளிபுமாசா உடலிற்கா மாலையெல்லாம் தடிப்போகும், பருகியிட நீர்கசப்பு வெணனெனயாகும் பாருலகில் யாகோபு பயின்றவாக்கு. 239

இருமலுக்குக் கஷாயம்.

அருநெல்லி தான்றிக்கா யிருஙிகோராம் அதைகயிடித்துச் சட்டியிட்டு வெட்டொன்றுக்கி, திரிகிடு பொடியிலிட்டுத் திராட்கொள்ள தீராத உஷ்ணமொடு சுயமிளைப்பும், விரிவாக யிருமலொடு சோழையெல்லாம் வேகமுற முறுமிக்கல் சிலாம்நேர்த்தி, பெரியவர்கள் சொன்னமுறை யிதுதப்பாது பிரித்துவிதைச செப்பினர் யாகோபுதானே. 240

சீனக்காரச் சுண்ணம்

வெங்காரம் பலம்பத்து சட்டியிட்டு விருப்பிபதைப் பொரித்துமே கல்வத்திட்டு, தங்காதே பெருக்கம்பால் தன்னிலேடே தக்கதொரு அன்டவெள கருவுமேராய், சிக்கரமாகவிட்டுத் திரிகாள்வைத்து சித்திபெற முன்பொரித்த பொரியிலிட்டு, பக்காக அரைத்துவில்லை கதிரில் வைத்து பத்தைத்து பெருவிலிடச் சுண்ணமாமே. 241

தாளகச்சுண்ணம்

திடமினிய சுண்ணமதாஞ் சீனக்காரமும் சிறக்கபெடு எருக்கம்பால் விட்டுவாட்டி, மடலினிய அரிதாரம் மேலேசெட்டி, மயமாக லேபித்துக் கதிரிலவைத்துக், கிடமிட்டு கிளிஞ்சிசிர் படியும்ரெண்டு சிரத்தபெற உண்டைவைத்துக் கிளிஞ்சிற்றை, படிரெணடு யிட்டுமூக்கி வைத்துத் தீயைப் பார்த்தெடுக்கத் தாளகமும் நீறுந்தானே. 242

பொய்யாது பென்வசனத் தாரீற்றைப் புகலரிய பணவிடைதான் மதுவிலுண்ண, மெய்யாகச் சயகாசம இருமல் கோழை மேனிசூர வலை யடைப்பு மூச்சசோபம். வையகத்தில் வெவிக்குகள் குத்திரவாய்வு வளை யிலே பெழுர்தகதிர் பனிபோலாகும், செய்யதுரன் தானறியப் பாகமா குஞ் செப்பினர் யாகோபு திறமைதானே. 213

அங்குச செந்தூரம்.

அங்குசமும் பலம்பத்து அயமும்போல் அதையரைத்து உலர்த்தி காற்புடமுமிட்டால், இங்கிதமாய்ச் சிவந்துவிடும் சத்திருக்கும், இதனாக மூன்கண்ட மிடைக்குப்பாதி, தங்காம லரைத்துமுன்னீர் நன்னெயிட்டு தொத் தக்கதொரு கிடைதிலிட்டு மேலேமூடி, பக்கமவர தெரிந்தெடுக்க சிவந்துபோகும் பதிவான யாகோபு பலன்சொன்னாரே. 244

தக்கிலிரை தட்டியெடு பலமுமெட்டு தக்கதொரு மிளகுரெண்டு சேரப்புரெண்டு, மூக்கிரெடு கிக்காயும் பலமும்மெட்டு முனிக்குவெல்லி மூன்விழிடை மூன்னிடையேகூட்டி, பக்குவமுடன் செந்தூரத் தாதிரீரம் பதியவரை மையதுபோத் கதிரில்வைத்து சக்கரமாய்ப் பொடியாக்கி வைத்துக்கொள்ளச் சுருதிதனை யாகோபு சொன்னார்தானே. 245

மூலிரந்தான் பெயித்துவைத்து முன்செந்தூரம் முத்தினதோர் மிளக்கவிரை பலவுவைத்து, தேவமுத மாசிபதேன் குளித்துநீயுஞ் செப்பாமத் தின்னுவிடு ஆயுதனில், பாலினமுந் தென்னெயிட்டு முழுகச் சொல்லு பாக்காகப் புளிதன்னி மோர்ச்சோறுண்டால், தாவிவருங் கட்டிலெல்லாந் தானேபோகும் தாட்டிகமான் யாகோபு தன்மைதானே. 246

பித்தவெட்டை யாண்டுமேகோ தாமுத்திரும் பின்புதான் சொரிசிரங்கு மேகவாய்வு, குத்தலிட்ட குலேமுதல் வெட்டைபோகும் கூறியது யிதின் குணங்கள் கொள்கைமெத்த, சித்தம்பித்த மயக்குகின்ற பித்தந் தானும் நீங்குமென்று யாகோபு சொன்னநீதி, பத்தியுள்ள ஈபிமார்கள் சொல்லக்கேட்டுப் புகட்டினேன் யேட்டினுள்ளே புகன்றிட்டேனே. 247

கண்டீரவிசத்து.

கண்டரவி பலமொன்று தகடுதட்டிச் சனிக்குமிடை தேவிதன்னைக் கல்வத்திலிட்டு, பண்டுஅரை பானையிறைற் சமைமாட்டிப் பக்குவமாய் மேல்க்கட்டிக் கதிரில்வைத்துத். தொணடுபோட் புடமுமிட்டு வருவதாகத் தொக்கமெயி த்தாக யிருக்கும்பாரு, வண்டிலது கால்சேர்த்து அரைத் திருக்க வகையாக வெள்ளிபொன்போல ஆகுந்தானே. 248

அயச்செம்பு.

அடுத்தமே சத்துநின்ற யிடைக்குத்தானும் அரபொடியைக் கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு, தொடுத்தரைத்துக் குகையிலிட்டு உருக்கச்சத் தாம் தொல்நுவலி யயச்செம்பாம் செம்பெடுக்க, விடுத்தபெரி யோர்கள்தான் மயக்குவார்கள் வேதாந்த முடிவாகும் ரூபிதன்னைத், தடுத்து யெடு பாதியிட்டு அரைஅன்னத்தால் தாக்கியே யிருசாமம் கதிரில்வையே. 249

பானுவினில் வைத்தெடுத்துப் புடமூன்றிட்டுப் பத்தியெடு சிவப்பாகுஞ் சிகப்புக்காலவில், வானுலகிற் பறந்தோடா வண்டில்சேர்த்து வகையாக அரைத்துகுகை தன்னிலிட்டு, தானுலவ உருக்கிடவே செம்புதானும் தனிவான செம்பினுட ளிறத்தையானும், தேனுலவுங் கன்னினுந் பார்க்கப்போகா திடமாக யாகோபு செப்பினரே. 250

பஞ்சமித்திரம்.

அயச்செம்பு தன்னையெடுத்துக் குகையிலிட்டு ஆற்றுநீர் போனதுக்கு செப்பிதன்கோல், சயம்படவே நல்லெண்ணெய் யிழுப்பெய்யும் தாடியெடு தேக்காய்நெய் சரிசேர்பாகம், மயம்படவே சேர்த்துநின்றுய் வைத்துக்கொண்டு மகிமைபெற்ற செம்புருக்கித் தாமும்பத்து, செயம்படவே உருக்கியிதை சாய்க்கவென்று செப்பினர் யாகோபு விளங்கத்தானே

அயச்செப்புச்செந்தூரம்.

கோடிகதிர் போலாகுஞ் செம்புதன்னைக் கூறியெடு மதியெட்டுக் கொன்றுதாக்க, பாடியே பொன்னுகும் பொன்னிறேடே பாய்ச்சி விடு யேமமொன்று பரித்துருக்கி, ஆடியெடு யேமமது தன்னைத்தானும் அடவாகக் கடையில்லித்துச் செலவுசெய்து, தேடியே ஈபிமாரைத் துதித்துக்கொண்டு திறமைபெற யாகோபு சொன்னவாறே. 252

பாக்கசெம்பு தன்னையெடுத்து யிடையேதங்கம் பார்த்துருக்கித் தகடடித்துத் தேவிவித்து. தாக்கபடி பாதிகித்த ரூபிசேர்த்து தோய்த்தரைக்கச் செந்தூரந் தானிலிட்டு காந்தமரைத்து வழித்துஅக்கத் தகட்டிற்பூசிக் காயவைத்து யெடுக்கயிது சுருக்கம்பாரு, அரைத்தழுக்க மூன்றுபுடம் போடச்செம்பாம் ஆதிமதி யிருபதுக்கு நன்றுதாக்கே. 253

தாக்கியெடு மாத்தெட்டு ஆணிக்கொக்கும் தாண்டவமாம் ஈபிமார்கள் சொன்னநீதி, பாக்கியது செம்பிற்கு யிருந்துதாறுந் பாதையிதில் பிரிவு மெத்தப் பலனைக்காண்பான், வாக்கினிய யாகோபு சொன்னநீதி வையகத்தில் சுத்தரச வாதிகாண்பான், போக்கில்லா வாதிசன்தான் காணு மென்று புகட்டினர் புவியிலுள்ளோர் பிழைக்கத்தானே. 254

வெட்டைக்கு.

சிற்றிருணி யிலையதனை உரலிலிட்டுத் திறமாக யிடித்துச்சார் பிழிந்து கன்றாய், வந்திடுஞ்சா றிதிற்றயில மிடையேயிட்டு வன்மைபெறக் கால் சேரு கொண்டுநன்றாய், முத்தகா ஷாறுதனில் உப்புக்கைப்பு முனிவா கத் தள்ளிவிடு வெருகான்வெட்டை, சந்தமாய்த் தீர்த்துவிடுஞ் சுருக்குப் போகும் சாற்றினர் யாகோபு தன்மைதானே. 255

வச்சிரமு மோதகமும் புரசங்கொட்டை வகைக்கெடுநீ பலம்நாலு திப்பிலிக்கு, பச்சையாயிடித்துபுதுச் சட்டியிட்டு பாணிபடி யிட்டுயெட்டொன்றாய்க்காய்ச்சி, உச்சிதமாய்ப் பூர்த்துட் டிடைபோட்டுண்ணே உதரத்தில் வலிகுன்மம் கிருமிவாந்தி, நிச்சயமாய்ப் பருதிகண்ட பனிபோலாகும் நேர்மையுள்ள யாகோபு நிசஞ்சொன்னரே. 256

வச்சிரத்தின் அப்பிரகம் பலமும்நாலு வைத்திடுநீ கல்வமிட்டு வீரங் காலாம், உச்சிதமாய்ப் பாணிவிட் டரைக்கவெண்ணெய் உறுதிபெற முச்சாமஞ் சென்றபின்பு. முசுபிடக் கதிரில்வைத்து மூடிநன்றாய் மூனையவிட்டு இடத்திலிட்டு மேலேமூடி, தச்செயலாய் சிலைமண்தான் மூன்று செய்து தாக்கியே அப்பினில்வைத் தெரிந்துவாங்கே. 257

அடுப்பில்வைத்து பெரிசாயந் தென்றபின்பு அதையெடுத்துப் பிரித்துப்பார் பதங்கமாகும். எடுத்ததை பரலிக்கம் வெல்லந்தன்னில் இட்டிடவே திரிகாலில் பேதிசெய்கை, அடுக்குவரும் காமாலை பாண்டு குன்மம் அளிப்பான மகோதாம் குலைரோகம், எடுத்துவிடும் குடி காயைவு மந்தம் இதமாகும் யாகோபு கூறினேரே. 258

உசிதத்திற் கட்டினின்ற உதிரந்தன்னை உறுதியா யெடுப்பிக்கும் ஆம்பல்தன்னை, விசமுண்ணும் அன்னத்தைச் செரிக்கப்பண்ணும் நிலையில்லா தோடிவிடும் குத்வாயுவு, பதகரத்தில் காம்பிறகும் மூறாக்குமேறும் பகையைகரு மூடல்வதுக்கும் சயமும்போகும், சகமுறுதி அந்திசந்தி உண்ணச்சொன்னர் சரியையிகி யதிந்தயா கோபுதானே. 259

அப்பிரகப்பதங்கம்.

பதங்கத்தைச் செந்தூரம் பண்ணினல்ல பதிவாகும் சகிலெல்வான் கடலைபக்கும், நிதமுண்ணக் காயசித்தி நிலைக்கும்பாரு நிச்சயமாய் நரைதிரைகள் மாற்றிப்போகும், மதம்பிறக்கும் வலைவில்லின் அழலினென்டாம்மாவைபய அழுந்தினும் வளர்த்துக்கொல்லும், விதங்களி வீரந் செந்தூரஞ்சொல்ல வீற்றிருந்து யாகோபு விரும்பினரே. 260

அயவீரச்செந்தூரம்.

புகைநீரை அரைபொடியி லூற்றகன்றுய்ப் பொங்கியே புகையும தைக் கல்வத்திட்டு, ஆகையாக வீரங்கால் விட்டரைத்துக் குக்கியெடு வில்லையிற் காயவைத்து. அகமிடு ஓட்டிவிட்டுப் புடமிட்டால் ஆகுமது செந்தூர மூருக்கம்பூப்போல். பகையில்லா மூன்வீர பதங்கத்தன்னைப் பாய்ச்சிவிடு பிடைரோயக் கல்வத்தாட்டே. 261

ஆட்டுதையான் பாணியிறும் சமங்காதும் அடைத்ததிரித் காயவைத்துக் குகைகதன்னில், கட்டுபண விலையீரந் செந்தூரத்தைக் கொடுத்தவே கிரானிவெட்டை தனுர்வாகபித்தம், மூட்டிய்தோர் சேர்வை முதல் அண்டவாதம் மூலக்கமுள்ள வெட்டையொடு குறைநோயுட்டம். தாட்டுகமாய் மூலமுதல போகுமென்று தவறுமல் யாகோபு சாற்றினரே. 262

குதகவாயுவக்குளக்கொய்.

அப்பாகற் பூரவல்லி வெங்காயச்சாறும் அதுசாழி முத்திலெண்ணெய் படிகாலொன்று, செய்பமுடன் சீரகங்காற் பலமும்போட்டுச் சேர்த்துயெண்ணெய் தவிலிட்டுக் காய்ச்சின்றுய், ஒப்பாக வெட்டுருண்டையாறுல் உருமலை வலிக்கடுப்புச் சீதரெத்தம், தப்பாமல் சிறுகுவிதைச் செருக்கொண்டால் சாந்தமாங் குதவாய்வு தரியாதென்னே. 263

நரம்புகளுக்குச்சீந்திலெண்ணெய்.

சீந்திவேர் பலம்பத்து கருவீனைக்கொண்டு சிறந்தபழச் சாற்றிலைச் சல்லிவைணெய்காழி, காத்தியட விதைத்தாறும் வைக்குமபோது காசகட்டிப் பலமொன்று பொடித்துத்தனி. பத்துமுடன் காண்டியெண்ணெய் பதுகாட்டுகொண் பறக்குமே சொந்திப்புண் பாரிவோர்க்கு, எந்திடவே ஆறுநரம்புகளும் இருக்கப்பிடி தெரியாமே வெகுத்தானே. 264

ஞானியோக்கெணய்.

குக்குடத்தான் முட்டையிட்ட கோழியொன்று - குணமாகச் சிலைசரி கொங்கிக் குடம்பைப்போக்கு இக்கிடவே உரவிவிட்டுக் காயத்துக்கு-இதமானபாதிவிட பட்டையுள்ளி தக்கிடவே வகையொன்று காலதாகத்தோட்டுசம தாயிடுத்து மூடாவிலிட்டு, சிக்கெனவே பாணியடி பத்துவிட்டுச் செயப்பெறக்கை வெட்டொன்றுய்க் காச்சிடாயே. 265

காசகிட்டு சிம்பயெண்ணெய் இடையோபிட்டுக் - கனமாக நீசண்ட யெரித்துயெண்ணெய், தாக்கிடவே ஒருதரண்டி பெட்டிலைசிநடையிருக்க வாதமெல்லாம் கடைவெபக்கும், பாசரிடவே குலைப்பு னொட்டிப்போகும் - பக்கண்ட பனிப்பாலே படத்துபோகும், காச்சிட்டுச் சொல்லதி வயித்தியத்தை வடிவாகச் செய்திடவே வாழ்வுமாமே.

மேகத்துக்குயெண்ணெய்.

கத்தாணைச் சாறுபடி ரெண்டுசேறிட - கன்னியா குமரிசெக்கம் பலமூட்டு, இந்தாம எக்கிமொலணனெண்ணெய் செட்டிகட்டித் - திரணைப்பாய்வடித்துக் கொளவீரலில், பத்தோடு பதினென்று மேகமெல்லாம் பாறுவைத்தான் கணைபணி பதுபோலேகும், இத்தலத்தில் அரிதிராகி மேகமெல்லாம் இடைகள்விட்டுக் குடிபோமென் றியம்பினரே. 267

புத்தவெட்டைநீர்ழிவுக்குலேகியம்.

கனியான ரஸ்தாலி இருபதாகும் -காராவின் நெய்படியாறு சக்கரைபுகுசேரு, இனிதான சீரகமும் பலமுமெட்டு -இடித்தகிலை ஆனைமுனை கலந்தேயாக்கு. திணமாக யிருநேரங் கொண்டாயாகுல் - சீரகமுடன் நீர்ழிவு பித்தவெட்டை, கனமான பயித்தியத்தின் விகாரம்போகும் - சைபாக மாகவே சொல்லிவிநேமே. 268

முப்பழச்சூரணம்.

முப்பழமும் பிரமபுத்தோல் பலமுங்காலு - முதுசம்பா நெற்பொரியும் பலமும்நாலு. ஒப்பாவாய் ரவிபிலிட்டு யிடித்துவாங்கி - உண்ணமயாயெடுத்துவடி சூரணத்தைச், செப்பமா யறுப்பானந் தடனேகொள்ளத் - திரிகுமல் வாந்திபித்தங் கபங்கள்வாய்பீர், கொப்பெனவே குணமாகும் காயம்புஷ்டி - குணமாகும் இதையெவர்க்குங் கூறினரே. 269

வாதநோலைக்குநிமாத்திரை.

காயமொடு தந்திசக்கு கடுகுரோணி - கனமாக வகைக்குரு சிறையதாக, வாயில்பெரு முருங்கையின்தோல் சாற்றுலாட்டி -வனம்பெற நோவகாசிடைதா னுண்ணச்சொல்லு, நோயகலு மறுப்பானந் தன்னிலே - நுவல்சிரிச்சி ரோகமுதல் சூலைவாய்வு, தாயமுள்ள வேசிமையல் கொண்டோன்காலில் - தனம்போல வாதமெய்யந் சரியுந்தானே. 270

கலைமாக்கொப்புப்பம்.

கலைக்கொம்பைக் குன்றிப்லை கவசங்கட்டிக் - கனபுடமா யிட்டெடுத்துக் கவர்ந்துகொண்டு, சலம்பெருகு மேகமுதல் ரெத்தபித்தம் - சக்திவலி குன்மம்நெஞ் செரிவுகாந்தல், உலர்ந்துட்டல் கருகும்அக் கினியின்மந்தம் - உட்காய்ச்சல் கிரிப்பு விந்தில்ரெத்தம், தலைகுபச்சைக் கற்பூரஞ் சேர்த்துஉண்ண - சகலவினை தானகன்று போகுந்தானே. 271

வெண்குன்றிச் சுண்ணாம்பு வைதாளசட்டி - வெளிதாயக்க கீசிலிட்டுக் குளம்படிகாசி, வண்ணுன் இட்டதுணி யதனிற்சேர்த்து - மயக்கமாத் காய்ந்தபின்பு அகலிலேறும, சுண்ணும் பட்டசீலையிட்டு மெழுகித்துக்கொண்டு - காசிபக செம்புடனே கலந்தாக்கவுடையல் பண்ணுகும் சிறுகீரு கீருகட்டல் - போக்கிலிக்கு மேசமளிப் பெருக்காமே. 272

பூலக்கிரந்திக்கு.

கள்ளிப்பூப் போலமெய்யிற் புத்தகத்தும் - கதிரவன்போல் கொண்டையிலே துவாக்களைக்கு, இன்னித்தான் மண்டலமும் காலவலிக்கு - இனசக தனில் வைத்ததினை கொண்டாருல், உள்ளிபழுப் போலிருக்க குஷ்டமாகிக்கி - உடையாதி சூரியன்போ லொளிருக்கேதகம், விளைவத்தான் போகாது வெவர்க்குமித்தைவீருகலி நுயபேச விதருமாமே. 273

பாரிக்கிப்பட்டைச் சூரணம்.

சீரகமும் பலம்தாது பரங்கிப்பட்டை - செரணையாம் முசுமுசுக்கை வேரின்சூரணம், சேர்தவர்க்கு சக்கரையாச் சமமாய்ச்சேர்த்து - செய் தேனில் மண்டலமே கொண்டாயாருல், மாசொரிவு சுபவாதம் பித்தர்காசம் - மயக்கமொடு குடல்பிரட்டல் வாந்திபுரக்கை, ஆரமுடன் வெளிவுருகும மேகப்ரோகம் - அப்பயித்தக் குணமகலெல்லா மகதுக்தானே. 274

கண்விவாரிக்கு.

குக்குடத்தின் அண்டமதை அவித்துதட்டை - கொட்டுகட்டி பினக்கந்துள் கருவைவாக்கி, புக்கியதில் கற்கண்டு பொடித்துக்கட்டிடப் - புனைவிச்சும் குடித்தெல் பிடித்துவாட்ட, சக்திபிடிம் பின்கிரைப் பதனருக்கப்பு - கண்ணைவிட்டுக் கொண்ணுநுரோர் விபாதிகினிருக்கும், பக்குவமாகு கிதிமிது யாகோபுசொன்ன-பண்டிதமா யிக்கீரு பலிதமாமே 275

கிருமிக்குக்கிஷாயம்.

மூக்கினதோர் புசம்வரை பேய்ப்பிர்க்குக்காள் - முப்பிரண்டை யோமமிது சமனதாக, குத்திய யிருநாழி தண்ணீர்விட்டுக் - கூடிசட்டு லொன்றாகக் காய்ச்சியுண்ணை, பத்திகின்று கிருமிவெல்லாம் கூடிகட்டி யப் - பரிந்துவிழு வாம்பருப்பும் நீக்கிகாலேங்கும், சுத்தமாய் முன்னோர்க ஞரைத்தவார்த்தை - சொன்னதிது வகையுடை தெரிழுமாமே. 276

பெரும்பாடுவெறுப்புக்கிதோலிக்கு.

சக்கரையும் பலம்பத்து பாகதாக்கிச - சமைத்ததிலே அஞ்சுபலம் பரங்கிப்பட்டை, மிக்கவிதைச் சூரணித்துத் தவிக்கிண்டி - மெழுகுபத மாவெடுத்து உண்டாயாருல், தக்கவெரும பாடுவெட்டை மெகுவம்புருத் தித் - தக்காது பக்கியமும் உப்பில்லாமல், குக்குடத்தி னண்டமுமா மெழுகாருதா - கூடிருரு ருண்மையிது கூறினுரே. 277

மலட்டுக்குக்குழம்பு.

சூசம்பகம் செந்தமென்ன காரம்சேரே - தாக்கியாரை தேன்கொதிக்கு குமிப்பாதம், லிசெமாரு காணைரத்துப் பினவெடுத்துக்கட்டி-வியாதி யநித்தருப்பான விசத்திலிய, வாசமுகல் கலைவீரோகமருத்தாவயவு - மார்புவலி குன்மவலி குலையோதும், சேமதைக் கொண்டிருக்கும் மர்தார காசம்-செல்லுமது யிம்மருந்தால் திருந்தாமே 278

தட்டிவெடுமெரம்பட்டி விக்கெமித்துத் - தாலம்பமொய்த் தக்கிலிவா வினைடயேசேர்த்து, முட்டிகனி லைடத்துதின்று அரிதுமெரசத்து - முக்கி யமாய்க் குழித்தயிலம் வாங்கிக்கொண்டு, சட்டமதாய் பேதிக்குக் கனி வைடயோவிட்டுக் - கரியான மஞ்சனது பொடித்துவுண்ண, வட்டவிளை மாதவிடாய் தன்னிதுவுண்ண - வையாகத்திற் பாலனது உண்டாம்பாரே.

அரிதாரத்தைலம்.

உரிக்குடை லரிதாரந் கல்லுப்ப தன்னே - ஒருமூன்று சாமமதை வெரிக்துவாக்கி, முருங்கிலையைக் கரிசாலைப் பாக்காரவிட்டு - முன்மெ முதுபோலமைத்துக் குழம்பித்தாட்டி, அருக்களைகிற் காய்ச்சியப்பு கடைத்தவிலைகாகபி - அதைவெடுத்துச் சீசாவி லைடத்துக்கொண்டு, சரு க்குமரப் பனவீதன் கொடுக்கவேதான் - சவரசமெரடு மந்தரசுகாசம் போமே, 280

உஷ்ணவாயுவுக்குமருந்து.

கெருஞ்சி டவேர்தனைக்குப் பகர்ஞ்சிபோதுரு - சேர்ந்தவைத்துப் பவயாலி அக்கம்யைவிட்டு, அரைத்துக்குச் சக்கரையு பினருகுஞ்சேரு-அபிப் பினில்வைத் தவிசைபோர் பதமாய்க்காய்ச்சி, மரக்காமலைசப்பரிசோர் போதுவுண்ண - மகாவிடங்கன பயிசெயித்தின் வாதமகிலைவி, சருக்குடனே வசதிரிதநங்கிமேகம் - சுகமாகும்வகைகண்ட தெரழிலுமாமே. 281

குகிவுக்கு

உள்ளியுடன் பினாகைக்குக் கல்லுப்போடு - ஒருநாழ வெதுப்பியுவின் காய்புலகட்டி - கன்னிபின்காய் விட்டைத்துக் காய்ந்தவிம்பக் - காயவை யிருசேசம அஞ்சுகனறும், கொணுவினை யிருபுருமயிழுத்துக்கொண்டு குத்தவிட்டு அடிலயிது அண்டவீக்கல், உள்ளசகால் லவிவீக்கம் வாய் குமென்று - உண்ணவர்கள் சொல்வார்கள் உண்மைதானே, 282

அண்டவாதத்துக்கு.

அதிமதுரம் வெணபகப்பு சுவசியவிசும் - அதின்மெழுகு மதின் பருப்பு கோலிடைம்வலம் பதிவைதகம முடக்கொத்தான் மொழுக்கும் பட்டை - பவயிறு லிதுசன்தினைத் தேவகாயப்பாலில், மெதுவுடனே அரைத்தக்கைக் குளம்பதாக்கி - மெதுவாகத் தின்றுவிரு கோந்தாறுகும், விதனை யிடுமண்டவத்தில் வாதம்போகும் - மெய்யிதுண்மை முன்னோர்சொல் வினைபோக்கு. 283

கல்லுப்பு யிந்துப்பு யினருசுக்கு - கழுகுசவுக் காசம்செந் காரக்காயம், கலைவதை பொடித்து சேர்கனாபுமாகும் - சவிதுவேன் பலமாகும் காலத்தொன்று, செரவதுமணி மாவலிங்கம் பட்டைகூட்டிச் - சூரணித்து காரத்தம் காய்ச்சுக்குள்ளிட்டு. கல்லினிய பாண்டத்திற் சதுரக் கள்ளி - சருக்கியிட்டு வெள்ளாட்டின் சலத்தைவாரே. 284

ஜலமதிலே வார்த்திட்டு முன்னேசொன்ன - சரக்கிட்டுக் காயவைத் துச் சட்டிமூடி, கவியதுவா மிருசாம வெரித்துவாங்கி - காரத்தை காய்ச்சுளவைத்த சாக்கிரபாதி. பலமதுவா புலமைதைத்து அரைத்தெதா ன்றுக்கிப் - பக்குவமா தாகவொரு கோலவொன்ன, உலகதனி லுள்ள அண்டவாதமெல்லாம் - ஓடிவிடும் ஆத்திரபட்ட புண்ணைமதானே. 285

இருபித அண்டவாதத்திற்கு.

அந்தெண்ணெய் நாழிபடி மணத்தக்காளி — அதின்சாறு படிகலந்து
அணலதிலே விட்டு, இஞ்சியதில் மருந்தன் காப்பண்பட்டை — அரைப்பலம்
பலமிடித்துத் தான்விக்காய்ச்சி, நருக்கிநாள் வைத்தியுனளி படியிட்டு —
நன்றாகச் சிவந்தபட விறக்கியுண்ண, மிஞ்சுமிரு பீதஅண்ட வாதகுலை
மெய்யைவிட்டு ஆறுமென விளம்புவாயே. 286

குடல்வாதம் அண்டவாதத்திற்கு

விளக்கெண்ணெய் படியொன்று சாரணையின்சாறு — விட்டதிலே
படியிரண்டு கலந்துகாய்ச்சி இலைக்கள்ளிப்பால் பெருங்காயம் பலமேற
ரெண்டு — இந்துப்புப் பலமிரண்டு பொடித்துத்தூவி, அளந்திதில்லாப்
பதம்பார்த்து வடித்துக்கொண்டு — காலை அந்தி அண்டத்தின் வாதகுலை,
உளத்திமிகு குடல்வாதம் வலியுந்தீரும் — உண்மையென்று முனிவோர்
கள் மொழிந்ததாமே. 287

அண்டவீக்கத்திற்கு.

முடக்கத்தான் வேருடபட்டை மிளகுமுன்று — மூக்குவிளக் கெண்
ணெய்தனிற் காய்ச்சியுண்ண, இடக்கத்தான் விரைவாதமெகுவின்னம்-
இலைபச்சென் றுறுவின்றிலர் காயலைத்து, மடக்கியே சூரணித்து
வைத்துக்கொண்டு — வளர்கையாகத் தகைசெருப் படிபின்சாற்றில்,
கொடுக்கத்தான் முன்றுமணக் களஞ்சியிரண்டு — கொடுக்குலே வீரைவா
தங் குணமதாமே. 288

அண்டவாதத்திற்குப்புகை.

புங்கம்விதைக் கழற்பருப்பு மிசகுகொட்டை — பொடிசெய்து புளி
மாத்தின் பிராணிகட்டி, அங்கிதனைச் சட்டியிலே யெடுத்துக்கொஞ்சம்
அதிலிருமுன் சூரணத்தைப் புகைவீச, தங்குகின்ற அண்டத்தில்
பிடித்தாயாகுல் — தணிந்திடுமே அண்டத்தின் வீக்கமாடி, தொங்கு
கிற வலிவருகும் மூன்றுநாளில் — துலைந்துவிடும் விரைவாதத் தொட்டுப்
பாரே. 289

அண்டவீக்கத்திற்குத்தட்டு

சேராவின் கொட்டையலம் மஞ்சள்கூட்டிச் — செதிப்புடனே இடித்
துத்தேன் மெழுகுசேர, வாரசக்கட்டிடிடு மெழுகுபோலாம்— வகை
யாகக் கட்டிடில் அண்டவாய்வு, விரமுன்ன கட்டிவாசாற் பிடிப்புதீரு
கும் — விதமான வீக்கமுடன் முழுமாசகட்டி, பாருமுன்ன திரிகளில்
தீர்த்துபோகும் — பருத்தினண்ட பனிபோலேபறக்குந்தானே. 290

மலசலம் அடைப்புக்கு.

சன்னவிட்டு பூவழுக்கு வயக்கந்தெரு — சுக்குமுடன் பாணியிட்டுக்
கரைத்திருந்து, கன்னயமைய்த் தெளிவிருந்தாக் காய்ச்சவுப்பாம் — ரசி
மாக்கு மாதுவிடாய் கண்டபோது, இன்னிலத்தில் நீர்கட்டு மலமேதங்
கள் இருந்திட்டு விசைசெய்யி துன்னாகிரும், கன்னலமொழி யுமை
யாள்தான சொன்னசேர்மை — காசினியில் வயித்தியத்தைக் கண்டு
பாரே. 291

காந்தச்செந்தூரம்

தாம்பரமுங் காந்தமதைப் பொடியதாக்கிச் — சமன்சேர்த்து வாய்
குவித்து வகையத்தேத்தி, கிம்பமுள்ளபழச்சாறு மெதக்கவிட்டு — பீக்கமில்
லாச் சின்னப்புடங்கலைசெய்து, மேப்பட்செல் லருகலத்தில் கடுவேயிட்டு
மெத்திட்டுச் சாறுக்குள் கிழுவிவைத்து, பேம்படியே மண்டலம்பின்
னெடுத்துப்பார்க்க — புடமிப்பாற் செந்தூரம் பூப்போலாமே. 292

ஆவிதனைப் பொடித்தாண்டுப் பதனஞ்செய்து — அனுப்பான வித
த்தினிலே யீந்தாயாகுல், போகவிணக ளக்குவியும் காசசூலை — பெரல்
லாத குன்மமெட்டும் வயிற்றுநோயும் திமையற நீடி யண்ட வாதவீக்கமு-
சேருகுடல் வாதமெல்லாம் பறந்துபோகும், மாமணிகள் சிறந்தமாச
செந்தூரத்தை — வழுத்தினார் யாகோபு வைத்தியனே, 293

அண்டவாயுக்கு

கொடிவேலி முருங்கப்பட்டை முசியார்கூந்தல் — கூமமைக் கழற்
பருப்பு புங்கின்விதை — இந்துப்பென் வெட்டிப்பலந் திணையதாகு
இருநாழி சூரணித்து வெண்பனங்கல் — குலைக்குநூன் பழையமோர் நாழி
தன்னில், — நூறிதமொரு பங்குமிட்டுக் கூடிப்பக்காய்ச்சி, வடித்துத் தீ பெட்
டுதினங் கொண்டாயாகுல் — அண்டத்தின் வாய்வுவலி தீரப்போமே

அண்டவீக்கத்திற்கு பற்று

போயிசற்கு வீக்கமிதற் புக்கசேரு — பசுஞ்சிம்பப் பழச்சாற்றில்
சுக்கையாட்டி, [illegible] அண்டத்திற் பூசிபேதான் — கணயில்லா
அணல்காட்டு வேணுமேமம், இமையிலா வலிவீக்கம் வற்றிவாடி — திறம்
பதிமே முன்பதுபோல் திரும்பிவாட்டு, நாயிறவே கண்டபடி பொய்
யாதன்மை — நாட்டிலே பெயர்சூழ்கை தவிசொன்னதே 295

சேங்கொட்டைத் தைலம்

மூத்திணைதோர் பால்கிறந்த சேரங்கொட்டை — மூன்றையுந்தி
தாக்குரெண்டு நொருக்கிச்சாலில், எதிர்வீர் கலமவிட்டு காலியெள்ள
ளாய் — இறக்கிட்டுக் காய்ச்சியதை வடித்துக்கொண்டு, வந்தகேலை மூன்
போலே காய்ச்சிப்பின்பு — வடியதனைப் பாண்டத்தி லொட்டிகின்ற,
சத்தியதோர் தைலமெல்லாம் காண்டியாலே — காண்டிமுன் விதாய
மதிற் கலக்கிச்சேரே. 296

மேகதண்டத்திற்கு சேங்கொட்டைலேகியம்.

பாக்கதுபோற் பழுத்தசெவ்விக் காயின்சாறு — படியெட்டுக் கூவி
ளத்தின் வேர்தோல்தாமும், தாக்கு ரெண்டு கருக்கிரு மாக்காலியானம்—
க்கமாக அம்போது வெல்லந்தானும், சோக்குமுடன் நூறுபலம் கரைத்
துக்கூட்டி — நறுக்கமாய்ப் பாகுசெய்து காட்டுச்சிரம், காக்கவே கா
போகம் வாருமுளவ-கருஞ்சீர மோமங்கூர சாணதானே. 297

தானியுடன் திரிகிரு திரிபலையும்மூன்று தானியடா துய்யுமத்தக்
கினைக்குதானும், கானகத்தில் புங்கம்பூ வீழிபட்டை — காய்ந்தவகை பல
மேழிற் பாகிகட்டி, ஆனதிணிப் பாகிப்பட்டை தாக்குநன்று — அன்
பாகச் சூரணித்தப் பாகிற்றூவி, மனயிலா ஆவின்செய் படிதானிரண்டு
உருக்கியிட்டுக் கிளரியதைக் கலேயத்தேக்கே. 298

ஏத்தியிதை கல்வதொரு சுபதினத்தில் — இருநேரம் மண்டலந்தான்
புளிதவிலெண்ணெய், மாத்திவிடு ஆரக் இரணம்மேகம்-வாதமொடு இர
த்திசொரி சிரங்குபுண்ணும், ஆத்திவிடு கடிவிதைகள் குட்டமோடு ஆறு
தகைக்குத்தல் மேகநோல், பூத்துடனே தடித்தமிர் வெடித்தபுத்தை-
போக்கிவிக்கும் தனிர்போல்மெய் யாகும்பாரே. 299

உண்ணவொரு மண்டலத்தில் கடிகன் தீரும் - வுறுக்கிப்பெரு மேகவித வாய்வு கண்புசத்து. பண்ணதுகள் மண்டலமே கொண்டிக்கத் தீரும் - பொய்யாது தடங்கள் தொண்டைப்புண், இரணவிகில் தோகம்போம் தாதக்கட்டுத் தீர்ந்துவிடும் சக்கரமாய்த் தாதுக்குழம், கண்ணுற்ற பதப்பமே கூடித்தாற்றுல் சதுபடப்பு நக்கமேபோல் ககையாமே 300

மூத்திரரோகத்துக்கு காசிப்பாசிக்கோட்டை லேகியம்.

காசிப்பாசிக் கொட்டையின்பால் குருவிலெண்ணெய் - கண்ணலே றாந் சக்கரையும் சேர்த்துக்கூட்டி, சேர்ப்பாக அனலிலிட்டுப் பாகதாக்கி - மெய் காழி நல்லெண்ணெய் நாழிகொண்டு, சேர்ப்பாக செழுகுபத மாக்கிக் கொண்டு - தினம் சாண்டு கழஞ்சு கொண்ணெய் தின்றாயானால், மேக்ப்பாரும் செகுழ நீரம் வெளிசாகம் - நீர்குமேவ முன்சொன்ன சிகழ்த்திருமே.

தாதுகட்டுக்குக் குழலிலேகியம்

நன்னாரிப் பழுக்கலங்கு வேரதுவே பாகதி - காட்டுனிய சக்கரைசேர் செய்புகாழி, மன்னுான கசகசா பலமேபாதந்து - மையாக அரைத்துதான் குப்பு வெழுதாக்கி, சித்தாகக் கருவங்கச் செந்தூரங்கூட்டிக் கின்னாதந்து மண்டலந்தான் சகைப்போனகன், விந்தாதந் தாதுவோடு வெரியதிரும் மெய்யாக வேயுரைத்தேன் மேதினிக்கே. 302

ஜலரோகத்திற்கு

ஏருமையின் சாணிமின்பால் சட்டிதன்னில் - இட்டுமோய் வேவு கட்டித் தளிர்வரவரை, தரித்துதின்றே விட்டுவிதை வேகவைத்துத் - தனித்துநீ மரைத்து அருட்டிக் காயவைத்து, உரிசியிலே நல்லெண்ணெய்த் தன்னிலிட்டு - உண்மைசெப்பு செருந்தேரங் களவுசேர்த்து, இதனை யுந் தபிருடனே அரைத்துக்கொள்ளில் - இனியமகா சலரோக மோக்தானே. 303

புத்திநுள்ள சோறெடுத்துக் காயப்போட்டுப் - புரவசிப்பு சர்குசமன் பொடியாய்ச்செய்து, சித்தமிரு வேளையுந்தான் வெண்ணெய்நெய்யில் சிகழ்த்தவே அருதப்பா லத்திசக்தி ஒத்ததிலே அறுப்பானைத் துடனே யீந்தால் உடலுக்குள் சலரோக தீர்கள்போகும், வத்தனைக்கு மேக்காய் விலகிப்போகும் - வழங்கியதோர் நல்மருந்து வழுத்தினேனே. 304

வள்ளியிலே யுடனேதா ஜைத்திப்பிஞ்சும் - வகையாக கிறுவர்த்திச் சூரணித்து, எண்ணமாய் பெருமைப்பால் தன்னிற்போட - நலமான பாக ஆவக் கொய்துபோகும், சொன்னதிதை நல்லெண்ணெய் தன்னிற் சேர்த்து - சுகமாக மூவிரண்டு நாட்தான்கொள்ள, முன்னுரைத்த நீரிழிவு சலரோகங்கள் - முழுதுமே போகுமென்று மொழிந்தவாறே. 305

கோவைக்கந்தம் பாலுடனே கொண்டாயானால் - குடிபோகுஞ் சலரோகம் விம்பசாற்றில், பூவிலெபெரும் நல்லெண்ணெய் கலந்து சேர்வில் போக்கிவைக்கும் நீரிழிவைப் புகலக்கேளு, ஆவின்பால் தனிமிடை மிற்சக-அபினிட்டுக் குளம்பாக்கி யவ்வீராளி, பாலிலே செய்தனக்குக் குந்தின்றுயானால் - பறக்குமகா சலரோகம் பண்பதாமே. 306

காரீய பற்பம்

சுத்தித்த காரீயம் பலமுமொன்றை துய்யதிருநீர்படிய மதின்மேலிட்டு, மத்தித்த சிறுநீரை கொள்ளவைத்துக்கட்டு காரீயம் பற்பமாகும், இத்தீட்ட கடைவாருக்கு இரசபட்டை - உலர்த்திடித்து முன்னுரைத்தெதையுங்கொண்டு, இத்தகத் தமிழர்க்கு பாண்டத்திட்டு - சீலைசெய்து கெடுக்கட்டுச் செய்பக்கேளே. 307

செய்பக்கேள் ஆவரைக் குடிநீரைச்சாறும் - செய்யிட்டு மேற்பாப்பி மருந்தைவைத்து, அப்படியே சீலை செய்து கட்டிமுடி - அனலிலிட்டு மிருசமயெரித்தமாகி, ஒப்பமா மருந்தெடுத்து அரைத்து உணவை - உலர்த்தியதைத் தமிழர்விட பதுமகைகள், செப்பமென நீரிழிவு தாகந் தீரும் - குணமாகும் நீரழிவு கொடுத்துப்பாரே. 308

சுகமதைக் காரியத்தை நிறுத்திக் கதாகமத்து ஒன்றுவகு கருவேல்வேம்பு, நுணவியம் பீலின்பிராப்பு குசராசணியோடு - நெல்லிசுனிக் காய் சிறுசுகப்பு, சாதிப்பூ கசகசா பேயத்தேதோடு - சடாமஞ்சி மரமஞ்சள் கடல்நாரத்தியும், சீதமலர் கேசகுழ மணைசுனை பத்தி-திரிபலையும் வகைக் குகுவரப் பலமுங்கூட்டே. 309

கூட்டுசம எடைவாரை வித்தின்சூர்ணம் - குணைத்து அக்கி - பூரத்தின் வேர் நீர்வைத்து, அப்படியேக் கொண்டு நுண்ணிடை செய்து அருப்பா வைத் தமிர்தனி துண்டயானால், நாட்டிலுள்ள சிறுநீர் அங்கதாக நாவரட்சி தாகமாகி மதுமேகங்கள், துப்பமெல்லாம் இம்மருந்தை கொடுக்கும் போதே உண்டவுடன் சுகமாகயிருக்குந்தானே. 310

நெருஞ்சிசுகத்தின் காயுருவிலெல்லாம் திரிமுன்னி ஆவாரை வகைய யோடு, கருஞ்சீரகம் வகைச்சுவர்க்கு பலமுமதாய் - கடுநாரத்தி வெவ்வேலும் காலநிடகட்டை, திரிபலையும் முன்றுவகும் பின்னடலத்தி - சேர்த்து மாதனைப்பிரிக முன்னதாகும். கருக்கிலைப் பக்கத்திறக்கு நேத்திரான் கொட்டை கருமுத்தம் காசரிசிப் பலமுங்கொண்டே 311

சங்காகுஞ் சக்குக்கொ வருத்துக்கூட்டி கய்பாடி சூரணமும் படியாய்கொண்டல், பாக்கரை தண்ணியில் படிபொன்று பசசைகுதன்னர் படியம் கலந்துகொண்டு, நீக்காமல் சூரணத்தை தினமிட்டு நக்கூமாம் பிசிரிய செழுகதாக்கு, வாககாய் தோண்டிகளில் மருந்தையிட்டு வாயக்குநல்ல சீலைகட்டி வழுத்தக்கேளே. 312

வழுத்தக்கேள் வாயகன்ற சட்டிதன்னில் வாருமிரு படிநீரை யதிலேவிட்டு, அழுத்திய மருந்திட்டுக் கொண்டுதன்னை அப்புதனிற் படாமற்குப் புத்துஆடி, அழுத்திவிடு சீலைசெய்து வாரைதன்னைக் கொண்டுவந்து பக்கையாய் யெரித்துப்பாரு, உலத்தியபின் வைத்தியயின் வெடுத்து ஆத்தி உத்பமா மறப்பானத் துடனேயீய. 313

சயமே குணமாகும் சகரோகங்கள் எதிக்கின்ற தாகங்கள் தீர வேணடி, நீயதனில் மதுசாரம் கலசமொன்றுக்குச் சீரகமும் திரிகடுகு திப்பிலி. கீழான கதலியெல்லாம் நலமாகச் சிறந்தமெத்தம் பன்னை வெல்லம் புளிவெள்ளரியும், சேயமேல் பிடித்ததனைத் தனியிற்கட்டி சேரக் கப் பாண்டம் விட்டேனே. 314

தண்ணீரிலா ஆவாரை காய்ச்சலித்து - நலமாகக் குழம்பித்து பெடுத்து வைத்து, ஒன்றுக்கு பலமாக்கு அரைப்பலத்தைக் - குடித்தயில மாயிகத்தி லுண்டிக்காத்து, ஒன்றுபலந் தான்சேர்த்துக் குணமத்சாத்து ஒருகலசந் தனில்விட்டுப் பிசைந்துகொண்டு, அன்றும் மூன்றுபடி நீரைவிட்டு - அடவாகக் கவசமது செய்யக்கேளே. 315

ஆக்கவே கலசமாய் நிப்பாமல் - அங்கிரத்தின் மேற்கட்டி கவிழ்த்துமூடி, வாக்கினிய நிலமனை நாலுமிசயது - வைத்தபின் கவசமிற வெளித்தெடுத்தாக்கி, பாக்களவு தயிர்விட்டு சலரோகங்கள் - பறக்குமே உழலைக்கு செற்பொரியும், தாக்கதிலே கதலியும் பிரட்டிதின்னை தாகமுடன் உழலைபுடன் தன்மையாமே. 316

பஞ்சலோக செந்தூரமாத்திரை.

உருக்குநயம் அப்பிரகம் காந்தங்காகம் - வகைக்கொரு பலமாகுஞ் செந்தூரங்கள், பக்கைத்தும் கோரசம் உருக்கசசேர்த்துப் - பருக்கைகலி கத்தம்நீர் விட்டிருட்டி, புங்குணி போறாருட்டி அனுப்பானத்திய - போருமகா சவ்வாசம் மேகமாய்மு, அதிலிடா தகுமெனமூன் ஞேர்சொன்ஞேர் - சாஸ்திரத்தின் படியுரைத்தேன் சார்ந்துபாரே. 317

திரிவங்கமாத்திரை.

காந்தமென்று வங்கம்ரெண்டு அப்ரோகமூன்று - கலசத்தில் காலரைம்பப் பிறிதுமைத்து, சாக்குபட கிம்பயில ஈரோலயட்டித் - தகுமிலகளை விரையபவு நிராட்டிக்கொண்டு, சேர்த்ததைகு அனுப்பானத்துட னேயிய - நீர்த்தவிடும் கிரிச்சமது மேகமுதல் தீர்த்துவிடும் பொய்யாது மெய்யாமுன்மை - செப்பினார் யாகோபு திறமைதானே. 318

செக்கிவிட்ட தேங்காய்செய் படிதானெட்டில் - சிறுகீரை செருஞ்சி கனி மூகுமூகக்கைவேரும், தக்கடையாம் வகைக்குரெண்டு பலமேது க்கி - சந்தனம்போல அரைத்துசெப்பில் கலந்துநீயும், புரக்குவைத்தி வெரித்திரக்கி வைத்துக்கொண்டு - பருவதொரு மண்டலங்கள் கிருச்சைசாருடம், சக்குலத்தின் சத்தியிட்ட மேகமப்பா - சரோணிதங்க ளிவைதீக்கிச் சுகமாந்தானே. 319

மந்தாரகாசத்துக்கு.

தொற்தயிந்த மந்தார காசத்துக்கு - ஆசுமாய் மருந்தொன்று சொல்லக்கேளு, அக்கிரகாரா மருந்தகனிடையுமூன்று - அரைத்துப்போல கதலிபுடபழுத்திலூட்டி, முக்கிலொடித்த துண்டபின்பு மோரைக்கூட்டி - மோசமில்லை வாக்கினராரு மடித்தஅய்யம், சிக்தியபின் பத்தியமே மோருஞ்சோறும் - சேறுத்திவிட மூன்றுநாள் திறமைதானே. 320

வைதிருந்த மூலிகையிற் சடைச்சாக்கு - வாயுபித்தம் ஐயமதிற் சேர்கையானா, இசைந்து கட்டிவதை பிடிக்கச்சாலில் - இட்டுநீர் விட்டரைத்த குடிநீர்கள். வாதம்பித்தம் பொங்கி நிற்கும் - அதுபதமென நறிந்துமேல் காலையுடி, கலவிவிட்டுப் போகாமல் பெதுவாய்சரூட்டை காட்டிவிடை தீராமை முகத்து கணமதாமே. 321

தன்னீர்விட்டான் எலுமிச்சம் பழத்தின்சாறு - தனித்தனியே ஒழுக்குஅதிமதுரம்பேயலம், எண்ணைதொரு காசியினடைய மரைத்துக்கொள்ளு - இசற்று சேர் சர்க்கரையுங் கலந்துனன்றாய், புண்ணியருசேர் பரப்பிர்மந் தன்னைப்போற்றிப் - போதமாய் போகத்தை மனதிருத்தி, உண்ணிடவே மலசலமும் நீங்கிபோம் - ஆமென்றே யாகோபு உரைத்திட்டாரே.

சுசிவிடத்தைக் கப்பிவிட்டு ஊரிகின்ற - காலாறுபானையுது சுதம் பிடித்துப். படருகின்ற விப்பூரால் கடைவிட்டுமே - பாலுமெற்றக் கல்வத்தில் அரைத்துகன்றாய் உடனுமெனற கெர்க்கல்சா மூலையிட்டாலும் - நடமெயாடுங் கோரங்களிடு மென்றுன்னேர், நிடமுடனே யிம்மொழியை யாகோப்சொன்னேர் - இடமதினைத் தெளிவதறை நேர்ந்துகொள்ளே. 323

அரையாப்புக் கட்டிக்கு

வீரமெந்தி சமனிதத்தைப் பொடியதாக்கி - மெதுவாலி துருக்கியதை ஆரைத்து, காரியர்தன் பாலிலே லாட்டிக்கொண்டு - சிலவரையில் நப்பான கட்டிதனில், சேர்மைப்புதிசி பிறுசேரக்கான் - செளித்த விட்ட தெரியாமல் கரைத்துபோகும் பாரிலுள்ள கட்டியதற் கெல்லாமாகும் - பரிசைபார் கிசாமைப் பலிக்குந்தானே. 324

பரிசேட்டுக்கட்டுக்கு.

எருகின்ற அனிஞ்சிவினை தேசிபோக்கி - இக்கிடைக்குப் பூமமைவிபல்பாய்ச்சேர்த்து. ஊருசத்திப் பாலைச்சேர்க்க அரைத்துக்கொண்டு. உருத்தியுற அனலில்லென்ன வறுத்துப்பின்பு. கூரியரை விலைமலிவாய் பிரமாணத்தான் - கொண்டிடவே மதிந்தயில மாகாதென்று, பாரிலே குஞ்சட்டமது பத்துமெட்டுப் - பதினைவிட்டுப் போகுமென்று பகர்ந்தார்பாரே. 325

இரங்களிஞ்சி வேர்த்தோலைப் பொடியாய்ச்சிவி - இனிதான கிறவன்மூன் காயவைத்து. கிரமதுஞ் மூமேலமான் கொம்புதன்னை - நிறையாகச் சேர்த்தரைக்க திடையில்வீதம், உரம்படவே வெண்ணீரிற் கரைத்துக்கொண்டால் - உதிரிய நிர்குட்டம் முதலாய்த்தீரும், பரங்கொடிக்கு மதின்தயில மசாரோய்தானும் - பரமாகத் தீருமென்று அழுத்தினேரே. 326

தாமகச்செந்தூரம்.

ஆனேக்கால் மூலிகையை அரைத்துக்காய் - அதின்மேலே ரெட்டிபிடி அடித்துக்கேளு. சோணமாய்த் தேக்காரை உடைத்துஉள்ளே - குணமாகச் சரண்டியிட்டு அதற்குள்வைத்து வானதுவை மூடிரெண்டு பொருந்தப்பார்த்து - வடிவான புடம்போடுவாய் அரியாதென்றால் தானது வுஞ் செந்தூர மாகும்பாரு - தானருந்தக் காசாசமயமும்போமே. 327

தாளக பற்பம்.

படிக்கைதனைச் சுத்திசெய்து வெள்ளெருக்கம் பாலில் — மதிபோலே யூதிமெழு கண்ணமாகும், குடிக்கையிலே வகைக்கருவி வரைத்துக்கொண்டு — கோதையந்த வான்மடக்கை மேலேமூடி, திடம்படவே செய்யோனித் தாயலைத்துச் — சிறுபுடமாய்ப் போட்டெடுக்கப் பற்பமாகும், உடம்ப டவே உண்டுவிடு பணமதாக — உத்தமின்ற காசசுவ மோடிப்போமே. 328

நீரழிவுக்கு

அரிய பேயிருக்க செருராமர்தான் — கமலதிரு ஜானகியைக் கண்டு சொன்ன, வாருதியை படக்கவிரு வருத்தஞ்செய்து — வழுத்தியபின் னடியபொருள் வால்மீகத்தில், சோருதனைக் கலக்கெடுத்துத் தாவிரிது சுவரிவற்றித் தென்கடலூர் ஆர்வதாகும், நீரழிவுக் கிதையிடவும் நிலை க்குமுன்னே — நிருத்துமென்று முன்னோர்கள் நிசஞ்சொன்னரே. 329

தேகபுஷ்டி லேகியம்.

மேனியிலே பூக்கொண்டை வையான்பாதிரி — மிக்கவெடு நால்சரக்கு மிடையேசேர்த்து, வானிலுயர் கதிரவன்முன் காயவைத்து — வடியிடி த்துச் சர்க்கரையெடு சேர்த்துக்கிண்டி, தேனதனில் மண்டலமூ விரலி ன்வீதஞ் — செலுத்திடவும் நான்தோறும்புத்தியுண்டாம், தானிலத்தில் தேகமது பொன்போலாகும் — நலமான தேகயயம் நாடேர்தானே. 330

அயச்செந்தூரம்

உல்லாச மாயிரும்பை நயத்தட்டி — உறதியுட னதைமடக்கிக் குகையிலிட்டு, சல்லாப மாணவிலே தன்னில்வைத்துத் — தனைச்சிவக்க வுதிரத் தன்னைப்பார்த்து, மெல்லாக நாறும்பூ விடையேதாக்கு — மித மான மயில்திறமா யுருகும்பாரு. நல்லாக அதையெடுத்துக் கல்வமிட்டு காடியே யாகோபு நலஞ்சொன்னரே. 331

நாடியே பொற்றலையின் சாற்றினலே கலப்பெறவே அரைத்து கதிர் காயவைத்து. மூடிபுட மாறிடச்செந் தூரமாகும் — மூதுதிபெறப் பணவிடைமண் டலமேகொள்ள, கூடியே நரம்பிறுகும் விந்துகட்டும் — குணமாக வாதமெல்லாங் குடிவிட்டோடும், தேடியே சூரியன்முன் னிருளைப்போலே தீர்த்துவிட யாகோபு திறஞ்சொன்னரே. 332

செந்திசுத்தி

நாறும்பூ தனையெடுத்துக் கல்வத்திட்டு நாடியவை வெளுயிச்சம் பழ ச்சாற்றலே, கூறுபட அரைத்துவர்த்திக் கரண்டியிலிட்டுக் குணமாகக் கரிநெரிப்பி லுருக்கிப்பாலில், வேறுபடச் சாய்த்திடவே சாறுரெண்டு விதமாக அரைத்துருக்கிச் சாய்க்கவெண்ணெய், ஊறவிட்டுக் குடி போகுமென்றுசொன்னர் வக்கமா யாகோபு உலகிற்றனே. 333

வெள்ளிசுத்தி.

துய்யானக் களஞ்சிரெண்டு காரிரெண்டு துப்பாவா யுருக்கியே வைத நன்றாம், மெய்யாகச் சிதலற்றுத் துய்யாருகும் மேன்மைபெறத் தகடடி த்து விடையேபூவை, சய்யவே அன்னமிட்டு அரைத்துப்பூசி கவமாக அந்திடைக்குப் படத்தைப்போடு, வையகத்தி லிப்படியே புடமைந்தா ருல் வகையாகச் சரியாகும் வசனமைக்கேளே. 334

வர்ணவெள்ளி.

காரியெடுத்துக் காரிதனை ரிடையாய்க்கூட்டிக் கணக்காக உருக்கூது ரசிதமாகும், பரிபோலே தட்டிவிட்டுப் பழுக்கச்சுட்டால் பாகமாய்ப் பொன்போலே பழுக்கும்கேள்மை, விரிவான யிந்தவெள்ளி நலமதாகும் வேதைக்கும் புடத்துக்கும் நிலைக்குமென்று, சரியாக யாகோபு தானுஞ் சொன்னர் சத்தியமா யிந்தமுறை தாக்கிப்பாரே. 335

சசமெழுகு.

அருகுருணி நீர்விட்டு சிம்பழமிவ் அரித்துமே பாண்டத்தி லிட்டுநீரை, இருபடியாய்க் காய்ச்சியதை யிருத்துக்கொண்டு இன்பமாய் அரக்கீசம் பலமுகட்டு. குருகவெரி விளக்குப்போல் குளம்பதாக்கி கொட்டியே கல்வமிட்டுச் சாமமாட்டி பருகவெரி மெழுகாகும் பணமேயிட்டால் பற க்குமே வாதமெல்லாம் பண்பாய்த்தானே. 336

ரசவீரமங்க.

புக்கவே தென்னம்பூம் பாளைக்குள்ளே பூவருவி யுடனமிளகு தாமு க்கூட்டி, மிக்கபடி பாணியிட்டு வெட்டொன்றாக்கி யிக்கயக வெண்ணெ ய்யிலே யுருத்துமூன்று, கக்கலுட விருத்துண்ட வீரமுங்கும் நலமாகுஞ் சடத்திலுட வெரிவுபோகும், பக்கமுள்ள நீர்க்கட்டுஞ் சாடிப்போகும் பதிவான யாகோபு புவித்தாரே. 337

குஷ்டமின்னோவாதத்திற்குஎண்ணெய்.

குமரகுரு பாதேனும் பட்டிதன்னைக் கொண்டுவர்து சிதைசிதைத்துக் குடிலைப்போக்கி, அமரவே உரலிலிட்டுப் பரக்கிப்பட்டை அடவான சேரவைக்கால் உள்ளிசேர, இமரயிட்டு காயமது களஞ்சிரண்டு சேர்த்திடி த்துப் பாண்டமதி லிட்டுப்பாணி, நமரயிட்டு வெட்டொன்றுய்க் காய்ச்சிக் கொண்டு சலமாக வடிகட்டிச் சட்டிபூத்தே. 338

வைத்திலே யிம்பெண்ணெய் படிகன்னவாரு உதுபெறத் தீபதனை விளக்குப்போலே, பாத்துமே யெரித்திடு இரியைத்தோய்த்துப் பதமா கக் கொருத்திடவே பற்றிற்றுல், காத்திசையு மெண்ணெய்பக மாகு ம்பாரு நலமாகுமெண்ணெய்யைத்தான் காண்டிவீதம், சேர்த்துடன்ன மிளம்பின்னை வாதந்தன்னைச் சிதைத்துவிடும் முடக்குவா தங்கள்போமே. 339

வாதவீசிக்கு.

குமாலுட மனோவிதைத்தான் மூலம்வாங்கிக் குணமாக அந்திடைக் குச் சிற்ரமூலம், நமரவே சேர்த்திடித்துப் பிட்டுவைத்து நலமாக உண் டிடவே வெட்டுணவில், தமரகமும் பெருமூச்சு காசமிங்கும் தக்கவே சாவாய்வு தன்மையாகும், சமாசன்னி நாகமொடு காடாதோடும் காட் டோர்க்கு யாகோபு நலஞ்சொன்னரே. 340

தனைநிற எலுமிச்சம் பழத்தைவாங்கித் தாக்காக சாறுதை னெடுத்து க்கொண்டு, கவனமா பொருசாண்டி யெடுத்துமேதான் கனையிலுட துயிலெரிடை தானேசேர்த்துப் பக்கமா யிதைத்துடிக்க ஆறுநாளும் பதி வான நீர்ச்சுருக்கு வெள்ளைவீழ்தல், குணமிறப் பிரமேகம் போகுமெ ன்று கூறினர் யாகோபு குணமிதாமே, 341

சன்னிவாய்வுக்கு.

உரைகண்டன் கருப்பியது மிளகுடனே சேர்த்து கனிந்தருக்கிக் கல்வ
த்தி லுடைத்துதனன்றாய், நகை கண்ட அக்கமது முக்காலிட்டு காடிவிய
பண்ணோடது அரைக்கச்சொல், துணைகண்டு யானையுமவிட்டேகா
லும் நிறமாகப் பதிவெருவிற் புடத்தைப்போட்டு, ஆறக்கொண்டு பணவி
டைதா லுன்னக்கொண்டு சன்னி வாயுவோடு போமே. 342

சிவகுரிகைப்புத் தயிலம்.

தக்கதிலன் சூலியிடை பாகிப்பட்டை - தாக்கியிது கேர்படவா
துறுவைக்கூட்டி, மிக்கயினை ரவியிலிட்டு உலரவைத்து - வித்யான கல
சத்திலடைத்துமூடி பக்கமுடன் குளித்தயிலம் வாங்கிக்கொள் பாக
முடன் கரண்டியளவாகவுண்ண, சக்கலை கடிகளது குஷ்டம்போகும் -
கலமாகும் வண்டுகடி திருக்குமே. 343

துருகக்சுண்ணம்.

உல்லர்ச யாய்க்கண்டர் பலமெடுத்து உருண்டைச் சட்டிதனிற் கிளி
ருகிறசுண்ணம். கல்லாகப் படிரெண்டு விட்டரைத்து - கலசைக் கண்ட
வைத்து னரிவில்வைத்து, சொல்லாக வதினமேலே கிளிந்திகிறதற்-
சுகமாகக் கொட்டியே அடுப்பிலவைத்து. கல்லாகச் சாமம் ரெண்டு பெரி
த்துப்போரு . நலமாகச் சுண்ணமிது காட்டுனோரே. 344

வங்கச் செந்தூரம்.

எரித்துமெடு தாரசுநுதான் சுண்ணமாகும் - இதமான காரியம் பலமு
ம் காது, சருக்கிதுயர் அயக்கரண்டி தன்னிலிட்டுக் - கருவைபெறக் கரி
நெருப்பி லுருக்கிமேலே, வருத்தமில் வெடியுப்புப் பலமுரெண்டு -
வணமைபெற அதின்மேலே போட்டுக்கிண்டு, பெருக்கிதோரு குரு
மத்தின் நிறமேயாகும் - பேசரிய வங்கத்தின் பெருமைகேளே, 345

வங்கச் சிழுந்து.

பெருமையாய்ப் பலம்நாலு கல்லத்திட்டுப் - பிலமாக அன்னமிட்டு
விலிவேதன்னோ, அருமையாய்க் கதிரவன்முன் காயவைத்து - அருள்பெரு
கும் மூன்றுபுடம் போடச்செம்பாம், கருநெல்லிக்கண்டாது மிடையேசேர்த்து
கருவான அன்னமிட்டு அரைத்தெடுத்து, அருமைபெற தாரத்திற் கல
யிட்டு அடைவாக ரவியில்வைத்துக் காயவையே, 346

கல்லுப்புப் பழம்பிழுத்துக் கல்வத்திட்டுக் காரணமாய்க் கிளிந்கிசு
ண்ண மிடையேபோட்டு, கல்லுனமாய் அரைத்திடுதி மேனிநீரால் கலம்
பெறவே மூன்றுவடை மேலேகட்டி, செல்லொத்த கதிரவன்முன்
காயவைத்து செழிப்பாகப் பிரிதியையும் கவசங்கட்டு, சொல்லொத்த
புடம்போட்டு மணவேநீக்கு சுயமாக உளமருந்து கனக்குமே. 347

கல்லாக யிப்படிக்குப் புடமும்மூன்று காடியெடு ரவிபுருக்கி யிடை
யேதாக்கு, சொல்லுமது பொடியாக்கி யயனம்போலாம் சொகுசாக பெ
த்திதுநிறு நாவிலொன்று. சொலதுயகத உருக்கியெடு கருப்பிகட்டிக்
கோதையர்பால் விட்டரைத்துப் புடமூன்றிட்டு, வெல்லுமது குருவாகும்
பெற்றுப்பூச விரும்பியதை யாகோபு விளம்பினரே.— 348

அடுத்துநின்ற மகிளனுமிருக்கி அகமிதர் குருரெண்டு சரியிலை
வைத்து, கடுத்தாக்கி லுருக்கியெடு கருப்பதாகும் சவிதானமதைத்துக
யமம்போலாம், கனவுபேமவை விட்டிருக்கக் கசமதை அடைத்து
புடமூன்றில்தங்கம், பதித்திடமா பிராத்திரன் , துடைதானிக்கும்
பலித்தார் யாகோபு பழக்கத்தாலே. 349

அயச்செப்பு

உறவுடைய வாதிக்கு இப்பாகத்தை உண்மைசொல்லி நல்கொடு
த்து உறுதிகாட்டு, திறமுடைய சிந்தையாய் தேகமாகும் கிளிடத்திற்
பேசாக்கள் ஞானத்தன்னை, குரங்கைப்போல் பார்த்துமே செய்கையாரு
குடிமது செய்யாமல் குருவைச்சொல்லு, திறமில்லா வாதிக்கு ஒரு
சொல்லாதே செப்பினர் யாகோபு திறமிதாமே. 350

இருமையிட்டுச் செம்மையெடு மதியிற்றுக்கு இனிதாகப் படமிறன
கும் வேங்கமாட்டார். கருப்பியுள்ள வெண்மையுந்தன்னை வாக்கச்செம்பு
நலமாகப் பழுத்துவிடும் சயமதாகும், அரும்புமிடத் தாதுவும் தொத்து
மாகும் தயாத்துமே வாதத்தள் தாலத்திதிக்கும் குரங்கைவிட்ட மனக்
குரங்கை யிருத்திக்கும்பி குணமுடனே யாகோபு கூறினரே 351

கெடியோனின் வித்துசைத்தி கிரியலாதி சேராகத் தக்கிவிரை நிகிரே
சிட்டு, படியாகப் பாணியடி அரைசமொன்று பாகுவைத்து செய்துமிருக்கிக்
சாறிலுண்ண- குடிபோகும் வியாதியுடன் வாதபித்தம் குணமாகுந் தான
சிதன்னில் கரமெல்லாம்போம், முடியதனிற் கக்கையத்தான தரித்த
யீசன் முகனித்தியென்ற வளைகை கண்டு மொழிந்தனரே. 352

காரியநீர்ச்சத்தி

கிராணமும் பலம்நாலு கரண்டியிட்டுச் சேர்க்குமிச் சோறுதன்
னைப் பிழிய தண்ணீர், கிரவணமா யுருக்கியிட்டுத் தருமமூலத்து சீட்டி
கிக் கசடற்றுத் திடமேயாகும் முறைவரியத் துருத்திரெண்டு உலையிலிட்டு
முடிவுபெறக் கடின அனல் தன்னலிட்டு, தூரவளமா யுருக்கியே விட
வுஞ்சொன்னேர் சத்தியாம் யாகோபு சொன்னவாறே. 353

சுத்தித்த காரியம் சப்பத்திட்டு கழற்றியரை அன்னத்திற் சாமம்நாலு
புத்தியாய் வெய்யோனிற் காயவைத்துப் போட்டுக்கீழ் புடத்தகத்தில் முரு
க்கப்புவாம், சித்தியமாய் மதுவிலிடு அடியாக கோரண பிரமேகம் வெட்
டைகுஷ்டம், சித்தியா பேருமென்று யாகோபுசொன்னோர் சீர்பெறவே
பண்டிதத்தில் செயலிதாமே. 354

அழுக்கற்றுக் கற்சுண்ணம் தோலயிட்டு அரையளந்து சட்டியிட்டு
பாணியொட்டி விழுக்காந்த ஞானிலினை பத்துமேதான் விட்டுக் கொ
திக்கவைக்க பெண்வனப்பாக்கும், கழுக்கியெடு கல்வமிட்டு அரைக்கதை
நற்கிடையை சுண்ணமதாமுன் வங்கமிட்டே, இழுத்து அரைவில்லைதட்டி
ஊதக்கண்ணம் இதமாக யாகோபு விளம்பினாரே. 355

தாளகச் செந்தூரம்.

கன்னியிடை மடலரியைச் சேர்த்துக்கல்வம் சயமான அன்னமிட்டு அரைத்துமூன்று, சொன்னபடி புடமிட்டுச் சிகப்புமாகும் சுகமாய்ச் செந்தேனிலிடக் காசமேறும், பின்னதுடை காசம்போம் மேகம்போகும் மிகுவெட்டை சலமேகம் விட்டேகும், தன்னாசிற் போகுமென்று யாகோப் சொன்னார் சரியான பாகமிது கண்டுகொண்டே. 356

போஜனமாத்திரை

காந்தமெடு நாரியிடு மிருதங்காரம் கல்லினாகு வகைகொன்று கல்வமிட்டு, போத்தியரை நாரியர்பால் மணிபோற்செய்து புகலரிய மிருமிழிக் குன்றையொன்று. எத்தியிடு சரக்கெல்லாம் குடிவிட்டோடும் இக்கெட்ட பிணியகலும் குடியமில்லே, காற்றிசையில் கெருடன்கண்ட சர்ப்பம்போல நடாமலோடுமென்று நவின்றிட்டாரே. 357

புலிச்சானி மேதகமூலன்றனக்கு புகட்டியேழுமன் புகைநீரை விட்டிடித்து, வலியவிடு வாலயிட்டுப் புகைநீர்வாய்ந்து வடிகாண்டு செய்விட்டு அந்திசந்தி, கெலியாகும் வயிற்றுவலி செரியாமாந்தம், கேன்மையாகுமல் சந்திருன்மம் குடிவிட்டோடும், மெலியாகு மிரவிகண்ட யிருமல் போமே மேலுமென்று யாகோபு புலன்சொன்னாரே. 358

பாண்டு காயாலேக்கு.

துரிசேத்தா மரைசேரு கதிரிலிட்டு உலர்த்தியே யிடித்துப்பொடி யாக்கிவைத்து, சாரிபிணை மூவிரத்துனெடுத்துக்கொண்டு சரியுடையா ஆவினெய்யில் குழைத்துடனே, பாகிலிரு மண்டலமே கொண்டாயானால் பசுக்கலிக்கப் பாண்டுபோ மாலைசோகை. வேரில்லா நோவுமென்று யாகோப்சொன்னார் உண்மையாய் மாணிடர்க்காறியத்தானே. 359

பெருவயிறுக்கு

கழலியென்ற முருக்கைத்தோல் பொடியதாக்கிக் கிரகணித்தாங் கரமமெட்டிடி வொன்றுசேர்த்து. பழுயபடி பொடித்துரவி காயவைத்து பதினான வெருகடுதான் கொண்டுபோரு. ஒளமான வாதம்பெரு வயிறுசேரக வந்தக்கின் றகுமேயினி மாண்டுபோகும், இளவயதில் வந்தபிணி தீருமென்று இருந்துரைத்தார் யாகோபு மிதமாய்த்தானே. 360

வெளைதக்குரு.

கருவைமெடு வெடியிடைசேர் காண்டியிட்டு கணக்காக அனல்தனிலே உருகிக்கட்டும், திருகவது லங்கமதிற் சேர்த்துபோகும் திடமுடனே காசமது கட்டிப்போகும், பருகவே குருசதவுஞ் சுண்ணமாகும் பதிமூன்றே சாக்கெல்லாங் கட்டிப்போகும், முருகவிழுங் குழலாள்தன் பாலேக்கூட்டு முடியுமது வேதைக்குக் குருசொன்னாரே. 361

சவுக்காரம்வன் கோயிகழற்ற.

திங்கள்தனி லுற்பவித்த உப்புநீரை செயமாக முரிக்கவது பாணியாகும், உங்களுட வாலைதனில் வைத்துருடி உறுதியா யெரியிடவே கல்லதண்ணீர். பங்கமது வாராமல் சவுக்காரத்தைப் பாய்ச்சியே யிந்நீரை விட்டெக்காய்ச்ச, மங்களமாம் வண்ணெயது நீக்கும்நேர்மை மதியாக யாகோபு வகைசொன்னாரே. 362

துருக்குரு

பொட்டிலையும் பலம்மாறு காண்டியிட்டுப் புதுமையுடன் யெரியிட்டு உருகிநிற்கும், இட்டமுடன் துருசுசாற் பலமிகுத்து இறையுழுத்திச் சாமமொன்று மெதுவாகத்தான், கட்டிலையாய்ச் சிறுசெரி துருசுதன்னைக் கருதியெடு நீறியது சுண்ணம்போலாம். துட்டிடம் பேசாதே யாகோப்சொன்னார் துடியான பாதையிது தோய்த்துபாரே. 363

கல்சுண்ணம் படிசொண்டு அழுத்துவிட்டுக் கருதரிய பூநீரு படிபுளாகும், சொல்படிக்குக் கலந்துபதச சட்டியிட்டு சட்டிதொரு நீலைத்தாணத்தருள்வைத்து, கல்பொடியை யழுத்திமெரி சாமமொன்று கல்லாக விரக்கியெடு காரமேறும், சொல்தவரு தெளிந்துநில பூசைசெய்யச் சுகமென்று யாகோபு துரைசொன்னாரே. 364

அபிக்குருநீ யிடைசேரு குக்கதன்னை அருள்பெருகப் புகைநீரையரைத்துச்சாமம், கொடுத்தபின்பு சவ்வீர மரைக்கால்போட்டு குரிப்சைக் கற்பூர மவ்விடையேபோடு, தடித்துநீ புகைநீரை விட்டரைத்துத் தனையெடுத்து வில்லைகட்டிக் காயப்போடு, கடுத்துபினைத அஞ்சுதரம் புடத்தைப்போட கருத்தாக யாகோபு உரைத்திட்டாரே. 365

போட்டதனை யெடுத்துகல்லக் தன்னிலிட்டுப் புலன்படவே கன்னிதளைப் பாலைவிட்டு, நீட்டதனை யரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து நேரதக்காய்ந்தபின்பு சினைவாய்க்காட்ட, வாட்டமுடன் காய்ந்தபின்பு புடத்தைப்போடு வகையுடனே சவியுருக்கி வளமாம்நேரே, கோட்டெனவே கொடுத்துவிடு கொருங்குமென்று கூறினார் யாகோபு குணமாய்த்தானே.

கல்லாக உடைத்துசெம்பு கல்கத்திட்டு காடியே குப்பியிடு காலத்தொன்று, மல்லாக அன்னமிட்டு அரைத்துவில்லை மதிபெருகக் கெஜபுடத்தில் யிடுகும்பாரு, வெல்லவே மதிகாலு ரெண்டுதாக்கு விதியாக வூதியெடு பொன்போலாகும், சொல்லாதே யித்தொழிலை யென்றுசொன்னார் சருதிமுறை யாகயா கோபுதானே. 367

பொன்றுன மட்டமாம் பொன்னையிட்டு போகாமல் தாறுருக்கிப் புடத்தைப்போடு, என்றுணை யிரங்குமது பொய்போகாது இருப்பிடத்தி லிருந்துகொண்டு செலவுசெய்ய, சொன்னபடி யித்தொழிலைத் தொடர்ந்துபாரு சுருதிதனை யாராய்ந்து திட்டமாக, உன்னிதமாய்ப் பாகமதை யாகோப்சொன்னார் உறுதிதனை யாராய்ந்தா லுண்மையாமே. 368

செம்புசுத்தி.

செம்புருக்கிச் செந்திரச யிடையேதாக்குச் சீர்பெறவே சுத்தாகும் பழச்சார்தன்னில், நம்பியே அரைத்தரைத்துப் புடமூன்று காடியிடு வெடுத்ததனைக் கல்வத்திட்டு. தம்பமற வாய்வுதனைக் காலேயிட்டு தடவியரைப் பழச்சாறு சாமமாட்டு, உம்பர்கோன் ரவியிலிட்டுக் காயப்போடு உறுதியா யாகோபு உரைத்திட்டாரே; 369

சூரியன்முன் காயவைத்துப் படமிட்டுச் சுருதிபெற வெண்காரப் பொரியுமிட்டு, காரிருகை தன்னிலிட்டு உருக்கிப்பார்க்க கைமையான செம்பாகும் மதிபிரந்து, பாரிலதை பொன்றிடவே மாற்றுக்கூடு பதி வான குருமுனிதான் சொன்னநேர்மை. சரியுமைபாகமுள அருளால் சொன்னானான்காண் யாகோபு கவின்றிட்டேனே. 370

வெடிசீனத் திராவகம்.

படைத்தாக்கு மாசனது பத்துமிட்டு பதியபக்க அந்தடனே நீரைவிட்டு, குடமடைத்து காலேநன் மூடிசீலை குளமுடனே செய்து வெளிமூன்னாகள்ளி, கடைபெறுதும் சீசாவிலடைத்து நீரை கலமான சாக்குகளில் சுருக்குப்போட, விடையுநோய்போந் கட்டுமென்று யாகோ பசொன்னார் விரும்பினதுக் கனடவுடன் வேண்டியமே. 371

மூலமுளைநீர்.

சிவன்விந்து தானவையாந் தெத்திகோரம் சிறுச்சுரைநர் காட்டுமுடநூ ணைப் பாலவிட்டு. தமையான சமமவையு அணியிலாட்டித் தக்கடரித் துயிலமதை காக்கிகோலய், பலமான செய்விட்டுத் தடமூலம் பதினா ணை மூலமுளை உதிருமென்று. கவனக யாகோபு சொன்னநேர்மை கை கண்ட பாகமிதைக் கருதிப்பாரே. 372

கந்திவிசசுத்தி

கந்திவிசை தட்டமிட்டு கோலப்போக்கித் தடைபடவே சாணமிட்டு கவைத்தநீரை, முந்திவிடு பானையதை மேல்சீலை மூடிந்துவிடு தந் திவிசை பயபிழுடி, சிக்கினைய பெரித்துபெட்டி பொன்னொளிக்குக் கீர்பெருநும் கல்லகத்தி செம்பைக்காறும் சுக்கிலிதை தீர்க்கவிதை மருந்தியவைகயினர்கள் தீர்மென்று யாகோபுசொன்னார். 373

குகமதி விடைசத்தி சாதக்கன்னைக் கசமாக பெட்டிவொன்று தந் திசேர்த்து. காதமாய் பொடியாக்கிப் பண்மதிலிகந் கட்டியுண்ணு மண்டலத்தில் திரிகடுகுதனில், பேசாமுடன் படர்சந்திப் பிரகாசங்கள் பெருமையிலா வாய்வுகசம் பேசகிதரேடு, சாதமுண்ட கண்டர்போ லாகும்மேனி காமசிய யாகோபு கலந்தெசான்னர். 374

வங்கச்செந்தூரம்

எருவைதனைக் காண்டிவிட்டுக் காரித்தன்னை எழுகர முருக்கிச்சாய் சோறதன்னில். பருகமுன்னிடை வெடிசேர் பானிவிட்டுப் பத்திதிரு வாழ்மட்சதை பொடிசேர்விட்டு. அகிலமதி வடிப்பிலிட்டுக் குணம்பாய்ச் சாய்ந்து அதையுருட்டிக் காரிவிடை உருக்கித்தாக்க, விதிமுட செருந் கியது உருகும்பாரு வீடுபெற யாகோபு விளம்பினாரே. 375

அயச்செந்தூரம்வேதை.

ஆய்ந்தெடுத்த அரபொடியைக் கல்வத்திட்டு - அதையரைத்துச் சேர ரனல் வில்லைகட்டிக், காய்ச்சயின்பு மூன்றுபுடம் போட்டெடுக்கக் கருதிய செந்தூரமாகும்பாரு, பாய்ச்சுமே ரவிதாந்தச் சொன்னபடிய் த்து பதாமம் லேகிதப்பார் மாத்துபத்தாம், தேர்ந்திமன்னுடமுன் டான் வாதபித்தம் தீருமென்று யாகோபு செப்பினாரே. 376

ஞானப்பூ

வேதைத்துக் காசாது கன்னகுச்சா - விரும்பியே சாராயம் அபினி போடு, சிகப்பிந் கொலைதனை பொய்பார்ச்சங்கள் - சிறமையமூசகித்தா வெள்ளைப்பாறும், விகத்திலிஷா தான்செல்லால் காகிலமிழ்வார் - வே தத்தில் சொன்னதுதா னிசித்தமாக்கம். காசுகக் கனிபூர்தான் வாமாட் டாது - கண்டித்தே யாகோபு வுரைத்திட்டாரே. 377

சத்திசிவறுவாடி

கடைத்தேதுப் பொருள்லேனும் வாதம்லேனும் - கண்டிருந்து பாச மதைதக்கெய்யலேனும், படாசலநித் தெத்திரத்தைப் பார்த்துக்கண் டால் - பதிவாக வன்னுகருமேத் தெரியமாப்போல், விண்டேயது மீசனை யும் அக்கிசத்தி - மிக்கவிந்த தாய்ப்பதனைமதைக் கருக்கவேண்டாம், முடைவேலை பிபோல் சலனிரத்தைப் பார்த்தாலகீயும் - முத்தியில்லை யாகோபு மொ ழிந்தவாரே. 378

காந்தக்கிசனம்

காந்தமது பலமொன்று கொள்ளுக்காரத்தில் - சனமாக வேழுகாரம் காய்ச்சிந்தேதாய்ந்து, பாத்தமாய் மூவைசாறில் காரியிட்டுப் - பதவைத் துப் புட்மூன்று வாறுமிட்டுச், காந்தமாய்க் குகைவிட்டு உருக்கவியம் சவுதிவிரை யில்லாமல் மணிபோலாகும், கேந்தமூர் கெழுருகாட்டிக் கிணணவுருகு - வெருவிதங்க ளாகுமென்று யாகோப்சொன்னாரே. 379

அயக்காந்தச்செந்தூரம்.

கல்லிகுழம்பு வனிடையாய்க் கல்துயம்கேசே - காட்டியதை உருக்கிய கல்வத்திட்டு, சொல்லிலசிய பொற்றலைய வாவிவிட்டுத் - ஆனைக்கருகு சாறுவிட்டுச் சாமமூன்று, செல்லியதாய் வில்லைதட்டி ரவிபில்லைத்து தென்னைமடம் சாறுயிடு முருக்கப்பூநாம், சொல்லுமென்று புலிகண்ட னுபோலாம் - குட்சயிது யாகோபுசொன்னர்தானே. 380

வீரக்செந்தூரம்.

சித்திபுடனும் வன்னிவெற்பம் காலிவொன்று - செந்தூரம் பலமொ ன்று மூன்சார்விட்டு. பத்தியமா புடங்கமா இட்டுச்செய்தாடு - பனை விடைதான் திரிகடுகு நுணபோரு, சத்திபெருந் கோசைகா பாலை பாலடு - சரியான ஆலமுதல் விஷபாகங்கள். சித்திபம் மிருகைந்தல் சதிரைப்போலே - சிற்மைமம் யாகோபு கீசற்சொன்னரே. 381

விஷபேதித்தப்புகைநீர்.

பத்தாவின் சாராயம் படிபுக்காறு - பாகாக அரைத்துவிட்டுச் சாடி தன்னில். முக்கிணதோர் மிளகாயைப் பொடித்துப்போட்டு - மூடியதை நிது மூன்றுநாள் கழிந்தபின்பு. சிக்காகக் குடைவை அதிலிலன்னி - திறமாகப் பொடிசலித்துப் புகைகீழாக்கு. சக்காவின் செயவலிதைத் தடைபேதி - காண்டுகொள்ள கைச்சன்னி சாறுப்போமே. 382

தேங்கொட்டைத்திராவகம்.

வேலமைக்குருந் சோரனின் கொட்டைத்தக்கு - வீதம்டை அன்ன மிட்டுக் கருப்புக்கட்டி, ஆகமதிந் பாலம்பிடு விடைதான்கொட்டி - அதைக் குகைப்பிப் புளிக்கவைத்துப் புகைகீழாக்கு, தாகமா யுண்டிடவே குலிகாகம் - தரைவாதம் வாய்வுகுன்மம் சனகன்போகும், பூகமதா யாகோபு சொன்னநீதி - உலகதனில் வைத்தியர்கள் குணமைதானே. 383

சுரக்கிருந்து.

வலிகொல்லி சத்திசெய்து வன்னிசெண்டு - ஏகமது மேனிப்பால் சாமமாட்டி, வலிபதனை மணிப்பயறு உண்டைசெய்து - மதுவிலிடு வலியசுர மெல்லாம்போகும், பெலமுள்ள சுரங்களாறு பத்தும்போகும் - பின்னுவின் பாற்கஞ்சி உண்டுதேறு, பெலிகொடுக்கும் சாமருடபாணம் போலாம் - பேதமில்லை யாகோபுபேசினாரே. 384

நாவைகபந்தம்.

சொர்ணமதா யரிதாரம் பெருக்கம்பாலில் - தோய்த்தெடுத்து காணொட்டு வெய்யோனிட்டு, மூர்ச்சயிடு பால்குடிக்கும் சினம்வணது - முடிக்க கன்னமாகிவிடும் புமலைசட்டு, சித்தியாயக் குக்குடத்தில்நேதிப்போகும் - இடமான குட்டமுதல் மேசமெல்லாம், எந்தவித பழவினையுந் திருமென்றார் இருளறுக்கும் சூரியனென் றியம்பலாமே. 385

இரும்புகத்தி.

இருளகற்று அபிஷேபிடிக்கச் சாறுவாங்கி - இத்திடைக்கு சாதத்தமதை அரைத்துச்சாமம், அருள்பெருகும் நல்லிரும்பை கய்யத்தட்டி - அரைத்துவ்வளைப் பிசிரிக்குளை விட்டுருக்கி, இருகவே கிராசமிடு உருக்கும்போது - செப்பதுல் சாரயிட அரைத்துருக்கு பருக அது சவுந்திரா அத்துமிருக்கும் - பாலித்தார் யாகோபு கோர்த்திதானே. 386

சுகபேதிக்குயெண்ணெய்.

சட்டியிட்டுத் தக்கிவிரை சாறுடைத்து - சரியாகத் தோல்போக்கி சுருக்கிமென்ன - கொட்டியிடு விளக்கெண்ணெய் காண்டிருக்கி - குணமசக மத்தித்துக் கொள்வாயாகுல், முட்டிருமல் மலசலங்கள் கழிந்துபோகும் - முழுதருந்த வில்லாது நெருசுகோசா, அட்டியிலாச் சுகபேதி யாகுமித்த - அவனிதனில் யாகோபு சொன்னவாறே. 387

நாகச்செந்தூரம்.

பொட்டியிட்டுச்சிறுகின்ற நாகந்தன்னைப் - பகழ்பலத்தைக் கரண்டியிட்டு உருக்கிக்கொண்டு, தட்டியிடுசாரமதைப் பனியிலவைத்து - தான்பார்க்கத் தெளிவாகும் தெளிவையீயும், கொட்டியிட்டு மிடைசமருய்க் கல்வத்திட்டுக் - கட்டியவா புகைசோரத் சாமமாறு, விட்டுஅவர மேருவினில் வைத்தெரிக்க - விதமான செந்தூர மாகும்பாரே. 388

அபீத்துயெடு பணவிடைதான் தேனிலுண்ண - அதுகாளில் மேகமுதல் சூலைபோகும், தொத்துசித்தம் உண்டுவர வாதசோகை - தொலையாது அக்கினியா மாந்தம்போகும், பத்தசடம் சடங்கிமொம் சுவலோகத்திற் பாய்ச்சிடவே பொன்னாத்து பதிவேசர்மை, கொடுத்துவர கைநிவைாக்கன் போருமென்று - கூறினார் யாகோபு குணமிதாமே. 389

நாகஅயச்செப்பு

சிறுகின்ற நாகமிடை அயம்சேரிட்டுச் - சிறக்கஅரை விலைதட்டு பழச்சாற்றிலே, சேருவதைக் காய்ந்துபுடம் போகவிட்டுக் - கூட்டியெடு ரவிபக்கி பொன்துயிட்டு, தேறுதைக மதிபெட்டில் ரெண்டுசேரு - திறமாக ஊதியெடு பேயமாகும், கூறுகின்ற மதிநூல் யாகோப்சொன்னார் - குணமான செம்பிதுவைக் கூறினாரே. 390

யானைக்காலுக்கு.

அலைகுளிக்கு தொங்குகின்ற பட்டினைச்செண்ணச் - சகம்பிடித்துக் குடல்போக்கி உலவிவிட்டு, விலைகொடுத்து வெள்ளுள்ளி நாக்குசுவைம் - விதமாய்ப் பாகவிப்பட்டை நாக்குசாலம், அலைவிலாக் காயமது சுளுத்திட்டு - அடவாகப் பாணட்டுக்கிற் பானமிட்டு, துலைபான துன்மருந்தைக் கைக்கிப்போடு - தாக்கியெரி வெட்டொன்று யிரக்கிக்கொள்ளே. 391

கசப்பெண்ணெய் படியளந்து விட்டுக்காய்ச்சிக் - கருத்துன்னிக் கண்டுதனிற் கலந்துடனை, கசமான யானைக்கால் அடைவாக நாடசடம் துகமுடன் வாதமெல்லாம், பிசகாது யானைக்கால் விலகிப்போலாம் - பேசரிது யித்தெண்ணெய் ஆட்டத்தாலும், உசத்தியாக எண்ணெயென்று யாகோப்சொன்னார் அனைமையிது கிசமாகும் உறுதியாமே

குதக்கட்டு.

காந்தமது சேரமையில் நாழிகாடி - கலைக்கிட்டுச் சாரம்சேர சிட்டனைத்து, பாந்தமுடன் சூன்றுபுட மிட்டுசேர்ம - பதிவாக உருக்கிப்பெடு மணியுமாகும், சாந்தமுடன் பாத்திரங்கள் சமைத்துசகுதம் - சரியாக அதிலிட்டுக் காய்ச்சக்கட்டும், சேர்த்தபடி சொல்லிவிட்டேன் பாகம்பாரு - நிலையான யாகோபு கிசகுசொன்னாரே. 393

பாஷாணங்களின்சுத்தி.

சொல்லிவிட்ட பாஷாண வர்க்கந்தன்னைச் - சுருக்காகத் தொன்றுதிரமாய் விட்டபோட்டு, செல்லுகளில் முழ்கவைத்து அவித்துக்கொள்ளு - கிலைத்தகத்தி யாகுமிது கிசமாய்க்காண், வெல்லவே பணவிடைதான் கொண்டாலக்கல - விருப்பமாய்ச் சகலரோக மெல்லாம்போகும். புல்லறிவாய்ப் பண்டிதற்குப் புத்திசொன்னேன் - புகலரிய யாகோபு புலன்சொன்னாரே. 394

நிலமுள்ள தைத்தோர்க்கும் உண்மைகண்டு - சிறந்திருக்கும் பெரியோர்க்கும் பொய்சொல்லாக்கும், ஞானமதி வெடித்துக்கா நியங்கைக் கூடும் - கலமான மயவித்தை சித்தியாகும், காலதுவும் விட்டவர்க்குக் கட்சாராயம் - சாட்டமுடன் அபின்சந்தா சித்தியாகும், கோலமில்லா துர்சடத்தை விரத்தியாகும் - குவலையத்திற் கொடுப்பார்கை பார்ப்பான் பாரே. 395.

உலகுறுதி யாசாரந் தன்னைவிட்டு - உண்மையன அறிவுதவ யில்லாமற்றான், தலைவில்லாப் பெண்ணுறவை கொண்டலைச்சேரன் - நன்மையேயின்னதென்று அறியாமுடன், தலைக்குசக ஞானமில்லான் வியாதியான் - சண்டாளன் கொடும்பாவி இவர்சேருந்தான், பலமான சாஸ்திரத்தைப் படித்துத்தேர்ந்து - பாகமது செய்தாலும் பலித்திடாதே. 396

கருநாகக்களங்கு.

சுத்தமுள்ள கருநாகங் கரண்டியிட்டுச் - சதுரமாவி லுருக்கிட்டு வெடியையாட்டு, பக்கிடவே வருக்கிட்டுச் சாமமூன்றில் - பரிதிசிற மாம்அன்ன மீதிலாட்டி, குக்கமதை புடமூன்றில் சிகப்புமாகும் - கூட்டுசேர் வாழ்மடக்கைத் சோற்றுலாட்டி, சித்தமிது புடமிடவே களங்குமாகும் - செல்வமருளும் யாகோபு சொன்னவாறே. 397

போட்டவொக் கலகத்தை ரவியில்லொண்டு - பரள்மே கொதிக்கருக்கி துண்டாக்கு. காட்டோரும் மதிசாலி வெண்டு நாக்கு - நாழுகிக்கருப்பாகும் விதனிற்றகைம். கூட்டியனைத் சேர்க்கு [illegible] மறிப்பேடு குடிவமரும் புடமிற்கும் வர்ணமாகும். கேட்டிசிகைவத்திடும் வான் யாகோபு சொன்னார் இடமான கனக்கிது தெளிந்துபாரே. 398

சிறுமின்ற காகத்தைக் கமண்டிட்டுக் - சிறுக்கணனின் தைத்து நச்சு கொடியைத்தாக்க, வீரதுர காடக்கிவிம மாத்ரமத்தில் - வெற்றிபெறக் குழியமதி அன்ணிலேவுகான், பாரையப்பும் யலவ்லெண்டு சீனம்கோடி - பாமசத்திரீ பழச்சாறு விட்டுசீயும், கோரியதை யகைத்தருக்க மருசனாகும் - கூறினார் யாகோபு குணமிதாமே. 399

வரிக்கைசிக்காய் சீர்தெளிக்க கவிழ்க்கு - வாரகவளைடு வருத்திட்ட சோரமெட்டு. பரியமேல உருகுபுமுன் [illegible] கூட்டிப் புகையான சாரதனி வரைத்துக்கொண்டு. பிரியமாய் சிவக்கவட்டும் புடத்தைப்போடு - பெருமைவர ரவியிலிடு பமமாகும். விசிசான மேகபிணி வெட்டைகுடி - விதமாகும் யாகோபு விக்கைதானே. 400

வெடியுப்புச் சீனம் துமந்திராவகம்.

சத்துருவைச் செயம்பண்ணு உப்புபத்து - சரியிடைசேர் சீனமது பதினைத்தாகும். விக்குவா பிடித்து அதை காலேயிட்டு - விட்டபின்பு முன்னிகைத் தன்னிப்போமே. சித்திபெற சலிக்கிலை வாங்கிறும் - சீர்பெறவே பாதியிட்டுத் திராவகத்து, சுத்திமே வாலேதனை மூடிமுன்றுநயமான யாகோபு கலகுசொன்னாரே. 401

மூடிவரும் புகைநீரை வடித்தக்கொண்டு - மூன்றையிரு கானிடைதான் கொள்ளச்சொல்லு, பேடியரன் வீனசமொல்லாக் கெரித்துப்போகும் - திக்கிட்டுச் குலையெல்லாமகி கத்திப்போகும். கூடிய சேத துக்கமெயம் பிமனக்தான் - குணமான அய்யமெல்லாமகன் றுபோகும். வாடியமேதார் தேகமது வலுக்கும்பாரு - மகத்தான யாகோபு வகைசொன்னாரே. 402

மினாந்திராவகம்.

வடிக்கின்ற புகைநீர் விளைகுபாதி - வறுவாகச் சேர்த்திடித்துத் திரிசாவைத்து, கடித்த அதை காலேவைத்து பிரக்கிக்கொண்டு - காரிடைதான் ஊண்டடலே வாங்கமாய்வு, படிக்குமிக ஒடிவிடும் பதிப்புத்தட்டுப் பருகினவோ பனிபோலாம படியும்மேலவு, முடிக்குடன் பத்தியமாகமுப்பத்னாரு - முடித்தயலர் வாசனைபோல் புதுமையாமே. 403

இந்திதிராவகம்.

நல்லதிருக்கி தினைவெடித்துக் தாக்குமான்று - கமைபிக்கி புகைநீர் றுவாங்கி வெட்டி, சொல்லியதை [illegible] புளிக்கவைத்து [illegible] வாலேவிட்டுப் புகைநீர்வாங்கு. மெல்லவதை [illegible] மேதினியில் மானிடர்க்கு உழுவேதாகம், தொல்லைவந்த [illegible] போகும் - கூறினார் யாகோபு குணமிதாமே. 404

சிப்பிலித்திராவகம்.

[illegible] புகைநீரை [illegible] - கருக்குடைய நீர் [illegible] நாசமாகும் - திறமு [illegible] மென்றசொன்னார் [illegible]. 405

[illegible] திராவகம்.

[illegible] துவைத்தெடுத்துப் புகைநீர் [illegible] - செழுமைபெற [illegible] - திலை கெட்ட [illegible] மானிடர்க்குப் பிணி அகற்றிப் - பாவித்தார் யாகோபு பரிசுதானே. 406

கடைச் சாத்துத்திராவகம்.

ஆக்கிவைத்த கடைச்சரக்கு பெலமாக்கி - அறுபத்துநாலுமொரு விடையேசேர்த்து, போக்கமேல புகைநீரை விட்டடித்துப் - புலனடவே தனாவிட்டுப் புளிக்கவைத்து, தாக்கிடும் வாலையிலே நீரைவாங்கித் - தன்றுகல் துட்டிடைதான் உண்ணச்சொல்லு. பாக்கியுள்ள சேரமெல்லாம கடலைபுக்கும் - பதிவாக யாகோபு படித்திட்டாரே. 407

பிரசவமே யானபெண்ணு குரிக்குடன்றும்-பெலமான சரக்குதனை பிடைநிறுத்து, அரைபதனை உடனேவிட்டு பிடித்துவைத்து - அதுசிறையப் புகைநீரை விட்டுச்சாடி, திரமாகப் புளிக்கவைத்துப் புகைநீர்வாங்கு - தெளிந்திதிசீ அன்னிசா மூலகாய்வு, உரமான அதிசாரம் போகுமென்று உறுதிபெற யாகோபு ஓதினாரே. 408

குருகுச்செம்பு.

காலப்பரி தினைபெடுத்துச் செம்புதாக்கி - உகந்துநின்ற காற்றமதை விடையேற்றி, தோமிடு புடங்களிலே கரிபோலாகும் - திட்டமதாய் மிருதாரு விடையமைத்து, பாரமிடு புடங்களிலே செம்பு மாகும் - பதியமிடு மதியெட்டில் கொடுத்தேசரு, நாரியுடன் பாகர்போல் மேனியாகும் - நாடியேமு யாகோபு கலங்குசொன்னாரே. 409

பூநீரோலநோய்.

சித்திரையின் நிலவுதன்னிற் பூத்திருந்த - செயலான பூநீரெடுத்துச் சாடியிட்டு, முத்திபெறப் பாண்டமிடு நாலதாக - முதல்வமையிடு சத்தன்னை மொன்றாக்கி, பத்திபுட வைதக்கவக்கிச் சாடியிட்டு பரித்திடவே கடற்குருவி படிகாரமுன்று, நித்தியமா யதைத்தாய்ச்ச உப்பதாகும் - நிர்ணயமா யாகோபு நிசஞ்சொன்னாரே. 410

சோதிபெறக் காச்சுகட்டு விளாக்காய்போலே-துய்யாமி தன்னிலிட்டு அருந்தன்னம். பாதிருகை தன்னிலிட்டுப் புடமும்போட்டு - பகதியாகழுவமென்ற சன்னமாகும். தீதிபெற விமருந்தா வெல்லாம் தீரும் - நிலைத்துநின்ற சகலமும் வெளியிலாகும். பாதிமதி சடையணிந்த பரமனேர்தன் - பாவித்தார் யாகோபு பாடினேனே. 411

அப்பிரகச்சுண்ணம்.

தாயதனைக் கொன்றவனை உரலிலிட்டுத் - தடியிட்டுத் தானிடிக்கத் தண்ணீராகும், மாயமே அப்பிரகங் கல்வத்திட்டு - மடியவரை ஆவாரை புடத்திற் சுண்ணம், காயன்மார் சொன்னபடி மேகமெல்லாம் - கடுகி விடுஞ் சலரோகம் ஓடாதோடும், மாயமணம் நிலைத்துநின்ற யாகோப் சொன்னார் - மயங்கிறு வெல்லோர்தான் வகையாய்த்தானே 412

நாகவேதை

வெண்ணாகங் கரண்டியிட்டு உருக்கிப்பின்பு - வெடிவயமிலிலைட் சமயாங் கரண்டியிட்டு, வன்னாகக் கிண்டிவரச் சுண்ணமாகும் - சாடி வெடி கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி, பன்னாக விரதமதை யிடையே சேர்த்துப் - பத்தியதை வெண்கருவா வரைதனுமில்லை, பன்னாகப் புடம்போடச் சுண்ணமாகும் - பாருலகில் யாகோபு பகர்ந்தாரே. 413

துருசுச்சுண்ணம்.

சுண்ணமாம் துருசமென்ற ராஜாதன்னை - சூட்டுப்பதில் காவிலெரன்று வீரங்கூட்டி. நன்னயமாய் முன்னீரால் அரைத்துக்கண்டா - கவமாக வெளிட்டுக் கதிரின் முன்னே, சொன்னபடி காயவைத்துப் புடமும் போடு - சுருக்காகச் சுண்ணமாம் கண்டீர்நன்று. இன்னிலத்தில் ரசங் கட்டும் தங்கமீறும் - இன்பமா யாகோபு விதந்துசொன்னாரே. 414

அயத்துருசுச்செம்பு.

கூத்தனது பலம்ரெண்டு பண்ணைப்பாதி - குணமான வீரமுமே காலதாகும், காந்தமது விருமுக்கால் அயமுமொன்று - கவமாகச் சரக்கைத் தூங் கல்வத்திட்டு, ஏத்திவொய் பழச்சாறு விட்டரைட்டு - இனிதாகப் பெரியபுடம் போட்டெடுத்து, காத்தெனவே கல்வத்தில் விட்டுமுன்சார் கருத்துநவே விட்டரைத்து மெடுத்துக்கொள்ளே. 415

விட்டரைத்துப் புடம்பத்து போட்டெடுத்து - வீசமிடை வெங்காரமிடையேசேர்த்து, முட்டையினைக் குகையிலிட்டு உருக்கச்செம்பாம் - முதன்மையிது புடமிரண்டுஞ் செம்புமாகும், சுட்டமதி இருபதுக்கு ரெண்டுதாக்கு - சுயமான பொன்னாகும் அட்டிபாரு, கட்டியபொன் னிடைசேர்க்க லாபங்காணும் - கருதினின்று யாகோபு கருதினாரே. 416

போற்களத்திற் சண்டைசெய்யும் உப்புசேரே - புகலரிய அன்னபேதி புளியும்ரெட்டி, பாற்குமரித் தண்ணீரிற் கரைத்துவைத்து - பதிவகருகாகத்தை புருக்கிமூழ்கவும், ஏர்க்கவே யிதிலுருக்கிச் - சயக்கச்சுத்தி - இதமான செந்தூர மெனத்தச்செல்லாம், பார்க்கவே யிச்சுத்தி நல்லதாகும் - பதித்துவைத்தார் யாகோபு பண்பாய்த்தானே. 417

பூநீர்சுத்தி.

பொட்டலாயி னிடைரெட்டிப் பாணியிட்டுப் - பொடியாக்கி அழுகிட்டுக் காடியிட்டு, இட்டுடனே சாம்பு பங்கீரெட்டு - இழுத்தப்பழச் சாறுவிட்டரைத்துச் சாமம், கெட்டடங்க அரைத்துரவி காயவைத்து - நிலையான கரண்டியிட்டு உருக்கிமூழ்கவும், திட்டுடனே சாய்த்திடவே வெண்ணெய்யாகும் - செய சுத்தி யாகோபு செப்பினாரே. 418

கந்திமுறைந்தோடச்சி.

நீலவிளைத்தவன் பழச்சாறு விட்டரைத்து - நேருருக்கு ரவியாருங் சுகமிட்டிட. குருவயதில் பெருவனயின் கீரில்சால சாட்டுடனே, சிலப்பெடி யப்பக்குணறி, காலமதில் கரைத்திடுமீ மாலைநேரம் - காட்டிடியமி மயிந்திரையே பழுக்கக்காய்ச்சி, எலவெலி மூமேவுழ தயர்தான்தோய்த்த இச்சுத்தி யாகோபு பிரியம்பினாரே. 419

அரிதாரசுத்தி.

மடலிளிய அரிதாரம் பலமும்நோய் மட்டிகீ நிடைசமமாய்ச் சாரிசேர்த்து, நிடமிளிய கல்வமிட்டு அரைக்கநீரம் திக்கிளிய சந்திரன் முன்வைக்கவெரம்பும், பட்டிளிய அரிதார மோட்டிவிட்டு பதிவெபறவுக் கருக்கிட்டே கசடுகெக்கும். விடமான சுத்தியிது தாரம்வத்த விடத்திலிதைச் சேரென்று விதந்துசொன்னாரே. 420

புத்தாவு காசத்தைக் கரண்டியிட்டுப் புகலிதுப்பை வெய்யதனித் சாய்ப்பபட்டு, சித்திரியமா புருக்கியெடு பத்துவெட்டு நிலையாகுச சாய்த்திடவே சுத்தியாகும், பத்தவது அடங்கிநிற்கும் கசடுகீக்கும் பதமுடைய யிச்சாரகம் பார்வைமெத்த. குத்தமது வாராது வாதந்தோறும் குறைவில்லை யாகோபு கூறினாரே. 421

எச்சாரக்குஞ் சுத்திசெய்தா வெண்ணெய்க்குஞ் இதமாகும் பதமாகும் மெழும்பியோமே, பொய்ச்சரக்கைச் சுத்திசெய்ய மாயமாட்டா புலியோர்கள் செய்தொன்று மில்லையென்பார், மெய்ச்சரக்கு சொன்னது போற் செய்வீரானால் மெதினியில் ரசவாதம் மென்மையுண்டாம். கைச் சரக்கைக் கைபாக மாகச்செய்தால் கவலைவிடும் யாகோபு கருதினாரே.

சிங்கிமுறை.

நல்லசிங்கி பலம்காலு கல்வத்திட்டு நாடியவரை அன்னமென்ற சீரிசுலே, மெல்லதனைத் திரிகானில் வில்லைதட்டி மிக்கதனைப் புடம்போட்டு முன்போலரைட்டு, செல்புடம் மூன்றிடச்செந்தூரமாகும் திறமையிது பணவிடைதான் மெய்யிற்கொள்ள, கொல்லவந்த வியாதிகளுன் கடவேடிக்குங் கூறினார் யாகோபு குணமாய்த்தானே. 423

சிங்கிமுறை.

செல்லவே பெரியோர்கள் சொன்னசிங்கி - செந்தூரம் ரவியுருக்கி நூறெடுன் றிட்டால், எல்லாமும் பேமாக் கின்றிட்டாக்கால் - இருந்துவிடும் தேகமது யகாந்தகாலம். வெல்லவர்த்த கடற்றலைது மஞ்சிப்போவான் - விதமான குலைபதி னெட்டிந்திடும், சல்லான வாதம்வெண பத்துநாலும் - கடல்பக்குஞ் சிலேற்பனமும் காணுதோடும். 424

நீலகண்டர் சாத்தமது கூடச்சேர்த்து - நிர்ணயமாய்ச் சத்தாறுஞ் சொல்லக்கேளு. ஆலகண்டா பழச்சாற்றி லுருக்கிச்சாய்க்க - அதிலுள்ள கல்விசங்க ளென்றபோகும், கோலமுள்ள ரவிபழுக்கும் உறுதியாகும். குணமாகும் வாதங்கள் குடலையில்லை, ஞாலமுள்ள சத்துக்கு உறுதியாகும் - காணதிக்த படிசொன்னேன் யாகோப்தானே, 425

கொடிவேலி கொண்ட குரூடகளியைத் தட்டி-கைகைப்பருப்பு பலமொன்றுதான் உரலிலிட்டு முடிவுடனே மேகம் தம் பெல்லமுமினி - முதன்மையரு பழுத்தேர் தாயும் கொத்தவெங்காயம் கடுகுளைகாம் கருஞ்சீரகம் தொய்வத்தில் சேம்பப்பத்திரம கனக்கிடையாய் வகைபேழு பிடிக்குறாதப, இடிவுபெற யித்தினில் கொரு கடியாயுண்ண - இப்பான சலத்திரானி வெய்யலாமபோமே. 426

எனிப்புக்கு.

வச்சிரத்தின் மூலவேர் தொக்கடைநீ - வடிவான அய்யிட்டு விளகு உண்ணி, நிச்சயமாய்க் கவடை இட்டுப்பிசிந்து -நீலாக அகைத்து துவிழை கழற்றிஉண்ண, தசைபெடவாய் நலமாக உண்டுப்பட்டி - துனைத்தனை காமிழ போம் பாத்தேசார்கட்டு, தசசமெல் வடிக்கும் சடமுடக்கிறுக்- முடிவாக யாகோபு சொன்னவாமே. 427

தக்கவோத் தரித்தவன்பேர் மூலிமாகிக் - தாட்டிசமா யிடைதானும் காலுதக்கு. மிக்கதிர் வெய்யிலனில் உலாவைக்கது - மிக்கவே சுத்தி லாய் பொருக்கமுடி, ச்சச்புடம் போட்டு நீத்துக் கெம்வாக்கிச்-சாய்ந்து ட்டு காறுப்பூப் பொடியாப்பண்ணி மிக்கைவித் வதத்திலகால் பொன்னது தாவ - மேனையைன்று யாகோபு விளம்பினார். 428

மண்டலமும் வைத்துமிதைப் புளித்தப்பண்ணி-மகிமைபெறும் வாவை யிட்டுத் திராவகத்தை,...தொண்டதிட்டுக் மிரக்கியதைச் சோதனைனில் - மிடமாக வெயைடைத் துக் காண்டிவீசம், கொண்டுவா மகாரோகம் குடித்துப் போகும் - குணமுள்ள நாகமதுச் சூடலமெல்லாம், தொண்டுசெய்து போகுமென்று யாகோப் சொன்ன -திறம்பார்த்துப் பண்டிதத்தைச் செய்திடுமே. 429

நாகச்செய்நீர்.

காகத்தைக் காண்டியிட்டு உருக்கிக்கொண்டு - நலமாகப் பாகியிடை குமிட்டு, பாகமா யிதுப்படுவெப் கிரையணத்திப் - பத்திபட்டு வெரிந்திடுக்கான் சகமுமேடா. துகமா வெரிக்கயின்பு சுத்தியாக - உபாயமாய்க் கல்லயிட்டு கப்பத்தட்டி, சோகமா யிடைகாலம் வீரயிட்டுத்-துப்பரவாமரைத்திடவே தண்ணீராமே. 430

அரைத்துயிரு பீங்கானி லடைவாகத்தான் -அதன்பின்பு துருசதனைச் செம்புபண்ணி. தீரத்துக்க படித்துயிதைக் கரியோட்டிற்குன் - கனமாகப் பழுக்கவைத்தின் னரிதுப்ப, உரைத்துவிட்டும் நவிகட்டும் [வெள்ளி]யெட்டுமிரண்டு - மூட்டியதை கைதியபின் பேமஞ்சேர்த்து தரைக்குவிதை உருக்கிடவேபொன்றுமென்று - தாஷ்டிகமா யாகோபு தான்சொன்னாரே. 431

சீனத்கன்னம்.

கல்லுப்புச் சீனமும்நே ரிடையேசேர்த்துக்-கனபழத்தின் சாற்றிலுரைத்துக்கொண்டு, கல்லொத்த சாடியிட்டு உருக்கயஞ்சன் - கல்லதிமாயிருக்கும் பெடுத்துகேளே, மல்லொத்த படலிலிய அரிதாரத்தை-மட்டிட்டு முன்சாற்று லரைத்தவில்லே, தெல்லுப்போல் வில்லைபண்ணிப் புடமுனறிட்டால் - திறமான செந்தூர மாருக்காணே. 432

கனாகமுகச் செந்தூரந் துருசசெம்பில் - காட்டிலாய் பத்துக்கு ஒன்றுதானும், முனைகாண உருக்கிடவே யோமமாகும் - முடியவே பணவிடை தான் தேனிலுண்ண, கனையில்லை வாதசயம் கவின்றுபோகும் - காடியத்தோர் சிலேற்பனமும் காடாதேநும். முனையதாய் மேனியது கற்றாருகும் - முடிவாக யாகோபு மொழிந்தவாறே. 433

சீருகின்ற காசத்தைச் சுத்திபண்ணித் திட்டமாய்ச் சுண்ணியொன்று அயத்தின்சுண்ணி, தேருகின்ற கல்லுப்பு உப்புசேரே திறமாக யிடித்து அயக் கிண்ணிரெம்ப, - பாருமே யிட்டமுத்தி கவிற்பன்னம் பண்ணியே குகமொரு பலமும்வாரு, பாருமே மேல்காகக் கிண்ணிமூடிப் பக்குவமா யாகோபு பலன்சொன்னரே. 434

மூடியே துணிபோழு பிலக்கச்செய்து மூடியதை அடுப்பில்வைத்து யெரிக்கபேறும், காடியே யினைவழித்துச் செம்புபத்தில் நலயாக ஒன்றிடவே யோமமாகும், தேடியே பணவிடைதான் தேனிலுண்ண திடமான குலைநிமனட்டும்போகும், ஓடிப்போம் சகலரோய் பறந்துபோகும் உண்மையா யாகோபு உரைத்திட்டாரே. 435

வெடியுப்புக்கட்டு.

இணங்கனது படிரெண்டு பானியெட்டு இதைக்கடந்து விட்டுச்சக்ர வாலைமூடி, கிணம்படவே சீலைசெய்து அடுப்பிலேற்றித் திறமாக யெரித்துவிடு முக்கால்தீர்தான், துணங்கவது வர்மிக்கான சாடியிட்டுத் துப்பரவா யெரித்துதண்ணீர் கொஞ்சஞ்சுண்ட, குணம்படவே துலை தொட்டு சித்திற்குத்து துவரையது பருப்புப்போ லுரையுத்தானே 436

துவரைவித்துப் போலுரைத்தால் பதமதாகும் துடிபெறவே மூடனைக்க மூன்றுநாளில், கவரையது போலவிழுங் கம்பிதானும் கனகமென்ற கம்பிதனை யுருக்கமாட்டா, பவரைசுற்றி நெருப்புவது பத்தமாட்டா பதமான மித்உப்பைச் சுண்ணஞ்செய்தால், கவரைசாக் கத்தவையுங் கட்டிப்போகும் கன்மையா யாகோபு நலஞ்சொன்னரே. 437

செயநீர் வெடியுப்புச்சுண்ணம்.

சுத்தித்த வெடியப்புப் பலமும்பத்து சுருதிபெற்ற சீனமது ரெண்டதாகும், முத்திபெற்ற சாரமது ரெண்டதாகும்-முடிவான கல்வத்தி லிட்டுத்தானே, நத்திபெரும் பழச்சாறு விட்டரைத்து நலமாகச் சட்டியிட்டு அடுப்பு தன்னில், பதறியே யெரியிடவே சுண்ணமாகும் பகரிது சுண்ணத்தின் பண்புதானே. 438

சந்திரனிற் பீங்கானிற் சாரமிட்டுச் சலம்பெருக வைத்திடவே செயநீராகும், முந்தனவே வீரயிட்டுப் பூரமிட்டு மூடியதை வைத்திடவே சிகப்புமாகும், சிந்தனைகள் வாராது சரக்குதன்னில் சேர்பெறத்தோய்த் தனதவாட்ட கட்டிப்போகும், பந்தமது கரியில்நின்று ஆகும்வேதை பகரிது யாகோபு குருச்சொன்னரே. 439

திருகுநீரைத் தோய்த்தெடுக்கச் சுண்ணமாகும் தூடியான கல்லும் புக் கட்டிப்போகும், வரிசையாய்க் காரீடக் கட்டிநின்று வகையாகக் கரியல்நின்று ஆடும்சேர்மை, பிரியமுடனின்றதிலே சொல்லிப்போட் டேன் பத்தியுள்ள வாதியவன் கண்டுகொள்வான், பரிசனத்துக் கிட மாகுஞ் சொன்னேனைப்பா பகாரிது வெடியுப்புச் சுண்ணத்தாட்டே 440

அரிதாரப்பற்பம்.

கைப்பிருக்க சுடர்க்கொடியோன் கேசேதாரம் வகையாகப் பொடி த்திடம் அடியிலிட்டு, தப்பாவாய் மேல்மூடிச் சீலைசெய்து தூடியாகக் கனவெரிக்க வுயரேறும், தப்பிதமில் லாமலே கல்வத்திட்டுத் தக்க தனைப் பாலிலிட்டு விக்லேபண்ணி, இப்படிக்குப் புடம்போடப் பற்பமா கும் இனிமையா யாகோபு சொன்னவாறே. 441

மதுவிலிடு கபவாத சன்னிதீரும் மயமாகும் அடிக்கடிற காசதல் போகும், அதிசயங்கள் நீர்முறியும் தோஷம்போகும் அடுத்திசவு கல மாகும் குடல்பிரட்டும், திதிபெறவே காசமுதல் சொல்வாதோடும் நிலை த்துநின்ற பெருவயிறு நீக்கிப்போகும், கதிபெறவே கதிர்கண்ட பனி போலாகும் கண்டபடி சொன்னேனிது கருணையாமே. 442

பாஷாணகைப்பு.

வலிகொல்லி பலம்ரெண்டு ஆகும்கேசேர இதையரைத்து உமிழ்நீராற் சாமம்காது, பலியிடுக முன்கெடுத்தி லிட்டுமூடிப் பதமாகச் சீலைசெய்து அடுப்பிலேற்றி, கலிதீங்க யெரித்துவெடு மேலேயேறும் கல்லிலிட்டு முன்படிக்கு அரைத்தெடுத்து, கலியமே தாமைத்தில் அடியில்நிற்கும் சதாரத்த பற்பமிது சாடிப்பாரே. 443

வீரசெமெழுக்கு.

அடுத்துவெடு வீரமது பலமுமொன்று அதிலரைக்கப் பீரங்கிக் குண் டுதானும், தொடுத்துபிடு பொடியாக்கி அரைக்கச்சூதம் குட்சமுடன் சுக்குமது பீங்கானிட்டு, தடுத்தகல் துப்புபடி சாலெடுத்துத தனைவருத் து மண்செங்கற் பொடியுமொன்று, விடுத்தகலை பிடித்துசட்டி சிலையி லிட்டு விருப்பமுடன் சட்டிகடு குழியைப்பண்ணே. 444

சூதமிடு குழிக்குளே சட்டிமூடித் தூடியான மண்மெழுகு அடுப்பிலே ற்றி, வீதமுடனெரித்திடவே சாமமூன்று விடிபடவே யெறியது பற்ப மாகும், காதலுடன் வழித்தெடுத்துப் பற்பந்தன்னைக் கலாவடை குப்பி யிட்டு யெரிசால்சாமம், சதலுடன் முக்கணனைப் போலேயுயும் எடுத்துவைத்து யாகோபு விதஞ்சொன்னாரே. 445

செல்லினிட பறுப்பானக் தன்னிலேதான் நிர்ணயமாய்க் கொண் டிடவே மேகநோய் சொல்லுநூன்னே பறந்தோடும் வாதக்காலும் கொ டுத்துவிசப் புற்றாலங்கண் அணங்கிடவுமிடும், புல்லறிவு கத்துவிடும் மூட் க்குத்தீரும் பகலுமுன்னே சயரோகம் போகுங்கண்டீர், நல்லறிவு சன் னிமுத லோடுமென்று நாடியே யாகோபு சொன்னவாறே. 446

காலேகருநிக்குக்கு.

சக்கியத்திற் பலிகொடுக்கும் தொழுப்பிறேடே இந்திடைக்குத் திரி கடுகு பரங்கிப்பட்டை, ஒக்கவெடு உள்ளியுடன் சேர்த்திடித்து ஒருபானை தன்னிலிட்டுப் பாணிவைட்டு, தக்கவெரி வெட்டொன்றாய்க் காய்ச்சி நல்ல தனியாக அதிற்கறலம் பிடையசேர்த்து, பக்குவமா யெரித்தெ டுத்துக் கரண்டிகொள்ள பாக்கியவான் யாகோபு பலன்சொன்னாரே. 447

சொல்லடங்கா வித்துகட்டும் திறனுமாகும் சேர்வையுள்ள வாகடி க்கல் வாங்கிமேனி கல்லறிவு போலவே தேகமாகும் காதுண்ட வெண் ணெய்யிது காட்டித்சொன்னேன். வெல்லரிது புத்திரர்கள் விடையம் போகா வீதமினி காம்பிறுதிப் பலமுண்டாகும், புல்லறிவு விலேயித்த வெண்ணெய்சேர்மை போக்கோடே யாகோபு புலன்சொன்னாரே. 448

விரைவாதத்திற்கு.

முக்கனுடைத் தேசரண்டிச் சட்டியிட்டு முன்னீரா விட்டுவுமைப் பிழிந்துநிற்க, இக்னியவெண்காயம் கனந்துவெட்டு சிறந்திருக்க தீத்தி விரை பலமுமக்கல்தான். நக்கனுண்ட சுற்றுடம் பலக்காலிட்டு காடியெரி வெண்ணெய்யது காட்டிவோர்க்கு. பிக்கமிடு கரண்டிநிறை எண்ணெய் உன்ன மிகவெளிதில் விரைவாதம் போகுந்தானே. 449

போகுமே கழல்வாதம் அண்டவாதம் புறமடைத்தல் செந்தெரிவு நீக்கிப்போகும், ஏகுமே பிடிப்புவலி அக்கிரவாய்வு இதமான மகோதரங் கள் பிணிபோகும், பாகுமே பத்தியந்தான் புளியாகாது பதிவான பாச வினை சோயும்போகும், பூசமதாம் கிரகைப்புப் பலதுமேகும் நீதிலத்தில் யாகோபு சொன்னவாறே 450

கணபதிமுன் தூபமதைக் கல்வத்திட்டுக் கரும்புரச மிடைசேர்த்து அரைத்துக்கொண்டு, பணவிடைதான் நனிகாவில் தடவிப்பாரு பஞ் சிலிட்ட தீப்போலே விக்கல்தானும், செனமதிலே ஓடிவிடும் ஒடைவிட் டால் திரும்பதிரி நாட்கொள்ளச் சனத்தில்புக்கும், குணமதனை யறிந் துகொள்ளுமென்றுசொல்லிக் குற்றமில்லா யாகோபு கூறினாரே. 451

மூக்கனுடை பெலிகொடுக்கும் மூக்கோன்கையில் முனிவானவெ மூத்தானி பொடியாய்ப்பண்ணி, மிக்கயிடை வெடிசேர்த்து அரைத்துப் பாணி விலையைத்தட்டிப் புடம்போடச் சுண்ணமாகும், பக்குவமாய்த் திரி கடுடு விருகோங்கொள்ளப் பறக்குமடா வயிற்றுவலி பித்தமெல்லாம், தக்கபெரி யோர்சொன்ன நீதிதன்னைச் சாற்றினே னித்துவித் சார்வு தானே. 452

வங்கச்செயநீர்.

பலதோசம் போக்குகின்ற தன்னைக்காணும் பலமெடுத்துக் கரண்டி தனி லுருக்கும்போது, தலைமையொடு வெடியொட்டி உருகும்ரெண்டும் தனைத்தேய்க்க கரண்டியிறும் சாமம்ரெண்டு, பிலமாகக் குங்குமத்தின் நிறமதாகும் பேசரிய சுண்ணமாம் பலிக்கும்வேலை, கலமாகச் சாரமிட் டுப் பனியில்வைக்க காடறியச் செயநீராம் காட்டினோர்க்கே. 453

உண்டான செயநீரில் வீரவிட்டு உறுதிபெறப் பீங்கானில் வைத்துக்கொண்டு, பண்டான துருசுதனில் செம்பெடுத்துப் பதியஅடித்தகடாகக் கரியில்விட்டு, உண்டாக ஊதியபின் செயநீரதனில் உறுதிபெறத் தோய்த்துமயட்டுத் தாமூர்தாலும். கண்டாலும் பேசார்கள் கட்டிப்போகும் கருத்தறிந்து யாகோபு கருதினரே. 454

கட்டினதோர் ரவியெடுத்து சயபத்தட்டி கனக்காக உடைத்திட்டு மதியிலெட்டில். ஒட்டியே ரெண்டுவிடப் பொன்போலாகும் ஒங்கியிடைபாதியிடு தங்கந்தானும். சொட்டியதோர் தேட்போலே யெட்டுமாகும் கூடியிரு ருனவமுங் கலந்துகூட்டி, செட்டிகையில் விற்றுடனே செலவுசெய்யத் திறமாக யாகோபு செப்பினரே. 455

சோரனைத்தான் சரிபில்லைக்கு வாதநீரும் சயமாகப் பனைவிடைதானனுப்பானத்தில், வேறாகு டாசோலைப் பூனைவாகதி விதமாகப் பிட்டுவைத்து அவைப்பிழிந்து, காருமே அதிலிட்டே காங்சோரம் கனிந்துமே கொண்டிடவே யிருமல்போகும், சாருகின்ற குத்திருமல் காசம் போகும் சரியாக யாகோபு சாற்றினரே. 456

தமிழ்தாமனாத்தைலம்.

தோனுமல் ராவணனுருசிறைபெடுத்த தோகையைத்தான் ஒருனக்குப் பிடுங்கிவைத்து, தானுத கல்லுரலி லிட்டுவெயர்ய கலம்பெறவே இலைமூன் னிடையும்செட்டி. வானுமல் வாக்கிசிட பாணிசெட்டி வகையாக பெரித்துமூடா ஊக்கிக்காய்ச்சி, தானுத தயிலக்கள் முழுகச்சொருகைகள்கருத் தருக்னறி தானுர்தானே. 457

வெள்ளொழுந்து மாறவைத்த.

மயிர்களைந்து தயிலமது மூழ்கும்போது மதியான சீயக்காய் பசும்பயறரைத்து, ஓயிலாகத் தேய்த்துமென்ன மூழ்கிப்பாரு உறுதிபெறச் சிரசினுக்குக் குளிர்ச்சியாகும், பயிலான கண்பார்வை ஒளிவுதோனும் பரிவான வெள்ளெழுத்து மில்லைகாணீர், தயிலமதை அருந்தஅருக் அறிதோனும் தாட்டிகவான் யாகோபு சாற்றினரே. 458

கண்டமாலைக்குத் தைலம்.

சிரியதங்கை யிலைதனக்கு உரலிலிட்டுச் சிறக்கயிடி சாறுவரும் படியும்காறு, சரிபடைசேர் கோசலத்தின் பாலுதன்னைச் சட்டியிட்டுத் தீயெரி செய்யதாகும், பிரியமுட னெடுத்துமயிர் களைந்துமூழ்க பித்தமுதல் பொடுவுகளும் கண்டமாலை, அரிதமதாய்க் கண்டுவலங்குக் குளிர்ச்சியாகும் தோத்திரமா யாகோபு சொன்னதாமே. 459

காமாலைக்கு.

திருநெல்லி தானிலையை உரலிலிட்டுச் சிறக்கயிடி சாறுவருங் காலச்சேரிட்டு, பெருகயிடு கோசலப்பால் மிடைகலக்கு பேசரிய காலேதிரிகாறுங்கொள்ள, மருகிவிடும் உப்பதனைத் தன்னிடவுண்ண வகையான காமாலை தீர்ந்துபோகும், உருகிநின்ற உடலதுவும் வலுக்குமென்று உறுதிபெற யாகோபு சொன்னார்தாமே. 460

பொட்டிலையும் பலமாறு இந்துப்புமூன்று புகலிய காசிரெண்டு பேதிஒன்று, கட்டிலையாய்ப் படிகாரம் பதினொன்றாகும் கருதுமொரு புதிரு பொரியுமொன்று. திட்டமுட னிடித்துவிட மரையவிட்டுச் சேர்டுறவே வாலையிட்டு அடுப்பிலேற்றி, சட்டமுட னெரித்திடவே புகைநீராகும் சரியான பாகமிது சார்த்துமாரே. 461

திரிகடுகு வகைக்கொன்று தாக்குயிட்டு திட்டமாய்க் கல்லுரலி லிடித்தரைப்ப. வரிசையுடன் சகத்தின் திராவகத்தை வண்மைபெற செட்டிப்பு யிட்டுமூன்று. உரிசைபெற நாள்வைத்துக் கலையத்திட்டு உகந்தொரு வாலையிட்டு மூடித்தானே, பரிசைபெற பிரக்கியெய் சிவநாதன்னின் பாங்காக யாகோபு சொல்லும்வாறே. 462

குன்மத்திற்கு.

அடுத்துநின்ற திரிகடுகு பொடித்ததன்றாப் அரைச்சேரு மிட்டுமென்ன உண்ணச்சொல்லு. தொடுத்துநின்ற குன்மமெல்லாந் கடலேபுக்கும் துடியான மகோதரத்தைக் கொருசொட்டிட்டு, படுத்தவருங் கதிரோனைக் கண்டபோதே பனியதுதான் விலகுமது போலேயாகும், உடுத்துநின்ற வாய்வெல்லாந் தூரியோடும் உற்றதொரு யாகோபு உரைத்தவாறே. 463

நீர்க்கடுக்குந்த.

கள்ளுருணனுங் காடிபடி காலனைத்து காடிவிட்டுச் சாடிதனிற் சினம்ரெண்டு, உள்ளபடி மூன்றுநாள் ஊறவைத்து ஒழுங்காக வாலையென்ற சட்டிமூடி, தள்ளாதே புகைநீரை வாங்கிக்கொண்டு தனித்துமே ஒருகரண்டி கொள்வீராகில். துன்னவே நீர்க்கடுக்கு செரியாமாந்தம் திறமான மலக்கட்டுந் தீர்ந்துபோமே. 464

காடித்திராவகம்.

அன்னத்தி வீர்காடி தன்னைத்தானும் அளந்துவிட்டு பொட்டிலைவென்று சீனஞ்சேர்த்து, கன்னமாய் வாலையிட்டுப் புகைநீர்வாங்கி நன்றாகக் கரண்டிகொள்ளப் புளிக்கும்பல்லு, சொன்னபடி காந்தியுமாம் சன்னிநீரும் துயரதுமே வாயுவெல்லாந் தொல்லாதோடும், முன்னோர்கள் சொன்னபடி யானுஞ்செய்தேன். முனிந்துமே யாகோபு மொழிந்தவாறே. 465

குருகச்செம்பு.

சீலைனைத்தான் பழச்சாற்றி லூறவைத்து நோட்டிக் காயவைத்து உண்டைபண்ணி, காலமொரு புடமிடவே கரியுமாகும் கனக்காகக் கலக்கார மிட்டிருக்கு, ஞாலமதில் செம்பாகு மெடுத்துக்கொண்டு நலமாகப் பழுக்கவே காய்ச்சிமூன்சார், சாலமாய்த் தோய்த்தெடுக்கச் சுத்தியாகும் சரிவரவே யாகோபு சொன்னார்தாமே. 466

இஞ்சித்திராவகம்.

நல்லயிஞ்சி தக்கொன்று யிடித்துச்சாறு நலமாக வத்துவிடு கிடக்கிலிட்டு, மெல்லவே தூமயிடு நீர்ச்சேர மிதமாக வாலையிட்டு வடித்துஉண்ண, கொல்லவந்த குன்மமெல்லா மோடிப்போகும் சொரிமையுள்ள வாயுமுதல் அழலைபோகும், மெல்லவே பிணியெல்லா மன்றுபோகும் மேதினியில் யாகோபு விளம்பினரே. 467

வங்கச்செந்தூரம்.

பாரேதீ கருநாகம் பலமும்பத்து பதக்குக்தா ருட்டமரி உசிக்கிச்சா ய்க்கு, சாரேதீ சடைசுரு மன்னாமிட்டுக் கருணைபெற அரைத்துரைத்துப் புடமுமூன்று. சாரேதீ போட்டுமெடு மஞ்சள்போலாகுஞ் சரியாக யின்ன மொரு புடமும்போடு, பேரேதீ யெடுத்துவைத்துப் பின்புசேரு பீதி யா யாகோபு பேசினரே. 468

தாளகச்செந்தூரம்.

பேசினதோர் ரிதாரம் பலமும்பத்து பின்னெடுத்து முன்னமுரி தன்னிற்றாக்கி, அசதனிற் கிளிபோலே தொக்கவிட்டுத் தாளிக்காமா யொருசாம மெரித்துவாங்கு, பாசியரும் ஓட்டிவிட்டு அழுரிதன்னுற் பதமாகக் கருக்கிட்டுப் பகர்ந்தெடுத்து, வாசனையாய் முன்வங்கச் செந்தூ ரத்தில் வகையோடே பாதியிட வகைசொன்னரே. 469

சொன்னதொரு கல்லியுட பாலைவிட்டுச் சுகமாக அரைத்துமுன் போற்புடத்தைப்பேரவு, மன்னமாய் மூன்றுபுடம் போட்டெடுத்து கலமாகப் பாருதீ பற்பமாகும், இன்னிலத்தில் பற்பத்தில் நாலிலொன்று இதமான வெண்காரம் கூடச்சேர்த்து, இன்னவே அரைத்துருட்டிக் குகையிலிட்டுத் திடமாக உருக்கிவெள்ளைச் சாய்த்துப்பாரே. 470

தாளகபற்பம்.

சாய்த்துருக்கும் காண்டியிட்டு மினுக்கும்போது சதுரியா வெட்டி யொன்று விக்கைச்சேர்த்து, மாய்த்துமெடு குழிக்கல்வம் தன்னிலிட்டு மடியதரை அன்னத்தால் வில்லைதட்டி, பாக்கியமுள் கதிரவன்முன் காய வைத்துப் பக்கிதருங் கல்லுப்பும் சுண்ணம்சேரே, போக்கியமா மேலங்கி போட்டுச்சேவற் புடம்போட்டுக் கல்வத்தி லிட்டுக்கேளே. 471

கல்வமிட்டு அரைத்துமுன்போற் கவசஞ்சுட்டுக் காரணமாய்ப் புடம் போட்டு யெடுத்துநல்ல, மல்லயிடு தாரமதை நாலிலொன்று மயமாகச் சேர்த்தரைத்துக் குகையிலிட்டு, நல்லவகை புருக்கவது கசடுநீரும் வகை மகிழ்ந்த தங்கத்தை மிடையேசேர்த்து, செல்வயிதை உருக்கியெடு மென நுசொன்னர் திறமாக யாகோபு சொன்னர்தாமே. 472

உருக்கியெடு ரெண்டுமொன்றாய்க் கல்வத்திட்டு உரிமையுடனான் குத மிட்டுத் தாரம்சேரே, பெருக்கியமை அன்னத்தி னிரிலே பெலன்பா ரத்துக் கதிரினிலே காயவைத்து, செருக்கியெடு முன்னங்கி கட்டிக்கொ ண்டு நிர்ணயமாய் மூன்றுபுடம் போடச்செம்பாம், முருக்கியிடு ரவிதூற் றுக் கொன்றுயென்றுர் முக்கியமா யாகோபு மொழிந்திட்டாரே. 473

மொழிகேட்டு ரவிதூறு பழுத்தவாறு முதன்மைபெறப் புடமிறக்கும் தங்கத்தாலும், வழியோடே பணவிடைதா னுண்ணச்சொல்லு வலது ன்னா ரவணஞ்ரு டனுமார்போலாம், பொழியுமது விந்துகளும் பெலனு மாகும் பொற்பிரணை மேனியுமாம் சாவோயில்லை, கழிபோலே காவுத ந்து கிடைத்தாலும் கருத்துசத்த யாகோபு சித்திதானே. 474

என்றுவக்கத் தனிலுரைத்தாற் றங்கமாகும் இருந்திடத்தி லிருக்க லா முத்தியாகும், அன்றுமனம் புத்திசித்த மாங்காரந்தான் அமிர்துமெ ன்ன யிருந்தி அங்கம் பார்த்துத்தேறு, கன்றுபோல் மேனியது போகேதச்ப ம் கற்பத்தில் மூதற்கற்பம் வங்காசன், என்றாழி கருவெல்லாம யிரு ப்போமென்று இருந்துரைத்தார் யாகோபு விதமாய்த்தானே. 475

வரியாரைச் சுத்திபண்ணிக் குகையிலிட்டு நலமாக உருக்கியிடை காது ம்பூவிட்டு, வீரியமாய்ப் பார்த்திடவே சுரித்தாற்போலாம் விதரவமாம் அன்னதனி லீரலாட்டி, வரியயின் விஷ்ணுவின் மனைவிபோற்றி உது றிபெறக் கதிரவன்முன் காயவைத்து, வரிஉப்பு சுண்ணமும்சேர் நீடித் தூக்கட்டி உறவாகப் புடமிட்டு யெடுத்துவாங்கே. 476

வாங்கியபின் நின்றமேற் கவசந்தன்னி மருகநின்ற கவசமதை உடை த்துப்பார்த்தால், தேங்கியது கூடாகச் சவசத்துள்ளே திறமாக நின்ற டுக்காண் கல்வத்திட்டு, தாங்கியே பழச்சாறு விட்டுஆட்டித் தன்மையுடன் கதிரவன்முன் காயவைத்து, ஏகவே மூன்றுபுடம் போட்டெடுக்க ஒழுங்கான செந்தூர மாகும்பாரே. 477

சித்தியாய்ச் செந்தூர முருக்கம்பூப்போல் சிறக்கயெடு ரவிதூற்றி லொன்றுதாக்க, முத்தியா மோக்ஷமா யேமமாகும் முதிர்ந்ததோர் பண விடைதா னுண்ணப்போகும், வைத்தியா மண்டலத்திற் கற்றானுரும் விளம்பிறே யிந்நூலில் பொய்போகாது, சத்தியே செய்திதனி ரென்று சொன்னர் நலமாக யாகோபு நவின்றிட்டாரே. 478

அப்புதனைக் காண்டியிட் டுருக்கிநல்ல அதில்செட்டி உப்புதனைப் போட்டுக்கிண்டு, செப்பினதோர் ரிருசாமங் கிண்டிக்கொண்டு செயலான அன்னமிட்டுக் கல்வத்தாட்டி, வெப்பிடவே வில்லைதட்டி வெய்யோன் தன்னில் விரும்பியிட்டுப் புடமொன்றில் மஞ்சளாகும், தப்பிதங்கள் வாராது யெடுத்துப்பாரு தாட்டிகமா யாகோபு அருள்செய்தாரே. 479

புடமிட்ட வில்லைக்கு வெட்டிலொன்று பொருந்தவே வெங்காரஞ் சேர்த்தரைத்து, நடமிட்ட குகையிலிட்டு உருக்கித்திரு நலமாக உருகி யது சுத்தியாகும், திடமுற்றக் காண்டிதனில் வைத்துருக்கிச் சீர்பெற னே விஷ்ணுவின் பெண்டீர்தன்னை, இடமிட்டு சோரகத் தாக்கிக்கல்வம் இழுத்தரைத்து வில்லைகதிர் காயவையே. 480

கதிர்முன்னே காயவைத்துப் புடமேழுந்து கடிதாக உருக்கிமெள்ளச் சிவன்கேளோ, பதிவாகச் சேர்த்துருக்க உடைத்துனாம் பாகமதைச் கல்வத்திற் கொட்டிநல்ல, முதிராத சோறுதனை விட்டரைத்து முனைத் தூவி காயவைத்துப் புடமூன்றிட்டால், சதிராகப் பவழம்போல் மாகு மென்று சமத்தாக யாகோபு சாற்றினரே. 481

செம்புருக்கி நூற்றுக்கு ஒன்றுயிட்டுச் சிறக்கவதை யெடுத்துமென்னைப் பார்க்கும்போது கம்புதலே பெம்மது பத்துமாகும் சாணிவத்திற் புமிறவருங் காட்டினோர்க்கு. தெம்புடைய வாதமது சித்தியாகும் சிறப்பாகும் குணங்கள் மிகவுமுண்டாம். தம்பமற்ற வாதமிது அறுப்பான்தீந குட்டியே பணவிடைதான் கொண்டீபோரே. 482

கொண்டிடவே வாதங்கள் குட்டம்போகும் கூறினேர் யாகோபு குணக்களாக. கண்டிடவே மேகாதங்கள் சயங்கள்போகும் காரணத்தின் குமபதி கெட்டும்போகும், விண்டிடவே பித்தங்க ளெல்லாம்போகும் விதமான மாக்குவிர்போல் மேனியாகும், குண்டிடவே காயசித்தி போகசித்தி குணமாக யாகோபு கூறினுரே. 483

முக்கருடை யிலையோலை கொட்டிநீரா முழுச்சட்டி தன்னிலிட்டு உள்ளிப்பூண்டை, சிக்கெனவே அரைத்துமிடு சேரைதானும் சிறப்புடனே வித்தெடுத்து முன்னீர்தன்னில், கைக்கப்புக் கரைத்துணைத் திரிக்கசக்தான் கால்விக்கம் வயிறுபோதல் மூலவாய்வு, மிக்கெனவே பேதியும் புவியாகாது மீதுரைத்தார் யாகோபு மேன்மைதானே. 484

சேத்திதயிலம்.

மூத்தமகன் பெலியேற்கு யிலையோன் றன்னை முனைசிவிப் பேர்த்துசட்டி தன்னிலிட்டு, பாத்துபல்லே உரித்துஒரு சேருமிட்டுப் பதியவி பல்லெடுத்து நீக்கிநீரை, சேத்துமெடு கெந்தகலம் சாற்றங்காயம் சேர்பொடித்துச் சட்டிதனி லிட்டுமூடி, காத்துமிதை வாலையிட்டுத் தயிலமவாங்கு கருணைபெருங் கெந்தகத்தின் தயிலமாமே. 485

தயிலமதைத் தாட்டிடையுங் கொள்ளச்சொல்லு தாதுவெல்லாம் பிறவிடும் வாதந்தானும். ஒயிலாக ஓடிவிடும் குட்டம்போகும் உற்றுநின்ற கடிவிடங்கள் ஒழிந்துபோகும். வெயில்கண்ட பனிபோலே வியசதிரும் வேதையிதில் ரெம்பவுண்டு விரிக்கப்போகா. குயில்போலே அங்கவருங் மூலம்சீதரும் கூறினேர் யாகோபு குணமிதாமே. 486

அயக்கவங்கு.

ஆய்ந்தெடுத்து அரைபொடியும் நாவில்ரெண்டு ஆதிமகா விந்துவின் மனையாள் தன்னைத், தோய்ந்தபடி சேர்த்தரைத்துக் குகைசயிலிட்டுத்துணிவாக உருக்கிடவே உருகுஞ்சத்தாய், அந்தெடுத்த பொரிகாரம் பாதிசேர்த்து இசைத்துஅதை உருக்கிடவே திரைசத்தாகும், வாய்த்தபடி சவுதிரை யற்றுநல்ல மணியாகும் யாகோபு வகைசொன்னுரே. 487

அயச்செந்தூரம்.

கல்லுஅய முருகையிலே சலிவொன்று நலமான தங்கஞ்சேர் தங்கம்கோரம், வெவ்வரிய நாகமிடு களங்கமாகும் விடுபட்டு அதையெடுத்து ரவியில்பத்து, சொல்லரிய ஒன்றிடவே யமமாகும் குகையிது காலறிந்து துயர்க்குபாரு, புல்லறிவைப் போக்கினால் விபரம்பார்க்கப் போக்குடனே யாகோபு புலன்சொன்னுரே. 488

நல்விருமபுக் களங்கத்தைக் கல்வத்திட்டு - சாற்றமதை விடைசமனுக்கினுஞ்சேர்த்து கொல்லவதைப் பொற்றலையின் சாற்றைநாலிட்டுக்-குணமாக அரைத்துடனே காசியிட்டு, வெல்லவதை அடுப்பிலிட்டு முச்சாமந்தான் - விறகையெரி செந்தூர மாகும்பாரு, சொல்லிவாய் ஆதிமுன்னே ரவிபழுக்கும் - குட்சமா யாகோபு சொன்னவாறே! 489

பணவிடைதான் செந்தூரங் கொண்டயாறுல் - பாலுறுவெந்தாறுமிருக்கவாதம், குணமுடைய ரோகெல்லா மெலவ்கெட்டும் - குலமான குலெல்லாம் கெட்டேபோமிம், இனமுடனே சடவதனி லொளிக்கும்பாரு-சிறப்பாக வாகுமிந்தச் செந்தூரந்தான், உணர்வாக உப்போடு புளியுந்தள்ளு - உத்தமமாம் யாகோபு ஓதினுரே. 490

அப்ரேகச்செந்தூரம்.

அப்பிரக வகைதன் கல்வத்திட்டு - ஆறுனுடைய விந்துவெண்ட கிடையேசேர்த்து, ஒப்பிஅரை ஒருசாமம் அழிந்துநல்ல - உள்ளடைத்துக் குகைதனிலே பாதியிட்டு, தப்பிதமாய்ப் போகாம லுருக்கித்திரு -தகர்த்துமே அதுஉருகி மணிபோலாகும், செப்பினதோர் படிதாறு மெடுத்துக்கொள்ளு - செந்தமிழால் யாகோபு சொன்னுர்தானே. 491

கல்க்காந்தம் பலம்நாலு நிறுத்துக்கொண்டு-கனகவெள்ளைப் பாஷாண விடையேசேர்த்து, நல்லாக அரைத்துஒரு சாமந்தானும் - கனிவுடன் சாறுதன்ஞல் அரைத்துக்கொண்டு, கல்க்காந்தங் குகையிலிட்டு உருக்கித்திரு - கழித்துஒரு மணியாக வாங்கிக்கொண்டு, வெல்கவே செந்தூர மாகும்பாரு - விளம்பினுர் யிந்நூலில் விளக்கந்தானே. 492

நல்விரும்பு காந்தம்அப் ரேகம்சேர - நலமாக உருக்கியெடு உடைத்துக்கல்வம், செல்லவிட்டு அரைத்துதைய ளிறுலே-சிராகப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கல்வம், நல்கயிடு வன்னிசெற்பம் பலங்காலாக - காட்டியிடு முன்னீரா லரைத்துக்கொண்டு, மல்கயிடு வன்னிசெற்பம் பலங்காலாக - மாட்டியதை யாகோபு மதிசொன்னுரே- 493

சொன்னுர்காண் வில்லைதட்டிக் காயப்போடு-சுகமாகக் காடையென்ற புடமும்போடு, கன்னயமாய்ப் பணவிடைதான் கொள்ளச்சொல்லு-நலமான வாதபித்த சிலேற்பனத்தால், தின்னவென்ற ரோகமெல்லாம் ஒழிக்குங்கண்டாய் - செயமான சலரோக மேகக்குலே, உன்னியே கடலதுகான் புக்குமென்று - உறுதிசொன்னுர் யாகோபு உண்மைதானே.

வங்கம்.

கருநாக மோரிடையாம் கரண்டியிட்டுக்-களிர்துவது உருகையிலே வெடிதான்பாதி, வருநாக மணைப்பிரட்டி வருத்துக்கொள்ளு - வடிவாக மஞ்சள்நிறங் கல்வத்திட்டு, திருவாக அரைத்துஅதை கப்பத்தட்டித்-திட்டமதாய்ப் புடமுன்று புடமுமிட்டு, உருவாக அதையெடுத்து வைத்துக்கொள்ளு - ஓதினுர்யாகோபு உண்மைதானே. 495

சிமைடா விருபத்தி அஞ்சித்பாதி - இறந்திருந்த பொட்டணேயும் உர வியிட்டு, ஊனத்தா னகைதயிடித்துக் கொட்டிவிட்டு - ஓழுங்காக வாலே யிட்டு மூன்னீர்தன்னில் - ஞானமதாய்ப் பின்னீரைப் பிடித்துச்சாடி - சல மாக வைத்தியனைத் தூடிப்போடு, கோளவில்லே யாகோபு சொன்னசித்- குணமான பாகமிதை நினைவாய்ப்பாரே. 496

நகபந்தங்கச் செந்தூரம்.

அான்பீசம் பலம்காது கல்வத்திட்டு - அரைத்துமுன் புகைநீரை விட்டுவெய்யோன், கிம்பட்டுவே தேய்க்கவது பூக்குழ்சுண்மர் - சளித் தொரு பூவெங்கித்துப் பீசானிட்டு, உரம்பட்டுவே முன்காக மிடையே சேர்த்து - உரத்துவுரை புகைநீரவ் உலரவைத்து, சிரம்பட்டுவே கடமி ட்டு மேலேவுமூடி - சிறக்கவெரி மேலேதுந் செய்கைதானே. 497

மேலேயும் ரசபதங்கச் தூளேயெடுத்து - மிக்ககல்வக் கல்லில்வைத் து அரைமூன்னீரால், சேவாக உயியில்வைத்துக் கடத்திலிட்டுச்-செய லாக விருத்தரவை கொடுத்திற்றேனே, பாலாக யெரித்திட்டு வழித்துவா க்கு - பாங்காக மேறவெட்டு மெரிந்துக்கொண்டு, கலமாக வியப்படியே பாகஞ்செய்தால் - கலமான செந்தூர மாகுந்தானே. 498

செகப்பான செந்தூரந் துருசுச் செம்பில் - சேர்த்திடவே நூற்றுக் கு ஒன்றுதாதுனும், உகப்பான ஆணிக்கும் பத்துக்காஹும் - உகமையது சொல்லவென்று வொப்பேயில்லே, தூகப்பான மண்டலத்திற் காய சித்தி - துடியான மேனியது அவரிபோலாம், வருப்பான புத்தியா புண்டுதேற - வழியாக யாகோபு வகைசொன்னேரே. 499

மதுர்கன்னைதலம்.

பசப்புமஞ்சன் தூக்குமிடி பானேயிட்டுப் - பத்தூக்கான் துவாசிட் டுத் தயிலேநிாக்கி, ஒசப்புமிடு குழிதடுபே சட்டியிட்டு - உன்வரைய வடைத்துச் மண்தானிட்டு, கிசப்பட்டுவே பெருவிக்கி மேலேயிட்டு-கில வாமாய்த் திப்போடு தயிலம்வீழும், வசப்பட்டுவே தானெடுத்துப் பானி யிட்டு - வசமாக யாகோபு விளம்பினரே. 500

விளக்கங்கேள் தயிலமதில் வாதுக்கொண்டு-வீதமிடு கெந்தகத்தை ப்பொடித்துத்தூவு, உளக்குளிரச் சிவசவி வடைத்துமூடு - உண்மைய டன் செவ்வாவி தமிலிலைத்துவ், வளமாக மூடியதை வெல்லவித்தால் உசமான தயிலமதை யெடுத்துப்பாரு, இளக்கன்று போல்வளருந் தயில முண்டாம் - இதமாக யாகோபு விளம்பினரே. 501

கெந்தகத் தயிலம்.

கெந்தகத்தின் தயிலத்தை உண்ணவிதம் - கிருபையதாய்த் துட்டு டையும் கொள்வீராகில், சுத்தவிளே மண்டலத்தில் மேகரணக்குஷ்டம் வகையான வாதமொடு மகோதரங்கள், மூர்த்தவிளே குன்மம்பெரு வயிறு சோகை - மூனிக்குவக்க விளேயெல்லா மோடிப்போகும், விர்த்தினாகள் வாரது யாகோபுசொன்னர் - விருப்பான தயிலமிது சிராரப்பாரே. 502

நாகபற்பம்.

சிருகின்ற நாகமதைச் சுத்திபண்ணிச்-சேர்த்துநீ உருகையிலே குதம் பாதி, வாருவிறு மதியிரட்டி வெடிபுக்கட்டி-வறுக்கவுரை பழச்சாற் றால்விலேதட்டி, சிருகின்ற வெய்யோன்னி லுலாவைத்து - சிலவாரமாய்க் காடையென்ற புடத்திலிடும். பாருதில் சகாதி பிழைக்கவென்று பழம்பொருளை யாகோபு பாவித்தாரே. 503

பாவித்த சிற்றினத்தை யெடுத்துமுன்சார் - பாய்ச்சியரை மாபோ ளின் பெண்டிர்மேலே, கோவித்து விடைசமைப்புக் கட்டிக்காய-கொண் கைவைத்துச் சண்மும்பு அங்கியிட்டு, தாவித்துப் புடமிட்டு யெடுத்துப் பார்த்துத் - தன்னிலேநீ மேற்கவசம் உள்ளிருக்கும், பூவித்த கவசத்தைத் துளாய்ப்பண்ணிப் - புகலரிய செம்புதனிற் பாய்ச்சிக்கொள்ளே. 504

பாச்சிடவே துருசுடைட செம்புதன்னில் - பதியமிடு ரெண்டுக்கு ஒன் றுதானும், காச்சிடவே அதையெடுத்து வெள்ளிமேழுக் - கவனமாகக் குருசெம்பு மூன்றுமாகும், மூச்சிடவே குருவொன்றிட் டிருக்கிப்போட- மூனிக்குயிறில் யெழுயெட்டு மாத்துப்பொன்றும். பாசிடவே சேர்த் தது மாத்துயெட்டாம்-பரிவுகண்டு யாகோபு பாவித்தாரே. 505

அயச்செம்பு.

இளமையக சேசாந்தான் பலமூன்று-இதைநாருக்கிச் சீயக்காய்த்தூளே யரைத்து, குளகுளப்பாய்ப் பாணியிட்டுக் கொதிக்கவைத்து-குணமாகக் கழுவியே சுத்தரித்து, வளவளப்பு யெகிலிடும் அயித்தின்சட்டி - வடிவு பெற வைத்துருப்பித் திலகமிட்டு, தளதளப்பாய்க் கோரத்தைபமிலே யிட்டுத்-தயிலம்வரும் பொழுது அரை பொடியைப்போடே. 506

போட்டுஅதைக் கேசரத்தின் தயிலத்தன்னைப் - பொருந்தஅதைப் பிரட்டுமென்னக் கரிபோலாகும், காட்டியெடு கல்வமிட்டு நீலன்ரெண்டு- கலமாகப் பதினெட்டாம் காழும்பூக்கான், கேட்டுயெடு பதினெருசா ரம்ரெண்டு - இரகணித்துத் திதைமிட்டுக் கொதிதானிட்டு, வாட்டிஅ தைப் புதாக்குகையில் வைத்துருக்கு - வரிசைபெற வெள்ளிபொன்போ லாகுந்தானே. 507

ஆகின்ற வெள்ளிவெங் கலம்போற்றேனும் - அதையெடுத்து சிறு த்துநீ வீரங்காலம், பாதிபட்டு விட்டரைத்துத் தாரம்பாதி - பதிவான செவ்வல்லிப் பூச்சாரவிட்டு, ஈடுதனி லரைத்துவில்லே கதிரில்வைத்து- நலமாகப் பத்தெருவிற் புடமிட்டால், சடேனே குருவாகும் மதியி லெட்டு - இதைரெண்டு சேர்த்துப்பார் யெமனேமே. 508

துருசு அயச்செம்பு.

பாத்துயெடு நீலனது பலமும்பத்து பகாரிய சாறும்பூ முச்சாவிட்டு சேத்துஅரை கொடியேறு முதலிற்பாதி - செயமுன்ன வீரனது முதலி ற்காலாம், நேத்தியடா பழச்சாறு விட்டரைத்து - நிலையெட்டு நாள்வி ல்லே கதிரில்வைத்து சாத்துபடச் சன்னடப்புக் கவசங்கட்டிக் - கதிர் பெருசப் புடம்போடக் குருப்பமாமே. 509

கருப்பெடுத்துக் கல்வமிட்டுத் தாரம்பாதி - கனிந்துவிட்டு மூன்பரு
க்காற் கனியத்தூட்டி, உருப்பாக வில்லைகட்டிப் புடமூடவிட்டு - உறுதிபெற
யெடுத்துவைத்து உண்ணக்கேளு, நெருப்பாகப் புடம்போட்ட மருந்து
தேரே - சேர்மைதா அரிசிபொடியதன் பழச்சாறுவிட்டு விருப்பமுடன் திரி
கான்றான் கழுவிவைத்து - வெறுதிபெறப் புடம்போட்ட மருந்துதானே.

அயச்செம்பு.

போட்டுஅதைப் பிசினைத்துக் குகைமிலிட்டுப் - புகலரிய உருக்கு
முகங் காரங்கூட்டி, காட்டிநீ வைத்துருக்கிச் செம்புமாகும் - நல்லதங்
கஞ் செம்பதனை மதிகளெட்டில், காட்டுமுன்னே ரெண்டுசேர்த்
துருக்கிப்பாரு - கணக்கான தங்கமுமாங் கருத்துள்ளோர்க்கு, தேடி
வரும் யாகோபு சொன்னநீதி - சேகத்திலே அயச்செம்பு செய்துபாரே.

கசடறுத்த அரைமுமு மாமும் கேருமிட்டுச் - கடைகண்டன் பலமெட்டுக்
காரமூன்று, பிசகாமல் வெடியுப்பொன்று வீரமொன்று - பேசரிய பெருக்
கிறுடை பாஷாணமும், சிசமாக வில்லைகட்டிப் பழுக்கவிட்டு - நிலைத்தி
ன்பு தங்கமிட்டுத் தாருமைந்து, வன்பமுத்திக வெள்ளைவிப் பூச்சாய
ட்டி - வகையாகப் பில்லைதட்டிக் கதிர்ல்வையே. 512

வில்லைதனை யெடுத்துக் கண்ணையுப்புக் கூட்டி - வெற்றிபெறப் புடமி
ட்டெடுத்துருக்க, சொல்லொரு சத்தகரும் சத்திரப்பாதி - சட்டுக்கே
டயோ வாதிவிட்டு முன்போலவாட்டி, கல்லாகப் புடமிட்டுக் கருப்புப்போற்
கலமாகச் சேர்த்துருக்க மயிப்பாகும், மெல்லவதை மதிதனிலே பெட்
டுமூன்று - விதமாகச் சேர்த்துருக்குத் தகமாமே. 513

சேரான சத்துதனிற் செம்புதானும் - சேர்மைதா வாராம லிருக்கு
தானேத், பாரானும் பலபாதன் பஞ்சும்புத்து - படிகார மிருபத்து நீத்
துங்கூட்டி, தாரான மாய்ப்பொடியைக் கலபத்திட்டுத் - தன்மையுள்ள
வாலைதனை மூடிச்சீலை, ஏரான மாய்ச்செய்து பெரிக்கநாம் - இதமாகத்
தன்னிநீ பின்னீர்வாங்கே. 514

வாங்கியே நீங்கானி வடக்கப்பண்ணி - வாதினாக்கு சத்துருக்கு
சத்துதன்னில், பாங்கியே செம்புதான் வாரம்போகல் - பமலைகப்
புகைநீரை விட்டரைத்து - காங்கிநீ காய்வைத்துக் கொடியோன் பாடு
நாக்கிலிட்டு அரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து - வங்காதே புடம்போடு கரு
ப்பிசேர்த்து - இதமாக உருக்கிடவே செம்புமாமே. 515

செம்புதனைத் தானெடுத்துக் காரக்கூட்டிச் - செப்பிக்கலை உருக்
கி தகடடித்து, கம்புமதி பெட்டிரண்டு சேர்த்துருக்கி-நலமாக மெட்
ட்டமா போகுசேரு, அம்புசெய்யத் தகடடித்துப் புடமிட்டு - வடி
வான புடமிறக்கு மாத்தம்பாரு, நீதெம்புடனே விற்றானி உரமீ-புத்த
செயமாக யாகோபு சொன்னதாமே. 516

சத்தெடுத்தால் திறமதனைச் சொல்லக்கேளு - சரியான காரம்போல்
திறமதாகும், முத்தான வெங்காரஞ் சத்திரம் சர்த்து - மூன்றுமட மூரு
க்கிப்பதைச சாய்க்கநன்றாம், வித்தான அத்தயிலம் முக்கபையநூம் - வீரி
யமாயிதுப்பெண்ணைப் பதேனும்புத்து. சத்தாகைய யாகவே மிவைாய்ச்
சேர்த்து - நன்றாக மத்தித்து நடக்கவைக்கேனே. 517

நல்லாக மத்தித்துச் சத்துவெல்லாம் காடறியக் காரமிட்டு உரு
க்கிநீயும், பொல்லாமை யில்லாமற் றாமூன்று - போக்கதிலே சாய்
த்துவரக் கல்லிசக்கன், நில்லாமல் லோடிவிடு சடலேப்புக்கும் - நேர்மை
யுள்ள செம்பாகுஞ் செம்புதன்னை, வல்லமையாய் மதிபெட்டியுடன் ரெண்
டுசேர்க்க - வன்மையுள்ள தங்கமென்று யாகோப்சொன்னரே. 518

செம்புதனை யெடுத்துமே பஞ்சமித்திரம் - செயமாக மூன்றுதரங்
காரங்கூட்டி, கம்பியதில் மூன்றுதர முருக்கிச்சாய்க்க -நலமாக அருண
னைப்போல் திறமதாகும், செம்புடனே யெடுத்துமதி பெட்டிரெண்டு -
சேர்த்தெடுத்துப் பார்க்கையிலே பொன்போலாகும், தம்பிரான் செய
லென்று யாகோப்சொன்ன - தக்கநல்ல வைபோகத் தன்மையாமே. 519

கீலெடுத்து பலம்பத்து யெடுத்துக்கொண்டு - கோரைகிழங்கு பலமு
ம்பத்து, காலொரு கொடியோனும் பலமுமஞ்ச - கலந்தொரு அரி
தாரம் பலமுமஞ்ச, சேலான வீரமெடு பலமும்ரெண்டு - செயமாகக்
கல்வமிட்டுப் பழச்சாற்றாலே, காலமே யிருசாம மரைத்துநீயும் -கனி
வாக நாளேழு அரைத்திடாயே. 520

நல்லாக அரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்து - நலமாக உப்புநேர் கன்
னையிட்டு, பொல்லாமை யில்லாமற் புடத்தைப்போடு - புகலரிய கரிபோ
லே திறமதாகும், நல்லாய மாய்க்கொஞ்சங் கரியிலிட்டு - சாதகமா யுரு
க்கிப்பார் ஓடிப்போகும், அல்லாவி னதுமேலே ஆணையுண்டு -அடவாக
விப்பாகம் விசமாகாதே. 521

ஓடினதோர் செம்பெல்லாம் பிடிக்கக்கேளு-ஓதரிய கேசரமும் பலமு
ந்தூறு, தேடியதைச் சியக்காய்நீருதன்னில் - செப்பமாய்க் கதறிசெ
ய்து பின்புநீயும், தேடியே அயச்சட்டி தன்னிலிட்டுத் - திறமான நிலத்
ப்பால் கொஞ்சமிட்டு, கூடியபின் வப்பேறி யெரிக்கும்போது -குண
மாகத் தயிலமதா யுருகும்பாரே. 522

உத்தமின்று உருகையிலே புடமும்போட்டு - உறுதிபெற்ற மருந்துத
னைப் பொடியாய்ப்பண்ணி, பாத்துமே உருகையிலே போட்டுமேலே-பதி
வாக ரோமமிட்டு உருகும்போது, சித்திபெறத் தினம்விட்டு யெடுத்துக்
கொள்ளு-சிற்பெறவே சேர்த்துசெம்மைப் பிழுத்தாக்கென்றும், தத்தியா
கனியேறிப் பெடுத்துநீயும்-நலமாகச் சொல்லுகிற பாகமுக்கே. 523

ஆய்ந்தெடுத்த அப்பொடியும் பலமுமஞ்சு-அதிலேவிடு பழச்சாறு படி தானூற்று, தோய்ந்தபின்பு வாவைத்துத் தெளிவிருந்து - தப்பாமாய்த் தெளிவைத்தா நெட்டைக்காய்ச்சி, பாய்ந்துமே வருத்து அதை யெடுத்து நீயும்-பதிவான யோகத்தின் காரிமிஞ்சுடே, வாய்த்தபடி. சேர்த்துமே பிசரிநீயும்-வடிவான வண்டிலது கூட்டிக்கொண்டே. 524

கூட்டியே குகையிலிட்டு உருக்கிப்பாரு - குணமான சூரியன்போற் செம்புமாகும், காட்டியே யிப்படிக்குக் காரங்கூட்டி-கலமாக மூன்றுதரம் முருக்கநீயும், மூட்டியே மித்திரத்தில் தாமுமூன்று-முடிவாக உருக்கிச் சாய் கல்மசங்கள், கூட்டியது யெடுத்துநீ மதியில்மூன்று-குணமாக ஒன்றிட்டு உருக்கிடாயே. 525

உருக்கியபின் னெடுத்துப்பார் மாற்றதுவு - உறுதிபெறத் தங்கமது விடையேசேரு, மருக்கியபின் மாற்றெட்டு மாகும்பாரு - மதியான யாகோபு கண்டசேர்மை, வருக்கமுடன் னுலகத்தில் யேழைவாதி - வன்மையுள்ள பேர்களுக்கு உறுதிசொன்னேன், செருக்குமுடன் னல்லாவின் பேரிலாணை-நிலையாகு மிப்பாகம் சிமதாமே. 526

பச்சைமண் ணேரண்டிதன்னிற் பரணிதன்னைப் - பதிவாக மொண்டு வரிற் கரைந்தேபோகும், இச்சையுடன் சுட்டதோர் மண்பாண்டத்தில் - இங்கிதமாய்த் தண்ணிமொள்ளக் கரையதாகும், நிச்சயமா யிதுபோலே செத்தசெம்பு-நிலைமையாய் நின்றுடைப்புக் காவிக்கேறும், பச்சையது செம்பிருந்தாற் கழன்றுபோகும்-பக்குவமா யாகோபு சொன்னதாமே. 527

தாளகக்கட்டு.

சாரஞ்சு பொட்டிலாயா கிழனிக்கொட்டி-இயல்பான அஞ்சாகும் பதுமையாகும், பாரஞ்சு மூலவிட்டுப் பொடியதாக்கிப்-பக்குவமாய் வாலை யடை புகைநீர்வாங்கு, சேரஞ்சு முன்னீரைத் தன்னிற்போட்டு - சீனவோட்டி கடைநீரை வாங்கித்தாம், பேரஞ்சு காழிகையுஞ் சுருக்குத் தாக்கு-பேர்பெறவே தாளகமுங் கட்டிப்போமே. 528

காரியம் பலம்பத்துக் காண்டியிட்டுக் - கனிந்துநின்று உருகையிலே ஒருந்தாக்காய்ச்சல், பாரியா யிடைக்கிடைதான் போட்டுநன்றாய் - பண்பான சிறுகாண்டி தன்றுநிண்டு, வாரியாய்ச் சாமமது சென்றபின்பு வகையாக மஞ்சள்போற் றானாயிற்றும், வரியபின் னெடுத்துமே கல்லுத்திட்டு-உறுதிபெறக் கடைநீராற் சாமமாட்டே. 529

நல்லாக ஆட்டிமூன் தாளகத்தில்-நாடியே மேற்கவசங் கட்டிக்கேளு, வெல்லவே தாளகத்தின் மேலேநன்றாய்-விதமூன்று பக்குவன்னிக் கசய வைத்து, பொல்லாமை யில்லாமற் காடையாகப்-போக்கோடே வைத்துகல்ல மீதிலிட்டு, கல்லறிவாய்க் கடைநீரா விட்டுஆட்டி - கவமாகத் தாளகத்திற் கசைக்கப்போமே. 530

போட்டுமே கதிரவன்முன் காயவைத்துப்-பொருந்தவே கயிமாவைத் தொழுதுபோற்று, காட்டிமூட்டை மூன்றுபோலே புடத்தைப்போடு-கனியவெரு கல்வயிட்டுப் புகைநீர்விட்டு, காட்டுக்குள் சாயமரை வழித்துத்தாரம் கலமாக மேற்கூட்டிப் புடமுமிட்டு, நீட்டியெடுத்து கழிஞ்சிகப்பாய்க் குருவுமாகும்-சேர்மையா யாகோபு சிசஞ்சொன்னரே. 531

பழச்சாறு பீங்கானில் ரெம்பவிட்டுப்-பதிவான சீவனைதைப் பொடித்துநன்று, தழல்தன்னில் வைத்துமே காயவைத்துத் - தாட்டிகமாய்க் குகையிலிட்டு உருக்கச்செம்பு, உழவாக யிச்செம்பு யிடைதான்சொன்னது உறுதிபெற முன்குருதா னிடையேதாக்க, நழுதாக சொருக்கியது ஆவாய்ப்போகும்-நாடியே யாகோபு கலஞ்சொன்னரே. 532

நல்லாக சொருக்கினதோர் துருதன்னை-சுலமாகக் கல்வயிட்டு வீரக்காலாய், வெல்லவிடு புகைநீரா லரைத்துவில்லை-விதியாகக் கட்டியது காயவைத்து, சொல்லவொரு புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு-சுத்தி பெற வெள்ளிதனில் நாலுரெண்டு, வல்லமையாய்ச் சேர்த்துருக்கத் தங்கமொன்று-வகையாகச் சேர்த்துருத் தங்கமாமே. 533

தங்கமாத் தங்கமது செப்புமாகும்-தாட்டிகமாய்க் காவிக்கு நிலைத்துநிற்கும், பங்கம்வரா தென்றுரைத்தார் யாகோப்தானும்-பத்திரும் நபிமார்க ளெனக்குச்சொன்னார், வங்கவித்தை உலகத்தில் வாதிமார்க்கு-வகைகாணப் பொன்றுகும் வடிவுமெத்த, சிங்கம்போ லாகுமிது முன்னோர்சொன்னார்-செய்திட்டாற் பாகமிது சித்தியாமே. 534

வாருகேள் விடத்தேரின் பட்டையாங்கி-மகிழ்வாகக் காயவைத்துப் பலமும்சாது, தேருகேன் வன்னியது பதங்கந்தன்னைச்-செயமாக யிடை சமமாய்ச் சேர்த்துமல்லி, சாருதான் கடுகையது அரைத்துக்காய்த்து-நலமாகக் கருந்தேன்வார்த் துண்டைசெய்து, பேருகேள் சிமிழிலடைத்து அந்திசந்தி-யிலக்கமிட்ட உண்டைதனை உண்டுபாரே. 535

உண்டிடவே மண்டலந்தா வந்திசந்தி-உறுதிபெறச் சடமிருத்தி தன்கம்போலாம், கண்டவுடன்காமசல மிறுகிப்போகும்-கடல்புக்கும் பித்தமறும் கபத்தைப்போக்கும், பண்டிதர்கள் பிழைத்திடுவார்க் கிதமதாகும்-பத்திரு மரையாப்பு மூலமேகம், கொண்டவுடன் மூசல்வலிப்பு குத்ர வாய்வு-கொடியநோய் பேய்விட்டுக்காண் குணமதாமே. 536

சஞ்சீவிமூலிவேர் பிடித்துநீயும்-சாற்றரியக் கதிரின்வைத்து உலர்த்திநாலு, மிஞ்சாமல் வன்னியதுவ யிடையேசேர்த்து - மீறுமவி ருசாமத் தேனூற்றி, வஞ்சமில்லா மண்டலந்தான் கொண்டுகந்தால்-வகையான மேகமறும் வெட்டைநீக்கும், பஞ்சுவிட்ட தீப்போலாம் பாவறுவான் பார்த்துஉண்மை யாகோபு பாலித்தாரே. 537

துருசுச்சுண்ணம்.

பனிவாகத் துருசுவொன்று அதின்மேற்சீனம்-பண்பாயேபர் பலம்
சிறுத்துக் கவசங்கட்டி, தனிவாகச் சட்டிதனிற் பூநீர்தன்னைத்-துக்கப்
படியே ரெண்டுபடி பரத்திப்பின்பு, அனியாக நீலனையம் நவில்லைத்து
அதின்மேலும் ரெண்டுபடி யிட்டமுழ்த்தி, தனலபாகச் சாமமொன்று
தீயைமூட்டித்-தானெடுக்கக் கண்டாது நீறுமாச்சே. 538

கல்லாக நீறினதோர் துருசுசேர-காட்டியிடு புகைநீரி லெடுத்த
குசும், செல்லவே ரெண்டுமதைக் கல்வமிட்டு-விதமாகப் புகைநீரா
லரைத்துப்பின்பு, கொல்லுமது யிருசாமங் கடத்துநீயும்-குணமான கவி
வீர பரைக்காலிட்டு, பல்லவமாய்ப் பச்சைகற் பூரந்தானும்-பதியவிட்டு
அரைக்கலாம் பண்புகேளே. 539

பண்பாகக் கதிரில்வைத்துக் காய்ந்தபின்பு-பதியவே அயமுடனே
காரங்கேசேர், தண்பாக அரைத்துமே கவசங்கட்டித்-தாட்டிகமாய்க் கெ
டையென்ற புடத்தில்வைத்து, உண்பாக மேற்கவசம் பிரித்துத்தள்ளி-
உறுதிபெற உன்மருந்தைக் கல்வமிட்டு, கண்பாகப் புகைநீரால் சாமமா
ட்டி-சலமாக உண்டைபண்ணி நாட்டக்கேளே. 540

நாட்டவே துருசுடைய செம்பெடுத்து-சலமாகப் பலந்தாலே உருக்கி
நீயும், பூட்டவே உண்டையெல்லாம் இரசமிட்டால்-பொடியாக ரொரு
கழஞ்சே வெள்ளீசலில், கூட்டவே ஒன்றுகொடுத் தாதிப்போடு-குண
மாக மாற்றேழு யிடையேசேர்த்து, தாட்டிகமாய்க் காவிதனிற் புடத்
தைப்போடு-தவறுமல் ரெண்டிடையுந் தங்கமாமே. 541

சித்திபெறச் சிவனுடைய வேம்புதாக்குச்-சிறக்கபிடி உரலிலிட்டுப்
பொடியதாக்கி, சித்தியமாய்க் கதிரில்வைத்து உலர்ந்தபின்பு-மேராக
வாதுளுவை யரிசிகூட்டி, புத்தியதாய்ச் சிகரத்தைச் சாறுவிட்டு-புத்தி
யரை நான்ரெண்டு கதிரில்வைத்து, பத்தியா யுலர்த்தியதைப் பொடியா
ய்ப்பண்ணி-பகரிய பூப்புடத்தைப் பாலிப்பாரே. 542

காசிகுப்பி தனையெடுத்து மருந்தையிட்டுக்-கருத்தாகவே மூக்கின்
வாய் கதம்பையிட்டு, அசிபட்டப் புதுசசட்டித் அரைப்பொத்து-தெயித்
தருப்பிக் கவிழ்த்துமே உள்ளேநாட்டு, வாசிபெறச் சலங்கைமணல் மே
லேமூடி-வகையாக அதின்மேலே புடத்தைப்போடு, மோசம்வாரா தபி
பேற்றி அடுப்புக்குள்ளே-முதன்மையுள்ள பீங்கானை வைத்துப்பாரே. 543

உண்டான தயிலமெல்லாம் வீழ்ந்தபின்பு-உறவாக வெடுத்துமுக்
கனருசிவைத்தி, தொண்டர்செய்யும் ரசபதங்கம் பணம்வீதம்-தொக்க
அந்தி சந்திமண்டலமேகொள்ளு, கண்டவுடன் திமிர்குஷ்டம் பத்து
வெட்டும்-கடல்புக்கும் கோதிரையும் வாங்குமன்றாய், பண்டுபோல் க
யமது யிறுபோகும்-பகலவன்போ லொளியாகும் பண்புதானே. 544

கேசரத்தைப் பலந்நாலு கருப்பதாகக் கெண்டியெடு மேயக்காய் பானி
யிட்டு, கசமற அரைத்தபின்பு குழம்பதாக்கி கல்சட்டி தன்னிலே
ரோமம்போட்டு, மாசகலக் கொதிப்பித்து யெடுத்துப்பின்பு மயமாகக்
கத்தரித்துத் திலகந்தன்னை, வாசமற ஒட்டிரெட்டி வைத்திநீயும் வன்
மைபெறக் கொதிப்பித்து யிறக்கிவையே. 545

கரிச்சட்டி தனையெடுத்துக் கோணிவாரி கனமாகச் சல்லடைபோல்
துவாரம்பத்து, சரியாகப் பொத்துஅதி லிர்க்குத்தன்னை சரிதுளியை
விட்டுவிழு துவாரமெல்லாம், குரிபது உடைந்துவிடும் சுத்திராமம்
குழம்பதனை யூற்றிவிட்டு மேலேதானும், விரிவான கரிச்சட்டி மல்லா
த்திமூடி வீரியமாய்ச் சந்திலுமே சீலைசெய்யே. 546

கல்லாகச் சீலைசெய்து அடுப்பிலேற்றி காடியே மேற்சட்டி அகண்ட
வாயில், மல்லாத்திக் கனத்தபெரு வரிக்கித்திவை மருகவே புடம்போ
ட்டு அடுப்புக்குள்ளே, செல்லவொரு பீங்கானை வைத்துநீயும் செயமா
கத் தீப்பற்றி யெரியும்போது, கல்லவடை குச்சியெல்லாம் பிடுங்கிப்
போடு கதித்துமே தயிலமது யிறக்குத்தானே. 547

வந்தவொரு தயிலமெல்லாம் வழித்துநன்றாய் வருகாட்டால் மூன்
பேசலே புடத்தைப்போடு, சித்தையாய் வந்துவிழுந் தயிலந்தன்னைச்
சிறப்பாகச் சேரெட்டு யெடுத்துநீயும், செந்தகமுஞ் சேரொன்று துருசு
சேரு கிளர்ந்ததுரி தாரமொடு சேருஅந்த, மூர்த்தியெடு வீரமது சேரு
காலாம் முனிந்துகல்வ மிட்டுஅதில் தயிலம்வாரே. 548

விட்டுஅரை கொஞ்சமதாய்ச் சாமம்பத்து விதமாக வழித்துபதம்
பார்த்துக்கொள்ளு, முட்டுகொஞ்சத் தயிலம்விட்டுக் குழம்பதாக மூன்
தயில மிறக்கினதோர் சட்டியிட்டு, செட்டிடவே முன்போற்பா வனைசெ
செய்து சீர்பெறவே தயிலமதை யிறக்கிக்கொள்ளு, கட்டுமது லோக
மெல்லாம் செம்புமாகும் கனமான மாத்தேழு கண்டபோரே. 549

கண்டுயெடு அரைபொடியுங் காலாஞ்சேரு கனிசிம்பச்சாற்றினிலே
திரிகாலுற, பண்டுவதைப் பானியிட்டு அலம்பிச்சாடி பதியயிட்டு அடுப்
பேற்றித் தீயைமூட்டி, முண்டபட வெரித்துவா விலக்கமட்டும் மூடித்தி
குர்த தயிலமதைக் கொஞ்சங்கொஞ்சம், மண்டுகின்ற தயிலமதைக் குத்
திக்குத்தி மகிமைபெறக் காண்டியிலுற் றிண்டிடாயே. 550

பிரட்டியெடு தயிலமெல்லாஞ் சலிப்போகும் பின்புநீ கல்வமிட்டுப்
பொடியதாக்கி, துரட்டதுபோல் வெங்காரங் காலுமிட்டுத் துரக்கியதைப்
பொடிசெய்து குகையிலிட்டு, பாட்டியதை உருக்கியுடை பின்புநாசம்
பதியவிட்டு யிப்படிக்குத் தாமுமஞ்ச கிட்டியதை யுருக்கிடவே செம்புமா
கும் சீரான அயச்செம்பு தேர்ந்துபாரே. 551

மதிவெடுத்து ஊதிவிட்டு வேழுமூன்று வன்மைபெறச் சேர்த்துருக்கி யெடுத்துப்பார்க்க. விதிப்படிக்குத் தங்கமிபோ லுரையுமாகும் வெந்நிபெறத் தங்கமிடை சேர்த்துருக்கி. பதியாகத் தகடடித்துப் புடமும் நாலு பதியவே உப்புதிரி ரெண்டுஞ்சேர்த்து. சதிபெறவே தகட்டைபுளி தண்ணிற்றேய்த்துச் சரியாகப் புடம்போட மிறக்கும்பாரே. 552

இரங்கிணதோர் தங்கத்தை விற்றுநீயும் இனியதொரு கந்திகன் சோறுகுக்கி, காய்ச்சமற விட்டேவண்ணை பிச்சையிட்டுக் கனிர்தொரு சுமருக்குப் பணங்களியிர்த்து, இரங்கானைக் கனைவனிடம் கட்டிச்சேர்த்துத் தீன்முகம் மதுவைவிதரக் தொழுதுபோற்றி, வரங்களை அம்மாளைத் தொழுதுகித்தம் வடிவாக விருந்திடவே சித்தியாமே. 553

சித்திபெற அஞ்சாறு மாற்றுமேழு சீர்பெருகும் பொன்னோ வாங்கிவந்து, பத்தியுடன் தகடடித்துத் தயிலம்பூசிப் பதியபுடம் போட்டெடுத்துக் காரங்கட்டி, சித்தர்க்க முருக்கிவிட்டுப் புடமூன்றிட்டால் சிவையுள்ள தங்கமாய் மாற்றுமேறும், சத்தியமா யித்தவித்தை கவிமார் சொன்னார் சரிவரவே கண்டோர் சொன்னவாறே. 554

தங்கமதைத் தகடடித்துத் தயிலந்தன்னைத் தடையறவே பூசியிட்டுப் புடமூன்றிட்டு, தங்கமதா யெடுத்துப்பார் கருத்துகிற்கும் அடியான காரமதைக் கட்டிநீயும், தங்கமதா யுருக்கிடவே ரவியுமாகும் சரிவரவே யெடுத்துவெள்ளி யெட்டில்ரெண்டு, பங்கமறா தேர்த்துருக்கி முகத்தைப்பாரு பாருலகிற் றங்கமாம் பாரிலோர்க்கே. 555

பாரிலே யித்தயிலஞ் செய்துநீயும் பதியவே வாதங்கள் மிகவுஞ்செய்து, பாரிலே யிருக்காவிடு கவிமார்போலே உலகத்தில் லிப்பாகஞ் சொல்லவேண்டாம், வேரிலே தீரிருந்தால் மர்த்தனிர்க்கும் விதம்போல கருவுத்தியின் விபரந்தன்னே, கூறிறு வொன்றுயில்லை தயிலபாகம் குணங்கச் செய்திடவே சித்தியாமே. 556

சித்தியாய் முன்னோர்கள் தயிலந்தன்னைச் செய்யவில்லை யென்றுமே பாகமாக, பத்தியா யான்கண்டு பாகம்பார்த்துப் பதிவாக அனுசரித்து சித்தருக்கு, முத்துகளை ஒருகயிற்றிற் கோர்த்தாற்போலே முனைத்துமே பாகமதைச் சொல்லிவைத்தார், சத்தியமா யிதைக்கண்டு சொன்னேன் யாரும் சஞ்சலத்தை விட்டுமே தங்கஞ்செய்யே. 557

அச்சமில்லான் பலம்பத்து அதற்குநேரே ஆண்மையுள்ள கெந்தகமும் கொடியோன் அஞ்சம், சச்சரவாய் வீரமது பலமூன்கால்தான் கலமாகக் கல்வமிட்டுப் பழக்காற்றிலே, நிச்சயமா யரைத்திடுநீ சாமம்காலு நேராக வில்லைசெய்து கதிரில்வைத்து, இச்சையுடன் சன்னும்பு உப்பு நீரே இதமாக அரைத்துமே வைசெட்டே. 558

கைசமிட்டுப் பக்குருவிற் புடமுமிட்டுக் கனிவாக மேற்கவசந் தன்னிநீயும், தவமாகக் கல்வமிட்டு அயமூன்காலு தாக்கியிடு ரசபஞ்சங் கூசரவிட்டு, பவமாகப் புகைநீர வரைந்துச்சாமம் பதியவெடு மீண்கானிவிட்டுநீயும், உவமாகக் கரியோட்டில் நெருப்பையிட்டு உறுதிபெற வருக்கயாக் கோப்சொன்னுரே. 559

வருத்தபின்பு காரிவென்ற மேருக்கிட்டு வடிவாக நால்சாமம் தீமையாக, ஒருசதுமே நியெரித்துக் கல்வமிட்டு உறுதிபெறப் புனைநீரைவிட்டுச்சாமம், பருத்துமே அரைத்துமுன்போல் வருத்துநீயும் பதிய அடை காரிவென்ற மேருக்கிட்டு, திருந்துமே யெரியிட்டு ஈடுசாமம் செயமாகச் சிவக்கவிட்டு யெரித்திடாயே. 560

எரித்துமே அம்மாளைத் தொழுதுபோற்றி இதமாக யெடுத்துநீ மிகமாகத்தான், பிரித்துமே செந்தூரம் ரவியிற்றூணும் போரகப் பத்துக்கு ஒன்றுதாக்கு, விரித்துமே உருக்கியெடுக் கொடுத்துவொன்று வீதமாக வெள்ளியெட்டில் ரெண்டுசேர்க்க, மரித்துமே தங்கரெண்டு சேர்த்துவைத்த வடிவான தங்கமாம் வண்ணமாமே. 561

வண்மைபெறத் தகடடித்து உப்புசாறு வகையாகப் புடமதுவு மூன்றுதாக்க, உண்ணுமது புளியிட்டு மத்தித்தேதான் உரமாக அதிலதைத்துப் புடமுங்கொஞ்சம், கண்ணாலே புடமூன்று யிட்டெடுத்து கவமாக அருகுகட்டிப் புடமிறங்கும், கண்ணலாய் நிலையாதே உருக்கிப்பார்க்க கனகமது மீக்கஞ்சு வர்ணமாமே. 562

தங்கத்தை யெடுத்துவிற்றுச் செலவுசேரு தன்மைபெறக் கந்திகன் மிகவுஞ்செய்து, உங்களே மிசக்கையிற்கு அன்னமீய்ந்து உள்ளான அன்னாவதை யெல்லாம்பார்த்து, பங்கமாய்ப் போகாமற் சவுக்காரத்தைப் பதையாமற் செய்தபின்பு துருசைநீற்று, சங்கமாய்க் குருத்தைக் கட்டியாடு சதாகோடி காலம்வரை வையென்றூரே. 563

சொல்லிவிட்டேன் வைபாக வரிசைகண்டு சயமாக நிறையாகக் கருவைக்கண்டு, கல்லிட்ட புடமாக மெரிப்பின்பாகம் கவமாக யிப்பாக வரிசைகண்டு, வில்லிட்ட அம்புபோற் செய்துபாரு வேதாந்த மெய்ப்பொருளும் விளங்குமன்றாய், முல்லைமலர் போலவே வண்ணஞ்செய்ய முக்கியமா யாகோபு மொழிந்தார்தானே. 564

மொழிகேட்டு கவிமார்க ளெல்லோருந்தான் முயற்சியா யென்னைத்தான் வரைமுத்து. அழிவில்லா மெய்ப்பொருளும் வாதமார்க்கம் அடங்கலையும் காட்டியே பின்புதானும், கழியவே கன்னத்தைப் பின்புகாட்டிக் கனகமது பிறக்குமின்ற கருத்தைக்காட்டிப், பழியில்லா மார்க்கத்தைக் கன்மையாசப் பதிவாக அனுக்கிரகஞ் செய்தார்தானே. 565

கெந்தித்திராவகம்.

கற்பூரத் திராவகத்தைக் கருத்தினில்லை காசினியில் கோய்வினைக் கொள்கல் காணுதேரம், சொற்படிக்குப் பாஷாண மெல்லாங்கட்டச் சுகமி யான கம்பியப்பு பலமோபத்து, தற்பனையாஞ் சீனமது வீருபத்தைத் தூக்கிரெண்டும் பொடித்ததனைக் கலையத்திட்டு, உற்பனமாய் வாலைவைத்த சட்டமூடி உணர்ந்தாலே சீலைசெய்து அடுப்பிலேவைத்தே. 566

ஏற்றியே தீயெரிக்க வெள்ளைநீராம் இதமாக வந்துவிழுந் தன்னிநீரும், காற்றினைசயு மெய்க்கவே பின்னீர்தன்னை காட்டமுடன் குப்பிதனி லடைத்துப்பின்பு, பாத்திபனுர் கொடியோனும் பலமும்பத்து பதினெ னவீரமது பலமுங்கால்தான், சேத்துமே புகைநீரா லரைத்துச்சாமம் செம்மையுட னரைத்துஅதைக் குளம்பாயாக்கே. 567

ஆக்கிவைத்த குளம்பதனை வழித்தெடுத்து ஆண்மைபெறக் கலயமி ட்டு வாலைமூடி; சோக்கியபின் உணர்ந்தாலே சீலைசெய்து நுண்மை பெற அடுப்புதனி லேற்றிப்பின்பு, பாக்கியமாய்ச் சிறுகெரி கீர்தான்வ ந்து பதிவாக இறங்கிவிடும் புகைபடாமல், தாக்கியபின் நின்றுவெடி திராவகத்தைச் சகலமித்து மாசிமென்று கவிசொன்னேரே. 568

நல்லாக விறங்கினதோர் புகைநீர்தன்னை நம்பியடை அரக்கென்று குப்பிதனில், மெல்லவே ஒருசொட்டுத் திரிகிதனுன்னை வேகமது கண்டவுடனே ருக்கவெல்லாம், சொல்லாம லோகமது தெண்டனிட்டுச் சுகமான புகைநீர மிக்கதீரு, வல்லோருஞ் சன்னமைய மாக்கமெனச்சொன்னார் இளவரசு காதிகனே கண்டிலேன்னே. 569

சடற்ற அரிதாரங் கல்வத்திட்டுக் கசிவையுள்ள புகைநீரை விட்ட ரைத்து, நிசமாக விருசாம மரைத்தாக்குறி சேர்வையுட னில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து, வசமாகக் காய்ந்தபின்பு வாட்டிநீயும் வளப்பமுடன் கல்வத்தி லிட்டுப்பின்பு, தசமாட்டி முன்போலே சரியில்வைட்டு தாட் டிகமா யஞ்சுதரம் வாட்டிக்கேளே. 570

வாட்டிடவே புகையதுவுங் கட்டிநிற்கும் வளமையாக மேற்கதைகம் அறுத்தக்கேளு, தாட்டிகமாய்ச் சீனமது பலமும்பத்து நக்கபுகை நீர் விட்டுக் கல்வத்தாட்டி, மூட்டிவெயில் இருசாமஞ் சென்றபின்பு முகன் மையாய் வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து, ஓட்டியே ஊதியிலிட் கசிவையாக உண்மையாய்க் கடுஞ்சன்ன மாகுந்தானே. 571

சன்னமாந் தாளகத்தின் மேலேகட்டிக் கடுதனலில் வாட்டியே புடம்வைத்தீரு, சொன்னபடி தாளகமும் நீறிப்போகும் சருகிமுன்ற தாளகநீர் துருக்கிட்டால், இன்னமது வில்லாமல் நீறுகண்டாய் சிற பாக முன்சொன்ன மேற்றிச்சொன்னு, சன்னமா யிதுபோலே பெரி பாஷாணம் நலமான யிருத்தர் இக்கேளமே. 572

சரக்கெல்லா மிப்படியே கட்டிநீற்று சுதியுடன் சொல்லமது வேத நீந்தகம், பாக்கவே செய்யாமற் பெருமையாகப் பக்தியுடன் செய்தா க்கால் பலனுமாகும், உரக்கவே சன்னமென்ற காண்டத்தன்னில் உறு திபிகச் சொல்லிவிட்டே னுத்தமமாய்ந்து, சுருக்கமுள விடைப்பான சன் னிசெயதால் சகப்பமிக்குஞ் சன்னமது கெதியுமாமே. 573

சன்னிப்பிசி முன்னெண்ணெய்தூ தாக்குவன்று சுகமாக அந்நிடைக்குப் பண் ணையிட்டு, சொன்னபடி பிடித்தபுதச் சட்டியிட்டுத் துவையாக அருந் திசைப் பன்னமப்பண்ணி, சன்னபமா யரன்சீசம் பலமும்பத்து காடி யிலேவதனிற் சட்டிமூடி, முன்னேமு சீலைசெய்து அடுப்பில்வைத்து முனிவாக யாகோபு முறைசொன்னுரே. 574

நல்லாகக் கனலிலிட்டு விறகுபோக்கி நாடியெரி மூணுநாள் வேலை யெரி, சல்லாபமா யிருக்குஞ் சாமத்தன்னே சரியாகவே கனலாற்றிப் பிரி த்தெடுத்து, மல்லாந்து மயிர்க்குச்சி யால்வழித்து மகிமையுள்ள கல்வத் திலிட்டுமென்ன, செல்லான்றன் தனப்பாலை விட்டுனுட்டச் செப்பிநேர் யாகோபு திறமைதானே. 575

வீசம்பண விடையெடுத்து நோய்கள்போக விதமான திரிகடுவில் மூ ன்றுநேரம், பாகமுடன் சொன்னபடி உண்டுபோரு யதக்குமே வாதபித்த மையமெல்லாம், காசமுடன் பதினெட்டுக் குலைப்புண்கள் கடிவிஷங்கள் பாண்டுகுஷ்ட மேகமெல்லாம், யோசனைகள் பண்ணுமற் கடிவைக்கும் துதிநேர் யாகோபு உறுதிதானே. 576

இதினதோர் பெருவயிறு காமாலையினெ உண்ணுறு மண்டலந்தீர் கனப்புற்று, நீதியாய் மகோதரமுந் துடையின்வாலை திமைகொட்டி முழிக்குமுன்னே கெட்டிட்டோடும், வாதியாம் உப்பாகா புளியுமாகா கடுகுமெல்லாம் போகாது வாய்வேகாது, சோதித்தேன் முன்னேநேர்கள் சொன்னதீதி சோதித்து யாகோபு சொன்னேன்பாரே. 577

இருநாங்கி னிலேபிடுக்கி உரலிலிட்டு இடித்தெடுத்துப் பிழிந்துவிட் டுக்கானிட்டுத், திருமடர்ந்த கல்வமிட்டுச் சாமமாட்டித் திட்டமா மரைத்துதாவி காயவைத்து, பருகவதைச் சக்கரனில் வெருகுயுமிட்டுப் பகற்பொழுது மூன்றுநா ளுண்டபோது, தருகாது சயகாசம் தரித்தி டாது சாற்றக்கேள் பத்தியந்தான் புளியாகாதே. 578

இருவங்கநீறு.

இருவங்கம் சேரெடுத்துக் காண்டியிட்டு இதமாக வுதிடவே உரு கும்போது, உருகவதைக் கின்றிடவே மஞ்சளாகும் வாடிகான கல்வ மிட்டு அரையன்னத்தால், பருகவே வில்லைதட்டி செடியப்பமிட்டு மாகச்செய்து புடமிட்டெடுத்து, உருக்கவே குகையிலிட்டுச் சமமூறு உற்பனமாய்க் கற்றிவங்க மெனச்சொன்னாரே. 579

சொன்னதொரு வங்கத்தைக் கரண்டியிட்டுச் சமமாக உருகையிலே வெடியுப்பாதி, தன்னையமாய்க் கொடுத்தால் மஞ்சளாகும் காடியே மச ணமட்டும் புடமிட்டு. இன்னிலத்தி லெடுத்துப்பார் செந்தூரமாகும் இம்மெழுகு சமவாள்மட்கை மேலேயிட்டு, முன்னமே சொல்லிவிட்டேன் புடத்தைப்போடு முக்கியமா யொரிகரியா யிருக்கும்பாரே. 580

கரியெடுத்துக் குருசாவுட செம்புதன்னில் சுருக்குறவே ரெண்டுக் கு ஒன்றுசேரு, சரியாய்ப்பொன் சேர்த்துருக்கி ஊறிப்போட சலன மற்று ரெண்டுடைதான் யெமமாகும், சூரியகச் சொல்லிவிட்டேன் கனக்கமத்துக் கூசாமற் பொசித்திருந்து குறிவைப்பாரு. கரிபோலே திரியாமல் நாலைப்பாரு காட்டுலே யாகோபு கலந்துசொன்னாரே. 581

அப்பிரகம் பலம்காலு கல்வத்திட்டு அத்திடைக்குக் காரிப்து தட்டி கன்றாய், முப்பதரை அன்னத்தி வீரிருலே மூன்றுபுடம் போட்டெடுக் கக் காசுகெக்கும். தப்பாமல் தாளகமும் பாதியிட்டுத் தொக்கியவை முன்ன வைத்த நீரில்விவ்லை, செப்பினேன் அரைபிட்டு யெடுத்துப்பாரு செந் தூர மாகுமித்துச் சேதிதானே. 582

செம்புருக்கி நூற்றிலொன்று கொடுக்கக்கல செயமுன்ன தங்கமாகுஞ் சொல்லப்போகா. கம்பியொரு பணவிடைதான் கொண்டையாளுங் காடாதுபசலரோகம் மேகவெட்டை வெம்பினதோ குடல்வெதுப்புக் குஷ்டமேகம் வினையுமுள்ள வாதங்கள் பித்தம்போகும், தம்பிரான் செயலாலே நீருமென்று தாட்டிகமா யாகோபு சாற்றினாரே. 583

ஓமத்திராவகம்.

இனைக்காலு பலம்காலு ஓமத்துக்கு இதமான பாணியது ரெட்டிப் பிட்டு, சுணக்கனைத் திரிகான்னை கலசத்திட்டுச் சூட்சமாய் வாலை கொண்டு மூடிநன்றாய், கணக்காரி தீபமிடு புகைநீர்வீழும் கதுமையா யதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, வணங்கியே கடவுள்தனைப் பணிந்து கொண்டு வாய்த்துவந்த நீரிடைக்கு ஓமம்போடே. 584

போட்டுதிரி காள்வைத்துக் கலயத்திட்டுப் புத்தியுடனதையெடுத்து வாலையிட்டு, வாட்டமில்லா திப்படியே மாற்றிமாற்றி வாலையிட்டு அஞ்சு தரம் செய்துகொண்டு, காட்டுவாய் செரியாத மாந்தம்பேப்பம் நலமான குன்மவலி மூலவாய்வு, கேட்டவுடன் தெண்டனிட்டு வியாதியோர்க் கிருபையுடன் யாகோபு கூறினாரே. 585

கருக்குருக் சேரையொன்று பாணியிட்டுக் கருக்குறவே ஊற வைத்து யெடுத்துவும்பி, நெருங்கயிட்டு தற்பிரண்டை யிடையேசேர் த்து கிலேபெறவே அரைத்துஅடை பணணிப்பின்பு, உருகவதை முத் தெண்ணெய் சட்டியிட்டு உறுதிபெற முன்னடையை வேகவைத்துத், திரும்பதிரி காட்கொள்ள ஆன்மூலஞ் சீசில்வா மூலமெல்லாந் தீருந் தானே. 586

கற்பட்டைப் பிரண்டைதன்னைத் தாக்கிடித்து கவமாக மோர்குருணி கலையத்திட்டு, வற்பிடித்து முன்னிடித்த சாக்கையிட்டு வைகபெறவே திரிகான்னை காலையிட்டுத், தற்பிடலே புகைநீரைப் பிடித்துச்சாடி தனிலிட்டு மூன்பிரண்டை தூக்கிப்போட்டு, கொப்பிட்டு நீரைவிட்டுக் கல்லுப்பிட்டு குணமாக உலரவைத்துக் குறிப்பைக்கேளே. 587

ஆகியிட்டு உலரவைத்து யிடித்துத்தூளாய் அதுதனையே யடிகட் டித் தசகாட்கொள்ள, எக்குமுள்ள செரியாமை பித்தவாய்வு இளிதாண காலிகுன்மம் மூலவாய்வு, தக்கினின்ற தெரித்தேப்பம் உப்பிசங்கள் காடிவிடு கனதுண்டாக் கிருகுமேனி, இக்கிதமாய்ப் புனிதன்னி உண் ணச்சொல்லு இருகுறைத்தார் யாகோபு யிதமாய்த்தானே. 588

புன்னைமக வின்னையோனை மூகத்தைச்சீவிப் பொக்குமே காடிதனிற் பக்குநீரை, உன்னபடி கழற்றிவிடு வெடிமுக்கிட்டு உருகவித்து அங்கி தனி லூலர்த்திக்கொண்டு, துன்னபடி முன்னசீத் கரைத்துக்காய்ச்சு துடிபெறவே யெண்ணெய்க்கும் யிருத்துக்கொள்ளு, கன்னமது யெண் ணெய்தான் சத்தியாச்ச கருத்தகந்து யாகோபு சொன்னார்தாமே. 589

சத்தியுள்ள எண்ணெய்படி ரெண்டுவிட்டுத் துடியான வல்லாரை விவதையோடு, பத்திபுளி யாவாரை நிலமையுள்ள பதிவான சூரத்த வரையுங்கூட்டி, நித்தியமாய்க் கையாலும் வகைக்கிரண்டு நேராக யிடித்துயிடு பாண்டத்துள்ளே, சத்தியெடு கடுக்காயுந் தான்றிக்காயும் நலமான சீரகமுஞ் சிரம்புகூட்டே. 590

கூட்டியே கற்கடக சிங்கிதானும் குணமாக வேதிரிகாள் சிழலில்வை த்து, வாட்டியே அடுப்பில்வைத்து யெரித்துவெட்ட வளமாக யெண் ணெய்பதம் பார்த்தெடுத்து, காட்டுவா யுலகத்தில் மானிடர்க்கு நல மாக யெண்ணிறந்த கோவுதன்னை, ஓட்டிவைக்குங் கதிர்கண்ட பனி போலாகும் ஓதினார் முன்னோர்கள் சொன்னதாமே. 591

எண்ணெய்தனைக் காண்டியான வாகக்கொள்ள இருமல்சயம் வெட் டையொடு அரிப்புநீர்கள், உண்ணவுட னேடிவிடும் கால்கைதானும் உற்றமே கனலெரிவு உப்பிசங்கள், சன்னுடா யிந்தயெண்ணெய் குளி ர்ச்சிதானும் சரியான கபாலத்தின் சூடுபோகும். மின்னுடலங் குளிர்ந் துவிடும் யாகோப்சொன்னார் வேதாந்த மனோரஞ்சித யெண்ணெய்தானே.

திருவங்கச்செந்தூரம்.

அரியமான் சேயிடை கல்வத்திட்டு ஆட்டுடுநீ முச்சாமம் மேனியா லே, உரியகுண்டு கல்லுப்போ துண்டைசெய்து உலர்த்தியதை வைத் தப்பின் உறுதிகேளு, தெரியகரு காகத்தைக் கரண்டியிட்டுத் திராவக உருக்குமுகம் உண்டைதாக்கு, கரியாகும் யிடைக்கிடையீ கொடுக்கவெ ன்றார் காரணமா யாகோபு சொன்னார்தாமே. 593

கருவான செம்பருத்தி கல்வத்திலிட்டுக் கனக்கவரைத் தன்னுற் சனிவாயாட்ட மருவாகப் புடமொன்றிற் சிவந்துபோகும் மதிரவி யிற் பயிசஇடவே தங்கமாகும், உருவாகப் பணவிடைதா னுண்டாயாக ஞானுடற்றிபெருங் கோபெல்லாந் தருமெபொடியாகும், திருவயிற்று பேர னாரும் மேனிதானும் சித்திபெற யாகோபு சொன்னவாறே. 594

கிரோபக்கித்தைலம்.

செம்பையிலே ராக்குமெடு உரலிலிட்டுச் சிதறபடி நீர்வருகும் தைச் தன்னில், கம்பியிட்ட சுசிலியின் கிளக்குதன்னை காடியாரை மதித்தயில மடிவர்த்தனாம், கம்பிமோக சனிபோலே விழுதுபோட்டுக் கனத்தெரித்து முழுகிவைத் தலைநோவெல்லாம், தாய்பமத கரிக்கொட சிலையாபோ வாக நாகமெடு பண்டுமென்று யாகோப்சொன்னாரே. 595

ஆவாரையெண்ணெய்.

வானத்திலிருக்கும் ஆவாரை உரலிலிட்டு வகையாக இடித்திடவே சாறுவீழும், இனமதோடே காடியிட்டு முத்துக்கொட்டை இதமாகப் பருக்குதனைப் போட்டவித்து கனத்துமெடு உலரவைத்துப் பின்பு சேகு கருத்துறவே ஆவாரை பஞ்சாக்கத்தான், இனைத்தபடி உரலிலிட்டு இடித்துச்சாறு இனைவாகப் பிழிந்திட்டுச் சாமவைத்தே. 596

சாடிசனி ஓர் நிபமின் கொட்டைதன்னைச் சார்ச்சமா யுரலிலிட்டுத் துவைத்துச்சாறுதில், காடியுடனே அரிசிட்டு அடுப்பிலேற்றி வனமாக யெரித்துமெழுகுவாகப் படியவைவாங்கி, கீட்டுடனே வெண்ணுர்னிப் பட ண்டிப்பட்டை கிலையாக வைக்குமெயம் நாக்தானிட்டுக், கூட்டுடனே தந்திவிரை காலதாகும் கூட்டியரைத் தெண்ணெயதிற் கலக்கிக்கொண்டே. 597

எண்ணெய்தனிற் கலக்கியா காரைச்சாற்றில் இட்டுஅதைச் சியானா மதா மெட்டொன்றாக்கி, பன்னவைத்தோர் மூன்னென்னெம் தன்னி விட்டுப் பக்குவமா யெரிக்கட்டுப் புதமதாக, சன்னையமா யொருகாண்டிடையாகவும் சுமயாகக் கொண்டோர்க் குளமாறும், உவ்வமையாய் மேக வகை குலைக்கட்டு உதிபெறப் போகுமென்று யாகோப் சொன்னாரே.

வாதத்தி லெழுந்தகொரு சூலைபோகும் வடிவேலைப் பித்தமொடு காமாலைபோகும், சீதத்த மகோதரமுங் கண்ணப்புற்றும் கோரன விப் புருதி முடக்குச்சூலை, காதத்தாக் கப்பாலே ஓடிப்போகும் கனமானபது ந்திரமும் விக்கப்புற்றும். வேதத்திற் சொன்னபடி போகும்பாரு விதை யாசப் புளியாகா விரும்பிப்பாரே. 599

அயராகச்செந்தூரம்.

கரும்பொன்னைப் பொடியிடைக்குக் காரிகட்டிக் கல்வத்தி லிட்டு உப்பு நீராலாட்ட, விரும்பியதைக் காயவைத்துப் புடந்தானெட்டு விருப்பமாய் மடவிளிய அரிதாரத்தை, இரும்புதை காலிலொன்று சேர்த்தரைத்துக் கிறமாக வில்லைபண்ணிக் கனலிலிட்டுக், கரும்பீடவே பெரியபுடம் போட்டெடுக்கக் கனகமுன்ன செந்தூர மாகுந்தானே. 600

கூத்தனுடே செம்புதனில் காதுக்கொன்று - கொடுத்திடவே கருப்பாக யிருக்கும்பாரு, வேதுயனுஞ் செல்லாமல் மதியிலேபாட்டு - வீசமிலன் நெட்டுருக்கிப் பொன்னைச்சேர்த்து, பாத்துமே உருக்கிட்டு மாற்ப்பேசீடப் பன்னிபோல் பொன்னாகும் ஆணிக்கொக்கும், சேர்த்துமே பணவிடைதா னுண்டாயானுற் - சித்திபெற வாகுமென்று சொன்னார் பாரே. 601

மண்டலத்திற் பணவிடைதா னர்திசத்தி-மகாரோக மேகமெல்லாங் கடலேபுக்கும், கொண்டவுடன் வாய்வருன் மருந்து சூலைபோகும் - கொடுந் தானசயரோகம் பித்தகாசம், கண்டவுடன் பறந்துவிடு மைகாலோச்சல் - கனகமென்ற மேனியுமாம் விக்துசட்டும், முண்டகம்போற் சமலக்கண் குளிர்ந்துபோகும் - முனிந்துமே யாகோபு சொன்னவாறே. 602

சாம்பிராணித் தயிலம்.

மட்டிப்பால் பலம்நாலு கலையத்திட்டு-மயமான சாம்பிராணி யிடை பொடித்து, முட்டியிட்டு வாய்சீயாய்ச் சில் துப்போட்டு - முடிகமேவித் பொத்துசிறு குழு ஓம்வைத்து, கட்டிசிறு சீலைமண் கனக்காய்ச்செய்து - காரணமா யங்கிபிடு மெதுவாய்த்தானும், விட்டுவரும் சாம்பிராணித் தயிலம்வீழும் - வெற்றிபெற யாகோபு விளம்பினாரே. 603

வாசமென்ன அதிமது சிரகமொக்கால் - வகைபெறவே துட்டிடை தான் தடவிப்போடு, நேசமுடன் பீனிசங்கள் சொல்லாதோடும் - சிலைமையா யித்தயிலம் காலிற்கொஞ்சம், வீசமதைத் தேய்த்தானீ முழுகிப்பாரு-விரைவுள்ள தலைநோவு காசமெல்லாம், நாசமாய்ப் பொட்டெனவே யோடிப்போகும் - காதார்த்த யாகோபு கலந்துசொன்னாரே. 604

தானான சிவஞானந் தெரிந்தோனுகில் - சடமரியா திருக்கறப முண்டானுகில், மானுர்கள் மயக்கத்தை விட்டோனுகில் - மனிலத்தி லாசைதன மறந்தோனுகில், தேனான சிவயோகசி சித்தனுகிச் - சேக மாயை தனைவெறுத்து முனிவனுகில், வானான வானவர்கள் எதிரா வார்கள் வையகத்தில் யாகோபு வனங்கினாரே. 605

சடலது துலாராசி பிறந்தோன்வேணும் - இல்லாட்டால் சிங்கமென்ற ராசிவேணும், ஆடலுடன் கன்னியுட ராசிவேணும்-அல்லாட்டால் கற்கடக ராசிவேணும், நாடதனி லூணமில்லா திருக்கவேணும் - நலமோடு யென்னூலைப் பார்க்கவேணும், வீட்டைய யோகமது புரியவேணும், வெகுநாளும் பார்த்தறிய விதஞ்சொன்னாரே. 606

அதிகசன்னி போகவே தயிலஞ்சொன்னேன் - அதனடுத்த கைபாக விபரஞ்சொன்னேன், விதிமுவே யிருக்குமந்த விபரஞ்சொன்னேன்-வேதாந்த நுட்பத்தின் விபரஞ்சொன்னேன், அதியமது பாகமாய்ச் செய்துகொண்டு - அட்டவது செய்பாட்டா வெல்லாமாகும், பதிவிரும்பு தன்னிலே உழைத்துப்பாரு - பாகமா யெல்லாமுஞ் சித்தியாமே. 607

தங்கத்தைக் கண்டவுடன் தெரிசிக்காதே - தாயியர்மே லாசைகொண்டு யிச்சிக்காதே, இங்கிதமா யோரிடத்தில் நின்றுதேறு - இதமான வாதமெல்லாஞ் சித்தியாகும், உங்களுட உள்ளன்பில் நினைத்துக்கொண்டு - ஒருவருடன் பேசாமல் உறுதியாரு. சிங்கம்போற் கனகமதுண்டாம்பாரு - சிறக்குமே லோகமெல்லாஞ் சித்தியாமே. 608

கருப்பட்டைப் பிரண்டையிடி கட்டியிட்டு - கல்லுள்ளி அதிகேரே யாணியிட்டு, பாருலகில் வீற்றிருந்த சட்டிதன்னில் - பதிவாக மந்திறுத் கடைத்தெல்போர், கருபடியும் வார்த்துமே காவிலொன்று - உத்தமமாய் விளாவும் விளக்கடைப்பும், சீருடனே புளியிட்டு அரைத்துப் போடு - செயமாக ரசம்வைத்து உண்ணக்கேளே. 609

உண்டுடனே திரிகோசம் வாத்திவாய்வு - உண்மைசெரி யாமாந்தம் பேதியெல்லாம், கண்டவுடன் தெண்டனிட்டு மூலவாய்வு - கனலெழும்பி அப்புறந்தான் காணுதோடும், மூன்றிடெய்யும் பசிஉண்டா மூளைச் சுவுண்டாம் - மூவுலகுஞ் சீரணமூ முளையுமில்லை, பண்டுசெய்த பெரியோர்கள் சொன்னநீதி - பாருலகில் யாகோபு பலன்சொன்னாரே. 610

சடைக்கஞ்சா பலம்நாறு கட்டியிட்டுத்-தண்ணீரிட்டுத் திரிகாண்மை அலம்பிவாங்கு, திடமாகப் பின்னுமொரு சட்டியிட்டுச் - சீரான பால்படியும் பாணிகேரே, விடையாக விட்டுவெடு கோணியிட்டு - விதமாகப் பிழிந்துரசம் வாங்கிப்பின்பு, இடயிட்டு ஆவின்நெய் சேருமிட்டுக் - கிருமையாய் வைத்துநீ பாகக்கேளே. 611

சக்கரையுஞ் சுக்கேலம் மிளகுமாஞ்சி - சாதிக்காய் பத்திரியுங் கிராம்புகோஷ்டம், மிக்கஅதி மதுரமுடன் அமுக்கிராவும் - மிதமான வால்மிளகு கசகசாவும், தொக்கவகை பலம்ரெண்டு தட்டியிட்டுச் - சுருதிபெறப் பாலிலிட்டுப் பாகாய்க்காய்ச்சி, பக்கமுள்ள மூன்றசத்தை அதிலேயிட்டுப் - பாகமா யிறுகுபதம் பார்த்துக்கேளே. 612

பார்த்துமெடு சாராயஞ் தேனும்விட்டுப் - பதமாக ஊத்தியளவாகச் செய்து, சாத்திரிக் ஒருகுளிகை கொடுத்துப்பாரு - சரீரத்திற் சன்னிமுதல் பேதிதீர்க்கும், சாத்திரெல் மூலமதிற் கிராணிகளும் - கடிதான செரியாமை வாந்திதீர்க்கும், போத்திவெடு தேகத்தைப் பார்த்துத்தாக்கு - புகலரிய யாகோபு புலன்சொன்னாரே. 613

கூவென்ற சொற்கேட்டு நபிமாரெல்லாம் - குண்டலியைத் தரணைசைத்துத் தின்றிலென்றார், ஆவென்ற சொற்கேட்டு நபிமாரெல்லாம் - அசனதனும் வேறல்ல நீதானென்றார், மாவென்ற சொட்டியொன்று மிந்தாகல்ல-மக்கத்திற் போயிருக்க வென்றுசொல்லி, ஈவென்ற சொல்லாது நபிமாரோதி - இருந்தனடா கோடிவரை யிறைசுவென்றே. 614

குவட்டநீர் சீனச்சுன்னம்.

காட்டெருமைப் பாலுக்குக் கருவுகேளீர் - கண்ணிலைதப் பிச்சாணிற் றிரிசாக்கவைக்க, நாட்டிகமாய் மூர்த்துவிடும் சீனத்தைத்-தப்பரமல சீனத்தைக் கதிரில்வைத்து, மாட்டியே ஊதிவிடு கண்ணமாகும் - வனமையுள்ள கல்லில்வைத்து முன்னீராலே, மூட்டியே அரைத்துவில்லை ஆக்கியிட்டு - மூட்டிடவே செப்புடத்தில் சீறத்தானே. 615

சக்குதிரம் நீதிபதோர் சினைச்சுன்னம் - சாக்கமற வெடுத்துவைத்துச் சாற்றகக்கரு, இக்கிதமாய் வன்னீரசம் உப்பிலிட்டு - இதமாக வெடுத்திடவே பதங்கமாகும், நூக்கவதை வெடுத்துமுடி சுண்ணமகீர் துடியாகச் சேர்த்துமே கல்வத்திலிட்டு, ஆக்கைப்பட பழச்சாற்றூற் சாமஊட்டிச் - சதிராகக் கிடத்திவிட்டு மூடிக்கேளே. 616

மூடியதைச் சீலைசெய்து பெரிகாக்சாமம்-ருத்தியதை வெடுத்தமீறடவுமுன்ன, கொடியதொரு சீபோகுங் குட்டம்போகும் - குனமாக வாதவெடி குலைபோகும், சாடிவரு மீகோதாபு மகன்துபோகும் - நாட்டுவன்ன நீரழிவு தீருமிதம், வாடிமுகம் கணக்கண்ட விருண்மெலாகும் - வகையாக யாகோபு சொன்னவாறே. 617

கோவையர்கள் பால்காதி பிரண்டையிட்டுக் - குணமாக அவித்துவிரு பிரண்டைதன்னை, ஆதாரமாய்ப் பிழிந்துசட்டி தன்னிலிட்டு - அதிற்சேயிடு திரிகடுகு கிராம்புயேலம், போதரவாய் வகைக்கொன்று பலமுமிட்டுப் - புகட்டியகழி காயவைத்துப் புகலக்கேளு, சேதமில்லா மூலமிந்து ளாறுவேளை - சித்தமாய்க் கொள்ளென்று திறஞ்சொன்னாரே. 618

கொண்டிடவே வாதபித்தம் மூலவாய்வு - குணமாகு மேகமுதற் குன்மம்போகும், கண்டவுட னேறுவிடுஞ் செரியாமாந்தம் - கண்ணெரிவு சோகைமுதல் கரப்பானோடு, மண்டலத்தில் காயமது உறுதியாகும்- மகத்தான மருந்திதுதான் கொண்டுபோது, அண்டர்மல பலபிணியும் போகுமென்று - அருளினார் யாகோபு அன்பாய்த்தானே. 619

முப்பிரண்டை ஒருநாக்குச் சட்டியிட்டு -மூளைபெருகும் பசும்பாலுலவித்திருத்து, தப்பாமே பிழிந்துவெரி ரசத்திலுன்னே - தன்மைதிரி கடுகாமம் வகைக்குஒன்று, செப்பமுடன் னேகருத்துப் பொடித்துத்தூளி - செயமாக வதிலிட்டுப் பொடித்துத்தேனே, கொப்புமுடன் விட்டுஅற விரவிஉண்ணக் - குறிப்பாக யாகோபு கூறினாரே. 620

வில்லிடைகள் வலிகுன்மம் மேகவாய்வு - விருதியுள்ள மகோதரங்கள் சேர்மைமாலை, சொல்லுமுன்னே ஓடிவிடும் மூலவாய்வு - கருவென்ன பெரும்பாடு குணமதாகும், கல்லடைப்புக் கனல்மேகங் காணுமோதக்கு - கருதுபெரும் பாடுபோம் வாக்கிதீர்க்கும், கல்வபுளி தன்னிலிட்டு உண்டுபாரு - சலமாக யாகோபு நவின்றதாமே. 621

வசனித்தின் பாலழுக்குப் பீங்கானிலிட்டு - வசமாக மூர்த்திசொன் னோர் கருசேரிட்டு, தச்செயலாய்த் திரிகாள்வை முரிக்குதீரும் - தகமை பெற வெவிச்சால்லி நட்டிவிட்டு, வச்சபடி முன்னீரம் கருக்குமிட்டு - வாசமாக காக்சமம் போட்டுத்திரு, உச்சிதமாயண்டமென்ற சுண்ணா ம்சுட்டு - ஊதியப் புடமிடவே கட்டுந்தானே. 622

கட்டுகின்ற பாஷாணங் கரிவிலாடுப் பாதலர வெடுத்து அதை வைத் தாக்கினன்டு வெட்டுகின்ற வெள்ளீயம் நூற்றுக்கொன்று - விரும்பியிடு ரசிதமாம் சேர்தனைற்று. தட்டுகீ காதமிட்டுக் கடையில்விற்று - தகமை யுள்ள ஞானத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, பட்டுநாற் சாயம்போற் பாகமா கும் - பதிவான யாகோபு பாவித்தாரே. 623

சன்னிக்குச்சுடரோசனெய்.

நிம்பவெண்ணெய் படியழுக்குக் காண்டியிட்டு - நிறைவாக வொரு கன்னி தாரங்கொருசும், தெம்புடனே போட்டெரித்துச் சூடுகண்ட - திர மான பருவமதிற் சிக்கீத்த, பம்பமது சன்னிதனில் விட்டுப்போகும் - பலைதப்புள்ள சலவகைநந்து சொல்லாதேடும், நம்பியிட்ட பயிர்போலே வெகுதாநம் - காதார்த யாகோபு கலந்சொன்னரே. 624

விஷயார்த்திபேதிக்குமருந்து.

கருத்துடைய மானிடர்க்குப் பேதிகண்டால் - கைக்கடங்கப் பிடியது தாரு யிகைப்தன்னை, இருத்தியதை வெண்ணெய்போல் அரைத்தன் னில் - இதமாகச் சேர்த்திட்டுப் பின்புசீயும், பெருத்ததொரு வன்னியந்த முடனேதாக்குப் - பெருலகிற் சன்னியற்றுப் பிழைப்பார்பாரு, வருத் தமில்லாக் கைகண்ட தொழிலுமாகும் - வண்மையுள்ள யாகோபு வசனித் தாரே. 625

பேதிகண்ட உடனேதுத் தாருஞ்செய்து - பேதமில்லா ஆக்ரணம் கவிக்கம்போட்டு, நீதியாய் மரத்திரைகள் பற்பஞ்சேர்த்து - நிலயாக ஒரு மாவிற் செய்துகொண்டு, சோதிசெற நான்றெண்டிற் செய்யவேண்டாம் - சுருக்கிவே சன்னிவந்து மூடிப்போகும், நாதிதா னில்லாட்டா லுயிரும் போகும் - லமான யாகோபு கவின்றவாரே. 626

விதிதனக்கு மாநர்கில்லே நோய்கள்குன்றும் - விதமான பேதிகண்டு வாத்திசெய்யில், செசியான கபமடைத்துச் சன்னியின்றில் - கிளர்ச்சேதா மம் விலசம்சே ரிடைகண்ணும்பு, பதியாக மத்தித்து நாசிதன்னில் - பாய்ச் சிடுசீ நாசிதன்னிற் சாமங்காட்ட, நிதிகிலைச் கண்டபணி போமேமா றாம் - சேர்த்தியென்று யாகோபு கிகழ்த்தினரே. 627

லிங்கக்கட்டு.

நச்சரவம் பேதிகண்ட வடனேலிங்கம் - நாட்டியெடு விராகனிடை - செண்ரொக்தம், உச்சிதமாய்ப் படிகாண்டி பொடித்துதிட்டில் - உறுதி பெற உருக்குமுகம் வன்னிநாட்டி, மெச்சவதைப் பிரட்டியிடு கட்டிப் போகும் - மேனியுட பாலிலே உரைத்துஉண்ண, தச்செவ்வாய்ப் பேதி நிற்கும் தாபசோபம் - தானடக்கு மென்றுசொன்னார் யாகோப்தானே.

தாளகச்சுண்ணம்.

வாள்மடக்கை பலப்ஒன்று சுண்ணாத்துன்னே - வைத்துஅவித் தெடு த்துகல்வ மிட்டுகன்றுய, செங்குமரிச் சிரவிட்டுத் திரிசாணாட்டிக் - கெட்டி உண்டைகதிரவன்முன் சுண்ணாத்துன்னே, மாளவிட்டுச் சாமமாச் செவி தீதுவாங்கு - மடக்குரவிடு வெதுறைப்போ வருசபனதுய, தாள்சங்கு நீற மாகும் விண்டேபோகந்து - தாக்கியப் சுண்ணமாம் சொருசமாமே. 629

கச்சரவின் பால்விஷங்கள் பெல்விஷங்கள் - காடியதும் மகாசயமும் பெருசோககாடு, கைச்சவிடக் தெரியாது அடைப்பீக்கும் - வளருகின்ற குட்டமுதல் வண்மையாகும், நிசசயமாய் வியாதியெல்லாங் கடலேபுக் கும் - நிகழாதீத பந்தியமா யுண்டேதறு, நச்சயமாம் பருகிகண்ட பனி போலாகும் - நலமாக யாகோபு நவட்தாமே. 630

தைதயோடு மாசிமையஞ் குளியுருத்திரை - தற்காலம் பேதியுருங் காலத் தன்னில், மையலே பதிரைத்த முர்த்துசோம் - பதிவாக வழியாம் பேதிக் குந்தான், உய்யவே யிதற்கெத்த மருந்துதன்னை - உரைக்கிறேன் மருந்தி னுட கருந்தெரித்து; செய்யவே பிரயாசை கெத்தப்பாரு - சீர்பெறவே யாகோபு செப்பினரே. 631

கொம்புடனே திப்பிலிய மிளகுசேரே - கூட்டியெடு சயிர்தனமுங் கிலைதமட்டும், தெம்புடனே அரைப்படிசீர் தன்னில்வித்து - சிறப்பாக சுத்திசெய்து அவ்விடையாய், கப்பிபிடு நோககனியுங் கல்வத்திட்டு - நல மான தந்திபிடைவாறுசேர்த்து, தும்பமறத் தட்டியதைத் தோடுபோக் கிச் - சுகமாகக் கரிக்கிமுன்னே சரகிற்போடே. 632

கல்வபழச் சாறரைத்து உண்டைசெய்து காடிகதிர் காயவைத்து உண்டைதன்னை, உல்லாச மாககர் தனிலொருத்தர் - உரமாகப், பேதி கண்டு விருக்தாரானால், சல்லாப மாகயிந்த உண்டைதன்னைச் - சார்பாக உண்டிடவே கட்டிப்போகும், நல்லாகச் சுகபேதி யாவதற்கும் - நலமாகச் சாப்பிடவே நலந்தோன்றரே. 633

மருந்திறற் பேதிகண்டால் வினையபேதி - மாயமா யோடிவிடும் அம் மைப்பாலைத், தெரிச்செடுத்து அம்மையிலைப் போக்குப்போட - திரும்பி அம்மை வார்க்காது சேகத்தின்மீது, திருத்தவே ஆகிசிவ ரூபந்தன்னைத் - தெரிந்தருச் சனையுமே செய்தாபூவில், பொருந்தவே பேதிகண்டா லடவேயுண்டை - பேதமறக் கொடுக்கமலங் கட்டிப்போமே. 634

நாகபற்பம்.

சீருகின்ற வாசகியைக் காண்டியிட்டுச் - சேர்த்துருக்கு வெட்டிரண்டு விராகங்கூட்டிப், பாக்கல மிட்டுயிடை வெடியுப்பிட்டுப் - பண்பாக நாக வல்லிச் சாற்றுலாட்டி, எருகிர் காயவைத்து அங்கிமிட்டு - எடுத்தமே பற்பமதை வறுப்பானத்தில், சேருக்கதை யிட்டிடவே மூலரோகம் - தேச த்தி லில்லாமலோடிப்போமே. 635

பொன்முசுட்டை வேரதனைப் பாணியிட்டவித்து-புராணிமெழு காசம்பூ விராம்புகேளீர், தண்ணீர்விட்டு அரைத்துநீ உண்டைபோலே - தக்க பிச்நாகபற்பம் பணமதாக, மண்ணிமிழு காசனெழு தனிலேமூலம்-காடாது சிக்கிரமணி பேதிக்கிரானி, வன்மழுன்ன காய்ச்சியைக் கண்டாப்போலே-வாடிப்போம் யாகோபு வழுத்தினரே. 636

முத்தினதோர் சேராவின் கொட்டையெட்டு-முத்தினதோரவெருக்கனுடதோலைக்கொய்து, நித்தியமாய்ப் பிரம்பினுட இலைகுகோரய்-நிகழமிடி பரங்கியுட பட்டைகாலு, சத்தியமா யம்மிதனிற் சேர்த்தரைத்து-தடையறவே ஆவினெய் விட்டூட்டி, நித்தியமாய் வெருகடியில் சேர்ப்பற்பம்-நிரையாகப் பணவிடையா யெடுத்துஉண்ணே. 637

உண்மைவர மண்டலத்திற் குறைநோய்குன்மம் - உணர்வருகும் கிரந்திமுத வாளமேகம், தொண்டுசெய்யும் விஷசுரமாக் தோல்கள்மேலே-தொடர்ந்துபடர் தாமரைகள் சொல்வாதோடும், பண்டுமுன்போ லிருக்குவிடும் மேகவாய்வு-பதினைவிட்டு பேதிவிடும் புளிப்பைத்தள்ளு, கொண்மைவர மாக்கனிர்போ லாகுமேனி-குணமான யூசோகோபு கூறினரே.

கதிரவன்பேர் கொண்டதொரு கழிமைத்தாலும்-கத்திபிறைற காண்டியெழு அருதானாய், கதிரோன்முன் காயமைத்துப் பொடியதாக்கிக்-கைமூன்று விரலெடுத்து வெண்ணெயிட்டு, கதிரவன்முன் தின்றவுண்ண மண்டலத்தில் - கழிந்ததசை திமிர்குட்டம் விலகிப்போகும், கதிரவன் போல்மேனியுமா மிக்தப்பாகம் - காட்டாதே யென்றுசொன்னார் யாக்கோப்தானே. 639

விதியுயர்ந்த பதியாலும் வேதத்தாலும்-மிளகுமிஞ்சி தேனோடு கண்ணமாட்டி, மதிகடலை போலுண்டை பண்ணிசெய்யில்-மத்திடவே எவ்வகையுஞ் சுரமேகும், தெறிபடவே குலைசன்னி கெட்டோடும் - கிருமைதரும் கோயகலும் புளிப்புத்தள்ளு, நிதிபெறவே வாய்வுத்திரன் போலமேனி திகளித்தார் யாகோபு நிசமாய்த்தானே. 640

கருநாகச்செந்தூரம்.

இருகின்ற நாகமிடை காரியிட்டுச்-சிறுகரண்டி தனிலிட்டு அக்கிதனிவில், பாருலகி லிலுப்பையெண் தன்னிலேதான்-பதினறு தாஞ்சாய்த்துக் கல்வத்திட்டு, சோருதன்று வரைத்துயிரு சாமம்வில்லை-சுடுகதிரிற் காயவைத்துப் புடமுமூன்று, பாருமெடு முருக்கம்பூப் போலாந்தன்னிற்-பாதியிடு அரிதாரம் பண்புமாமே. 641

அரிதாரச்செந்தூரம்.

சொல்லரிய தாரத்தைச் சுத்திபண்ணித் - துப்பாலாய்க் கல்வமிட்டு அன்னத்தாலே, நல்லாக அரைத்துவில்லை கதிரின்முன்னே - காடியிடு புடமூன்றில் சிசப்புமாகும், வெல்லாவி தன்னிலிடு தாற்றுக்கொண்டு-விருதுபெற்ற யேமமாம் புடத்துக்கேகா, பொல்லாதார் தங்களுக்குச் சொல்லவேண்டாம்-பூட்டாக யாகோபு பொருள்சொன்னாரே. 642

பொய்யாது தேனதனிற் பணமூண்டாக்கொள் - புகலரிய மேகமுதல் வாதம்வாய்வு, மையகத்திற் காசமுதல் ருத்திரவாய்வு-வளிருண்மம் பெரும்பாடு குஷ்டமூலை, கையமர்த மேகமுதல் பிளேப்புப்போகும்-காட்டிலே யானிகண்ட யாளைபோலும் - கைகரம்பு யிறுதிவிக்க தாதுவிர்த்திகருக்கண்டு யாகோபு சொன்னவாறே. 643

அரையாப்புக்கட்டிக்கு.

முத்திடைக்குச் சேராவின் கொட்டைதன்னை-மூனையகற்றித் தூளிகருகண் மூலைப்பாலிட்டு, சத்தையனை விளக்கெண்ணெய் தனிற்குழைத்து-தினையிடுகை வீக்கமுதல் கட்டியெல்லாம், வெத்திபெருங் குலையெல்லாம் விடுபட்டோடும்-வேகமது அரையாப்புக் கட்டிநீக்கும், சத்தியமா யிம்மருந்து செய்துபாரு-சாஸ்திரமாக யாகோபு சாற்றும்வாறே. 644

சருவகா லந்தானு மனிதருண்ணுஞ் - சதாசிவன்றன் பொன்மைவரா லிலொன்று, பெருகவிடு கல்வமிட்டு அரைத்துவாங்கிப்-பிரட்டியெடுபிடித்துவடி சீலைகட்டி, குருகயிடு பித்தமுதல் வாய்வுபோகும் - குணம்பெரிய செரியாமைக்குன்மந்தம், உருகியுடல் வெதுப்பதுவும் போகுமென்று-உற்றுணர்ந்து யாகோபு ஓதினரே. 645

சினமோ புடிசெட்டி வெடியுப்பிட்டுச்-சிறுசட்டி தன்னிலிட்டு அடுப்பில்வைத்து, மோனமாக் தீயெரிக்க உருகும்பாரு-முக்கியமாய்ச் சாய்த்தெடுத்து வைத்துகன்றாய், ஞானமதாய்த் துட்டிடைதா னெடுத்துக்கேளு-வன்மைபெறத் திரிகடுகிற் றிரிகாலுண்ண, எனமதுவாய்வுகுன்மம் விட்டேதிரும்-ஏகாந்த யாகோபு யிதுசொன்னரே. 646

காந்தயயங் கெந்திரசஞ் சாதிக்காயும்-வளதந்தி அதிவிடையம் பொன்முசுட்டை, பாக்குமாய்ப் பெரியோர்க ளுண்ணுங்கற்பம் - பரிவான அபினியொடு யேலமிராம்பு, சேர்த்தொரு தாளிசம் மட்வாயோடு சிறக்கவெடு வகைக்கு ஒரு களஞ்சிவீதம், நீந்தவைதைக் கல்வமிட்டு அரைக்கக்கேளு-நிலையான முன்றாரும் சிறுவாட்டே. 647

ஆட்டியிரு சாமமெடு கடலைபோலே - அதையுருட்டி நிழலுலர்த்தி வியாதிவர்கால், கட்டிவிடு விருழிஅதி சாரக்கிரானி - நில்விட்டு மூலமுதல் நீங்கிப்போகும், கேட்டவுடன் தெண்டனிடு யிம்மருந்திற் - கிருபைவரும் சேர்த்துபர் தனமுமாகும், நாட்டிலே பனிகண்ட சூரியன்போல்-நலமாக யாகோபு நவின்றார்தானே. 648

சயத்துக்கு.

திப்பிலியும் பலம்பத்து கடுகுஅஞ்சு - சிறந்ததொரு மிளகஞ்சு ஓமம்ரெண்டு, மூப்பிரியாம் வலம்புரிக்காய் அரத்தைதக்கு - மேலான சீரகமும் லவங்கப்பட்டை, செப்பினதோர் தாளிசமும் லவங்கப்பத்திரி-திரிபலையுக் கிராம்பேலம் வேலிகட்டி, மூப்படிக்கு வகைக்கிரண்டு வெட்டிகட்டி - முதலைமவரு பொடிசெய்து முன்னொந்துாக்கே. 649

துக்கிவிடை சக்கரைதேன் விட்டுக்கிண்டு - தூளாக வெருகடி அரைக்கச்சி, காக்கிவிடவே சயம் காசமவாய்வு- நடைக்கு சிலேற்பனன் கன் வெள்ளுருத்துமம், சோக்கிவிடு முதிரமுதல் வாய்வு போகும்-நுனி மூக்கித் தீருகின்ற காக்கு தீர்க்கும், எச்சமுடன் விக்கலினை வெல்லாந் தீருகும் - இதமான மருந்தாகு மியம்புதாமே. 650

வாதபேதிக்கு.

வாதத்தாற் கண்டதொரு பேதிக்குத்தான் -வளைசண்டி விழுதிச்சார் படிபிழிந்து, நீதத்த பிரண்டையிட பாலை விட்டுத் திறமாக அவித்திருந்து விஞ்சிசீசில், பேசமுடன் பிழிந்துஉப்பு விளைவிட்டுப்-பிராட்டுள்ளி புளியிட்டு ரசமாய்க்காய்ச்சி, கீசுமுடன் புகட்டிடவே வந்தபேதி - நிலை கெட்டுப் போகுமென்றார் யாகோபுதானே. 651

பித்தத்தால் வந்ததொரு விகுளிதன்னைப் -பிறகுஒரு பலமிளகாய் விளைகுயிட்டு, நித்தியமாய் வச்சிரத்தை யவித்திருந்து - சிலையாகக் கியா ளமிட்டு வைட்டத்தீரும், மத்தவன்னி பற்பமது கடுமையாக - மயம்பெறவே துக்கிவிட மகிழ்ந்து தீர்க்கும், வித்தகனே கதிர்முன்னே பனிபோலாகும் - வேதாந்த யாகோபு விளம்பினாரே. 652

அய்யத்தால் வந்ததொரு பேதிதன்னை - அதைதீர்க்கக் கண்டதிப் பிவியும்பத்து; மெய்யுள்ள பிரண்டையையும் அவித்தெடுத்து விரும்பியதை ரசமிட்டு யிருந்துஉண்ண, வையமே விசேபற்ப முடனே தாக்கு - பாக்குமே சிலேற்பனத்தின் பேதியெல்லாம், எய்யவந்த கனை போலே கருக்குமாகும் - இருந்துரைத்தார் யாகோபு யிதமாய்த்தானே

தொக்கமாய் வந்ததொரு தோசபேதி - சயமாக உள்ளிலே அவித்திருந்து, அந்தமதாய் சேரைவெடி பாக்கிப்பட்டை -அந்திடைக்குச் சேர்த்துடனே சாசமிட்டு, மூந்தயிடு சாசமதில் வன்னிபற்பம் - முறையிபெறப் பணவிடைபு மூன்றதாக, தந்துகொடு பேதியது தீவிப்போகும். தாட்டிகமா யாகோபு தாக்கினரே. 654

காலான பேதியதி குலேஅய்யம் - கலமாக வாந்தியன்னில் அன்னக்கட்டு, மேலான காடிதனில் வெண்சீரிட்டு - மிதமான பழச்சாறு கலிவொன்று, சேலாகக் கொடுத்துவரக் காசசோபம் -சிறப்பான வாந்திமுதற் சன்னிநீக்கும், காலான பெரியமுதல் போகுமென்றார் - கருத்துரைத்தார் யாகோபு கருணைதானே. 655

கல்சவலிக்கு.

சிவிவிழுஞ் சிலையதுதான் பலமூன்காலதான் - சிறக்கவெடு வெங்காரி அதனில்வெட்டி, தாவியெடு மண்வெட்டி யடுப்பில்வைத்து - தாக்கி யெரி நெருப்பாக்கி அதனிலிட்டு, தாவியிடு உருகிநிற்கும் பதத்தில்தானும்-அடியுள்ள பழச்சாறும் விட்டரைத்து, பாவினிய பதமாகும் யெடுத்துப்பின்பு - பதமான கணரெப்பை யதனிற்றீசே. 656

பூசியது காய்ந்திடவே மறுசான்காலும் புடமும்சன் வலியற்ற உருத்தல் போகும், பாகிபடாப் பசனியது அருக்குவலத்தம் பருகிக்கொடாத் கூசாது வலியுமிந்திருக்கும், அசியது விழுந்தாலும் ருஜலித்தி போகும் அடியான முக்கிலென்னினைப் பிடைசோக, கூசமற்றுக்குத்திருக்கப் பேதியாகும் குடைவமறும் கணவலியுங் குணமதாமே. 657

சிம்பியிலே யிவடையெட்டு உரிசிவிட்டு செகப்பி பாலைவிட்டுச் சாலிவிட்டு, தம்பமா வெட்டிலொன்றாய்க் காய்ச்சிக்கொண்டு தன்னையெடுத்துக் கொட்டிப் பிழிந்துதன்னை. சம்பியிடு அரண்பீசம் பலமுமருந்த காட்டியிடு ஓட்டபெரி குளம்புபோலே, கம்பியெடு கல்வமிட்டு அரைத்தாத்சாமம் காடியெடு மெழுகாகும் காட்டிலோர்க்கே. 658

சரலைக் காயமது சமூற்சிக்கொட்ட இலைபிடித்து ரெண்டிடையும் படியுமெட்டு, காரமுள்ள முத்தெண்ணெய் படியுமொன்று கருத்தத் தீத்தத்திவிரை பலமூன்காலதான், கூரிபெடி வடிகட்டிப் பூசைசெய்து கொரமுள்ள எண்ணெய்யது பணமல்லிதம், பாரமென சிலையாதே மாளிடைக்குப் பாய்ச்சிடவே கோய்தீரும் பரிசகேளே. 659

பரிக்க வெண்ணெய்தான் மூன்றுபோது பாய்ச்சிடவே பரிசமாருலையெல்லாம். சாரிக்கப் படிபோகு மேகமெல்லாம் தாக்கியே அடியெக்கான் மகோதரங்கள், கூரிக்கப் படிபோகும் வாதமெல்லாம் கொள்ளையது கொண்டாப்போல் ஓடிப்போகும், சோரித்த மேகவெட்டை கீசுமெல்லாம் சவரிஷேகான் வாயுவெல்லாம் குட்சமாமே. 660

சவரிஷேகான் பவுத்திரமு மூலரோகம் சொற்பெரிய கிராம்புகள் திடிகள்போகும், சவாதுபோ லாகிவிடும் வெண்ணெய்ப்போக்கு வைகண்டு கும்பமுனி கருத்திற்கண்டு, சவரிடா தெனக்குரைத்தா ருலகத்தோர்கள் தான்பிழைக்கச் சொன்னதிந்த மார்க்கந்தன்னை, எவரிடத்துஞ் சொல்லாதே புளிப்புதன்னி இதமாக உண்டவர்க்குப் பிணிகள்போமே.

அருநாகப்பதநம்.

சாரியிடை சோரமுமே கூடச்சேர்த்துக் கரண்டியிட்டு உருக்கிமென்ன விறைபைசெய்யில், சாரியிட்டுப் பத்துரெண்டு தாமுஞ்சாய்த்துச் சரியவே கரண்டியிட்டு உருக்கிமென்ன, கூரியதோர் குயமிட்டு இருக்கித்தானே குற்றமற்ற முன்னென்னைக் கிறையவிட்டு, பாரியது பத்தாமது யெரியவிட்டுப் பாகமதா யெடுத்துநீரு யிடைபோகாதே. 662

போகாது கல்வமிட்டு உடைத்து அன்னம் பூட்டியரை வில்லைதட்டிக் கிடத்திவிட்டு, பாகமா யெரித்திடவே பயமேனும் பார்த்திட்டு யெடுத்துவைத்து அடியில்கின்ற, காகமாய் வில்லையரை சோறுமிட்டு தாக்கிவில்லை தட்டியே புடமூன்றிட்டால், நாகமாம் வில்லையது சிவந்துபோகும் காதாக்கள் சொன்னதிந்த நாட்டுக்குத்தானே. 663

துருசிசெந்தூரம்.

சரினின்ற துருசுதனை புகைநீர்விட்டு சரிதனவில் விதம்பண்ணி வை
த்துப்பாரு. கரியநோர் காலாறு சிவக்குமில்லை கட்டியதோ தி்டத்தி
லிட்டு வெளிநேர்ப்பாக, மாரியெனி சிவத்துநிற்கும் ரவியின்றாழு மைமா
ன்த் தாக்கிடவே வொன்றுதானும், பாரியது யெமமது பத்துமாகும்
பலித்தார் யாகோபு பண்புமாமே. 664

தேனிலிடச் சகலநோ யெல்லாந்தீரும் செங்கதிர மேனியது யிரு
ம்புபோலாம், வானிதனி லிப்பாகம் பொய்யோவென்றால் வளையபு
ள்ள ஆண்டவனும் பொய்யுமாச்சு, ஞானிகளுக் கிவ்வேதை சொன்ன
மார்க்கம் காட்டிநுள்ள நல்லவர்கள் செய்துகொள்வார், கூனிநியி ராத
வர்கள் செய்யமாட்டார் கொட்டினார் யாகோபு குணமிதாமே. 665

அயக்காந்தச்செந்தூரம்.

காந்தஅயம் சேரிடைதான் கையாநீரால் கனக்க அரை வில்லைகட்டி
உலையிலூது, பாக்தமா யிப்படிக்குத் தாழுமஞ்சு பக்குவத்தி லெடுபெருதி
போலெயாகும், சேந்தயிடை நாலிலொன்று கெந்திருதம் திறமான
தந்திவிரை தொட்டிடப்போக்கி, பாக்கமொடு குழிக்கல்வத் தன்னிலி
ட்டுப் பாகமாக மூன்றுமொன்றாய்ப் பொடித்துக்கொள்ளே. 666

பொடித்துவிடு நீரைவிட்டு அரைத்துக்கொண்டு போக்கோடே தந்
திவிரைத் தயிலந்தன்னை, அடித்தகெந்தி பிழுத்துவிடுத் தந்திரெட்டி
அடவான கொம்புமின கதுவுமாகும், பொடித்துவிடு நீர்விடா தரை
ன்கு புகுந்திடைக்கு நெல்லிமுள்ளி கடுக்காய்தன்னை, இடைசேர்த்து
அய்யமிட்டு அரைநீர்விட்டு இழுத்தரைக்கக் கருப்பாகு மியல்புமாமே.

இயல்புள்ள மண்நீர்த் தேனிலிட்டு இதமான வெருகடியா மந்திக
ந்தி, தயவாகக் கொண்டிடவே ஆறுநாளில் தப்பாது உப்போடு புளியுந்
தள்ளு, நயமாக அண்டவெட்டை தீராம்பல்தான் நலமாகுங் குலைபதி
னெட்டும்போகும், வியந்நுலகில் வாதமதும் மகோதரங்கள் விடுபடுமே
யாகோபுசொன்னவாறே. 668

பதங்கமது லிங்கபற்பம் பலமுமஞ்சு பதியெபெடு கொம்புதின கோ
டுகட்டி, விதம்பெறவே தந்திவிரை சுத்திசெய்து வீதமிடு நெல்லிமுள்ளி
கடுக்காய்நேராம், அதம்படவே கையாநீ ரரைத்துச்சாமம் அதையெடுத்
துக் குடுக்கைதனி லடைத்துக்கொண்டு, இதம்படவே பணவிடைதான்
கொள்ளச்சொல்லு எந்தமகோ தரம்போகு மிதமதாமே. 669

குலைமகோ தரம்போகு மாம்பற்கட்டி தொடர்ந்தவித மகோதரமுங்
சொல்லாதோடும், வேலைதனிற் போய்விடுகோ ளையபற்கட்டி, விடுபடுங்
காண் சிலேட்டுமகோ தரமும்போகும், ஆலைதனிற் கரும்பாகும் உப்புத்
தள்ளு ஆனான் சென்றபின்பு யெண்ணெய்ஸ்நானம், காலையிலே செய்
கொண்டு ஆங்கலாக கருத்துரைத்தார் யாகோபு கருணைதானே. 670

மகோதரத்துக்கு.

வீரமுடன் பதங்கபற்பம் பலமுமஞ்சு வீதமிடை யிளநுகர்ந்து தந்தி
கட்டி, பார்முன்ன நெல்லிமுள்ளி கடுக்காய்நேராய் பார்த்து அரைபுகை
நீரத் சாமம்ரெண்டு, கோரமதா யுலர்த்தியபின் வாகவண்டை கொடுக்
துவிடு மகோதரங்கள் ஏழுமத்தோன்றும், கோயில்லை கொடிவிடும் நீயி
தைத்தன்னில் நிச்சயமா யாகோபு நிசஞ்சொன்னரே. 671

நல்லிரும்பு ஒரிடையாஞ் செப்புநேரே நாட்டியதை பொடியாக்கு
ருகையிலிட்டு, வெல்லக்கை யுருக்கிவிடப் புட்டுப்போலாம் விரும்பி
யெடு ரெண்டுமுக்கால் நாற்றருடன், சொல்லறிந்து ரெண்டுஅரை திற
த்துக்கொள்ளு சீரான வீரமது ரெண்டுமாகும், சொல்லயிந்து வைத்து
டனே சிறந்துக்கல்லம் சருதியுடன் பாணிவிட்டு அரைத்துக்கொள்ளே

அரைத்துவில்லை அங்கிட்டுப் பத்துதானும் அதின்பேரு சயமக்கினி
அனைதிறத்து. மறைத்துபல, மொன்றுமிரு வேலிவேறாம் வகைக்குகதி
சேரமொடு இறுதேக்காதும், திறந்துயெடு ஆனைதிப்பிலி யிந்துப்புந்தா
ன் நேரான கோவ்டமொடு வகைக்குஒன்று, குரைத்துநிறு காயங்கால்
வசம்புகாலாம் குணமான கடுகுபொடி அரையும்போடே. 673

அயக்காந்தலேகியம்.

இனவருப்பசச் சூரணித்து சயமக்கினிசேர்த்து இதிலரைத்துச்
சாமம்ரெண்டு வேலிநீரால், குளம்பான சர்க்கரைதா னிலேடியேசேர்த்து
குற்றமற வைத்துவெரு கடிதான்கொள்ள, உளமகிழும் வெள்ளை
துலைக்கக்கிராணி தூடியிடும் உதிரவலி முகவாதங்கள், இளகியும்
வாதமெல்லாங் கடலேபுக்கும் இருந்துரைத்தார் யாகோபு யிதமாய்த்
தானே. 674

நல்லிரும்பு சேரிடையாங் காந்தம்நேரே காட்டியதை வில்லைதட்டி
யடுப்போடு, எல்லவிரு பலமொன்று கெந்தீசுதம் இதையரைக்கக் கரி
யாமுன் காத்துவிட்டு, கொல்லஅரை பிற்பாடு மூந்நக்காசு கொத்தம
ல்லி கொடிமூந்திரி யேலமோடு, சொல்லினகு கிராம்புடனே வேலிநிப்
பிலி சொற்பெரிய சாதிக்காய் கூகைநீரே. 675

கூகைநீர் சாதிப்பத்திரி வால்மிளகு கூடியே லவங்கப்பத் திரியும்
சக்கும், வகைக்குஒன்று பாகத்தை யாநீராட்டி, வகையாகச் சக்கரை
சேர் விட்டரைத்து, வகமுடன் வெருகடிநெய் தேனிலேதான் இதை
யாறு காட்கொள்ள அந்திரவாய்வு, தாகமுடன் பாண்டுசுரம் மயக்கந்
தாக்கம் துக்கமது மேகமெல்லாம் போகுந்தானே. 676

காற்பத்து ரெண்டுபித்த ரோகியங்கள் நல்லவெண்ணத் தோசமொடு
உஷ்ணரோகங்கள், காற்பத்து சேட்டுமங்கள் அக்கினிமந்தம் கனவாய்வு
கைவெரிவு காந்தல்விக்கம், மேற்பத்து நோய்களெல்லாம் தீர்ந்துபோ
கும் மெய்வலுக்கும் புளிப்புத் தள்ளிஉண்ணு, காற்பத்து காணுமிந்
நோதாக்கு நலமான யாகோபு காட்டினரே. 677

அப்பிரேகம்.

கெந்தித்தி ஐப்பிரேகம் பலமொன்று வைத்திருந்து வீரத்த விட்டுப்பனி தசெலவாய்ச கல்வமிட்டு அரைத்தெண்ணெய் யிலே பெய்த்துக் கதிரில்வைத்துப் பின்னுன்றிட்டு, இச்சைபட வெயிது பச்சைப் பூரத்தன்னை இடைசேர்த்து அரைபாணி புடமுன்றிட்டு இச் சிதமா யெடுத்துநிறு மகிச்சாரம் இடைசேர்த்து அரைச்சாம பின்னைத் தாரேன். 678

அவின்கோ சோனிவைப்பின் முருங்கப்பூ அடைவான பேய்வெபரி திராய் புதினாவுடன் தாளிவெமி சாதிக்காய் அக்குரகாரம் துளசியுக்கு வகைக் கொண்ணு கல்வமிட்டு, ஓவியமாம் அக்தனையும் வைக்கப்புவும் உடன் தண்ணீர் விட்டொண்ணை வெட்டாய்க்கசிக்கி, ஏப்பியே அதைத்திருக்குள் சாமமாது இரவைக அரைத்துச்செழு வாகத்துக்கே. 679

கல்லைக் வளர்த்துருட்டிச் நிழியோலக்கி நக்கதிரிற் காயவைத்து கோழுப்பானில் செவ்வியே அதியெபொரு உண்டை தன்னை வியமைக யிட்டுடனே தொலைக்கடைம், செல்லவைவி விக்கையம் இவெட்டுமைய் தன் வியமான தொண்றுதுர் விசாதியோகும். சொல்லவர்த நமி தன்னி தோசமெல்லாம் சொதிலைபட வேகவிடும் குணமதாமே. 680

முளைமுது மயக்கமெல்ல மாந்திபோரும் குடல்பிரட்டி வயிகிச் சுடவைகுக்கு விரைமுகனி ரியபசித் தாசகதாச்சு செப்பரிய வாயுவைக் தம் சாதம்போகும், இளைதகும் பிரமேகம் சமிக்கல்போகும் இன்புறுக் ச நோய்களெல்லா மேகிவிடும், சுவைபபோதிக் போக்கிவிடும் யாச் கோப் சொன்னுர் கண்டுரைத்தேதாக் குளிகைப் கண்டுதரே. 681

தாசிகாதுபணி.

செக்காமிட்டு இலுப்பைப்புன் முருங்குதன்னைச் செயம்பெறவே நிலவு ரைக் கட்டித்தாலே, விக்கேல நூறுபலம் பெருக்கம்பாலில் விக்கைத் த்துக் கதிரினிலே காயவைத்து, தெக்கமெலி கண்டமேர் ஆம்மை மூலம் துடியாக வளர்த்திமுன் விடையோசேர்க்கு, தக்கரு கெண்டுத்து விடு மென்றுசொன்னார் தாட்டிகமா யாகோபு தன்மைதானே. 682

ஆர்த்திரணம்.

தாளிதழில் தக்கபொடி மிட்டுப்பாரு தமர்சக்னி மண்டைவலி பீனி சங்கள், காதுவலிக் குத்துடனே சாகவேரும் ஒருத்தலைநோய் புசி விழுந்து சிகிறுவலை, வலிவோனக் தோசமது நீபோக்கண்ட மதயானை போலாகு மாக்கிரணைத்தான், செசமுடன் யாகோபு சொன்னுரித் திலேயான கைபாக கோலமதானே. 683

பித்தத்துக்குமேக்கினோய்.

முத்தெண்ணெய் பலமொன்று சட்டியிட்டு முன்னீர்வாக விட்டுகிடைக் குப் பழுத்தின்னாது, சித்தபனைத்துகள் குமரிச்சார் படிதாமெருனை துமி சுகிக்காய் பலமொன்று அய்யிட்டு, தத்திமைர பெணவெணய்தனில் குழ ம்பாக்காய்ச்சி தலைமாக மெழுகுபதம் வடித்துக்கால்சேர், பித்தமொரு கரண்டிபுண்ணைக் திருப்பியாத சிவணைமய யாகோபு தியமித்தாரே. 684

காலெலிம்பு கைபெரிய காந்தல்பொருக கண்ணுளிரும் [illegible] ச்சியாகும், நீலமுடன் வெட்டைமுர் [illegible]த்தல்போகும் [illegible] மூலக்கனமுடன் வாயக்கிராகம், சாக்[illegible] மேனியது குளிர்ச்சிதரு[illegible] காட்டிரமன்னே வீக்கிறுரும் கருவெ[illegible] மேலவோ [illegible] பிருதிவேறும் இருந்துவைத்தார் யாகோபு நியமாய்த்தானே. 685

அ[illegible]ணெய்

நிம்பவெண்ணெய் படியளந்து சட்[illegible]தாக முத்தெண்ணெய் விடையள்வீதம், புக்கவெண்ணெய் படி[illegible]தானை புன்னைவெண்ணெய் படியுமவிட்டு, கம்பியெ[illegible] யோடே ஜூக்து கலமாக தான்மூன்று கலகலிப்பின்பு, தெம்புடனே கடைச்சரக் கைக் கேளுசீபும் நிரமாம் யாகோபு திறமைதானே. 686

பேர்சொல்லா வெள்ளுள்ளி வசம்புகாயம் பெருமைபெறத் திரி கடுகு திராய்ப்புழுமம், ஆர்சொல்லாச் சகுப்பை கடுகுரோணி ஆதிமித்ர மூலம்வகைக் கொண்டுசாடி, பேர்சொல்லத் தானரைத்து யெண்ணெ ய்தன்னிற் பிரட்டியதை அடுப்பிலிட்டுச் சீராய்க்காய்ச்சி, வாரான மெ முகுபதந் தனில்வடித்து வடிவாகக் காண்டிகொள்ள வாதம்போமே 687

வாதமெல்லாந் தீருமண்ட வாதந்தீரும் மடிபிடித்துக் கடுத்தசரி வாதந்தீரும், சேதமுடி பங்கவாதக் கடலிவாதம் செப்பமுள்ள மேல்க் கடுப்பு வாதந்தீக்கும், வேதமது முகவாதம் சன்னிவாதம் விருப்பமு ள்ள திமிர்வாத மெல்லாந்தீர்க்கும், ஆதரவாய்ப் புளிதன்னி உண்டுபொரு த்திவே மாருக்கு அருளினரே. 688

பெருங்காய எண்ணெய்.

பெருங்காயங் கழற்சிவிரை வெட்டையாகும் பேசரிய முத்தெண் ணெய் காழிதன்னில், பருத்தக்கி தோல்போக்கிப் பலமுங்கால்தான் பசுபதியாம பரமனுட வித்துதன்னைத், கருகாமல் முன்மருந்து வாரக ளிடைஅந்த தனை நறுக்கிச் சட்டியிட்டுத் திரிகாலவைத்து, உருகாம லடுப்பேற்றி மெழுகதாக உண்மைவடி கொண்டபின்பு உறுதிகேளே 689

உருதியாய்த் துட்டிடைதான் கொண்டபோது உகந்துநின்ற வாயு வரு மண்டவாதம், அருகியருங் குலைமூதல் யோனிப்புற்று அடவான குதிவாத மடக்காத்தாகம், பெருகிநின்ற மகோதரங்கள் ஆம்பறக்கட்டி பேசரிய உதிரவலி தெத்பச்சூலை, நிருதிஅஸ்தி சுரமோடு மிவைகள்தீரும் நிச்சயமா யாகோபு நிசஞ்சொன்னாரே. 690

ஆயக்காந்தச்செந்தூரம்.

நல்லிரும்பு ஓரிடையாக் கெவுரிநேராய் நாடியிடு கல்வமிட்டுப் பா ணியாலே, செல்லவரைத் திரிகால்தான் சென்றபின்பு சேர்த்துருகை தன்னிலிட்டு உருக்குரன்றாய், மெல்லவெடு வெங்கலமா மெடுத்துவை த்து மேன்மைபெறப் பலயிரும்பில் வெள்ளைநேரே, சொல்லியே பா ணியிலு லரைத்துருக்கு குடிமதாய் முன்போலே உருகுத்தானே. 691

உருக்கினதை யெடுத்துவைத்து அரைப்பொடியையாக்கி யுண்ணவுமேதான் அதிகமேரே செத்திவிட்டு பருக்களை பாணிபிடு வெல்லாந்துருக்கப் புகை யாக உருக்கமுடன் போ நாறும்பாரு பெருக்காதை யெடுத்தபின்பு ஆன் றாய்போய் பேசியே யிதைத்துத் தூக் கல்லமிட்டு மருக்களை பொற் றலையி லிகிறுபேன தாக்கிவில்லை அறவிட்டுப் புடத்தைப்போடே. 692

புடம்போடக் கருப்பாகும் யெடுத்துக்கல்லம் பூட்டிவிடைக் கிடை சேரு மிரத்தனினே, திடமாகுமே முன்சாற்று வைத்துவில்லை தாக்கி கதிர் காயவைத்துக் கெடுத்திவிட்டு, குடமூடிச் சீலைசெய்து அறுப்பிலைத் திக் குணமாகச் சாமமென்று யெரிக்கவேறும், சடம்மறித்து அதுவில் நின்ற தேரடேசேர்த்துக் காட்டியெரி அந்தரமெரித்துக்கொண்ணே.

எரித்துமெடு செந்தூர முருக்கம்பூப்போல் இதமாகப் புரம்னைத்து க்காந்தம்சாறு, மூரத்தெத்தி யிடைசேர்த்துக் கல்லமிட்டு உருத்லைா த்துக் குழையவிட்டு பெருக்கித்தீரு, விரித்துமது உருக்கிவெகாண் டித்து மாகும் கீதமிடை முன்னுறுக்குச் செந்தூரத்தை, தரித்துமிடு மிதுமேசேர் கல்லத்திட்டுத் தாக்கியரை பொற்றலையி லிகிறுவே. 694

காந்திலைத் தங்கிவிட்டுப் புடத்தைப்போடு, சுத்துமரை செங்கலி றுடமியோனத்தாலே, பாத்துக்கதிர் வில்லைதனைக் காயவைத்துப் பதி வாகச் சிவக்கவிட்டுப் புடத்தைப்போடு, சேத்துக்கல்ல மிட்டுரைத் துப் புடமேபோடு செந்தபின்பு புரம்னைத்துக் கொல்லக்கேளு, சேத் தியாய் லிங்கமது பவுமென்று கோரக சுடுதணி விட்டுக்கொண்ணே.

லிங்கச்செந்தூரம்.

இட்டபெருக் காந்திறுஞ் சருக்குச்சாமம் இதமாக விள்ளவிடைசேர்த் தெத்தி, பட்டுமெதப் பொடியுமதாக ஜூட்டிவிட்டுப் பதமாகக் காக்கிமே ல்ல வள்ளிதன்னை, தொட்டுமதைப் பிரட்டிமெகாண் டொடியுமிட்டுத் தொடியாகப் பிரட்டியெடு சாமமென்று, கட்டுமது கப்பமது பிறுதிப்போ ரும் கனிவாக யாகோபு கடாட்சித்தாரே. 696

கருத்தரித்துசெந்தூரம் சாவியென்று கருதியிடு வள்ளிசம்பல கல் லத்திட்டு, வருத்தமைரி செப்பாக்குக் கிடாயத்தாலே லழமையெ துஅரைத்துவில்லை அறவிட்டு பொருத்தமுள்ள வில்லைதனைப் பூவிவி ட்டுப் புகலரிய சட்டியிறுத் மூடிப்போடு, வருத்தமுள்ள புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு வகையானசெந்தூர மாருக்காலே. 697

ஆருமித்தச் செந்தூரந் தூருக்செம்பில் அரைத்திடவே ஐம்பதாக்கு ஒன் றாம்பாரு, காசுமுடன் யமமது பக்குவாகும் தனையெடுத்துப் பவ விடைதான் பாவிறுமைனப், போகமது வந்திடுக்கான் தேகந்தன்னிற் புகட்டவே கோமெல்லாம் ஓடிப்போகும், பாகமது அறிந்தாலே யோக மாகும் பார்த்துணர்ந்தாக் யாகோபு பரிசுதாமே. 698

யாக்கோபு வைத்யசிந்தா மணியாயிந்தால் யாறுமே சொல்லிவிட் டேன் வெளியதாக, வாக்கதுவும் பொய்யாது மெய்துபாரு மகத்தான சாஸ்திரத்தை வெளிவிடாதே. பாக்கியம்பெற் றுய்யவென்று வெத்துால் பாரு பகரிய கண்ணைமூடிச் சுறிதேறும். கேசக்கியமார் செந்தூர மூன் றுநூறில் தீறுவக்கமெதைக் கண்டறிந்து தேர்ந்துமுற்றே. 699

முற்றிதுமே எழுநூறு பாடலாக முடித்துவிட்டேன் சருக்கமோ ஐம் பதாகக், கற்றறிந்தோர் தங்களுக்குக் கிடைக்குமிந்நால் வைகண்டபாக மிது நிறைவேனோம், பற்றுதலாய் மக்கத்தி லிருந்துகொண்டு பாடிவிட் டேன் புவியோர்கள் பிழைப்பதற்கு, உற்றுமே பார்த்தவர்க்கு இராம தேவர் உறுதியாம் யெழுநூறு குருநூல் முற்றே. 700

வைத்திய சிந்தாமணிச் சருக்கம் 50

சவ்வீர பற்பம்.

மூலமது வாயிதிறந்த கபிலர்தன்னை மூதன்மையாய்த்தான்தொ ழுது சவ்வீரத்தை, சீலமுடன் பற்பமது செய்வதற்குச் செப்புகிறேன் வைசபாசத் துடனேயாறும், கோலமுடன் சவ்வீரம் கட்டியாகக் கொண் டுகொண்டு சுத்திசெய் தெடுத்துக்கொண்டு, ஞாலமுடன் அப்பையுடை நீறு வருவாமதி கலமுடனே தோண்டியதைக் குகைபோற்செய்யே. 701

குகைசெய்து அதற்குள்ளே சவ்வீரத்தைக் குறாசமாய் வைத்தங்கு மேலேதானும், திகையிலாக் கிழங்காலே வாயைமூடிச் சிறப்பாகச் சீலை மண் திறமாய்ச்செய்து, ஐயமறக் குக்குடத்திற் புடத்தைப்போடு நல லாக வேயெடுக்க வெண்மையாகும், வகையுடனே தான்செய்ய யாகோ புத்தான் வழுத்தினர் உலகோர்க்கு மகிழ்வாய்த்தானே. 702

சவ்வீர பற்பமதைச் செந்தூரந்தான் தவையறவே செய்யவென்றால் வகையைக்கேளு, பவ்வியமாய்ப் பற்பத்தைப் பிக்காணிட்டுப் பக்குவமா ய் மேல்மருந்து மூசுமூசக்கை, கவ்வியமா யிலைச்சாற்றை யதனுள்விட் டுக்கணக்காகப் பிசறிப்பு ரவியிலிட்டால், எல்லிதமும் அருணகிறம் போல தாக இருக்குமென்று செந்தூரம் யாகோப் சொன்னர்.... 703

செந்தூரச் சவ்வீரப் பற்பந்தன்னைச் செயமாகப் பணவிடைதான் தேனிற்கொண்டால். வந்தெதாரு குலேருன்மம் வாய்வுதீரும், வகை யான கால்முடக்கம் பாங்கிமேகம், சொத்துமாய்க் கைகாலிற் கருப்பு வெள்ளை சயமேமல் உள்ளிரணம் இவைகளோடு, வந்தவியா திகள்தீருஞ் செந்தூரத்தால் வகையாக யாகோபு வழுத்தினரே. 704

கெந்தக பற்பம்.

சந்துருவைச் செயம்பண்ணுங் கெந்தகத்தைத் தான்கட்டியாகவொரு பலத்தையவாங்கிச், சுத்திசெய்து தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு சுக மான சிறுபூளை யிலையரைத்து, சித்திபெறக் குகைசெய்து அதற்குள்ளே தான் சீரான கெந்தகத்தை வைக்குமுன்னே, உத்தமர் வீரபற்பம் வாய் க்காலே ஒருக்காக வேதடவிக் காயவைவே. 705

சொல்லியதோர் கெந்தகத்தைக் குகைக்குள்ளே அதுக்கு சுகமான மிளகு குகையை மேலேமூடி, மெல்லவே சீலைமண் சரியாய்ச்செய்து செம்பு சுகமாய் மூன்றெருவிற் புடத்தைப்போடு, நல்லதொரு கெந்தகத்தின் பற்பந்தானும் நலமான விபூதிபோல் நீறிப்போகும், வல்லதொரு வல்ல வினைபாய்ப் பற்பந்தன்னை வாகுபெறத் தேனிலுண்ண யாகோப்சொன்னாரே. 706

சிரங்குமுகத் துலேபோம் சுரப்பான்போகும் செயமான குன்மமுடன் வெட்டைபோகும்; காக்குகின்ற கரப்புசைக்கல் கண்ணிரோடம் தானே மலேவழிவிட்டு ஓடலேபுக்கும். பாங்கிமுதல் விபாதிகளும் பறந்தோடிப் போகும் பத்தியமோ பாலாகும் மெய்யுமாகும். இரங்குகின்ற புளிதன்னை தள்ளவைச்சேரு இன்பமுடன் யாகோபு இயம்பினாரே. 707

சிலாசத்துப் பற்பம்.

பச்சமுடன் சிலாசத்துக் கட்டுவாங்கிப் பாசமுடன் வாய்கீரத் தைலமீந்து, நிச்சயமாய்க் கன்றாப்புச் சீலைசெய்து சேரான குக்குடமாய்ப் புடத்தைப்போடு, அக்கினிலா பற்பமது வெள்ளையாகும் அன்புடனே வெண்ணெய்தனில் உண்ணவேணும். எச்சமயத் தோருக்கும் யாகோபுதான் இதமாகப் பிழைப்பதற்கு வகைசொன்னாரே. 708

மலசலங்க ளடைப்புக்கு மருந்ததுபுண்ணா வகையுடனே கடுத்து விடும் புகைச்சல்போகும், நலமாக வாயில்நின்ற ரோகம்போகும் நன்மையுடன் தொண்டைவலி விருமல்போகும். குலமான விம்மருந்தி வாதக்கோப்பன் குடிபோகும் பத்தியமோ காப்பான்தன்னு, பெலமான யாகோபு சொன்னநீதி பிசகாது ஒருநாளும் பேணிப்பாரே. 709

தாளக பற்பம்.

அரிதாரம் பலம்வாங்கிச் சுத்திசெய்து அன்புடனே அதைத்தான் இலுப்பைத்துக்கொண்டு, பெரிதான சாபுருவி தன்னைச்சுட்டுப் பிசகாமல் அதுதப்பால் விட்டரைத்து, சரிதான குகைசெய்து அரிதாரத்தில் சமமாகப் பற்பத்தை வாய்கீரத்தூவி, இதிதான குகைக்குள்வைத்துச் சீலைசெய்து சித்திபெறக் குக்குடத்திற் புடத்தைப்போடே. 710

நீறுபோல் நீறியது பற்பமாகும் நிலையாகப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ண, ஆறுபோல் வந்தவொரு சயரோகங்கள் அடங்காத சிலேற்பனத்தின் காசத்தோடு, சீறுகின்ற மூலகக்காய்ச்சல் கண்டமாலை சிறப்பில்லா சந்நிகுன்மஞ்சாரும்போகும், பேறுபெற்ற யாகோபு சொன்னநீதி பெருநிலமில் யாவருமே பிழைக்கத்தானே. 711

வங்க பற்பம்.

சொல்லடங்கா வங்கத்தைச் சுத்திசெய்து சுகமாகத் தகடுதட்டி ஆலம்பாலில், வல்லபமா யூறியபின் கல்சுத்திகட்டி வகையுடனே தானுருக்கி மெழுகுமாகும். நல்லாக அதையெரித்து வில்லைதட்டி நலமாகக் காய்ந்திடவே வாயிலேமூடி, அல்லாமே மாகுமென்று யாகோப்சொன்னார் அருமையுட னுலகோர்கள் பிழைக்கத்தானே. 712

அங்கமது காக்கவென்பு பெரிதுக்கொண்டு நாகமுடம் பேரிட்ட உலகப் பற்பமாகும், தனம்போல வெண்ணெய்யிலே தானே கொண்டால் சரியாகத் தாதுவிர்த்தி புஷ்டியாகும், பக்கமுள்ள குலையுள்ளும் பறந்துபோகும் பறங்கிமுதற் பிரமியங்கள் தீர்ந்துபோகும், திங்களேபோ விருப்பதற்கு யாகோப்சொன்னார் திறமாகச் செய்துநீ முடித்துப்பாரே. 713

குருபற்பம்.

குருமது சுத்திபத்தால் கல்கத்திட்டுச் சுகமாய் உருக்கும் சுத்தூர வல்லித்தனை, சீசமுடன் வரிவசமாய்ச் சேர்த்தரைத்து, சேர்மையுடன் வில்லைதட்டி உலர்த்திப்பின்பு, காதமுடன் பத்துருட்டில் வைத்து ஒரு வலியசம் போல் குகைக்குள் வைத்துக்கொண்டு, பெருவிலா சாபுருவி விதையைக்கொட்டிப் பெலமாக முடிந்தன்றாய் சுருக்கமில்லையே. 714

குக்குடமாய்ப் புடம்போடப் பற்பமாகும் குணமாகத் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, நக்கவொரு புண்புரைகள் போலவேமேகம் தானே சுகமாக விந்தைக்காகும், செக்கிலே விசர்தான் வருகிதொண்டை இருமலாக விருக்குகின்ற விபாதிபோகும். மிக்கவொரு யாகோபு சொன்னநீதி சுகவிதமாய்த் தெரிந்துகொண்டு மருத்துவனே. 715

கல்நீர்மெழுகு.

நல்லதொரு கல்லீரற் சுத்திசெய்து நலமாக ஒருசேரத் தள்ளிய தேய்த்து, வல்லவே தவிட்டில்வைத்துக் காய்ந்தபின்பு அவுமாகச் சுசமது செய்துகொண்டு, சொல்லவொண்ணா சீலைபெலமாய்ச்செய்து சூரியனிற் காயவைத்துப் பின்றுதிக்கை, கல்லியில் யாகோபு சுருதிச்சொன்னார் சுபடற்புடச் செய்திடவாய் கருநிறம்போடே. 716

தீயமது தானேற்றிக் காயவைக்கச் செகமெய்க்கும் மெழுகாகும் சிமிழில்வைத்து, தாயமது மிகவே தாவைப்போற்றித் தானெடுத்துத் தந்தத்தை ரேக்காய்ச்செய்து, சோயமதில் லாமலே மெழுக்கிப்தான் சுத்தமுள்ள மெழுகாகும் அதனிற்கொஞ்சம், சாயமது சேர்த்தே யவலோ சுத்தில் தானிய வமென்று யாகோப்சொன்னார். 717

மூலிகைபற்பம்.

கற்பமது தானிருப்பி மகான்கள்கொண்டார் சாதுடன் மூலிகையின் கற்பமாகும், சொற்படிது ஆவாரையின் பட்டைபோடு சுத்திசெய்து வேம்பு வேலைப்பட்டை, அதுபோல நிலையாகும் மூன்றுமொன்றாய் அன்பாக வேபோட்டுப் பாண்டத்திட்டு, சற்குருவை வணக்கம் சேர்த்துக் கருவுக் கட்டிச் சார்வாக யாகோபு சாற்றினாரே. 718

பாண்டமதைச் சீலைமண் சரியாய்ச்செய்து பட்சமொடு குழிக்குழியிலிறக்கிக் கொண்டு, ஆண்டவனைப் போற்றிசெய்து பணவிடைதான் அருமையுடனுட்கொண்டால் வியாதிபோகும். கேண்டகற்கு நரம்புகளும் சுருக்குப்போகும், நிலையான தேகத்திற் சட்டைவாங்கும், வேண்டியது இக்கற்பம் யோகிக்குத்தான் மென்மேலும் யாகோபு விளம்பினாரே. 719

மண்டலமே இக்கற்பம் கொண்டபேர்களுக்கு - வயிரம்போற் தேகமது வலுத்துப்போகும், அண்டமெல்லாம் கொண்டகற்ப விதுதான் முன்பு - அழியாத தேகத்தோ ரிருக்கலாச்சு, கண்டவர்கள் வொருநாளும் சொல்லிடார்கள் - கருவான குதத்தில் விட்டார்கட்டும், கொண்டவரும் நானென்று யாகோப்சொன்னார் - கூறினேன் உலகோர்க்குக் குறிப்பாய்த்தானே.

மேகத்திற்குத்தயிலம்.

தயிலமது சொல்லுகிறேன் கழற்சிவின்றன் - சாறுதா னொருபடியுந் தானெடுத்து, மயிலான செம்முள்ளிச் சாறுநாழி - உத்தமமாம் துத்தியுஞ் சாறுநாழி, பயிலிலா சங்கங்குப்பிச் சாறுநாழி - மக்குவமாய் வெள்ளெருக்கிலைச் சாறுநாழி, அயிலான தெளுதும்பைச் சாறுநாழி - அடவாக வாகக்கவே யாகோப்சொன்னார். 721

உத்தகிலைப் பனைக்கிழங்குச் சாறுநாழி - வார்கத்தி யழரியது சாறுநாழி, பத்தமுள்ள விளக்கெண்ணெய் படியும்நாழி - பண்பாகப் பாண்டத்தில் ஒன்றாய்விட்டு, சுத்தமுள்ள அதிமதுரம் மூத்தக்காசு - கழினான சாதிக்காய் கிராம்புகோஷ்டம், சித்தமுள்ள சேராங்கொட்டையும் வலுஞ்சுக்கு - செயலான கார்போக அரிசிதானே. 722

ஒன்பதையும் விராகனது ஒன்றுவாங்கி - உத்தமமாய் முன்சாற்றி லரைத்துமைபோல், தென்புளனே முன்சாற்றில் கரைத்துக்கொண்டு - திறமாக அடுப்பேற்றித் தீயெரித்து, அன்புடனே மெழுகுபத மாகக் காய்ச்சி - அடவாகத் தயிலமதை வடித்துவாங்கி, இன்பமுடன் யாக்கோபு யெடுத்துவைக்க - இயம்பினார் சாப்பிடத் தினிமைதானே. 723

ஒருகாண்டி தயிலமெழு நாட்கொள்ள - உற்றதொரு வியாதியெல்லா மொடுங்கிப்போகும், கருணையிலாச் செம்பிரத்தி கருப்பிரத்தி - கன்னிப்புக் கிரந்திவெட்டை மேகவாய்வு, பெருமையிலா மேகமென்ற திருபத்தெட்டும் - பிரமேக வியாதியுட னெல்லாம்போகும், அருமையுடன் யாக்கோபு உலகோர்க்காக - அன்புடனே வெட்டைவெளி யாக்கிட்டாரே.

கஞ்சியப்புடுக்கட்டு.

கஞ்சியப்பைப் படிகாறு அளந்துவாங்கி - கலசஉப்புத் தொன்னவே கலசம்வாங்கி, கஞ்சில்லாக் கொளுஞ்சியின்றன் வேர்கொணர்ந்து - கலபாகத் தோலுரித்து வைத்துக்கொண்டு, தஞ்சமென்ற புதுக்கலசத் தனிலேதானும் - சார்வாகக் கொஞ்சஉப்பும் உரித்ததோலும், கொஞ்சமகொமாய்ச்சரியாய்த் தானும்போடு - குணமாக செப்பியபின் கிட்டிமூடே. 725

உப்பிட்ட கலசமதைக் கரியில்வைத்து - ஊதிவாத் தனலாதி உருகிகிற்கும், செப்பமுடன் சாணைக்கிற் குறுமணக்கிச் - சீர்பெறவே தானெடுக்கக் கட்டிப்போகும், துப்பாவாய்ப் பொடிசெய்து குன்மத்திற்குச் - சுபமாகத் தான்கொடுக்கக் கடேலபுக்கும், தப்பிதமில் லாமலே யாகோப்சொன்னார் - சகலருக்கும் இதவைப்ப யுதவுந்தானே. 72

திரிலோகச் செந்தூரம்.

அயப்பொடியும் உருக்கினுட பொடியினோடே - அன்பான லிட்டத்தின் பொடியுந்தானும், செம்மைகச் சுத்திசெய்து வகைவகைக்கு - கிறமாக வொருபலந்தா னெடுத்துக்கொண்டு, பயமான தில்லாமல் கல்வத்திலுமன்றும் - பக்குவமாய் சாறுற்பட்டைச் சாற்றுற்சாமம், நயமாக வெயாட்டி ரவிமில்வைத்து - சுகமாகக் காய்ந்தபின்பு எடுத்துக்கொள்ளே.

காய்ந்ததையும் மறுபடியே கல்வத்திட்டுக் - கனமான மூன்சாற்று லரைத்துப்பின்பு, வாய்ந்தபடி நத்துமுறை யிவ்வண்ணமாய் - வகையோடே பாகமது செய்துகொண்டு, ஆய்ந்தசித்தா மணக்கிலையை அரைத்துமேலே - அடவாக வேபொதிந்து வைத்துக்கொண்டு, ஏய்ந்தபடி செப்பாண்டத் திட்டுமூட - இனிமையுடன் செந்தூர மாகும்பாரே. 728

செந்தூரம் பணவிடைதான் தேனிலுண்ணத் - தீருமே பாண்டுகாமாலைசோகை, சந்துவலி பெருவயிறுப் பிரலிபாண்டு - சதிரான உப்பிசகோய் கிரானியாலும், வெந்துவருஞ் சலக்கழிச்சல் இளைப்பிருமல் - மிகத்தீரும் பத்தியமோ காப்பான்தன்று, இந்தமுறை புலகோர்க்கு யாக்கோப்சொன்னார் - இனிமையுடன் செய்துதிந்து பாகம்பாரே. 729

பவளபற்பம்.

கல்லதொரு பவளமது கொண்டுவந்து - கலமாக சுத்தசலந் தன்னிலிட்டு, வல்லவே இரவுபக லூறவைத்து - வாகுடனே அதையெடுத்துக் கழுவித்தேய்த்து, எல்லவே ஆவின்பால் தன்னிலிட்டு, இனிமையுட னொருநாளும் ஊறவைத்து, சொல்லவே அதையெடுத்து வைத்துக்கொள்ளச் - சொன்னாரே யாகோபு தானிவாய்த்தானே. 730

மூக்கியமாய்த் தேட்கொடுக்குக் காய்ந்து - முன்பாகப் புத்தோட்டில் பரப்பிக்கொண்டு, தக்கபடி மூன்பவளம் அதிற்பரப்பித் - தயவாக அதன்மேல்முன் காய்பரப்பிப், பக்குவமாய் மேல்மூடிச் சீலைசெய்து - பதறாமல் கெஜபுடத்திற் போட்டெடுக்க, திக்கிலுள்ளோர் மெச்சுகின்ற பற்பமாகும் - செகத்தோர்க்கு யாகோபு செப்பினாரே. 731

மெச்சுகின்ற பற்பமதைப் பீங்கானிட்டு - மெதுவாக ஆவின்பால் தன்னைவிட்டு, பச்சமுள்ள ரவிதனிலே சாமமொன்று - பதிவாக வைத்தெடுக்க வெண்மையாகும், உச்சிதமாய்க் குப்பிக்குள் வைத்துமூடி - உசிதமாய் கெற்பாணைக் குள்ளேவைத்து, சுசிதமாய் காலுகாட் கழித்தெடுத்துக் - கருக்காவே யாக்கோபு கருதினாரே. 732

ஆவின்பால் நெய்தேனி லருந்தலாம்பின், அனுப்பானத் தயிலவர்க்க மேயிலங்கள், பாலுடனே சாப்பிடும்போ திதையுஞ்சேர்த்துப் - பக்குவமாய்ச் சாப்பிடவே சகரோகம். தாவடனே சொரிகரப்பான் தேமல் நுணற்றுமம் - சற்றகவே இல்லாமை லோடிப்போகும், காவுக்கும் பாவுக்கும் சரியதாக, கவின்தீட்டார் யாகோபு கன்மையதானே. 733

அரிதார பற்பம்.

அரிதாரம் பலமொன்று சட்டிதனக்கி-அன்புடனே துணிகத்தி வைத்துக்கொண்டு, பெரிதான சுண்ணாம்புக் கல்தான்வைத்துப் - பேசரிய புத்தோட்டில் சுண்ணாம்புக்கல், உரிதாக வேபரப்பித் தாரமதைத்தானுக மையுள்ள சுண்ணாம்பை மேலேபோட்டு, சரியான தேசிபீர் வாத்து மூடித்-தானெரித்து யெடுதானு சுத்திசெய்யே. 734

சுத்திசெய்த அரிதாரம் பற்பஞ்செய்யச் சுகமான காணமுயரின் இடித்தெடுத்து, சுத்திகொண்டு வைச்சுடைத்து அதனுள்ளைத்து-சுணக்காகத் திழக்கிறைல் வாயையூடி, மத்தியிலே இறக்கிருக்கு எழுமிலே - மண்டுசெய்து காயவைத்து எடுத்துக்கொண்டு, பத்தியாய்க் குழிவெட்டிக் கெசபுடத்திற்-பற்பமென்று யாகோபு பகர்ந்திட்டாரே. 735

சேரான பற்பமதைப் பணவிடைதான்-சேரசு செய்தேனி துவங்கவேதான், சீரான மந்தார கசசமீனை சிறப்பான சிலேத்துமங்கள் நிதானுற்றுறும், போரான சிலே முதல் குவட்டுரோகம் - பெருங்காப்பான் சிரைகுகப நோய்கள்தானும், கூரான வேகமென்று யாகோப்,தானும்-கூறினு ருலகோர்க்குக் குறிப்பாய்த்தானே. 736

தாம்பூரபற்பம்.

நல்லதொரு தாம்பூரத் தகடுதட்டி-சமபான வெள்ளெருக்கம் பாலைவிட்டு, வல்லதொரு தாம்பரத்தை யதிலேயிட்டு-வைத்துமே ஆறியதிற் காயவைத்து, சொல்லுகின்ற முன்பாலின் சமதெடுத்துச் - சுரதக அதிற்பொதிந்த ஓட்டில்வைத்து, மெல்லவே மேல்மூடி துலைவைத்து-விதமாக மண்சீலை அருசெய்யே. 737

அருமையுடன் கெசபுடத்தில் போட்டெடுக்க-அன்பான வீழ்தியெல் நீறிப்போகும், பெருமையுடன் பற்பமதை அரிசியில்-பேசரிய பலதனி துவரையளவுதான், உரிமையுடன் குன்மமெட்டும் மேகநோய்-நடியே பதினெட்டுக் குட்டம்போகும், அருமைசகு மித்தோடே அனன்றபோகும்-வகையுடனே யாகோபு வசனித்தாரே. 738

நாகபற்பம்.

நாகமது ஒருகட்டி வாங்கிக்கொண்டு-சுயமான அயக்கரண்டிக் குள்ளேயிட்டு, பாகமா யடுப்பேற்றிக் கிசாலேச்சார் பன்பான மீருன்னிச சாற்றிலேதும், நாகமுள்ள இறாக்கைக் காற்றிலேதும்-நயமாக மூன்றிலொன்று படிசார்காயுகி. ஏகமதாய் காத்சாமம் எருக்குத்தாக்கி-இன்தெடுத்து யாகோபு இயம்பினரே. 739

குகைதனிலே சிறுக்கைச் சீழ்மேல்வைத்துக்-குறிப்பாக காசத்தைதாக்கிலேவைத்து, நிலையாம துலையில்வைத்து லாதுலது - சிறப்புடனே பொருமியது நீறிப்போகும், பலகயிலா தேடியெடுத்து வைத்துக்கொண்டு-பன்புடனே அனுப்பானத் தெரிந்தேயூட்டு, வகையோடு மினைப்பிருமல் தீருமென்று-வாகாக யாகோபு வழுத்தினரே. 740

துருசுபற்பம்.

துருசதுவம் ஒருபலந்தான் வாங்கிக்கொண்டு - சுகமான சுறுக்குளிச் சாறுவாங்கிப், பெருமையுள்ள துருசதுவை அதிலேபோட்டுப்-பேசரிய ஒருசாம மூறவைத்து, அருமையுடனக்கினிலே தன்னைத்தானும்-அரைத்துமே துருசுக்குக் கவசம்பூட்டி, மருவில்லா தெளுவிலே மண்ணுறுஞ்செய்து-வையென்று யாகோபு வழுத்தினரே. 741

முதலாகச் சாணகலஞ் சாணேலந்தான் - மூக்கியமாய்க் குழிவெட்டியதற்குள்வைத்து, இதமாகக் குழிரொம்ப வெருவிக்கி-இயல்பாகக் குழிப்புடந்தான் போட்டெடுத்து, விதமாகக் கல்வமிட்டு நொருக்கிக்கொண்டு-வேகமுடன் கருவூமத் தஞ்சாற்றாலே, பதமாக ஒருசாமந் தானரைத்துப் பக்குவமா யாகோபு பாலித்தாரே. 742

அரைத்தெடுத்த துருசதனைக் காயவைத்து-அன்பாக மேற்சொன்ன இலையுரைத்து, மரைத்து அதைக் கவசமிட்டு ஓட்டில்மூடி - வகையாக சீலைமண் மூன்றுசெய்து, கரைத்தொரு முழுப்புடத்தில் போட்டெடுக்க-கருத்தாக நீறியது பற்பமாகும். உரைத்துவிட்டேன் குருவிதுதான் வேறொன்றில்லை-உத்தமமா யாகோபு உரைத்திட்டாரே. 743

துருசபற்பங் குருவதனை யனுப்பானத்தில் - சொருசாகச் சாப்பிடவே கண்விகாய்ச்சல், கருவான கெண்டைக்கட்டி அட்டகுன்மம்-கருத்தான வாய்க்குலே கடலேபக்கும், திருவான வாதமகன் செய்வானல்லலையெப்பாமல் விட்டார்கள் சித்தரெல்லாம். குருவாகும் யாகோபு தன்பாதகக்-கூறினார் வாதிகளும் பிழைக்கத்தானே. 744

புடத்திட்டம்.

புகைமொழி யெழுநாவில் சொல்லுகின்ற-பற்பமொழி செந்தூரம்சுன்னத்திற்கு, இச்சைமொழி இடையாகம் சரக்குகைப்பு-எரிப்புதிட்டம் புடபாகம் குருமுடிப்பு, வச்சதொரு சரக்குக்குச் செய்பாகந்தான் - வகையுடனே கைபாகம் முறையதாக, சச்சிதமாய் நாற்றியைம்பதிலேதானுங்-கணக்குகளைச் சொல்லிவிட்டேன் கருத்தாய்ப்பாரே. 745

பாடினதோர் நாலதனி லெழுநாறுக்குள் - பற்பமொழி செந்தூரம் வாதப்போக்கும், தேடியே யலையாமல் கைபாகத்தாற்-செய்துமே முடிப்பதற்கு வகையுஞ்சொன்னேன், கூடியே வழிதுறையாய்ச் செய்வாறுமிற் - குபோவெனச சொல்லுவார்க ளுலகிலுள்ளோர், சாடையாய்ச் சொல்லினர் யாகோப்தானும்-தன்மையது தானறிந்து தான்செய்வாயே.

சுன்னமது முந்நூறு குருநூலாகச் - சொல்லினேன் வழிதுறையாய்க் கண்டுகொள்ள, முன்னமுமநான் சொன்னதுபோற் செய்தபோரு - முடியுமல்லால் தவறாது வேறொன்றில்லை, சுன்னவது சரம்போலக் கட்டிவிட்டேன் - சுருனையொடு சுன்னமது முடிந்துபோகும், மன்னவன்போல் வாழ்ந்திருக்க யாகோப்தானும் - வழுத்தினர் உலகோர்கள் பிழைக்கத்தானே. 747

செந்தூர முந்நூறு கைபாகந்தான் - சிறந்தநா லதுபோலே நூல்சொ
ல்லிட்டா, லொத்தமுட னபிமார்கள் சொல்லச்சொன்னார் - கருதியுந்தி
அனுபவத்திற் றிசைந்துசொன்னேன், பக்கமுட னீதையாவுஞ் செய்து
தேர்ந்து - பாகமொடு வாதமென் பலிக்கச்சொன்னேன், வந்தவினை
தானகல யாகோப்சொன்னார் - வைபாக நூல்பார்த்து மகிழ்வீரே. 748

வயித்தியமு முந்நூறு பலசேர்ந்ததால் - வகையுடனே சபியார்க்குச்
சொல்லிவைத்தேன். பயமில்லா திந்தநூல் சாடிபாகம் - பாவித்தேன்
மருந்துகளோ பண்புமெத்த செயமாகக் கைபாகத் துடனேசொன்னேன் -
திருட்டுவித்தை யாதேனு மில்லைப்பாரு, சயமான யாகோபு மிருந்து
கொண்டு - சொல்லிவைத்தேன் செய்பாகத் துடனேதானே. 748

கன்னஞ்செசந் தூரமுமா முந்நூறுக்குச் - சுருக்கமுந்நூற் செய்பாகத்
தோடேசொன்னேன், கன்னியமாய் முந்நூறு சுருக்கமாகக் - கனிவு
டனே நூற்றியைம் பதுவுஞ்சொன்னேன், இன்னமெழு நூறுக்குஞ் சுரு
க்கந்தன்னை - இனிமையுடன் முந்நூறு இதமாய்ச்சொன்னேன், சொன்
னமுந் நூறுக்குச் சுருக்கமாகச்-சகமுடனே வரம்பதுவு மிதுதான்பாரே.

சுத்தரம்போல் நனூல்கள் சொன்னதற்குச் - சுருக்கிப்ப திரட்டாய்
முந்நூறுசேர்த்தேன், மந்தரச வாதமது செய்வதற்கு - வகையுடனே
ஐம்பதுவுஞ் சொல்லிவைத்தேன், விசையுட னிடைபாகஞ் செய்பாக
ங்கள் - விரும்பியே படபாகந் தெரிவதற்கு. சிந்தைமகிழ் வாயுமுந்
நூல்கள்சொன்னேன்-செகத்தோர்க்கு யாகோபு திறமாய்த்தானே. 750

ஆதியிலே யென்பேரு ராமதேவர்-அருமையுட னேகநூல் சொல்
லிவைத்தேன், நீதியுடன் மக்கத்திற் போயிருந்து - நிலைபெறவே இந்
நூல்கள் சொல்லிவைத்தேன், வாதிகளும் பிழைப்பதற்குத் திறந்துசொ
ன்னேன் - வகைதெரிந்தோன் வாதிமக ஞானம்பாரு. சோதியுட னே
டயின்பு தெரிந்துகொள்வாய்-சுகமான சுருக்கமைம் பதுதான்முற்றே. 751

யாகோபு வைத்தியசிந்தாமணி 750.

முற்றிற்று.

பதினெண் சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வைத்திய வாத யோக ஞானக்கோர்வை

ஒவ்வொருவரும் அவசியம் வாங்கிப் பார்க்கவேண்டியது.

1வது பாகம்	திருமூலர், சுப்பிரமணியர் ஞானத்திரட்டு	1—0—0
2வது ,,	போகர் காலாங்கி சூஸ்திரங்கள் ...	1—0—0
3வது ,,	கடைப்பிள்ளை புகண்டர் சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
4வது ,,	மச்சமுனிவர் வைத்தியவாதஞானத்திரட்டு	1—0—0
5வது ,,	சுந்தரானந்தர் வாதயோக ஞானத்திரட்டு	1—0—0
6வது ,,	இராமதேவர் தன்வந்திரி ஞானத்திரட்டு	1—0—0
7வது ,,	சட்டைநாதர் வாதயோகஞானத்திரட்டு	1—0—0
8வது ,,	உரோமரிஷி யோக ஞானசாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
9வது ,,	கருவூரார் வைத்திய வாத ஞானத்திரட்டு	1—0—0
10வது ,,	அகஸ்தியர் யோகஞான சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
11வது ,,	புலஸ்தியர் வாதயோக சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
12வது ,,	நந்தீசர் வைத்திய ஞான சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
13வது ,,	தன்வந்திரி வைத்திய சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
14வது ,,	காலாங்கிநாதர் ஞான சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
15வது ,,	கொங்கணர் வாதயோக ஞானத்திரட்டு	1—0—0
16வது ,,	கோரக்கர் ஞான சாஸ்திரத்திரட்டு ...	1—0—0
17வது ,,	தேரையர் வைத்திய ஞானசாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
18வது ,,	பிரமமுனிவர் யோகஞானசாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0

மேற்கூறிய பதினெட்டுபாகங்களில் 9 பாகம் வரை இப்பொழுது அச்சிட்டு தயாரிருக்கிறது மற்றும் 9 பாகங்கள் அச்சிட்டு வருகிறது கூடியசீக்கிரம் வெளியிடலாகும்.

அகஸ்தியர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வைத்திய வாதயோக ஞான சாஸ்திரங்களின்

பரிபாஷை வெளிப்படை அகராதி

இப்புத்தகம் ஒவ்வொரு மகான்களிடமும், வைத்தியர்களிடமும், மற்றுமுள்ளோர்களிடமும், கைவசமிருக்கவேண்டியது அவசியம் ஏனெனில்:— பதினெண் சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளியிருக்கும் சாஸ்திரங்களனைத்தும் அவைகளில் அனேகம் மறைபொருளாகவேயிருப்பதால் அவைகளைத் தெளிவாய்த் தெரிந்துகொள்வதற்கு இப்பரிபாஷை வெளிப்படை அகராதியே தகுதியானது எந்தப் பரிபாஷைப் பதங்களுக்கும் இந்த அகராதியில் பொருள் பார்த்துக்கொள்ளலாம் நயம் திக்குக்கடிதத்தின் சுத்தப் பதிப்பாய் அச்சிட்டிருக்கிறது வேண்டியவர் அடியிற்கண்ட விலாசதாரிடம் நேரிலும், வி. பி. மூலமாகவும் கிரயத்துக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ. 2.

☞ இ. ராம. குருசாமிக்கோன்,

புஸ்தகஷாப், புதுமண்டபம் மதுரை.